

ผลของการเรียนแบบร่วมมือแบบจิ๊กซอว์โดยใช้บล็อกที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน
ภาษาฝรั่งเศสของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5

นายวงศ์ปกรณ์ พชรธรรมใจจน์

สถาบันวิทยบริการ

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

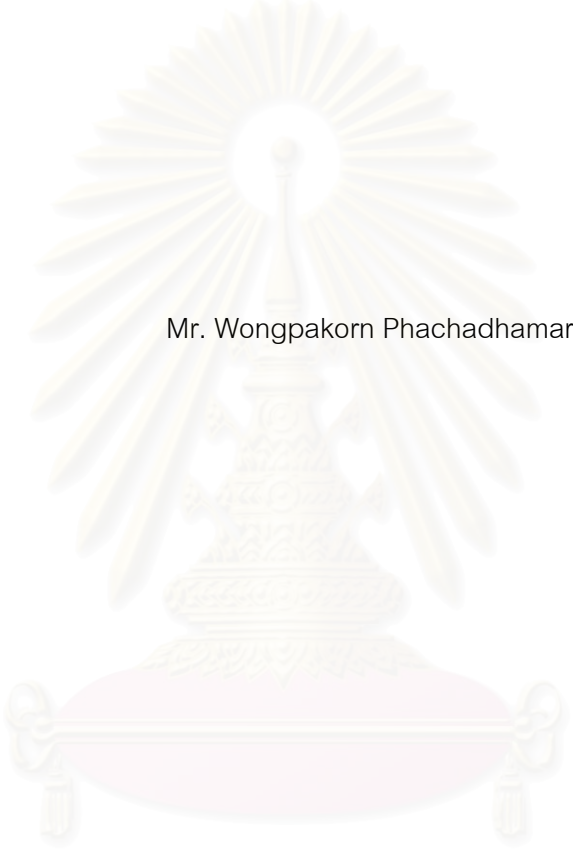
วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต
สาขาวิชาโสตทัศนศึกษา ภาควิชาหลักสูตร การสอนและเทคโนโลยีการศึกษา

คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ปีการศึกษา 2551

ลิขสิทธิ์ของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

EFFECTS OF COOPERATIVE LEARNING WITH JIGSAW MODEL BY USING BLOG
UPON ELEVENTH GRADE STUDENTS' LEARNING ACHIEVEMENT IN FRENCH

Mr. Wongpakorn Phachadhamarot

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

A Thesis Submitted in Partial Fulfillment of the Requirements
for the Degree of Master of Education Program in Audio-Visual Communications
Department of Curriculum, Instruction, and Educational Technology

Faculty of Education

Chulalongkorn University

Academic Year 2008

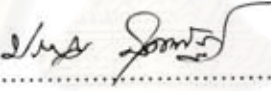
Copyright of Chulalongkorn University

หัวข้อวิทยานิพนธ์ ผลของการเรียนแบบร่วมมือแบบจิ๊กซอว์โดยใช้บล็อกที่มีต่อผลสัมฤทธิ์
ทางการเรียนภาษาฝรั่งเศสของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5
โดย นายวงศ์ปกรณ์ พชรธรรมโรจน์
สาขาวิชา โสคหศึกษา
อาจารย์ที่ปรึกษา รองศาสตราจารย์ ดร. กิดานันท์ มลิทอง

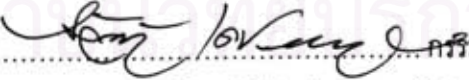
คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย อนุมัติให้บัณฑิตวิทยาลัย อนุมัติให้บัณฑิตวิทยาลัยฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาโท

..... คณบดีคณะครุศาสตร์
(ศาสตราจารย์ ดร.ศิริชัย กาญจนวาสี)

คณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์

..... ประธานกรรมการ
(อาจารย์ ดร. ปราวีณยา สุวรรณรัฐโชติ)

..... อาจารย์ที่ปรึกษา
(รองศาสตราจารย์ ดร. กิดานันท์ มลิทอง)

..... กรรมการ
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. สิริจิตต์ เดชอมรชัย)

บัณฑิตวิทยาลัย
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

วงศ์ปกรณ์ พชรธรรมโรจน์ : ผลของการเรียนแบบร่วมมือแบบจิ๊กซอว์โดยใช้บล็อกที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาฝรั่งเศสของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5. (EFFECTS OF COOPERATIVE LEARNING WITH JIGSAW MODEL BY USING BLOG UPON ELEVENTH GRADE STUDENTS' ACHIEVEMENT IN FRENCH) อ. ที่ปรึกษา : รศ.ดร. กิดานันท์ มลิทอง, 259 หน้า.

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาผลของการเรียนแบบร่วมมือรูปแบบจิ๊กซอว์โดยใช้บล็อกที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาฝรั่งเศสและเปรียบเทียบพฤติกรรมการมีส่วนร่วมทางการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5

กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนที่กำลังศึกษาในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนนนทรีวิทยาจำนวน 40 คน แบ่งกลุ่มตัวอย่างออกเป็น 2 กลุ่ม กลุ่มทดลอง จำนวน 20 คน เรียนด้วยวิธีการเรียนแบบร่วมมือแบบจิ๊กซอว์โดยใช้เครื่องมือสื่อสารบล็อก และ กลุ่มควบคุม จำนวน 20 คน เรียนด้วยวิธีการเรียนแบบร่วมมือแบบจิ๊กซอว์โดยใช้เครื่องมือสื่อสารที่ไม่ใช่บล็อก เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยประกอบด้วย เว็บไซต์การเรียนการสอนแบบร่วมมือแบบจิ๊กซอว์ แบบสอบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาฝรั่งเศส แบบประเมินพฤติกรรมการมีส่วนร่วมทางการเรียน สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลคือ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน การทดสอบค่าที (t-test)

ผลการวิจัยพบว่า

1. นักเรียนที่เรียนด้วยวิธีการเรียนแบบร่วมมือแบบจิ๊กซอว์ที่มีการใช้เครื่องมือสื่อสารแตกต่างกันมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ที่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05
2. นักเรียนที่เรียนด้วยวิธีการเรียนแบบร่วมมือแบบจิ๊กซอว์ที่มีการใช้เครื่องมือสื่อสารแตกต่างกันมีพฤติกรรมการมีส่วนร่วมทางการเรียน ที่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ภาควิชา ..หลักสูตร การสอนและเทคโนโลยีการศึกษา.. ลายมือชื่อนิสิต.....
 สาขาวิชาโสตทัศนศึกษา..... ลายมือชื่ออาจารย์ที่ปรึกษา.....
 ปีการศึกษา2551.....

5083392027 : MAJOR AUDIO-VISUAL COMMUNICATIONS

KEYWORDS: COOPERATIVE LEARNING / JIGSAW MODEL / BLOG

WONGPAKORN PHACHADHAMAROT : EFFECTS OF COOPERATIVE LEARNING WITH JIGSAW MODEL BY USING BLOG UPON ELEVENTH GRADE STUDENTS' ACHIEVEMENT IN FRENCH. THESIS ADVISOR: ASSOC.PROF.KIDANUN MALITHONG, Ph.D., 259 pp.

The purposes of this research were to study the effects of cooperative learning with jigsaw model by using blog upon achievement and compare their participations behaviors in social studies in French of eleventh grade students.

The samples were 40 eleventh grade students of Nonsi Wittaya School. The samples were assigned into one experimental group (20 students in group) and one control group (20 students in group). The first group studied cooperative learning with "Jigsaw Model" by using blog, and the second group studied cooperative learning with "Jigsaw Model" by using non-blog (non-ICT). The research instruments were Web-based Instruction on cooperative learning, learning achievement test, participation behaviors rubric. Data was analyzed by using the descriptive statistics and the t-test.

The major findings were follows:

1. There was found significant difference at 0.05 level of cooperative learning with jigsaw model by using blog towards learning achievement.
2. There was found significant difference at 0.05 level of cooperative learning with jigsaw model by using blog towards participating learning behaviors.

Department: Curriculum Instruction and Educational Technology Student's Signature *Wongpakorn P.*
 Field of Study: ..Audio-Visual Communications..... Advisor's Signature *Kidanun M.*
 Academic Year: ..2008.....

กิตติกรรมประกาศ

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลุล่วงไปได้ด้วยดี เนื่องด้วยความเมตตากรุณาของ รองศาสตราจารย์ ดร. กิดานันท์ มลิทอง ผู้ซึ่งเป็นมากกว่าอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ยังหมายรวมถึงท่านเป็นผู้ให้โอกาสแก่ผู้วิจัยให้ได้รับการศึกษาในระดับมหาบัณฑิต โดยตลอดระยะเวลาของการศึกษาท่านได้ดูแลและให้ความห่วงใยทั้งในด้านการเรียนและการทำวิทยานิพนธ์ด้วยดีตลอดมา ผู้วิจัยรู้สึกสำนึกในพระคุณและขอกราบขอบพระคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอกราบขอบพระคุณ อาจารย์ ดร. ปราวีณยา สุวรรณรัฐโชติ ประธานกรรมการสอบวิทยานิพนธ์ และผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. สิริจิตต์ เดชอมรชัย กรรมการสอบวิทยานิพนธ์ที่ได้กรุณาสละเวลาให้ข้อคิด คำแนะนำ และตรวจแก้ไขข้อบกพร่องต่างๆ ทั้งนี้ยังให้ความเข้าใจ และให้โอกาสในด้านต่างๆตลอดระยะเวลาในการทำวิจัย จึงทำให้วิทยานิพนธ์ฉบับนี้สมบูรณ์และสำเร็จลุล่วงไปด้วยดี

ขอกราบขอบพระคุณคณาจารย์ประจำสาขาวิชาโสตทัศนศึกษา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ทุกท่านที่ได้อบรมสั่งสอนให้แนวคิดทางการศึกษาอันเป็นประโยชน์ ตลอดระยะเวลาที่ศึกษา และการทำวิทยานิพนธ์ฉบับนี้

ขอกราบขอบพระคุณผู้เชี่ยวชาญทุกท่านที่ได้กรุณาสละเวลาในการตรวจแก้ไข และให้ข้อเสนอแนะ เพื่อให้งานวิจัยนี้มีความสมบูรณ์

ในด้านการทดลองในการทำวิจัยนั้น ต้องขอกราบขอบพระคุณผู้อำนวยการโรงเรียนนนทรีวิทยา อาจารย์ประจำวิชาภาษาฝรั่งเศส แลขอขอบคุณนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ปีการศึกษา 2551 ที่ได้ให้ความร่วมมือในการทดลองอย่างดียิ่ง

ขอกราบขอบพระคุณ อาจารย์ สิรินันต์ วงษ์วีร์รักษ์ โรงเรียนนนทรีวิทยา ในฐานะครูผู้ประสิทธิ์ประสาทวิชาภาษาฝรั่งเศสให้แก่ผู้วิจัย และให้ความรักและเมตตาตามาโดยตลอด อาจารย์ สุภาณี พัฒมราช โรงเรียนทวิธาภิเชก ผู้เคยเป็นอาจารย์ที่เลี้ยงในขณะเป็นผู้วิจัยเป็นนิสิตฝึกสอน ได้ชี้แนะ สั่งสอนและให้ข้อคิดดีๆสำหรับการเป็นครูที่ดีเสมอมา

ขอขอบคุณ คุณเอกกรินทร์ ศรีม่วง AV 51 สำหรับความช่วยเหลือในด้านการปรับปรุงบทเรียนบนเว็บ อีกทั้งข้อแนะนำดีๆ ในการสร้างเครื่องมือ คุณจรรยาพร ก่อเกียรติคุณ AV 51 สำหรับความช่วยเหลือในด้านข้อคิดเห็นในการวิเคราะห์ข้อมูล การแปลผลข้อมูล ขอขอบคุณ พี่ชู พี่ใหม่ พี่น้ำ ระดับคุชฎีบัณฑิต สำหรับคำแนะนำและกำลังใจดีๆ ขอขอบคุณเพื่อนๆ พี่ๆ AV 50 ทุกคนที่ได้แบ่งปันความรู้และประสบการณ์ต่างๆ อีกทั้งยังรวมถึงความช่วยเหลือต่างๆ ตลอดระยะเวลาการศึกษา

ขอขอบคุณเพื่อนๆ กลุ่มซุ่มไค้กสำหรับกำลังใจและความช่วยเหลือแก่ผู้วิจัย ขอขอบคุณเพื่อนๆ พี่ๆ มัธยมศิลป์สำหรับกำลังใจดีๆ และคำปลอบใจเวลาที่ผู้วิจัยมีความท้อแท้ โดยเฉพาะ คุณเพชร วิจิตรนาวิน และคุณธนวุฒิ สินเสถียรพร ขอขอบคุณพี่น้องๆ จุฬฯ ที่คอยซักถามและให้กำลังใจต่อการทำวิทยานิพนธ์ตลอดมา

ขอขอบคุณ คุณพ่อ คุณแม่ คุณป้า คุณย่า และทุกๆ คนในครอบครัวที่ได้สอนให้รู้จักการใช้ชีวิต สอนให้รู้จักกับความอดทน และการให้โอกาสในการเลือกทางเดินชีวิตด้วยตนเอง ซึ่งทำให้ผู้วิจัยมีกำลังใจในการศึกษา และทำวิทยานิพนธ์ฉบับนี้

บทที่	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย.....	ง
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ.....	จ
กิตติกรรมประกาศ.....	ฉ
สารบัญ.....	ช
สารบัญตาราง.....	ฎ
สารบัญแผนภูมิ.....	ฏ
สารบัญภาพ.....	ฒ

บทที่	
1 บทนำ.....	1
ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา.....	1
วัตถุประสงค์ในการวิจัย.....	10
คำถามในการวิจัย.....	10
สมมติฐานการวิจัย.....	10
ขอบเขตของการวิจัย.....	10
ข้อตกลงเบื้องต้น.....	11
คำจำกัดความในการวิจัย.....	11
กรอบแนวคิดที่ใช้ในการวิจัย.....	13
คำอธิบายกรอบแนวคิดในการวิจัย.....	13
ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ.....	14
2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	15
1. การเรียนแบบร่วมมือและการเรียนแบบร่วมมือรูปแบบจิ๊กซอว์.....	17
1.1 ความหมายของการเรียนแบบร่วมมือ.....	17
1.2 ความสำคัญของการเรียนแบบร่วมมือ.....	20
1.3 องค์ประกอบของการเรียนแบบร่วมมือ.....	22
1.4 ประเภทของการเรียนแบบร่วมมือ.....	24
1.5 รูปแบบการจัดการเรียนแบบร่วมมือ.....	24
1.6 บทบาทของครูผู้สอนและผู้เรียนในการเรียนแบบร่วมมือ.....	32
1.7 ประโยชน์ของการจัดการเรียนแบบร่วมมือ.....	32

สารบัญ (ต่อ)

บทที่	หน้า
1.8 การเรียนแบบร่วมมือแบบจับคู่.....	34
2. การเรียนการสอนบนเว็บและบล็อก.....	38
2.1 ความหมายของการเรียนการสอนบนเว็บ.....	38
2.2 รูปแบบและประเภทการเรียนการสอนบนเว็บ.....	39
2.3 หลักการพื้นฐานการจัดการเรียนการสอนบนเว็บ.....	41
2.4 องค์ประกอบการเรียนการสอนบนเว็บ.....	42
2.5 การออกแบบการเรียนการสอนบนเว็บ.....	48
2.6 การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนบนเว็บ.....	49
2.7 ความหมายของบล็อก.....	50
2.8 ประเภทของบล็อก.....	52
2.9 ลักษณะและการประยุกต์ใช้บล็อก.....	54
2.10 ประโยชน์ของบล็อก.....	57
2.11 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	59
3. แนวคิดเกี่ยวกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้.....	60
3.1 ความหมายของผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้.....	60
3.2 ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้.....	61
3.3 การประเมินผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้.....	65
4. หลักสูตรภาษาฝรั่งเศสช่วงชั้นที่ 4.....	81
4.1 จุดมุ่งหมายของการเรียนการสอนภาษาฝรั่งเศส.....	81
4.2 มาตรฐานการเรียนรู้ช่วงชั้น.....	81
4.3 สาระการเรียนรู้เพิ่มเติมภาษาฝรั่งเศส	
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ภาคเรียนที่ 2.....	92
3 วิธีดำเนินการวิจัย.....	94
วิธีดำเนินการวิจัย.....	94
ขั้นตอนในการดำเนินการวิจัย.....	95
การศึกษาค้นคว้า.....	95
ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง.....	100
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	102
ขั้นตอนการสร้างเครื่องมือในการวิจัย.....	103

สารบัญ (ต่อ)

บทที่	หน้า
การทดลองและการเก็บรวบรวมข้อมูล.....	116
การวิเคราะห์ข้อมูล.....	122
4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	123
5 สรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ.....	130
วัตถุประสงค์ของการวิจัย.....	130
คำถามในการวิจัย.....	130
สมมติฐานการวิจัย.....	131
ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง.....	131
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	131
วิธีการดำเนินการวิจัย.....	132
การวิเคราะห์ข้อมูล.....	133
สรุปผลการวิจัย.....	133
อภิปรายผลการวิจัย.....	134
ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้.....	138
ข้อเสนอแนะสำหรับการทำวิจัยครั้งต่อไป.....	138
รายการอ้างอิง.....	140
ภาคผนวก.....	149
ภาคผนวก ก รายชื่อผู้เชี่ยวชาญ.....	150
ภาคผนวก ข หนังสือและบันทึกข้อความเพื่อขอความร่วมมือ.....	152
ภาคผนวก ค.....	164
แผนการจัดการเรียนรูแบบร่วมมือรูปแบบจิ๊กซอว์.....	165
- แผนการจัดการเรียนรูแบบร่วมมือรูปแบบจิ๊กซอว์ โดยใช้บล็อก.....	165
- แผนการจัดการเรียนรูแบบร่วมมือรูปแบบจิ๊กซอว์ โดยใช้ใบงาน.....	186
แบบสอบผลสัมฤทธิ์วิชาภาษาฝรั่งเศส.....	206
ภาคผนวก ง เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	211
- แบบสอบถามและประเมินความสอดคล้องเรื่อง การเรียนการสอนบนเว็บวิชาภาษาฝรั่งเศสสำหรับ	

สารบัญ (ต่อ)

บทที่	หน้า
ผู้เชี่ยวชาญด้านการเรียนการสอนภาษาฝรั่งเศส.....	212
- แบบสอบถามและประเมินความสอดคล้องเรื่อง การเรียนการสอนบนเว็บวิชาภาษาฝรั่งเศสสำหรับ ผู้เชี่ยวชาญด้านการเรียนการสอนบนเว็บและการใช้บล็อก.....	219
- แบบสอบถามและประเมินแบบสอบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน วิชาภาษาฝรั่งเศส.....	227
- แบบประเมินความร่วมมือในการปฏิบัติงานกลุ่มเพื่อ ประเมินด้านพฤติกรรมกรรมมีส่วนร่วมทางการเรียน.....	233
ภาคผนวก จ.....	237
ผลการวิเคราะห์ข้อมูลจากแบบประเมินผู้เชี่ยวชาญภาษาฝรั่งเศส.....	238
ผลการวิเคราะห์ข้อมูลจากแบบประเมินผู้เชี่ยวชาญบนเว็บและบล็อก.....	239
ผลการวิเคราะห์ค่าความเที่ยงของข้อสอบจากผู้เชี่ยวชาญภาษาฝรั่งเศส.....	240
ผลการวิเคราะห์ค่าความยาก (p) และอำนาจจำแนก (r) รายชื่อของแบบสอบ.....	243
ผลการวิเคราะห์คะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน.....	246
ผลการวิเคราะห์ข้อมูลจากแบบประเมินความร่วมมือในการปฏิบัติงานกลุ่ม เพื่อประเมินด้านพฤติกรรมกรรมมีส่วนร่วมทางการเรียน.....	247
ผลการวิเคราะห์การหาประสิทธิภาพสื่อ มาตรฐานสื่อตามเกณฑ์ 90/90 จำนวน 2 คน.....	248
ผลการวิเคราะห์การหาประสิทธิภาพสื่อ มาตรฐานสื่อตามเกณฑ์ 90/90 จำนวน 6 คน.....	248
ผลการวิเคราะห์การหาประสิทธิภาพสื่อ มาตรฐานสื่อตามเกณฑ์ 90/90 จำนวน 22 คน.....	249
ภาคผนวก ฉ รายชื่อนักเรียน คะแนนเฉลี่ย คะแนนเฉลี่ยวิชาภาษาฝรั่งเศส.....	250
ภาคผนวก ช ตัวอย่างบทเรียนบนเว็บ.....	253
ประวัติผู้เขียนวิทยานิพนธ์.....	259

ตาราง	หน้า
ตารางที่ 1 ลักษณะและองค์ประกอบที่สัมพันธ์กับสภาพแวดล้อมของการเรียนการสอนบนเว็บ	45
ตารางที่ 2 เทคนิคในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนทางอินเทอร์เน็ต.....	50
ตารางที่ 3 มาตรฐาน ต 1.1.....	83
ตารางที่ 4 มาตรฐาน ต 1.2.....	84
ตารางที่ 5 มาตรฐาน ต 1.3.....	86
ตารางที่ 6 มาตรฐาน ต 2.1.....	87
ตารางที่ 7 มาตรฐาน ต 2.2.....	87
ตารางที่ 8 มาตรฐาน ต 3.1.....	89
ตารางที่ 9 มาตรฐาน ต 4.1.....	90
ตารางที่ 10 มาตรฐาน ต 4.2.....	90
ตารางที่ 11 แบบแผนการวิจัย.....	94
ตารางที่ 12 การสังเคราะห์ด้านการเรียนแบบร่วมมือ.....	95
ตารางที่ 13 การสังเคราะห์ด้านการเรียนแบบร่วมมือแบบจิ๊กซอว์.....	97
ตารางที่ 14 การสังเคราะห์ด้านการเรียนการสอนบนเว็บ.....	98
ตารางที่ 15 การสังเคราะห์ด้านการเรียนการสอนด้วยบล็อก.....	99
ตารางที่ 16 จำนวนกลุ่มตัวอย่างที่จำแนกออกเป็นกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม.....	101
ตารางที่ 17 การจัดนักเรียนเข้ากลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม.....	102
ตารางที่ 18 การวิเคราะห์ค่าเฉลี่ย (\bar{x}) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และการวิเคราะห์ ความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยของคะแนนจากการวัดผลสัมฤทธิ์วิชาภาษาอังกฤษ ของกลุ่มตัวอย่าง โดยนำข้อมูลมาวิเคราะห์เปรียบเทียบทางสถิติด้วยการทดสอบค่าที่ (t-test independent).....	124
ตารางที่ 19 การวิเคราะห์ค่าเฉลี่ย (\bar{x}) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และการวิเคราะห์ ความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยของคะแนนจากการประเมินตนเองและสมาชิกภายในกลุ่ม เกี่ยวกับพฤติกรรมการมีส่วนร่วมทางการเรียน.....	125
ตารางที่ 20 การวิเคราะห์ค่าเฉลี่ย (\bar{x}) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และการวิเคราะห์ ความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยของคะแนนจากการประเมินตนเองและสมาชิก ภายในกลุ่มเกี่ยวกับพฤติกรรมการมีส่วนร่วมทางการเรียนรายข้อ โดยนำข้อมูลมา วิเคราะห์เปรียบเทียบทางสถิติด้วยการทดสอบค่าที่ (t-test independent).....	126

สารบัญ (ต่อ)

บทที่	หน้า
ตารางที่ 21 วิเคราะห์ความสอดคล้องจากแบบประเมินผู้เชี่ยวชาญภาษาฝรั่งเศส.....	238
ตารางที่ 22 วิเคราะห์ความสอดคล้องจากแบบประเมินผู้เชี่ยวชาญบนเว็บและบล็อก.....	239
ตารางที่ 23 วิเคราะห์ความสอดคล้องค่าความเที่ยงข้อสอบจากผู้เชี่ยวชาญภาษาฝรั่งเศส.....	240
ตารางที่ 24 แสดงค่าความยาก (p) และอำนาจจำแนก (r) ของข้อสอบรายข้อจำนวน 40 ข้อ...	243
ตารางที่ 25 ผลการวิเคราะห์คะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน.....	246
ตารางที่ 26 วิเคราะห์ค่าเฉลี่ย (\bar{x}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ของคะแนนการประเมินตนเองและสมาชิกในกลุ่มเกี่ยวกับพฤติกรรมความร่วมมือร่วมทาง การเรียน.....	247
ตารางที่ 27 ผลการวิเคราะห์การหาประสิทธิภาพสื่อ มาตรฐานสื่อ ตามเกณฑ์ 90/90 จำนวน 2 คน.....	248
ตารางที่ 28 ผลการวิเคราะห์การหาประสิทธิภาพสื่อ มาตรฐานสื่อ ตามเกณฑ์ 90/90 จำนวน 6 คน.....	248
ตารางที่ 29 ผลการวิเคราะห์การหาประสิทธิภาพสื่อ มาตรฐานสื่อ ตามเกณฑ์ 90/90 จำนวน 22 คน.....	249
ตารางที่ 30 รายชื่อนักเรียนในกลุ่มทดลอง.....	251
ตารางที่ 31 รายชื่อนักเรียนในกลุ่มควบคุม.....	252

แผนภูมิประกอบ	หน้า
แผนภูมิที่ 1 กรอบแนวคิดในการวิจัย.....	13
แผนภูมิที่ 2 ผลการเรียนรู้แบบร่วมมือ.....	22
แผนภูมิที่ 3 โครงสร้างบทเรียนบนเว็บการเรียนรู้แบบร่วมมือแบบจิ๊กซอวิชาภาษาอังกฤษ.....	107
แผนภูมิที่ 4 ขั้นตอนการเรียนรู้แบบร่วมมือแบบจิ๊กซอว์โดยใช้บล็อก.....	117
แผนภูมิที่ 5 ขั้นตอนการเรียนรู้แบบร่วมมือแบบจิ๊กซอว์โดยใช้ใบงาน.....	118
แผนภูมิที่ 6 ขั้นตอนวิธีการดำเนินการวิจัย.....	132

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ภาพประกอบ	หน้า
ภาพที่ 1 การจัดกลุ่มการเรียนรู้แบบร่วมมือแบบจิ๊กซอว์.....	35
ภาพที่ 2 องค์ประกอบการเรียนรู้การสอนบนเว็บ.....	42
ภาพที่ 3 หน้าแรกของบทเรียนบนเว็บ.....	254
ภาพที่ 4 หน้าเนื้อหาในการเรียน.....	254
ภาพที่ 5 ตัวอย่างเนื้อหาในบทเรียนบนเว็บ.....	255
ภาพที่ 6 ตัวอย่างคำถามในบทเรียนบนเว็บ.....	255
ภาพที่ 7 บล็อกที่นักเรียนตอบคำถามและบันทึกการเรียนรู้.....	256
ภาพที่ 8 บล็อกที่นักเรียนตอบคำถามและบันทึกการเรียนรู้.....	256
ภาพที่ 9 นักเรียนศึกษาข้อมูลตามกลุ่มการเรียนรู้.....	257
ภาพที่ 10 นักเรียนศึกษาข้อมูลตามกลุ่มการเรียนรู้.....	257
ภาพที่ 11 ผู้วิจัยให้คำแนะนำ.....	258
ภาพที่ 12 นักเรียนศึกษาข้อมูลตามกลุ่มการเรียนรู้.....	258

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช 2542 สาระสำคัญในหมวดที่ 4 แนวทางการจัดการศึกษาได้มีการระบุไว้ว่า ผู้เรียนทุกคนมีความสามารถเรียนรู้ และพัฒนาตนเองได้ และถือว่าผู้เรียนมีความสำคัญที่สุด (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ, 2542) ซึ่งสอดคล้องกับหลักการของการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ ซึ่ง Carl R. Rogers (อ้างถึงใน วัฒนาพร ระงับทุกข์, 2545) เป็นผู้คิดค้นคำว่า “เด็กเป็นศูนย์กลาง (Child-centered)” เป็นครั้งแรก ทั้งนี้จุดมุ่งหมายของการจัดการศึกษาได้กำหนดชัดเจนในมาตรา 6 เพื่อให้ได้คนไทยที่พึงประสงค์ซึ่งมีลักษณะ “เป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ทั้งร่างกาย จิตใจ สติปัญญา ความรู้ คุณธรรม จริยธรรม และวัฒนธรรมในการดำรงชีวิต สามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีความสุข” ซึ่งลักษณะดังกล่าวนี้ ครอบคลุมการพัฒนาการของมนุษย์ทุกด้าน อันได้แก่ ด้านร่างกาย สติปัญญา สังคม และอารมณ์ ซึ่งเป้าหมายของการพัฒนากรอบด้านนี้ อาจใช้คำสื่อความสั้นๆ ว่า เพื่อให้ได้คนดี มีปัญญา และมีความสุข ซึ่งเป็นนัยของการพัฒนาอย่างสมดุลรอบด้าน (วัฒนาพร ระงับทุกข์, 2545)

หลักการที่สำคัญยิ่งในการจัดการเรียนรู้ที่กำหนดไว้ใน พระราชบัญญัติแห่งชาติ พ.ศ. 2542 ซึ่งเปรียบเสมือนกุญแจไขไปสู่ความสำเร็จของการปฏิรูปการเรียนรู้ คือ การจัดการเรียนรู้ที่ถือว่า “ผู้เรียนมีความสำคัญที่สุด” โดยคำว่า “ผู้เรียนมีความสำคัญที่สุด” หมายถึง การดำเนินการใดๆ ในการจัดกระบวนการเรียนรู้ให้คำนึงถึงประโยชน์ของผู้เรียนมากที่สุด โดยการจัดการศึกษาต้องยึดหลักว่า ผู้เรียนทุกคนมีความสามารถเรียนรู้และพัฒนาตนเองได้ การเรียนรู้ที่ผู้เรียนสำคัญที่สุด มีฐานมาจากทฤษฎีและผลการวิจัยที่ค้นพบว่า เป็นวิธีการที่ทำให้ผู้เรียนมีคุณภาพอย่างแท้จริง เนื่องจากผู้เรียนเป็นผู้มีส่วนร่วมเรียนรู้ด้วยตนเอง เป็นผู้ปฏิบัติ หรือเป็นผู้กระทำมากกว่าผู้ถูกระทำ (คณะอนุกรรมการปฏิรูปการเรียนรู้, 2543 อ้างถึงใน กรมวิชาการ, 2543) ซึ่งกำหนดไว้ชัดเจนในมาตรา 22 ดังนั้นแนวคิดที่ว่า “ผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง” กับ หลักการจัดการเรียนรู้ที่ส่งเสริม “ผู้เรียนสำคัญที่สุด” ซึ่งในช่วงระยะเวลาแห่งการปฏิรูปการศึกษาแนวคิด “ผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง” เป็นแนวคิดหลักที่ได้มีการสนับสนุน ส่งเสริมให้ครูผู้สอนได้ศึกษา เรียนรู้ และนำไปใช้ในการจัดการเรียนการสอนอย่างแพร่หลาย เนื่องจากรูปแบบ วิธีการ และเทคนิค

การจัดการเรียนรู้ตามแนวคิดนี้ สามารถสร้างเสริมให้ผู้เรียนมีคุณลักษณะอันพึงประสงค์ โดยเฉพาะความสามารถด้านทักษะ กระบวนการ และคุณธรรมจริยธรรม ค่านิยมอันเป็นสากล โดยแนวทางการดำเนินการจัดการเรียนการสอนแบบเดิม ที่ปฏิบัติกันอยู่ไม่สามารถสร้างเสริมได้ เช่น ทักษะกระบวนการคิด การแก้ปัญหา การเผชิญสถานการณ์ ความคิดสร้างสรรค์ การเรียนรู้ด้วยตนเอง ฯลฯ ซึ่งต้องอาศัยกิจกรรมที่เน้นให้ผู้เรียนได้ลงมือปฏิบัติจริง ศึกษาค้นคว้า คิดวิเคราะห์ด้วยตนเอง ซึ่งวิธีการเหล่านี้ตรงและสอดคล้องกับรูปแบบวิธีการ และเทคนิคการจัดการเรียนรู้ตามแนวคิดผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง หากพิจารณาในแง่ของประโยชน์ที่ผู้เรียนจะได้รับจากกิจกรรมการเรียนรู้ลักษณะการสร้างเสริมคุณลักษณะอันพึงประสงค์ กล่าวได้ว่า “ผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง” เป็นแนวคิดที่สามารถตอบสนองจุดเน้นและสอดคล้องกับหลักการจัดการเรียนรู้ “ผู้เรียนสำคัญที่สุด” ได้เป็นส่วนมาก (วัฒนาพร ระบุว่าทุกข์, 2545)

ดังนั้นการจัดการกระบวนการเรียนรู้ที่ผู้เรียนสำคัญที่สุด หรือการจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง ไม่ใช่เป็นเรื่องใหม่ เป็นสาระที่มีการสอนกันมาในสถาบันผลิตครู และในการพัฒนาครูประจำการมาโดยตลอด แต่ครูและสถานศึกษารวมทั้งสถาบันผลิตครูส่วนใหญ่ ยังไม่ได้นำมาปฏิบัติอย่างจริงจัง (กรมวิชาการ, 2543)

กรมวิชาการ (2543) จึงได้ให้แนวทางการจัดกระบวนการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ ตามพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 มาตรา 24 ได้กำหนดให้สถานศึกษาและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องดำเนินการจัดกระบวนการเรียน ดังต่อไปนี้

1. จัดเนื้อหาสาระและกิจกรรมให้สอดคล้องกับความสนใจ และความถนัดของผู้เรียน โดยคำนึงถึงความแตกต่างระหว่างบุคคล
2. ฝึกทักษะ กระบวนการคิด การจัดการ การเผชิญสถานการณ์และประยุกต์ความรู้มาใช้ เพื่อป้องกันและแก้ไขปัญหา
3. จัดกิจกรรมให้ผู้เรียนเรียนรู้จากประสบการณ์จริง ฝึกการปฏิบัติให้ทำได้ คิดเป็น ทำเป็น รักการอ่านและการใฝ่รู้อย่างต่อเนื่อง
4. จัดการเรียนการสอนโดยผสมผสานสาระความรู้ต่างๆ อย่างได้สัดส่วนสมดุลกัน รวมทั้งปลูกฝังคุณธรรม ค่านิยมที่ดีงาม และคุณลักษณะอันพึงประสงค์ไว้ในทุกวิชา
5. ส่งเสริมสนับสนุนให้ผู้สอนสามารถจัดบรรยากาศ สภาพแวดล้อมสื่อการเรียนและอำนวยความสะดวกให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้และมีความรอบรู้ รวมทั้งสามารถใช้การวิจัยเป็นส่วน

หนึ่งของกระบวนการการเรียนรู้ ทั้งนี้ ผู้สอนและผู้เรียนอาจเรียนรู้ไปพร้อมกันจากสื่อการเรียน การสอน และแหล่งวิทยาการประเภทต่างๆ

6. จัดการเรียนรู้ให้เกิดขึ้นได้ทุกเวลาทุกสถานที่ มีการประสานความร่วมมือกับบิดามารดา ผู้ปกครอง และบุคคลในชุมชนทุกฝ่ายเพื่อร่วมกันพัฒนาผู้เรียนตามศักยภาพ

อนึ่งการจัดการเรียนการสอน จำเป็นต้องจัดกิจกรรมที่ให้ผู้เรียน ได้พัฒนาการเรียนรู้ด้วยตนเอง ฝึกให้ผู้เรียนได้ทำงานกลุ่ม และเปิดโอกาสให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการเรียนอย่างทั่วถึง การจัดการเรียนแบบร่วมมือ จึงเป็นอีกทางเลือกหนึ่งที่เหมาะสมในการนำมาใช้ในการจัดกิจกรรม การเรียน และยังเป็นการสอนที่ช่วยพัฒนาในด้านวิชาการ ส่งเสริมทักษะทางสังคม และเน้นผู้เรียน เป็นสำคัญ

กล่าวโดยสรุป การจัดการกระบวนการเรียนรู้ที่ผู้เรียนสำคัญที่สุด คือ การจัดความรับผิดชอบ ในเรื่องของการเรียนโดยเริ่มตั้งแต่ระดับผู้เรียน กล่าวคือผู้เรียนสามารถที่จะมีส่วนในการกำหนด การเรียนการสอน การจัดการเรียนรู้ร่วมกันของผู้เรียน ระดับห้องเรียน คือ การผสานความร่วมมือ กันระหว่างผู้เรียน กับผู้สอน และระดับสุดท้ายคือ ระดับนอกห้องเรียน คือ การเอื้อโอกาสให้ ผู้ปกครอง และชุมชนเข้ามามีส่วนร่วมในการจัดการศึกษา โดยการจัดการกระบวนการเรียนรู้ที่ผู้เรียน สำคัญที่สุดก็เพื่อนำไปสู่ประโยชน์สูงสุดแก่ผู้เรียน การพัฒนาผู้เรียน เพิ่มทักษะในการแสวงหา ความรู้จากแหล่งการเรียนรู้ที่หลากหลาย และผู้เรียนสามารถนำความรู้นั้นไปใช้ได้จริงใน ชีวิตประจำวัน แนวคิดการจัดการกิจกรรมและวิธีการเรียนรู้ มีดังนี้

1. การจัดการเรียนการสอนทางอ้อม เป็นวิธีการจัดการเรียนการสอนที่ผู้เรียนสำคัญที่สุด วิธีหนึ่ง ซึ่งมีแนวคิดพื้นฐานว่า “ยิ่งผู้เรียนมีวุฒิภาวะสูงขึ้น ยิ่งต้องมีความรับผิดชอบที่จะต้องค้นหาค้นพบ ข้อความรู้ และสรุปข้อความรู้จากประสบการณ์การเรียนรู้ของตนมากขึ้น” ตัวอย่างเทคนิค วิธีการจัดการเรียนการสอนทางอ้อม เช่น การเรียนรู้แบบสืบสอบ แบบค้นพบ แบบแก้ปัญหา แบบ สร้างแผนผังความคิด แบบใช้กรณีศึกษา แบบตั้งคำถาม แบบใช้การตัดสินใจ

2. เทคนิคการเรียนรู้เป็นรายบุคคล เป็นแนวทางหนึ่งของการเรียนรู้ที่ผู้เรียนแต่ละคน ปฏิบัติเพื่อพัฒนาตนเอง และฝึกทักษะการเรียนรู้ตลอดชีวิต เทคนิคนี้เริ่มต้นจากครูหรือผู้เรียนเป็นผู้กำหนดหัวข้อปัญหา โดยผู้เรียนต้องศึกษา วิเคราะห์ สรุปอ้างอิง และสรุปข้อความรู้บนพื้นฐานของการวิเคราะห์และประเมินผลกระบวนการ การเรียนรู้เป็นรายบุคคล สามารถปรับใช้ได้ ในหลายๆ สถานการณ์ ตั้งแต่การเรียนในชั้นเรียนที่มีครูคอยดูแลควบคุม จนถึงการใช้ทักษะ การศึกษาค้นคว้าในห้องสมุดที่ผู้เรียนต้องการกำกับการเรียนรู้ของตน ตัวอย่างเทคนิคการศึกษา

เป็นรายบุคคล เช่น การเรียนแบบศูนย์การเรียน การเรียนรู้ด้วยตนเอง การทำรายงาน การมอบหมายงานเป็นรายบุคคล การทำโครงการ การทำนิตยสาร คอมพิวเตอร์ช่วยสอน ชุดการสอน เป็นต้น

3. เทคนิคการจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคโนโลยี ปัจจุบันได้มีการนำเทคโนโลยีต่างๆมาใช้เป็นส่วนเสริม หรือสนับสนุนการเรียนการสอนอย่างกว้างขวาง ซึ่งในการนำเทคโนโลยีมาใช้ในการจัดการเรียนการสอน ควรนำมาใช้ในฐานะเครื่องช่วยสอน ไม่ใช่ใช้แทนการสอน โดยครูอาจใช้เทคโนโลยีช่วยเสนอเนื้อหาที่ซับซ้อน ช่วยสนับสนุนการนำเสนอของครู ช่วยให้ผู้เรียนได้ฝึกปฏิบัติเพื่อความชำนาญ หรือช่วยให้ครูสามารถจัดการเรียนการสอนกลุ่มขนาดใหญ่ได้ ซึ่งจะช่วยลดปัญหาการขาดแคลนครูบางสาขาได้ ด้วยการนำเทคโนโลยีมาใช้ในการจัดการเรียนการสอน ตัวอย่างการจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคโนโลยี เช่น การใช้สิ่งพิมพ์ ตำราเรียนและแบบฝึกหัด การใช้แหล่งทรัพยากรในชุมชนศูนย์การเรียน ชุดการสอน คอมพิวเตอร์ช่วยสอน บทเรียนสำเร็จรูป เป็นต้น

4. เทคนิคการจัดการเรียนการสอนแบบเน้นการปฏิสัมพันธ์ เป็นการจัดการเรียนการสอนที่กระตุ้นให้ผู้เรียนมีปฏิกิริยา และตอบสนองต่อความรู้ ประสบการณ์ และความคิดเห็นของครู และเพื่อนๆ ผู้เรียนจะได้ฝึกการจัดระบบความคิด การโต้แย้งอย่างมีเหตุผล และการพัฒนาทักษะทางสังคม โดยเน้นการอภิปราย การแบ่งปันความรู้ การแลกเปลี่ยนความคิดเห็น ตัวอย่างเทคนิคการจัดการเรียนการสอน แบบเน้นการปฏิสัมพันธ์ เช่น การได้วาที่ การระดมพลังสมอง การอภิปราย การเรียนแบบร่วมมือ การประชุมแบบต่างๆ เป็นต้น

5. เทคนิคการจัดการเรียนการสอนแบบเน้นประสบการณ์ เป็นการจัดการเรียนการสอนที่ส่งเสริมการรับความรู้จากประสบการณ์และการสะท้อนความคิดเห็นที่มีต่อสิ่งต่างๆ ทั้งด้านเทคนิควิธีการปฏิบัติ ของผู้เรียนแต่ละบุคคลและกระบวนการเรียนรู้ ผู้เรียนจะได้ตรวจสอบการเรียนรู้ของตน

6. เทคนิคการเรียนการสอนแบบร่วมมือ เป็นการจัดการเรียนการสอน ที่เน้นการจัดสภาพแวดล้อมทางการเรียนให้แก่ผู้เรียนได้เรียนรู้ร่วมกันเป็นกลุ่มเล็กๆ แต่ละกลุ่มประกอบด้วยสมาชิกที่มีความรู้ความสามารถแตกต่างกัน โดยที่แต่ละคนมีส่วนร่วมอย่างแท้จริงในการเรียนรู้ และในความสำเร็จของกลุ่ม ทั้งโดยการแลกเปลี่ยนความคิดเห็น การแบ่งปันทรัพยากรการเรียนรู้ รวมทั้งการเป็นกำลังใจให้กันและกัน คนที่เก่งจะช่วยเหลือคนที่อ่อนกว่า สมาชิกในกลุ่มไม่เพียงแต่รับผิดชอบต่อการเรียนของตนเองเท่านั้น หากแต่จะต้องร่วมรับผิดชอบต่อการเรียนรู้ของเพื่อนสมาชิกทุกคนในกลุ่ม ความสำเร็จของแต่ละบุคคล คือ ความสำเร็จของกลุ่ม ตัวอย่างการจัด

การเรียนการสอนแบบร่วมมือ เช่น ร่วมกันคิด ปริศนาความคิด กลุ่มร่วมมือ ร่วมมือแข่งขันหรือกลุ่มสืบค้น

7. เทคนิคการเรียนการสอนแบบบูรณาการ เป็นการจัดการเรียนการสอนที่นำเอาความรู้สาขาวิชาต่างๆที่สัมพันธ์กัน มาผสมผสานกันเพื่อให้การจัดการเรียนการสอนเกิดประโยชน์สูงสุด โดยเน้นองค์รวมของเนื้อหามากกว่าองค์รวมความรู้ของแต่ละรายวิชา และเน้นที่การสร้างความรู้ของผู้เรียนมากกว่าการให้เนื้อหาโดยตัวครู ตัวอย่างเทคนิคการจัดการเรียนการสอนแบบบูรณาการ เช่น การเรียนการสอนแบบใช้เรื่องเล่า หรือการเล่าเรื่อง (Story Line) การเรียนการสอนแบบแก้ปัญหา เป็นต้น

ในด้านการเรียนการจัดการเรียนแบบร่วมมือ กรมวิชาการ (2543) ได้กล่าวไว้ว่า การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ (Cooperative Learning) คือ การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่แบ่งนักเรียนออกเป็นกลุ่มย่อยๆ ส่งเสริมให้นักเรียนทำงานร่วมกัน โดยในกลุ่มประกอบด้วยสมาชิกที่มีความสามารถแตกต่างกัน มีการแลกเปลี่ยนความคิดเห็น มีการช่วยเหลือพึ่งพาซึ่งกันและกัน และมีความรับผิดชอบร่วมกัน ทั้งในส่วนตนและส่วนรวม เพื่อให้ตนเองและสมาชิกทุกคนในกลุ่มประสบความสำเร็จตามเป้าหมายที่กำหนด ซึ่งการจัดการเรียนรู้ดังกล่าว มีความหมายตรงกันข้ามกับการเรียนที่เน้นการแข่งขัน (Competitive Learning) และการเรียนตามลำพัง (Individualized Learning)

รูปแบบการเรียนแบบร่วมมือมีด้วยกันหลายประเภทโดย กรมวิชาการ (2544) และ Cruickshank (2006) ได้จัดรูปแบบการเรียนแบบร่วมมือไว้หลายรูปแบบด้วยกัน ดังนี้

1. คิดและคุยกัน (Think-Pairs-Share) เพื่อนเรียน (Partners) และผลัดกันพูด (Way and Switch)
2. กิจกรรมโต๊ะกลม (Roundtable หรือ Roundrobin)
3. คู่ตรวจสอบ (Pairs Check) มุมสนทนา (Corners) ร่วมกันคิด (Numbered Heads together)
4. การสัมภาษณ์แบบสามขั้นตอน (Three-Step-Interview)
5. การแข่งขันระหว่างกลุ่มด้วยเกม (Team Games Tournament หรือTGT) และการแบ่งกลุ่มสัมฤทธิ์ (Student Team Achievement Division หรือ STAD)
6. จิ๊กซอว์ (Jigsaw)
8. การสืบสอบเป็นกลุ่ม (Group Investigation)
9. การเรียนรู้เป็นกลุ่มเพื่อช่วยเหลือเพื่อนเป็นรายบุคคล (Team Assisted

Individualization หรือ TAI)

10. การเรียนแบบร่วมมือผสมผสานการอ่านและการเขียน (Cooperative Integrated Reading and Composition หรือ CIRC)

11. เทคนิคเรียนร่วมกัน (Learning Together)

จากการแบ่งรูปแบบการเรียนแบบร่วมมือจะพบว่ามียุทธวิธีหลายรูปแบบซึ่งในรูปแบบการเรียนแบบร่วมมือรูปแบบหนึ่งที่สามารถตอบสนองการเรียนที่มุ่งเน้นตามหลักการการเรียนแบบร่วมมือได้ คือ รูปแบบการเรียนแบบร่วมมือแบบจิ๊กซอว์ซึ่ง Gunter และคณะ (2007) ได้พัฒนารูปแบบจิ๊กซอว์มาจาก Elliot Aronson และคณะ โดยรูปแบบจิ๊กซอว์นี้ได้กำหนดผู้เรียนออกเป็น 2 กลุ่ม คือ กลุ่มผู้เชี่ยวชาญ (Expert groups) และกลุ่มการเรียนรู้ (Learning groups) กลุ่มผู้เชี่ยวชาญ อ่านและศึกษาด้วยเครื่องมือเดียวกัน กลุ่มผู้เชี่ยวชาญนี้จะทำหน้าที่เป็นครูสอนในหัวข้อที่ตนเองได้เข้ากลุ่มและเตรียมแบบร่าง (Outline) และ /หรือ รูปภาพหรือสื่อ ที่จะมาสรุป ข้อมูลวิเคราะห์ของแต่ละหน่วยการเรียนรู้ที่ศึกษา ภายในกลุ่มผู้เชี่ยวชาญนี้ จะหาวิธีการที่ข้อมูลจะได้รับการแบ่งปันทรัพยากรการเรียนรู้ การทำงานร่วมกัน (Peer) หลังจากทีกลุ่มผู้เชี่ยวชาญเรียนเนื้อหาเสร็จผู้เชี่ยวชาญแต่ละคนนำหัวข้อ /ข้อมูลที่มีไปยังสมาชิกในกลุ่มตนที่เป็นกลุ่มการเรียนรู้ นักเรียนช่วยกันตอบคำถามที่ได้รับจากครู ทำงานส่วนบุคคล และ งานส่วนรวมภายในกลุ่ม โดยขั้นตอนในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนแบบร่วมมือรูปแบบจิ๊กซอว์ มีด้วยกัน 7 ขั้นตอน ได้แก่ 1) แนะนำรูปแบบจิ๊กซอว์ 2) แบ่งกลุ่มนักเรียน 3) อธิบายภาระงาน 4) กลุ่มผู้เชี่ยวชาญศึกษาข้อมูล 5) กลุ่มผู้เชี่ยวชาญกลับไปสู่กลุ่มเรียนรู้ 6) แบ่งปันข้อมูล 7) ประเมิน

การเรียนแบบร่วมมือจะเกิดสัมฤทธิ์ผลได้ เมื่อมีปัจจัยด้านหนึ่งคือ การติดต่อสื่อสาร ซึ่งในปัจจุบันการติดต่อสื่อสารผ่านเครือข่าย ได้พัฒนาเครื่องมือสื่อสารที่เรียกว่า บล็อก (Blog) โดย กติกา สายเสณีย์ (2548 อ้างถึงใน สุขญา สังข์จรูญ, 2550) ได้ให้ความหมายของบล็อก /เว็บล็อก (Weblog) ที่คล้ายกับของ เกรียงไกร วิชระอนนท์ (2547) อนุชัย ธีระเรืองไชยศรี (2547) ว่าบล็อก (Blog) หรือ วิ-บล็อก หรือ เว็บ-ล็อก (weblog) เป็นคำที่ใช้แทนกันได้ คือการบันทึก บทความของตนเอง (Personal Journal) ลงบนเว็บไซต์ โดยเนื้อหาของบล็อกนั้นจะครอบคลุมได้ทุกอย่างไม่ว่าจะเป็นเรื่องส่วนตัวของผู้เขียน หรือเป็นบทความที่ผู้เขียนสนใจด้านต่าง ๆ เช่น เรื่องการเมือง เรื่องกล้องถ่ายรูป เรื่องกีฬา เรื่องธุรกิจ เป็นต้น โดยจุดเด่นที่ทำให้บล็อกเป็นที่นิยมก็คือ ผู้เขียนบล็อกจะมีการแสดงความคิดเห็นของตนเองใส่ลงไปบนบทความนั้น ๆ ซึ่งจุดเด่นที่สุดของบล็อก ก็คือบล็อกสามารถเป็นเครื่องมือสื่อสารชนิดหนึ่ง ที่สามารถสื่อถึงความเป็นกันเองระหว่างผู้เขียนบล็อก และ

ผู้อ่านบล็อกที่เป็นกลุ่มเป้าหมายที่ชัดเจนของบล็อกนั้น ๆ ผ่านทางระบบการแสดงความคิดเห็นของบล็อก

กติกาสายเสนี (2548 อ้างถึงใน สุขญา สังข์จัญญ, 2550) กล่าวว่าในอดีต คนที่เขียนบล็อกนั้นยังต้องเขียนเว็บเองทีละหน้า แต่ในปัจจุบันนี้ มีเครื่องมือหรือซอฟต์แวร์ที่ใช้ในการเขียนบล็อกได้มากมาย เช่น โปรแกรม WordPress, Movable Type เป็นต้น ผู้คนหลายล้านคนจากทั่วทุกมุมโลก หันมาเขียนบล็อกกันอย่างแพร่หลาย ตั้งแต่ นักเรียน อาจารย์ นักเขียนตลอดจนถึงระดับบริษัทยักษ์ใหญ่ในตลาดหุ้น NASDAQ และเมื่อสองสามปีที่ผ่านมานี้บล็อกเริ่มต้นมาจากการเขียนเป็นงานอดิเรกของกลุ่มสื่ออิสระต่าง ๆ หลายๆ แห่งกลายเป็นแหล่งข่าวสำคัญให้กับหนังสือพิมพ์หรือสำนักข่าวชั้นนำ จนกระทั่งปี 2004 คนเขียนบล็อกก็ได้รับการยอมรับจากสื่อและสำนักข่าวต่าง ๆ ถึงความรวดเร็วในการให้ข้อมูลตั้งแต่เรื่องการเมืองไปจนถึงเรื่องราวของการประชุมระดับชาติ และจากเหตุการณ์เหล่านี้ นับได้ว่าบล็อกเป็นสื่อชนิดหนึ่งที่ไม่ต่างจาก วีดีโอ สิ่งพิมพ์ โทรทัศน์ หรือแม้กระทั่งวิทยุเราสามารถเรียกได้ว่า บล็อกได้เข้ามาเป็นสื่อชนิดใหม่ที่สำคัญอย่างแท้จริง สรุปได้ว่าบล็อก คือเว็บไซต์ที่มีรูปแบบเนื้อหาเป็นเหมือนบันทึกส่วนตัวออนไลน์ มีส่วนของการแสดงความคิดเห็นและมีตัวเชื่อมโยงไปยังเว็บอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องอีกด้วย และลักษณะของบล็อกนั้นไม่ตายตัว หรือถูกจำกัดอยู่ในรูปแบบใดรูปแบบหนึ่ง แต่บล็อกแต่ละรูปแบบ มีลักษณะร่วมที่คล้ายกันคือ สิ่งที่เขียนทีหลังได้รับการแสดงผลก่อน และส่วนมากจะแบ่งการแสดงผลตามวันที่เขียน รูปแบบของบล็อกที่เราเห็นกันในปัจจุบันได้แก่ บล็อกข่าว บล็อกบันทึกประจำวัน บล็อกภาพถ่าย เป็นต้น

ประโยชน์ของการนำบล็อกมาใช้ในการเรียนการสอนภาษาซึ่งในวิชาภาษาอังกฤษ โดยนำบล็อกมาใช้เป็นเครื่องมือสร้างความรู้ การเขียนบล็อกสำหรับบันทึกเรื่องราว ข่าวสาร ความรู้และประสบการณ์ต่าง ๆ ในสิ่งที่นักเรียนหรือผู้เล่าสนใจ เป็นการถ่ายทอดสิ่งที่ถูกบันทึกไว้ในสมองลงสู่ตัวหนังสือ การเขียนต้องมีอิสระทางความคิดในรูปแบบที่เป็นตัวของตัวเอง จะช่วยอำนวยความสะดวกเอาความรู้ฝังลึกถูกแสดงออกมาได้โดยไม่ยากนัก และการเขียนบล็อกเป็นประจำก็จะสามารถนำมาสู่การสร้างขุมความรู้ (Knowledge Assets) อย่างต่อเนื่องและเป็นระบบ การเก็บรวบรวมและการแก้ไขหรือเพิ่มเติมความรู้ก็ทำได้โดยสะดวก รวดเร็ว อีกทั้งยังเป็นเครื่องมือในการเผยแพร่ความรู้โดยหลักการของบล็อก คือการเผยแพร่เรื่องราวที่ผู้เขียนเขียนไว้เพื่อแสดงตัวตนของผู้เขียน ออกสู่สาธารณชนซึ่งนั่นหมายถึงบล็อกย่อมมีความสามารถในการสนับสนุนการเข้าถึงความรู้ได้ง่าย ประโยชน์ที่น่าสนใจคือบล็อกเป็นเครื่องมือแลกเปลี่ยนความรู้ การเขียนบล็อกจะอนุญาตให้

ผู้อ่านสามารถแสดงความคิดเห็นต่อความรู้ที่ผู้เขียนถ่ายทอดลงไปบนบล็อก และผู้เขียนได้เขียนโต้ตอบต่อความคิดเห็นนั้น ๆ ในลักษณะของการสนทนาเพื่อหาความแตกฉานในตัวความรู้ ถือได้ว่าเป็นการร่วมกันสกัดความรู้ฝังลึกได้อย่างดี ประการสุดท้ายคือใช้เป็นเครื่องมือแสดงรายละเอียดของแก่นความรู้อย่างเป็นระบบ การจัดการกับความรู้เป็นสิ่งที่สนับสนุนให้เกิดขึ้นได้ เช่น ในปัจจุบันระบบบล็อกถือว่าเป็นเครื่องมือสำหรับเสริมสร้างประสิทธิภาพในการเล่าเรื่อง ซึ่งถือเป็นเทคนิคที่ได้รับการยอมรับอย่างแพร่หลายในการจัดการความรู้ (วิจิตร รุ่งแจ้ง, 2549 อ้างถึงใน สุขญา สังข์จัญญ, 2550)

จารุวัจ สองเมือง (2550) ได้ศึกษา สภาพการจัดการเรียนการสอนที่เน้นกระบวนการจัดการความรู้ผ่านเว็บบล็อก ผลการวิจัยข้อหนึ่งพบว่า ทศนคติของนักศึกษาในการใช้เว็บบล็อกเพื่อการเรียนรู้และการจัดการความรู้ พบว่า นักศึกษาให้ความเห็นว่า ทำให้บรรยากาศการเรียนเปลี่ยนไป นักศึกษาน่าสนใจและมีความกระตือรือร้นมากขึ้น เข้าถึงการเรียนและติดตามเนื้อหาการเรียนการสอนได้ง่ายทำให้เกิดชุมชนแห่งการเรียนรู้ เกิดการแลกเปลี่ยนประสบการณ์ความรู้ และสร้างช่องทางเผยแพร่ความรู้ นักศึกษามีโอกาสในการแสดงความคิดเห็นและมีส่วนร่วมในการเรียนมากขึ้น มีกลุ่มการเรียนรู้ มีการเรียนรู้จากการปฏิบัติ ทำให้ง่ายต่อการทำความเข้าใจเนื้อหา ได้ฝึกการคิดวิเคราะห์ การบูรณาการระหว่างวิชาต่างๆ ที่เรียนไปได้ดีขึ้น

นอกจากนี้ สุขญา สังข์จัญญ (2550) ได้ศึกษา ผลของการเรียนบทเรียนบนเว็บโดยใช้บล็อกที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และความคงทนในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น โดยผลการทดลองที่ได้ประการหนึ่งเกี่ยวกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน คือ นักเรียนที่เรียนบทเรียนบนเว็บโดยใช้บล็อกในการบันทึกการเรียนรู้มีคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษหลังเรียนสูงกว่าคะแนนผลสัมฤทธิ์ก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

Rink, Tobias O. (2004 อ้างถึงใน สุขญา สังข์จัญญ) ได้ทำการวิจัยที่อยู่บนพื้นฐานของแนวคิด Constructive ทางสังคมและสิ่งแวดล้อม เป็นการศึกษาหาความรู้เชิงโต้ตอบในการเรียนบนเว็บซึ่งได้พัฒนาขึ้นเป็นบล็อก และเรียกเครื่องมือนี้ว่า CORAL-View เพื่อใช้เสริมทักษะความร่วมมือระหว่างนักศึกษาในมหาวิทยาลัยได้ทุกวันผ่านโครงการนี้ การออกแบบบล็อกประกอบด้วยคำอธิบายของโปรแกรม และแบบประเมินค่าของระบบ ได้นำเอาข้อดีของระบบเครือข่ายคอมพิวเตอร์มาสร้างเป็นพื้นที่ให้แสดงความคิดเห็นและแลกเปลี่ยนข้อมูล นักเรียนจะได้แสดง

ความคิดเห็น และรับทราบความคิดเห็นของเพื่อนร่วมชั้น หลังจากนั้นผู้วิจัยได้สำรวจความคิดเห็นของผู้เรียนหลังการนำเครื่องมือมาใช้ และได้ทดสอบการเชื่อมโยงระหว่างทฤษฎีและหลักการปฏิบัติ สังเกตและนำมาปรับปรุงแก้ไขให้สมบูรณ์มากยิ่งขึ้น โดยเฉพาะโปรแกรม team-formation เพื่อบันทึกรายละเอียดการทำงานเป็นกลุ่ม ผลจากประเมินที่ได้ เป็นการสร้างและส่งเสริมประสิทธิภาพการเรียนรู้ของผู้เรียน และการได้เรียนแบบร่วมมือกันนั้นทำให้ผู้เรียนมีกำลังใจในการเรียน ทำที่ผู้วิจัยได้แสดงความพึงพอใจเกี่ยวกับการใช้ CORAL-View ในการทดลองครั้งนี้ ส่วน Helen Du (2004) ได้ศึกษาเรื่องการเรียนรู้โดยใช้บล็อก ซึ่งมีสาระสำคัญ คือการวินิจฉัยประสบการณ์การศึกษาการใช้บล็อกของมหาวิทยาลัยซึ่งได้กล่าวว่า บล็อกคือเทคโนโลยีการแบ่งปันความรู้ใหม่ที่ส่งเสริมให้ผู้คนได้บันทึกความคิดของพวกเขา ในรูปแบบบันทึกประจำวัน และตีพิมพ์บันทึกประจำวันเหล่านั้นในรูปแบบของเว็บเพจ การวิจัยพบว่านักเรียนทั่วไปสามารถบอกเล่าประสบการณ์ของตนเองได้ดี การศึกษาหาความรู้อยู่บนพื้นฐาน สอดคล้องกับแนว Constructive ซึ่งผลจากแนวทางระบบสารสนเทศมีนักเรียน 31 คนบอกว่า การใช้บล็อกเป็นการบันทึกสิ่งที่สำคัญเพื่อให้เกิดการเรียนรู้ ซึ่งมีผลต่อเนื่องกับผลการเรียน ในขณะที่การเรียนแบบดั้งเดิมไม่เป็นอย่างนั้น บล็อกทำให้ผู้เรียนมีความสนใจในการเรียนสูงขึ้นมากอีกทั้งความรู้เรื่องต่าง ๆ ที่ได้เรียนรู้ก็ยิ่งถูกรวบรวมไว้ในการเขียนบล็อกนี้อีกด้วย

จากผลการศึกษาและงานวิจัยดังกล่าวจะเห็นได้ว่าจากหลักการของการเรียนแบบร่วมมือแบบจิ๊กซอว์และการนำบล็อกไปใช้ในการเรียนการสอนในหลายวิชาช่วยให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้น แต่ผู้วิจัยยังไม่พบในวิชาภาษาอังกฤษ ด้วยเหตุนี้ผู้วิจัยจึงสนใจที่จะศึกษาคุณลักษณะการเรียนแบบร่วมมือแบบจิ๊กซอว์โดยใช้เครื่องมือสื่อสารได้แก่ บล็อก ที่จะช่วยส่งเสริมให้ผู้เรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เกิดทักษะทางสังคม และทักษะการสื่อสารที่สูงขึ้น

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาฝรั่งเศสของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ในการเรียนแบบร่วมมือแบบจิ๊กซอว์ที่มีการใช้เครื่องมือสื่อสารที่แตกต่างกัน
2. เพื่อเปรียบเทียบพฤติกรรมการมีส่วนร่วมทางการเรียนวิชาภาษาฝรั่งเศสของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ในการเรียนแบบร่วมมือแบบจิ๊กซอว์ที่มีการใช้เครื่องมือสื่อสารแตกต่างกัน

คำถามในการวิจัย

1. การเรียนแบบร่วมมือแบบจิ๊กซอว์โดยใช้บล็อกจะมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาฝรั่งเศสแตกต่างจากการเรียนแบบร่วมมือแบบจิ๊กซอว์ที่ไม่ใช้บล็อกหรือไม่
2. พฤติกรรมการมีส่วนร่วมทางการเรียนแบบร่วมมือแบบจิ๊กซอว์โดยใช้บล็อกจะมีความแตกต่างจากการเรียนแบบร่วมมือแบบจิ๊กซอว์ที่ไม่ใช้บล็อกหรือไม่

สมมติฐานการวิจัย

1. นักเรียนที่เรียนด้วยวิธีการเรียนแบบร่วมมือแบบจิ๊กซอว์ที่มีการใช้เครื่องมือสื่อสารแตกต่างกัน จะมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ที่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05
2. นักเรียนที่เรียนด้วยวิธีการเรียนแบบร่วมมือแบบจิ๊กซอว์ที่มีการใช้เครื่องมือสื่อสารแตกต่างกัน จะมีพฤติกรรมมีส่วนร่วมทางการเรียน ที่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ขอบเขตของการวิจัย

1. ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือนักเรียนระดับชั้นที่ 4 ของโรงเรียนสังกัดกระทรวงศึกษาธิการ ในเขตกรุงเทพมหานคร
2. กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนนนทรีวิทยา ภาคการศึกษาปลาย ปีการศึกษา 2551

ตัวแปรที่ใช้ในการวิจัย

- 3.1 ตัวแปรอิสระ คือ การเรียนแบบร่วมมือแบบจิ๊กซอว์ที่มีการใช้เครื่องมือสื่อสารแตกต่างกัน
- 3.2 ตัวแปรตาม คือ
1. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาฝรั่งเศส
 2. พฤติกรรมการมีส่วนร่วมทางการเรียนวิชาภาษาฝรั่งเศส

ข้อตกลงเบื้องต้น

1. การเรียนแบบร่วมมือแบบจิ๊กซอว์ที่มีการใช้เครื่องมือสื่อสารแตกต่างกัน เป็นการจัจัดตัวจัดกระทำที่แตกต่างกัน คือ กลุ่มทดลองใช้วิธีการสื่อสารด้วยบล็อก และกลุ่มควบคุมใช้วิธีการสื่อสารที่ใช้การเขียนงานส่งด้วยใบงาน
2. การเรียนแบบร่วมมือแบบจิ๊กซอว์โดยใช้บล็อกที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาฝรั่งเศสของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ที่นำเสนอในการวิจัยนี้ เป็นรูปแบบในระดับหน่วยการเรียนรู้โดยผู้วิจัยได้นำหน่วยการเรียนรู้ในหน่วยสาระเสริมวิชาภาษาฝรั่งเศสเรื่อง สุขภาพ มาใช้ในการวิจัย

คำจำกัดความในการวิจัย

1. การเรียนแบบร่วมมือ (Cooperative Learning) หมายถึง การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่แบ่งนักเรียนออกเป็นกลุ่มย่อยๆ ส่งเสริมให้นักเรียนทำงานร่วมกัน โดยสมาชิกในกลุ่มประกอบด้วยสมาชิกที่มีความสามารถแตกต่างกัน มีการแลกเปลี่ยนความคิดเห็น มีการช่วยเหลือพึ่งพาร่วมกันและกัน และมีความรับผิดชอบร่วมกัน ทั้งในส่วนตัวและส่วนรวม เพื่อให้ตนเองและสมาชิกทุกคนในกลุ่มประสบความสำเร็จตามเป้าหมายที่กำหนด (กรมวิชาการ, 2544)
2. รูปแบบจิ๊กซอว์ หมายถึง กิจกรรมการเรียนที่กำหนดผู้เรียนออกเป็น 2 กลุ่ม คือ กลุ่มผู้เชี่ยวชาญ (Expert group) และกลุ่มการเรียนรู้ (Learning group) โดยคละตามความสามารถด้านการเรียน เพศ ฯลฯ ที่แตกต่างกันของผู้เรียนเพื่อทำกิจกรรมร่วมกันในการเรียนโดยคนเก่งช่วยเหลือคนไม่เก่ง ผู้เรียนมีสิทธิ์เท่าเทียมกันในการเลือกเรื่อง หรือ หัวข้อที่ตนเองสนใจเข้าไปศึกษากันเป็นกลุ่ม และกลับมาเข้ากลุ่มเดิมเมื่อศึกษาเสร็จ เพื่อถ่ายทอดข้อความ ความรู้ที่ได้ไปศึกษามาแก่เพื่อนสมาชิกในกลุ่ม (Gunter และคณะ, 2007)

3. การเรียนแบบร่วมมือแบบจิ๊กซอว์ หมายถึง การจัดกิจกรรมการเรียน

การสอนที่แบ่งนักเรียนออกเป็นกลุ่มย่อยๆ โดยผู้สอนจะกำหนดผู้เรียนออกเป็น 2 กลุ่ม คือ กลุ่มผู้เชี่ยวชาญ (Expert group) และกลุ่มการเรียนรู้ (Learning group) ผู้เรียนในกลุ่มการเรียนรู้ เข้ากลุ่มใหม่เพื่อศึกษาเนื้อหาที่ครูผู้สอนแบ่งไว้ โดยเข้ากลุ่มใหม่เป็นกลุ่มผู้เชี่ยวชาญ หลังจากที่ได้ศึกษาเนื้อหาเสร็จแล้วให้กลับเข้าสู่กลุ่มเดิม เพื่อถ่ายทอดเนื้อหาที่ได้ศึกษาให้สมาชิกในกลุ่ม

4. การเรียนการสอนบนเว็บ หมายถึง รูปแบบหนึ่งของการเรียนการสอนทางไกลที่ใช้ บริการเว็ลด์ไวต์เว็บ เป็นสื่อกลางในการนำเสนอและถ่ายทอดความรู้ต่างๆนอกจากนี้ยังใช้บริการ เว็ลด์ไวต์เว็บเป็นสื่อกลางช่วยให้ผู้เรียนและผู้สอนสามารถติดต่อสื่อสารระหว่างกันได้โดยที่ทั้ง ผู้เรียนและผู้สอนไม่จำเป็นต้องอยู่ในสถานที่เดียวกัน และในเวลาเดียวกันเสมอไปเหมือน เช่น การจัดการเรียนการสอนในชั้นเรียนปกติ (วิชุดา รัตนเพียร, 2545)

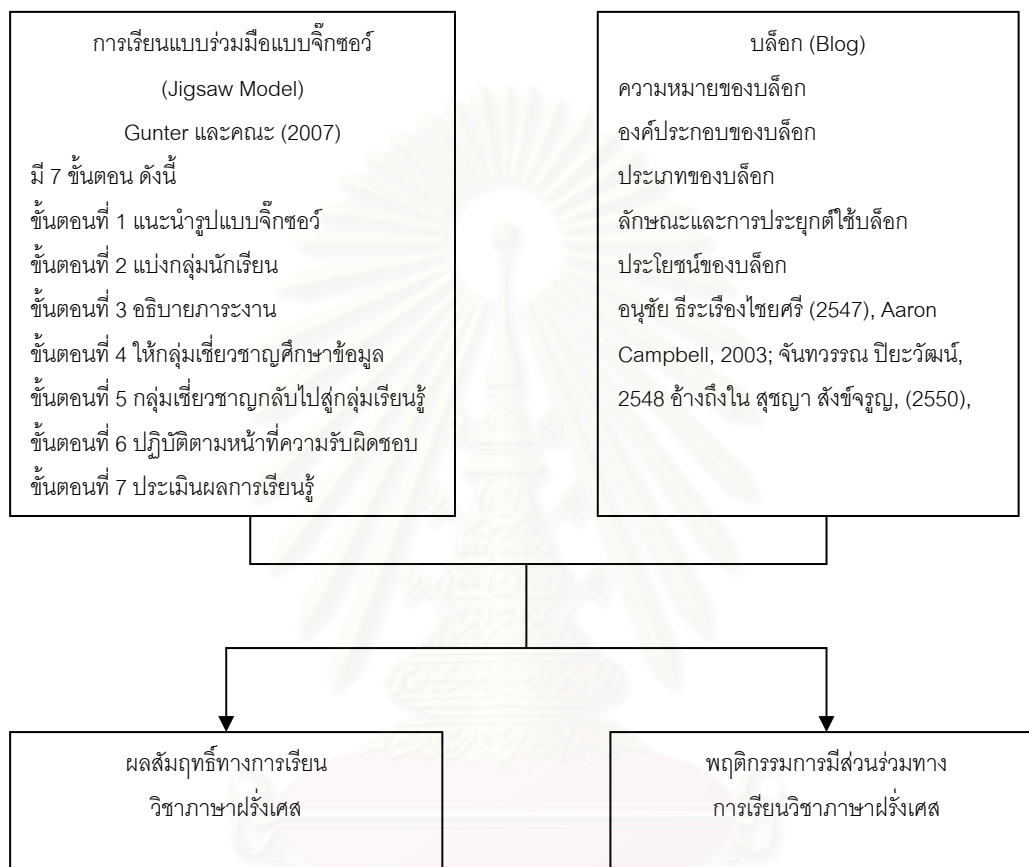
5. การเรียนแบบร่วมมือแบบจิ๊กซอว์กับการเรียนการสอนบนเว็บ คือ การนำขั้นตอน การจัดกิจกรรมการเรียนแบบร่วมมือรูปแบบจิ๊กซอว์มาใช้แบบผสมผสานกับกลุ่มตัวอย่างทั้ง 2 กลุ่ม โดยเรียนบนเว็บ ซึ่งมีความแตกต่างกัน คือ กลุ่มทดลอง เรียนด้วยการใช้เครื่องมือสื่อสารด้วย บล็อก กลุ่มควบคุม เรียนด้วยการใช้เครื่องมือสื่อสารด้วยใบงาน

6. บล็อก หมายถึง เว็บไซต์ที่มีรูปแบบง่าย ๆ โดยข้อความใหม่ล่าสุดที่บันทึกเข้าไปจะถูก แสดงอยู่ด้านบนสุดของหน้าเว็บไซต์ ส่วนข้อความที่บันทึกเข้าไปก่อนหน้านั้น จะอยู่ถัดลงไปเรื่อยๆ และสามารถบันทึกเรื่องราวใด ๆ ลงในบล็อกก็ได้ตามความต้องการของเจ้าของบล็อก โดยนำมา เป็นกิจกรรมให้นักเรียนรวมกลุ่มใช้บล็อกเพื่อ ประมวลผลความรู้ที่ได้จากการเข้ากลุ่มเชี่ยวชาญ โดยบันทึกว่าได้เรียนรู้เกี่ยวกับเรื่องอะไร และครูผู้สอนก็สามารถใช้เพื่อบันทึกว่าได้สอนอะไรไป ยกตัวอย่างเช่น ครูผู้สอนสร้างบทเรียน และระบุว่านักเรียนจะต้องทำอะไรได้ รวมไปถึง การเชื่อมโยงไปยังแหล่งการเรียนรู้ต่าง ๆ ที่มีอยู่บนอินเทอร์เน็ต

7. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาฝรั่งเศส หมายถึง คะแนนที่ได้จากการทำแบบสอบ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาฝรั่งเศสที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น

8. พฤติกรรมการมีส่วนร่วมทางการเรียน หมายถึง พฤติกรรมที่นักเรียนแสดงออก ในการทำงานกลุ่ม ในการทำกิจกรรม การแสดงความคิดเห็น การร่วมแก้ไขปัญหาร่วมกัน โดยวัดด้วยแบบประเมินพฤติกรรมการมีส่วนร่วมของผู้เรียนจากแบบประเมินความร่วมมือ ในการปฏิบัติงานกลุ่มของนักเรียน

กรอบแนวคิดในการวิจัย

แผนภูมิที่ 1 กรอบแนวคิดในการวิจัย

คำอธิบายกรอบแนวคิดในการวิจัย

1. การเรียนแบบร่วมมือแบบจิ๊กซอว์ (Cooperative Learning with jigsaw model)

หมายถึง การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่กำหนดผู้เรียนออกเป็น 2 กลุ่ม คือ กลุ่มผู้เชี่ยวชาญ (Expert group) และกลุ่มการเรียนรู้ (Learning group) โดยคละตามความสามารถ ที่แตกต่างกันของผู้เรียน เพื่อทำกิจกรรมร่วมกันในการเรียนโดยคนเก่งช่วยเหลือคนไม่เก่ง ผู้เรียนมีสิทธิเท่าเทียมกันในการเลือกรื่อง หรือ หัวข้อที่ตนเองสนใจเข้าไปศึกษากันเป็นกลุ่ม และกลับมาเข้ากลุ่มเรียนรู้เดิมเมื่อศึกษาเสร็จ เพื่อถ่ายทอดข้อความหรือความรู้ที่ได้ไปศึกษามาแก่เพื่อนสมาชิกในกลุ่ม

2. บล็อก หมายถึง เว็บไซต์ที่มีรูปแบบง่าย ๆ โดยข้อความใหม่ล่าสุดที่บันทึกเข้าไป จะถูกแสดงอยู่ด้านบนสุดของหน้าเว็บไซต์ ส่วนข้อความที่บันทึกเข้าไปก่อนหน้านั้น จะอยู่ถัดลงไปเรื่อย ๆ และสามารถบันทึกเรื่องราวใด ๆ ลงในบล็อกก็ได้ตามความต้องการของเจ้าของบล็อก โดยนำมาเป็นกิจกรรมให้นักเรียนรวมกลุ่มใช้บล็อกเพื่อประมวลความรู้ที่ได้จากการเข้ากลุ่มเชี่ยวชาญ โดยบันทึกว่าได้เรียนรู้เกี่ยวกับเรื่องอะไร และครูผู้สอนก็สามารถใช้เพื่อบันทึกว่าได้สอนอะไรไป ยกตัวอย่างเช่น ครูผู้สอนสร้างบทเรียน และระบุว่านักเรียนจะต้องทำอะไรได้ รวมไปถึงถึงการเชื่อมโยงไปยังแหล่งการเรียนรู้ต่าง ๆ ที่มีอยู่บนอินเทอร์เน็ต

การนำบล็อกมาใช้ในงานวิจัยครั้งนี้ คือ กำหนดให้กลุ่มทดลอง สร้างบันทึกการเรียนรู้ หลังจากที่ยื่นเสร็จในแต่ละชั่วโมงเรียน

3. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน คือ คะแนนที่ได้จากการทำแบบสอบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ภาษาฝรั่งเศสที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น

4. พฤติกรรมการมีส่วนร่วมทางการเรียน หมายถึง พฤติกรรมที่นักเรียนแสดงออกในการทำงานกลุ่ม ในการทำกิจกรรม การแสดงความคิดเห็น การร่วมแก้ไขปัญหาร่วมกัน โดยวัดด้วยแบบประเมินพฤติกรรมการมีส่วนร่วมของผู้เรียนจากแบบประเมินความร่วมมือในการปฏิบัติงานกลุ่มของนักเรียน

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. เป็นแนวทางในการจัดการเรียนแบบร่วมมือแบบจิ๊กซอว์ เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการจัดการเรียนการสอนแบบเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ

2. เป็นแนวทางในการประยุกต์ใช้คอมพิวเตอร์ ระบบเครือข่ายอินเทอร์เน็ต บทเรียนบนเว็บ เครื่องมือสื่อสารบนอินเทอร์เน็ต ในบริบทของโรงเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษา ในกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ (ภาษาฝรั่งเศส)

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การวิจัยเรื่อง ผลของการเรียนแบบร่วมมือแบบจิ๊กซอว์โดยใช้บล็อกที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาฝรั่งเศสของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ผู้วิจัยได้ศึกษารวบรวมเอกสารและงานวิจัยต่างๆที่เกี่ยวข้องนำเสนอตามลำดับดังนี้

ตอนที่ 1 การเรียนแบบร่วมมือและการเรียนแบบร่วมมือแบบจิ๊กซอว์

- 1.1 ความหมายของการเรียนแบบร่วมมือ
- 1.2 ความสำคัญของการเรียนแบบร่วมมือ
- 1.3 องค์ประกอบของการเรียนแบบร่วมมือ
- 1.4 ประเภทของการเรียนแบบร่วมมือ
- 1.5 รูปแบบการเรียนแบบร่วมมือ
- 1.6 บทบาทของครูผู้สอนและผู้เรียนในการเรียนแบบร่วมมือ
- 1.7 ประโยชน์และข้อจำกัดของการเรียนแบบร่วมมือ
- 1.8 รูปแบบการเรียนแบบร่วมมือแบบจิ๊กซอว์
- 1.9 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ตอนที่ 2 การเรียนการสอนบนเว็บและบล็อก

- 2.1 ความหมายของการเรียนการสอนบนเว็บ
- 2.2 รูปแบบและประเภทการเรียนการสอนบนเว็บ
- 2.3 หลักการพื้นฐานการจัดการเรียนการสอนบนเว็บ
- 2.4 องค์ประกอบของการเรียนการสอนบนเว็บ
- 2.5 การออกแบบการเรียนการสอนบนเว็บ
- 2.6 การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนบนเว็บ
- 2.7 ความหมายของบล็อก
- 2.8 องค์ประกอบของบล็อก
- 2.9 ประเภทของบล็อก

2.10 ลักษณะและการประยุกต์ใช้บล็อก

2.11 ประโยชน์ของบล็อก

2.12 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ตอนที่ 3 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

3.1 ความหมายของผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้

3.2 ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้

3.3 การประเมินผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้

ตอนที่ 4 หลักสูตรภาษาฝรั่งเศสช่วงชั้นที่ 4

4.1 จุดมุ่งหมายของการเรียนการสอนภาษาฝรั่งเศส

4.2 มาตรฐานการเรียนรู้ช่วงชั้น

4.3 สาระการเรียนรู้เพิ่มเติมภาษาฝรั่งเศส ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ภาคเรียนที่ 2

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตอนที่ 1 การเรียนแบบร่วมมือและการเรียนแบบร่วมมือแบบจิ๊กซอว์

การเรียนแบบร่วมมือมีพื้นฐานมาจากปรัชญาการศึกษาแบบพัฒนาการ (Progressive) ที่เน้นการให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการจัดทิศทางพัฒนาตนเอง จึงทำให้เกิดการจัดการเรียนการสอนที่ยึดผู้เรียนเป็นศูนย์กลางซึ่ง John Dewey ได้นำเสนอปรัชญาการศึกษาแบบพัฒนาการขึ้น และได้รับการยอมรับอย่างแพร่หลายจนถึงปัจจุบัน นอกจากนี้ยังได้นำแนวคิดจากทฤษฎีสนามของ Kurt Lewin ที่เน้นว่าการพึ่งพาซึ่งกันและกันเป็นตัวกำหนดวิธีการปฏิสัมพันธ์ระหว่างบุคคล ซึ่งแนวคิดหลักดังกล่าว ได้นำเสนอว่าการที่ผู้เรียนได้ทำงานร่วมกัน จะเป็นการเรียนรู้การมีปฏิสัมพันธ์ทั้งกับผู้อื่นและสังคม (กรมวิชาการ, 2542; Johnson and Johnson, 1994; Ornstein and Laslay, 2000 อ้างถึงใน ชนิชดา ชนะกิจจานุกิจ, 2550)

1.1 ความหมายของการเรียนแบบร่วมมือ

การเรียนแบบร่วมมือ (Cooperative Learning) เป็นวิธีการจัดการเรียนการสอนรูปแบบหนึ่งที่เน้นนักเรียนเป็นสำคัญโดยให้นักเรียนลงมือปฏิบัติงานเป็นกลุ่มย่อยๆ เพื่อเสริมสร้างสมรรถภาพการเรียนรู้ของนักเรียนแต่ละคน และสนับสนุนให้มีการช่วยเหลือกันจนบรรลุผลตามเป้าหมาย ไม่ว่าจะเป็นเรื่อง ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน การยอมรับของความแตกต่างระหว่างบุคคล (กรมวิชาการ, 2544; Arends, 1998) ทั้งนี้ได้มีผู้ให้ความหมายเกี่ยวกับการเรียนแบบร่วมมือไว้ดังนี้

Cruickshank (2006) กล่าวว่า การเรียนแบบร่วมมือ เป็นคำที่ใช้เพื่ออธิบายกระบวนการสอน ด้วยวิธีที่นักเรียนทำงานร่วมกันในกลุ่มเล็ก และได้รับรางวัลสำหรับความสำเร็จร่วมกันของคนในกลุ่ม

Johnson & R. Johnson (2003) (อ้างถึงใน Gillies, 2007) ได้กล่าวว่า การเรียนแบบร่วมมือสัมพันธ์กับการทำงานร่วมกันอันเป็นแรงกระตุ้นให้สมาชิกในกลุ่มช่วยเหลือและสนับสนุนซึ่งกันและกันเพื่อการบรรลุเป้าหมายร่วมกัน

Kauchak and Eggen (1998) กล่าวว่า การเรียนแบบร่วมมือเป็นการจัดการเรียน การสอนที่ช่วยให้ผู้เรียนพบลักษณะเฉพาะของการเรียนและมีเป้าหมายร่วมกันในการทำงานกลุ่ม ซึ่งการเรียนแบบร่วมมือจะมีลักษณะที่ซับซ้อนกว่าการทำงานกลุ่มทั่วไป

Slavin (1995) อธิบายความหมาย ของการเรียนแบบร่วมมือว่าเป็นการสอนเป็นกลุ่มเล็ก ประมาณ 4 คน และการจัดกลุ่มต้องคำนึงถึงความสามารถของนักเรียน เช่น นักเรียนที่มีความ สามารถสูง 1 คน นักเรียนที่มีความสามารถปานกลาง 2 คน และนักเรียนที่มีความสามารถต่ำ 1 คน หน้าที่ของนักเรียนในกลุ่มต้องช่วยกันทำงาน รับผิดชอบและช่วยเหลือเกี่ยวกับการเรียนซึ่งกันและ กัน

ทิสนา แชมมณี (2550) ให้ความหมายของการเรียนแบบร่วมมือ คือ การเรียนรู้เป็น กลุ่มย่อยโดยมีสมาชิกกลุ่มที่มีความสามารถแตกต่างกัน ประมาณ 3-6 คนช่วยกันเรียนรู้ เพื่อไปสู่เป้าหมายกลุ่ม

ชนิซดา ชนะกิจจานุกิจ (2550) กล่าวว่า การเรียนแบบร่วมมือ เป็นการเรียนที่จัดให้ นักเรียนร่วมกันทำกิจกรรมเป็นกลุ่มเล็กๆ แต่ละกลุ่มประกอบด้วยสมาชิกที่มีความรู้ ความสามารถ แตกต่างกันโดยในกลุ่มย่อยนั้นมีการแลกเปลี่ยนความคิดเห็นซึ่งกันและกัน มีการอภิปราย มีเป้าหมาย มีการแบ่งหน้าที่ในการทำงาน มีความกระตือรือร้นที่จะแสวงหาความรู้และ ประสบการณ์ ช่วยเหลือซึ่งกันและกัน รับผิดชอบการทำงานของสมาชิกแต่ละคนในกลุ่มร่วมกัน ทุกคนในกลุ่มจะมีส่วนร่วมกันอย่างแท้จริงในการเรียนรู้

กรมวิชาการ (2544) กล่าวว่า การเรียนแบบร่วมมือ หมายถึง การจัดกิจกรรมการเรียน การสอนที่แบ่งนักเรียนออกเป็นกลุ่มย่อยๆ ส่งเสริมให้นักเรียนทำงานร่วมกัน โดยในกลุ่ม ประกอบด้วยสมาชิกที่มีความสามารถแตกต่างกันมีการแลกเปลี่ยนความคิดเห็น มีการช่วยเหลือ ฟังพาซึ่งกันและกัน และมีความรับผิดชอบร่วมกัน ทั้งในส่วนตนและส่วนรวม เพื่อให้ตนเองและ สมาชิกทุกคนในกลุ่มประสบความสำเร็จตามเป้าหมายที่กำหนด

พิมพันธ์ เดชะคุปต์ (2544) ได้ให้ความหมายการเรียนแบบร่วมมือว่าเป็นการสอนที่กำหนดให้นักเรียนที่มีความสามารถต่างกัน ทำงานพร้อมกันเป็นกลุ่มขนาดเล็ก โดยทุกคนมีความรับผิดชอบงานตนเองและงานส่วนรวมร่วมกัน

นิตยา คงเกษม (2544) กล่าวถึงการเรียนแบบร่วมมือไว้ว่า การเรียนแบบร่วมมือเป็นการจัดการเรียนการสอนโดยแบ่งนักเรียนออกเป็นกลุ่มเล็ก กลุ่มละประมาณ 2-6 คน สมาชิกภายในกลุ่มมีความแตกต่างกันทั้งในด้านเพศ เชื้อชาติ ความสามารถในการเรียน เป็นต้น สมาชิกทุกคนจะมีปฏิสัมพันธ์ซึ่งกันและกันและมีส่วนร่วมในการทำงาน มีการช่วยเหลือซึ่งกันและกัน มีความรับผิดชอบต่อการเรียนรู้ทั้งต่อตนเองและกลุ่ม และมีเป้าหมายร่วมกันในการทำงาน ที่ได้รับมอบหมายให้สำเร็จ

สนอง อินละคร (2544) กล่าวว่า การเรียนแบบร่วมมือ เป็นการจัดการเรียนการสอนโดยแบ่งนักเรียนเป็นกลุ่มเล็กๆ กลุ่มละ 4-6 คน ที่มีความสามารถคล้ายกัน คือ มีนักเรียนเก่ง 1 คน ปานกลาง 2-4 คน และนักเรียนอ่อน 1 คน นักเรียนทุกคนเรียนรู้และทำกิจกรรมร่วมกัน มีการปรึกษาหารือกัน ภายในกลุ่ม ผลสำเร็จของนักเรียนแต่ละคนคือผลสำเร็จของกลุ่ม

พัชรี วงษ์สุวรรณ (2543) กล่าวว่า การเรียนแบบร่วมมือคือ การเรียนที่ให้นักเรียนเป็นศูนย์กลางการเรียนรู้ โดยให้นักเรียนเรียนรู้ร่วมกันและช่วยเหลือกัน ในการเรียนรู้ มีการแลกเปลี่ยนความคิดเห็นซึ่งกันและกัน แลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสารและเครื่องมือต่างๆ รวมทั้งให้กำลังใจซึ่งกันและกัน สมาชิกแต่ละคนต้องรับผิดชอบต่อการเรียนรู้ของตนเองและสมาชิกในกลุ่ม หากนักเรียนพบปัญหา สมาชิกในกลุ่มจะต้องให้ความช่วยเหลือ ก่อนที่จะขอความช่วยเหลือจากครูเพราะการเรียนแบบร่วมมือนี้ครูจะเป็นเพียงผู้ให้คำแนะนำเมื่อนักเรียนพบปัญหาที่ไม่สามารถแก้ไขได้ มิใช่เป็นผู้สอนเหมือนการเรียนแบบอื่น นอกจากนั้นการเรียนแบบร่วมมือยังช่วยฝึกให้นักเรียนพัฒนาความคิด การแก้ปัญหาและการพัฒนาทักษะทางสังคมซึ่งจำเป็นสำหรับการใช้ชีวิตทั้งในปัจจุบันและอนาคต

ฉันทนา โหมดมณี (2543) กล่าวว่า การเรียนแบบร่วมมือเป็นการเรียนที่จัดนักเรียนเป็นกลุ่มเล็ก กลุ่มละประมาณ 3-5 คน สมาชิกกลุ่มมีความแตกต่างกัน เช่น เพศ เชื้อชาติ หรือความสามารถทางการเรียน สมาชิกกลุ่มจะต้องมีปฏิสัมพันธ์ต่อกัน ช่วยเหลือซึ่งกันและกัน ทำงานที่ได้รับมอบหมายให้ประสบผลสำเร็จ

จากความหมายของการเรียนแบบร่วมมือที่นักวิชาการและผู้วิจัยกล่าวมานั้น สามารถสรุปได้ว่าการเรียนแบบร่วมมือ เป็นการจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ โดยกำหนดให้ผู้เรียนเรียนร่วมกันเป็นกลุ่มเล็กๆ สมาชิกแต่ละคนในกลุ่มมีความแตกต่างกัน ทั้งในด้านความรู้ ความสามารถทางการเรียน เพศ อายุ ความแตกต่างทางครอบครัว ซึ่งผู้เรียนต้องมีปฏิสัมพันธ์ร่วมกัน ช่วยเหลือกัน มีความรับผิดชอบในงานที่ตนเองได้รับและงานกลุ่มที่ต้องทำร่วมกัน ยอมรับซึ่งกันและกัน เพื่อให้ประสบความสำเร็จและบรรลุเป้าหมายร่วมกัน

1.2 ความสำคัญของการเรียนแบบร่วมมือ

กรมวิชาการ (2544) กล่าวว่า ยุทธศาสตร์การสอนหรือวิธีสอนเป็นองค์ประกอบสำคัญประการหนึ่งที่ทำให้การจัดเรียนการสอน บรรลุจุดมุ่งหมายที่กำหนดการเรียนแบบร่วมมือเป็นการสอนที่จะพัฒนานักเรียนในด้านวิชาการและทักษะทางสังคม นอกจากนี้ยังเป็นการสอนที่เน้นนักเรียนเป็นสำคัญและส่งเสริมทักษะทางสังคม โดยให้นักเรียนได้ลงมือปฏิบัติกิจกรรมร่วมกันจนประสบความสำเร็จตามจุดมุ่งหมายของการเรียนร่วมกันทุกคน ในปัจจุบันครูผู้สอนเป็นจำนวนมากเน้นการพัฒนานักเรียนในด้านวิชาการ โดยไม่เน้นการพัฒนาทักษะทางสังคม และมักจะส่งเสริมให้นักเรียนเรียนด้วยการแข่งขัน หรือ เรียนตามลำพัง การสอนทั้ง 2 อย่างไม่ได้คำนึงถึงปฏิสัมพันธ์ระหว่างนักเรียนคนอื่นๆ ในชั้นเรียน สภาพการเรียนการสอนดังกล่าวก่อให้เกิดผลเสียหลายประการแก่นักเรียน กล่าวคือ การสอนแบบแข่งขันทำให้เกิดผู้ชนะและผู้แพ้ โดยผู้ชนะจะดีใจสำหรับผู้แพ้จะเสียใจ ซึ่งสัดส่วนของผู้ชนะจะมีน้อยกว่าผู้แพ้มาก มีผลทำให้นักเรียนส่วนใหญ่เกิดความเครียดและไม่มีความสุขในการเรียน การเรียนแบบร่วมมือ หรือ Cooperative Learning ถือเป็นทฤษฎีที่เน้นการให้ผู้เรียนช่วยกันในการเรียนรู้ โดยมีการจัดกิจกรรมที่ให้ผู้เรียนมีการพึ่งพาอาศัยกันในการเรียนรู้ มีการปรึกษาหารือกันอย่างใกล้ชิด มีการสร้างสัมพันธ์กัน มีการทำงานร่วมกันเป็นกลุ่ม มีการวิเคราะห์กระบวนการของกลุ่ม และมีการแบ่งหน้าที่รับผิดชอบงานร่วมกัน (ทิตินา แซมมณี, 2550) ดังนั้นการเรียนแบบร่วมมือยังเป็น

การเตรียมนักเรียนให้สามารถดำรงชีวิตอยู่ในสังคมประชาธิปไตยได้อย่างมีประสิทธิภาพและมีความสุข

การเรียนรู้แบบร่วมมือ มีข้อดีหลายประการ ได้มีงานวิจัยหลายเรื่องที่ยังบอกถึงคุณลักษณะและประสิทธิภาพของการเรียนดังกล่าว (กรมวิชาการ, 2544) ไว้ คือ

1. ช่วยพัฒนาความเชื่อมั่นของนักเรียน
2. ช่วยพัฒนาความคิดของนักเรียน
3. ช่วยยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน
4. ช่วยส่งเสริมบรรยากาศในการเรียน
5. ส่งเสริมทักษะการทำงานร่วมกัน
6. ทำให้นักเรียนมีวิสัยทัศน์หรือมุมมองกว้างขึ้น
7. ช่วยการปรับตัวในสังคมได้ดีขึ้น

การเรียนรู้แบบร่วมมือได้รับความนิยมอย่างแพร่หลาย นับตั้งแต่รายงานวิจัยเรื่องแรกได้รับการตีพิมพ์ในปี ค.ศ. 1898 ปัจจุบันมีงานวิจัยที่เกี่ยวข้องโดยเป็นงานวิจัยเชิงทดลองประมาณ 600 เรื่อง และงานวิจัยเชิงหาความสัมพันธ์ประมาณ 100 เรื่อง ผลจากการวิจัยทั้งหลายดังกล่าวพบว่า การเรียนรู้แบบร่วมมือส่งผลดีต่อผู้เรียนตรงกันในด้านต่างๆ ดังนี้ (Johnson, Johnson and Holubec, 1994: 1.3-1.4 อ้างถึงใน ทิศนา แคมมณี, 2550)

1. มีความพยายามที่จะบรรลุเป้าหมายมากขึ้น (Greater efforts to achieve)

การเรียนรู้แบบร่วมมือช่วยให้ผู้เรียนมีความพยายามที่จะเรียนรู้ให้บรรลุเป้าหมายเป็นผลทำให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้น และมีผลงานมากขึ้น การเรียนรู้มีความคงทนมากขึ้น (Long-term retention) มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ มีการใช้เวลาอย่างมีประสิทธิภาพ ใช้เหตุผลดีขึ้น และคิดอย่างมีวิจารณญาณมากขึ้น

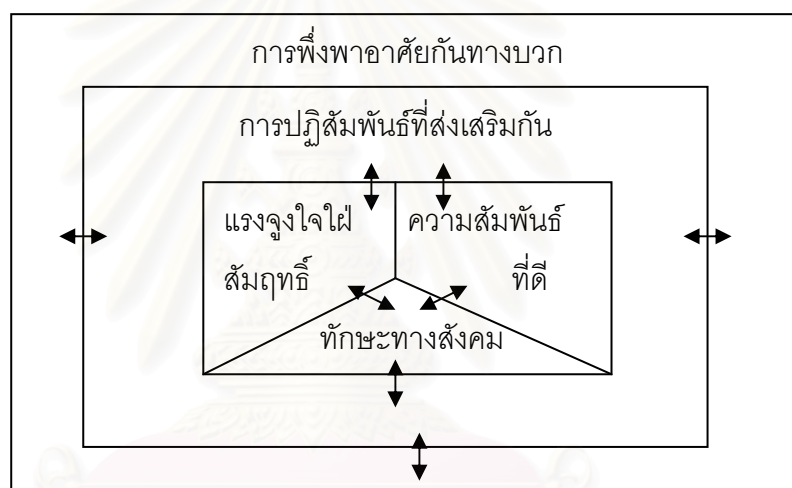
2. มีความสัมพันธ์ระหว่างผู้เรียนดีขึ้น (More positive relationships among students)

การเรียนรู้แบบร่วมมือช่วยให้ผู้เรียนมีน้ำใจนักกีฬามากขึ้น ใส่ใจในผู้อื่นมากขึ้น เห็นคุณค่าของความแตกต่าง ความหลากหลาย การประสานสัมพันธ์และการรวมกลุ่ม

3. มีสุขภาพจิตที่ดี (Greater psychological health)

การเรียนรู้แบบร่วมมือ ช่วยให้ผู้เรียนมีสุขภาพจิตดีขึ้น มีความรู้สึกที่ดีเกี่ยวกับตนเอง และมีความเชื่อมั่นในตนเองมากขึ้น นอกจากนี้ยังช่วยพัฒนาทักษะทางสังคมและความสามารถในการเผชิญกับความเครียดและความผันแปรต่างๆ

ผลของการเรียนรู้แบบร่วมมือทั้ง 3 ด้านดังกล่าว แสดงให้เห็นอย่างชัดเจนในแผนภูมิที่ 2 ดังนี้

แผนภูมิที่ 2 ผลการเรียนรู้แบบร่วมมือ

(Johnson, Johnson and Holubec, 1994: 1.3-1.4 อ้างถึงใน ทิศนา แคมมณี, 2550)

1.3 องค์ประกอบการเรียนรู้แบบร่วมมือ

Johnson and Johnson, 1994; กรมวิชาการ, 2544; ทิศนา แคมมณี, 2550 ได้กล่าวถึงองค์ประกอบของการเรียนรู้แบบร่วมมือว่ามี 5 องค์ประกอบ คือ

1. มีความสัมพันธ์เกี่ยวข้องสัมพันธ์กันในทางบวก หรือ การพึ่งพาและเกื้อกูลกัน

(Positive Interdependence)

สมาชิกในกลุ่มทำงานอย่างมีเป้าหมายร่วมกัน มีการทำงานร่วมกัน โดยที่สมาชิกทุกคนมีส่วนร่วมในการทำงานนั้น มีการแบ่งปันวัสดุ อุปกรณ์ ข้อมูลต่างๆ ในการทำงานทุกคนมีบทบาท

หน้าที่และประสบความสำเร็จร่วมกัน ครูผู้สอนสามารถจัดกิจกรรมให้นักเรียนมีความเกี่ยวข้องสัมพันธ์กันในทางบวก ซึ่งวิธีการมีหลายวิธีด้วยกัน เช่น การกำหนดเป้าหมายของกลุ่ม การกำหนดรางวัล การกำหนดให้ใช้วัสดุ อุปกรณ์ หรือสื่อการเรียนอื่น ๆ ร่วมกัน การกำหนดบทบาทสมาชิกในกลุ่ม

2. การมีปฏิสัมพันธ์กันอย่างใกล้ชิดในระหว่างการทำงานกลุ่ม หรือ การปรึกษาหารืออย่างใกล้ชิด (Face to Face Promotive Interaction)

ครูเปิดโอกาสให้นักเรียนได้ช่วยเหลือสมาชิกในกลุ่มให้ประสบความสำเร็จด้วยกิจกรรมต่อไปนี้จะแลกเปลี่ยนความคิดเห็นซึ่งกันและกัน อธิบายความรู้ให้เพื่อนในกลุ่มฟัง กิจกรรมดังกล่าวจะทำให้ให้นักเรียนได้ติดต่อกันโดยตรงเป็นการแลกเปลี่ยนความรู้ ความคิด และการให้ข้อมูลย้อนกลับ

3. การตรวจสอบความรับผิดชอบของสมาชิกแต่ละคน หรือ ความรับผิดชอบที่ตรวจสอบได้ของสมาชิกแต่ละคน (Individual Accountability)

การจัดกิจกรรมเพื่อให้แน่ใจว่าสมาชิกทุกคนมีความรับผิดชอบต่องานกลุ่ม ทำได้หลายวิธี เช่น กำหนดหน้าที่ของสมาชิกในกลุ่มตามความเหมาะสม สุ่มถามปากเปล่าสมาชิกในกลุ่ม หรือ สุ่มตรวจงานของสมาชิกในกลุ่ม สังเกตและบันทึกการทำงานกลุ่มของสมาชิก กำหนดให้สมาชิก 1 คนในกลุ่มเป็นผู้ตรวจสอบความเข้าใจของสมาชิกเกี่ยวกับงานกลุ่ม ให้นักเรียนอธิบายสิ่งที่ตนเรียนรู้ให้เพื่อนฟัง ทดสอบรายบุคคล

4. การใช้ทักษะปฏิสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและทักษะการทำงานกลุ่มย่อย (Interdependence and Small Group Skills)

นักเรียนควรได้รับการฝึกทักษะที่จะช่วยให้งานกลุ่มประสบความสำเร็จ ได้แก่ การทำ ความรู้จักและไว้วางใจผู้อื่น การสื่อสาร การยอมรับและช่วยเหลือกัน การวิจารณ์ความคิดเห็นโดยไม่วิจารณ์เจ้าของความคิด การแก้ปัญหาขัดแย้ง การให้ความสำคัญ และการเอาใจใส่ต่อทุกคนเท่าเทียมกัน

5. การวิเคราะห์กระบวนการกลุ่ม (Group Process)

สมาชิกจะต้องร่วมกันรับผิดชอบต่อการเรียนรู้ของสมาชิกในกลุ่ม ผลงานของกลุ่มจะได้รับอิทธิพลมาจากการแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับกระบวนการทำงานของสมาชิกในกลุ่มซึ่งสามารถกระทำได้โดย อธิบายการกระทำของสมาชิกที่มีประโยชน์และไม่มีประโยชน์ ตัดสินใจว่าการกระทำใดของกลุ่มที่ควรรักษาไว้และการกระทำใดควรเลิกปฏิบัติ เล่าเหตุการณ์ในกลุ่ม ปัญหาของกลุ่ม หรือวิพากษ์วิจารณ์การทำงานของกลุ่ม

1.4 ประเภทของกลุ่มการเรียนรู้แบบร่วมมือ

กลุ่มการเรียนรู้ที่ใช้กันอยู่โดยทั่วไป มี 3 ประเภท (ทิตินา แชมมณี, 2550) ดังนี้

1. กลุ่มการเรียนรู้แบบร่วมมืออย่างเป็นทางการ (Formal cooperative Learning group)

กลุ่มประเภทนี้ ครูจัดขึ้นโดยการวางแผน จัดระเบียบ กฎเกณฑ์ วิธีการและเทคนิคต่างๆ เพื่อให้ผู้เรียน ได้ร่วมมือกันเรียนรู้สาระต่างๆ อย่างต่อเนื่อง ซึ่งอาจเป็นหลายๆ ชั่วโมงติดต่อกัน หรือหลายสัปดาห์ติดต่อกัน จนกระทั่งผู้เรียนเกิดการเรียนรู้และบรรลุจุดมุ่งหมายตามที่กำหนด

2. กลุ่มการเรียนรู้แบบร่วมมืออย่างไม่เป็นทางการ (Informal cooperative Learning group)

กลุ่มประเภทนี้ครูจัดขึ้นเฉพาะกิจเป็นครั้งคราว โดยสอดแทรกอยู่ในการสอนปกติอื่นๆ โดยเฉพาะการสอนแบบบรรยาย ครูสามารถจัดกลุ่มการเรียนรู้แบบร่วมมือแทรกเข้าไปเพื่อช่วยให้ผู้เรียนมุ่งความสนใจหรือใช้ความคิดเป็นพิเศษในสาระบางจุด

3. กลุ่มการเรียนรู้แบบร่วมมืออย่างถาวร (Cooperative base groups)

กลุ่มประเภทนี้เป็นกลุ่มการเรียนรู้ที่สมาชิกกลุ่มมีประสบการณ์การทำงาน/ การเรียนรู้ร่วมกันมานานจนกระทั่งเกิดสัมพันธ์ภาพที่แน่นแฟ้น สมาชิกกลุ่มมีความผูกพัน ห่วงใย ช่วยเหลือกันและกันอย่างต่อเนื่อง

1.5 รูปแบบการเรียนรู้แบบร่วมมือ

รูปแบบการเรียนรู้แบบร่วมมือมีหลายรูปแบบได้มีนักวิชาการต่างๆ ให้จัดรูปแบบการเรียนรู้แบบร่วมมือไว้หลายรูปแบบด้วยกัน (กรมวิชาการ, 2544; Cruickshank, 2006) ดังนี้

1. คิดและคุยกัน (Think-Pairs-Share) เพื่อนเรียน (Partners) และผลัดกันพูด (Way and Switch)

ทั้ง 3 รูปแบบเป็นการจัดการกิจกรรมการเรียนการสอนที่คล้ายคลึงกัน ให้นักเรียนจับคู่ในการตอบคำถาม อภิปราย แลกเปลี่ยนความคิดเห็นเกี่ยวกับประเด็น สถานการณ์ หรือทำความเข้าใจเนื้อหาที่เป็นความคิดรวบยอดที่กำหนดให้ นอกจากนี้รูปแบบคิดและคุยกัน นักเรียนจะได้มีโอกาสคิดหาคำตอบด้วยตนเองก่อนเกี่ยวกับคำถาม ประเด็นหรือสถานการณ์ที่กำหนดให้ ส่วนรูปแบบเพื่อนเรียนจะเปิดโอกาสให้นักเรียนขอคำแนะนำหรือคำอธิบายจากเพื่อนคู่อื่นที่มีความเข้าใจในเรื่องที่กำหนดให้อย่างแจ่มแจ้งก่อน แล้วจึงตอบคำถาม อภิปรายหรือแลกเปลี่ยนความคิดเห็นกับคู่ของตนเองทั้งรูปแบบคิดและคุยกัน และเพื่อนเรียนเปิดโอกาสให้นักเรียนนำสาระที่

สำคัญที่ได้รับรู้มา ไปเล่าให้เพื่อนคู่อื่นฟังสัก 2-3 คู่ หรือ ครูผู้สอนอาจสุ่มเรียกนักเรียนบางคู่ให้นำเสนอรายงานหน้าชั้น ส่วนรูปแบบผลัดกันพูด นักเรียนจะต้องผลัดกันตอบคำถามหรือประเด็นต่างๆ ภายในเวลาที่กำหนดและจะมีสัญญาณเตือนการหมดเวลาในการดำเนินกิจกรรมและในช่วงนี้เองยังเปิดโอกาสให้นักเรียนได้เสนอแนวคิดหรือประเด็นใหม่เพื่อการอภิปรายในหัวข้อต่อไป

2. กิจกรรมโต๊ะกลม (Roundtable หรือ Roundrobin)

เป็นรูปแบบการสอนที่จัดกลุ่มนักเรียนที่มีจำนวนมากกว่า 2 คนขึ้นไปและเปิดโอกาสให้นักเรียนทุกคนในกลุ่มเขียนความคิดเห็นของตนแล้วประกาศการรู้ สิ่งที่ตนกำลังศึกษาด้วยดินสอสีหรือปากกาสีลงบนกระดาษ แล้วเขียนให้เพื่อนคนถัดไปโดยเวียนไปทางด้านใดด้านหนึ่ง สมาชิกทุกคนจะใช้เวลาเท่าๆกันหรือ ใกล้เคียง ซึ่งรูปแบบดังกล่าวเรียกว่า Roundtable หรืออาจดัดแปลงรูปแบบการสอนดังกล่าวจากการเขียนมาเป็นการพูดแทน โดยให้นักเรียนแต่ละคนในกลุ่มเล่าเรื่อง ประสบการณ์ ความรู้ สิ่งที่ตนศึกษาแสดงความคิดเห็น หรือเรื่องอื่นๆที่กำหนด โดยเวียนไปทางด้านใดด้านหนึ่งจนครบทุกคนซึ่งรูปแบบดังกล่าวเรียกว่า Roundrobin

3. คู่ตรวจสอบ (Pairs Check) มุมสนทนา (Corners) ร่วมกันคิด (Numbered Heads together)

เป็นรูปแบบการสอนที่มีลักษณะคล้ายคลึงกัน คือ เป็นการจัดการเรียนการสอนที่แบ่งนักเรียนออกเป็นกลุ่มย่อยๆ กลุ่มละ 2-6 คน โดยนักเรียนในแต่ละกลุ่มต้องคละเพศและความสามารถ ให้ช่วยกันตอบคำถาม แก้โจทย์ปัญหาหรือทำแบบฝึกหัด เมื่อสมาชิกทุกคนในกลุ่มย่อยสามารถตอบปัญหาหรือแก้โจทย์ปัญหาได้แล้ว ก็เปิดโอกาสให้แลกเปลี่ยนหรือตรวจสอบคำตอบกับนักเรียนในกลุ่มอื่นหรือครูผู้สอนอาจสุ่มเรียกนักเรียนให้ตอบ อย่างไรก็ตาม ทั้ง 3 รูปแบบ ก็มีข้อแตกต่างกันคือ คู่ตรวจสอบส่วนใหญ่เน้นให้สมาชิกจับคู่กันทำงาน แก้ปัญหาหรือแก้โจทย์ทางคณิตศาสตร์ โดยที่นักเรียนคนหนึ่งจะเป็นผู้แก้ปัญหาและอีกคนหนึ่งมีหน้าที่เสนอแนะวิธีการแก้ปัญหา และเมื่อเสร็จสิ้นปัญหา 1 ข้อ จะต้องมีการสลับหน้าที่กัน ในขณะที่มุมสนทนาเน้นวิธีการจัดกลุ่มนักเรียน โดยให้นักเรียนไปนั่งในมุมต่างๆของห้องเรียน ส่วนรูปแบบร่วมกันคิด จะใช้กับการทบทวนหรือการตรวจสอบความเข้าใจ นอกจากนี้ทั้ง 3 รูปแบบอาจจะมีขั้นตอนเพิ่มขึ้น คือ หลังจากที่ครูเรียกนักเรียนคนใดคนหนึ่งตอบแล้ว นักเรียนในกลุ่มอื่นสามารถยกมือแสดงการสนับสนุนหรือ คิดคำตอบนั้นได้ ในกรณีที่คำตอบมากกว่า 1 คำตอบ ครูผู้สอนอาจให้นักเรียนกลุ่มอื่นช่วยตอบหรือถ้าคำตอบนั้นไม่สมบูรณ์ ครูผู้สอนให้นักเรียนคนอื่นช่วยเสริมได้

4. การสัมภาษณ์แบบสามขั้นตอน (Three-Step-Interview)

รูปแบบการจัดการเรียนการสอนแบบนี้มีสามขั้นตอนและเหมาะสำหรับกลุ่มย่อยที่มีสมาชิกจำนวน 3-4 คน โดยมีครูกำหนดคำถามหรือประเด็นโจทย์ปัญหาให้นักเรียนตอบ มีหลักการดังนี้

1. นักเรียนจับคู่กัน คนที่ 1 เป็นผู้สัมภาษณ์โดยถามคำถามที่ครูตั้ง นักเรียนคนที่ 2 เป็นผู้ตอบ
2. นักเรียนสลับบทบาทกัน จากผู้ถามเป็นผู้ตอบ และจากผู้ตอบเป็นผู้ถาม

3. นักเรียนแต่ละกลุ่มย่อย ผลัดกันเล่าสิ่งที่ตนรู้จากคู่ของตนให้กลุ่มทราบ การสัมภาษณ์แบบสามขั้นตอน เป็นเทคนิคการสอนที่จะช่วยพัฒนาทักษะทางสังคม ทางด้านการฟัง การสื่อความหมาย การสลับผลัดเปลี่ยนบทบาท ฯลฯ และเรื่องที่จะนำมาใช้ในการสัมภาษณ์ ควรเป็นเรื่องที่ใกล้ตัวนักเรียนเป็นเรื่องที่น่าสนใจ

5. การแข่งขันระหว่างกลุ่มด้วยเกม (Team Games Tournament หรือ TGT) และการแบ่งกลุ่มสัมฤทธิ์ (Student Team Achievement Division หรือ STAD)

เป็นรูปแบบการสอนที่มีการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนคล้ายคลึงกัน แต่ทั้ง 2 รูปแบบจะมีความแตกต่างกันเล็กน้อย ในขั้นตอนที่ 3 รายละเอียดในการดำเนินกิจกรรมของทั้ง 2 รูปแบบมีดังนี้

1. การนำเสนอบทเรียน (Class Presentation) นำเสนอความคิดรวบยอดใหม่หรือบทเรียนใหม่ โดยการบรรยายจากครูผู้สอนหรืออภิปรายโดยใช้สื่อวีดิทัศน์อื่นๆ ในการนำเสนอความคิดรวบยอดหรือบทเรียน
2. การจัดทีม (Team) จัดนักเรียนเป็นกลุ่มๆ ละประมาณ 4-5 คน โดยสมาชิกของกลุ่มจะต้องมีเพศ และความสามารถคละกันเพื่อร่วมกันศึกษาเนื้อหา และปฏิบัติตามกิจกรรมตามกติกาศของการเรียนแบบร่วมมือ เช่น เป็นผู้อ่าน เป็นผู้หาคำตอบ เป็นผู้สนับสนุน เป็นผู้จับบันทึก เป็นต้น สมาชิกทุกคนในกลุ่มต้องช่วยเหลือกันเพื่อให้เกิดการเรียนรู้ และสมาชิกทุกคนจะต้องพยายามทำให้อดีที่สุดเพื่อความสำเร็จร่วมกันของทีม เพื่อความสัมพันธ์อันดีต่อกัน เพื่อความภาคภูมิใจและเพื่อให้ได้การยอมรับ
3. การแข่งขัน /การทดสอบ ในขณะที่รูปแบบ TGT ใช้การแข่งขัน รูปแบบ STAD จะใช้การทดสอบย่อยเพื่อวัดความรู้ ความเข้าใจในเนื้อหาที่เรียนมาแล้ว

4. การยอมรับความสำเร็จของทีม (Team Recognition) ทั้งในรูปแบบ TGT และรูปแบบ STAD เมื่อเสร็จการแข่งขันหรือทดสอบจะนำคะแนนของแต่ละคนในกลุ่มมารวมกัน เป็นคะแนนของทีมและหาค่าเฉลี่ย ทีมที่มีคะแนนหรือค่าเฉลี่ยสูงที่สุด จะได้รับการยอมรับให้เป็น ทีมชนะเลิศและทีมที่ได้รับอันดับรองลงมา และควรประกาศผลการแข่งขันหรือคะแนนทดสอบ ในที่สาธารณะ เช่น ดิบบอร์ดในชั้นเรียน บอร์ดของโรงเรียนในหนังสือพิมพ์หรือวารสารของ โรงเรียน และควรบันทึกสถิติไว้ด้วย

6. จิ๊กซอว์ 1 (Jigsaw)

พัฒนาโดย Aronson และคณะ (1976) ใช้สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3-6 สมาชิกในกลุ่มมี 6 คน ความรู้ต่างระดับกัน สมาชิกแต่ละคนไปเรียนร่วมกับสมาชิกของกลุ่มอื่นๆ ในหัวข้อที่ต่างกันออกไป แล้วทุกคนกลับมากลุ่มของตนเพื่อสอนเพื่อนในสิ่งที่ตนไปเรียนร่วมกับ สมาชิกของกลุ่มอื่นๆมา การประเมินผลประเมินเป็นรายบุคคลแล้วรวมเป็นคะแนนของกลุ่ม นอกจากนี้กรมวิชาการ (2544) ได้กล่าวว่า ปริศนาความรู้ (Jigsaw I) ที่คล้ายคลึงกัน ว่าเป็น การจัดการเรียนการสอนที่แบ่งนักเรียนเป็นกลุ่ม ทุกกลุ่มจะได้รับมอบหมายให้ทำกิจกรรมเดียวกัน โดยครูผู้สอนแบ่งเนื้อหาของเรื่องที่จะเรียนออกเป็นหัวข้อย่อยเท่าจำนวนสมาชิกแต่ละกลุ่ม และ มอบหมายให้นักเรียนแต่ละกลุ่มค้นคว้าคนละหัวข้อ โดยนักเรียนแต่ละคนจะเป็นผู้เชี่ยวชาญ เฉพาะเรื่อง ที่ตนได้รับมอบหมายจากกลุ่มสมาชิกต่างกลุ่มที่ได้รับมอบหมายในหัวข้อเดียวกันจะ ร่วมกันศึกษา จากนั้นแต่ละคนจะกลับเข้ากลุ่มเดิมของตนเพื่ออธิบายหัวข้อที่ตนศึกษาให้เพื่อน ร่วมกลุ่มฟัง เพื่อให้เพื่อนทั้งกลุ่มได้รู้เนื้อหาครบทุกหัวข้อ โดยมีขั้นตอนกิจกรรม (วัฒนาพร ระวัง บทุกซ์, 2545) ประกอบด้วย

1. ครูแบ่งเนื้อหาที่จะเรียนออกเป็นหัวข้อย่อยๆ ให้เท่ากับจำนวนสมาชิกกลุ่ม
2. จัดกลุ่มผู้เรียนโดยให้มีความสามารถคล้ายกันเรียกว่า “กลุ่มบ้าน” (Home Groups) แล้วมอบหมายให้สมาชิกแต่ละคนศึกษาหัวข้อที่ต่างกัน
3. ผู้เรียนที่ได้รับหัวข้อเดียวกันจากแต่ละกลุ่มมานั่งด้วยกัน เพื่อทำงาน และ ศึกษาร่วมกันในหัวข้อดังกล่าว เรียกว่า “กลุ่มผู้เชี่ยวชาญ” (Expert Group)
4. สมาชิกแต่ละคนออกจากกลุ่มผู้เชี่ยวชาญกลับไปกลุ่มเดิมของคนผลัดกัน อธิบายเพื่อถ่ายทอดความรู้ที่ตนศึกษาให้เพื่อนฟังจนครบทุกหัวข้อ
5. ครูทดสอบเนื้อหาที่ศึกษาแล้วให้คะแนนรายบุคคล

7. จิ๊กซอว์ 2 (Jigsaw II)

เป็นรูปแบบที่ได้รับการพัฒนาโดย Slavin (1986) สมาชิกในกลุ่มมี 4-5 คน นักเรียนทุกคนเรียนบทเรียนเดียวกันสมาชิกแต่ละคนให้ความสนใจในหัวข้อย่อยในบทเรียนต่างกัน ใครที่สนใจหัวข้อเดียวกันจะไปประชุมกัน ค้นคว้าและอภิปรายแล้วกลับมาที่กลุ่มเดิมของตนเพื่อสอนเพื่อนในเรื่องที่ตนไปประชุมกับสมาชิกกลุ่มอื่นๆมา ผลการสอบของแต่ละคนเป็นคะแนนกลุ่ม กลุ่มที่ทำคะแนนรวมได้ดีกว่าครั้งก่อนจะได้รับรางวัล

8. การสืบสอบเป็นกลุ่ม (Group Investigation)

เป็นการเรียนการสอนที่เน้นบรรยากาศการทำงานร่วมกัน เพื่อส่งเสริมความคิดสร้างสรรค์และการเรียนรู้ที่จะดำเนินชีวิตอยู่ในสังคมประชาธิปไตยได้อย่างเหมาะสม ในการสอนแบบสืบสอบเป็นกลุ่ม (Group Investigation) ครูผู้สอนจะแบ่งนักเรียนเป็นกลุ่มย่อย กลุ่มละ 5 คน หรือน้อยกว่านี้ แต่ละกลุ่มจะวางแผนกันเองว่าจะศึกษาหัวข้อเรื่องอะไร และจะศึกษาอย่างไร สมาชิกแต่ละคนหรือสมาชิกแต่ละคู่ ในกลุ่มจะเลือกหัวข้อย่อยและเลือกวิธีแสวงหาคำตอบในเรื่องนั้นๆ ด้วยตนเอง หลังจากนั้นสมาชิกแต่ละคนหรือแต่ละคู่จะรายงานความก้าวหน้าและผลการทำงานให้กลุ่มของตนเองทราบ กลุ่มจะอภิปรายเกี่ยวกับรายงานของสมาชิกและจัดทำรายงานของกลุ่มให้เพื่อนทั้งชั้นฟัง ขั้นตอนการจัดกิจกรรม ขั้นตอนสำคัญในการจัดกิจกรรมมี 6 ขั้นตอน ดังนี้

ขั้นตอนที่ 1 Identifying the Topic and Organizing Pupils into Groups

1.1 ครูผู้สอนเสนอปัญหาแก่นักเรียนทั้งชั้นแล้วให้นักเรียนช่วยกันเสนอสิ่งที่ตนอยากรู้เกี่ยวกับปัญหาดังกล่าว

1.2 นักเรียนปรึกษาหารือกันเกี่ยวกับเรื่องตนเองสนใจ และเสนอหัวข้อให้แก่สมาชิกในชั้นทราบ นักเรียนทั้งชั้นช่วยกันกำหนดหัวข้อที่สนใจ

1.3 นักเรียนจัดกลุ่มเพื่อศึกษาหัวข้อที่สนใจเพียง 1 หัวข้อ

ขั้นตอนที่ 2 Planning the Investigation in Group

ครูผู้สอนและนักเรียนวางแผนร่วมกันเกี่ยวกับกระบวนการดำเนินงานที่ต้องทำ และเป้าหมายของงานในแต่ละหัวข้อย่อยตามปัญหาที่เลือกเพื่อให้นักเรียนสามารถเรียนในขั้นตอนที่ 2 ได้ผล ครูผู้สอนอาจใช้คำถาม

- ปัญหาที่กลุ่มเลือกทำคืออะไร
- สมาชิกในกลุ่มได้แก่ใคร
- กลุ่มต้องการค้นคว้าอะไร
- แหล่งความรู้ที่จะศึกษาคืออะไร

- จะแบ่งงานกันทำอย่างไร

ขั้นตอนที่ 3 Carrying Out the Investigation

ขั้นตอนนี้เป็นขั้นที่นักเรียนใช้เวลานานที่สุด นักเรียนดำเนินงานตามแผนการที่วางไว้ขั้นตอนที่สองกิจกรรมและทักษะต่างๆที่นักเรียนต้องศึกษาควรมาจากแหล่งข้อมูลทั้งภายในและภายนอกโรงเรียน ครูผู้สอนให้ความช่วยเหลือกับกลุ่มตามความต้องการของกลุ่ม เมื่อแต่ละคนหรือแต่ละคู่ทำเสร็จแล้วจะนำเสนอข้อมูลกับกลุ่มของตนเพื่อให้สมาชิกได้อภิปรายและหาข้อมูลสรุปในแต่ละข้อ

ขั้นตอนที่ 4 Preparing Final Report

นักเรียนแต่ละกลุ่มรวบรวมข้อมูลที่สมาชิกในกลุ่มตนได้จัดทำ ช่วยกันแก้ไขแล้วสรุปเป็นรายงานกลุ่ม เพื่อนเสนอต่อนักเรียนทั้งชั้น สมาชิกช่วยกันเตรียมการเสนอรายงานให้นำเสนอใจและมีประสิทธิภาพ เพื่อให้การนำเสนอรายงานของกลุ่มย่อยมีประสิทธิภาพ ครูผู้สอนควรแนะนำนักเรียนให้เตรียมพร้อมเกี่ยวกับ

- 4.1 การเน้นสาระสำคัญของการค้นคว้า
- 4.2 แหล่งความรู้หรือวิธีการที่กลุ่มศึกษา
- 4.3 การเปิดโอกาสให้มีการซักถาม
- 4.4 การให้นักเรียนในชั้นมีกิจกรรมร่วมด้วย ไม่ควรให้นั่งฟังนานๆ
- 4.5 ความร่วมมือของสมาชิกในการนำเสนอผลงาน
- 4.6 อุปกรณ์และวัสดุที่จำเป็นต้องใช้ในการนำเสนอรายงาน

ขั้นตอนที่ 5 Present the Final Report

นักเรียนแต่ละกลุ่มเสนอผลงานในกลุ่มของตนให้สมาชิกในชั้นเรียนทราบตามที่เตรียมไว้ในขั้นตอนที่ 4 ควรให้นักเรียนในชั้นมีกิจกรรมร่วมด้วย เช่น การถาม ตอบปัญหาการทำกิจกรรมที่ผู้รายงานกำหนดให้ทำ

ขั้นตอนที่ 6 Evaluating Achievement

ครูผู้สอนและนักเรียนประเมินผลการรายงานกลุ่มย่อย และประเมินงานรวมของทั้งชั้นการประเมินนี้รวมถึงการประเมินเป็นรายบุคคลด้วย สิ่งที่ต้องประเมินได้แก่

- 6.1 ความสามารถในการคิดระดับสูง
- 6.2 วิธีการที่ใช้ในการศึกษา
- 6.3 การประยุกต์ใช้ความรู้
- 6.4 การใช้หลักฐานอ้างอิง

6.5 วิธีการที่ใช้ในการสรุปข้อมูล

วิธีการที่ใช้ในการประเมินควรเป็นการประเมินแบบสะสม โดยดูวิธีการทำงานของนักเรียนแต่ละคนตั้งแต่เริ่มจนจบโครงการ และควรมีการแจ้งผลการประเมินให้นักเรียนทราบเป็นระยะๆ นักเรียนควรได้รับ Feedback จากเพื่อนนักเรียนและจากครูผู้สอน การประเมินผลที่ใช้ควรช่วยให้นักเรียนเกิดผลสัมฤทธิ์ด้านเนื้อหาและกระบวนการหรือช่วยพัฒนาความสามารถในการวางแผนการศึกษาเรื่องต่างๆ ในอนาคตได้ นอกจากนี้ครูผู้สอนควรมีการประเมินผลด้านจิตพิสัย เช่น ความรู้สึก ต่อเรื่องที่เรียน งานที่ทำ แรงจูงใจ และเจตคติที่มีต่อครูผู้สอน ต่อเพื่อน

9. การเรียนรู้เป็นกลุ่มเพื่อช่วยเหลือเพื่อนเป็นรายบุคคล (Team Assisted Individualization หรือ TAI)

เป็นการเรียนการสอนที่ผสมผสานระหว่างการเรียนแบบร่วมมือ และการเรียนการสอนรายบุคคลเข้าด้วยกัน เน้นการสนองความแตกต่างระหว่างบุคคล โดยให้นักเรียนทำกิจกรรมการเรียนรู้ด้วยตนเองตามความสามารถและส่งเสริมความร่วมมือภายในกลุ่ม มีการแลกเปลี่ยนประสบการณ์เหมาะสมกับทุกวิชาและทุกระดับชั้น

10. การเรียนแบบร่วมมือผสมผสานการอ่านและการเขียน (Cooperative Integrated Reading and Composition หรือ CIRC)

เป็นรูปแบบการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่เหมาะสมกับนักเรียนในระดับประถมศึกษาปีที่ 3 ขึ้นไป เพราะการจัดการเรียนรู้ดังกล่าว นักเรียนต้องมีความสามารถในการอ่านพอสมควร และสามารถตัดสินใจเลือกหนังสืออ่านตามที่สนใจได้ในขณะปฏิบัติกิจกรรม โดยแบ่ง นักเรียนเป็นกลุ่มแก่งกับกลุ่มอ่อนให้จับคู่กัน ครูผู้สอนแยกทีละกลุ่มขณะที่ครูสอนกลุ่มหนึ่ง ที่เหลือให้จับคู่กัน ทำกิจกรรมที่ครูกำหนดให้ เช่น ฝึกอ่านออกเสียง เขียนสะกดคำ สรุปเรื่อง ตอบคำถาม องค์กรประกอบที่น่าสนใจของรูปแบบการเรียนแบบร่วมมือผสมผสานการอ่านและการเขียน CIRC ได้แก่

1. การสร้างกลุ่มการอ่าน ครูแบ่งนักเรียนออกเป็น 2-3 กลุ่มต่อห้อง โดยในแต่ละกลุ่มจะมีนักเรียนประมาณ 8-15 คน ตามระดับความสามารถทางการอ่าน

2. การจัดกลุ่มย่อย นักเรียนในแต่ละกลุ่มจะทำหน้าที่เป็นคู่ๆ หรือกลุ่มละ 3 คน ตามความเหมาะสม หลังจากนั้นจะนำกลุ่มย่อยที่สร้างขึ้นใหม่ไปจับคู่กับกลุ่มย่อยจากกลุ่มการอ่านกลุ่มอื่น เพื่อให้แต่ละกลุ่มมีสมาชิกที่มีความสามารถคละกันทั้งสมาชิกที่มีความสามารถทางการอ่านสูง ความสามารถทางการอ่านปานกลาง และความสามารถทางการอ่านต่ำ

3. กิจกรรมการอ่านพื้นฐาน นักเรียนทุกคนจะต้องอ่านหนังสือที่บังคับตามหลักสูตร นอกจากนั้นครูผู้สอนจะเล่าเรื่องให้นักเรียนฟังวันละประมาณ 20 นาที

หลังจากการเล่าเรื่อง ครูผู้สอนจะนำตำรามาเสนอแนะให้นักเรียนเกิดความสนใจ และอยากอ่านอย่างใดอย่างหนึ่งในขณะที่ครูผู้สอนกำลังทำงานกับกลุ่มย่อยใดกลุ่มย่อยหนึ่ง

4. การหาเพื่อนช่วยตรวจสอบ หลังจากทำกิจกรรมตามที่ครูผู้สอนมอบหมายสำเร็จ นักเรียนจะต้องให้เพื่อนเซ็นชื่อรับรองว่าได้ทำกิจกรรมและเรียนรู้ตามวัตถุประสงค์สำหรับนักเรียนแต่ละคนว่าเขาควรทำกิจกรรมอะไรบ้างในแต่ละวัน นักเรียนแต่ละคนสามารถก้าวไปข้างหน้าตามความสามารถของตนเอง โดยบางคนอาจทำกิจกรรมเสร็จก่อนคนอื่นแล้วใช้เวลาที่เหลือการอ่านหนังสือนอกเวลา

5. การทดสอบ หลังจากเรียนแต่ละชั่วโมงจะมีการสอบย่อยโดยใช้เวลานั้นๆ

6. การสอนอ่าน ในแต่ละสัปดาห์ ครูผู้สอนจะสอนการอ่านให้แก่นักเรียนหนึ่งครั้ง โดยเน้นการสอนอ่านเพื่อนจับใจความภายหลังการสอน ซึ่งครูผู้สอนจะมอบหมายให้นักเรียนไปฝึกอ่านจับใจความ

7. การสอนเขียน ครูผู้สอนจะใช้บทเรียนที่พัฒนาขึ้น โดยนักเรียนยังคงทำงานเป็นกลุ่มย่อยที่จัดไว้แต่ต้นหลังจากเรียนในห้อง 3 ชั่วโมง นักเรียนจะเข้าร่วมโครงการฝึกปฏิบัติ การเขียนโดยต้องเขียนเรื่องที่ตนสนใจและชอบ

11. เทคนิคเรียนร่วมกัน (Learning Together)

พัฒนาโดย Johnson (1987) สมาชิกในกลุ่มมี 4-5 คน ระดับความรู้ต่างกันใช้สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2-6 ครูทำการสอนทั้งชั้น เด็กแต่ละคนทำงานตามที่ครูมอบหมาย คะแนนของแต่ละกลุ่ม พิจารณาจากผลงานของกลุ่ม

จากรูปแบบการเรียนแบบร่วมมือแบบต่างๆ ผู้วิจัยมีความสนใจที่จะนำรูปแบบจิ๊กซอว์รูปแบบที่ 1 มาใช้ในการวิจัย เพราะรูปแบบที่ 1 เป็นรูปแบบที่มีการแบ่งเนื้อหาเท่าจำนวนกลุ่มการเรียนรู้ สมาชิกแต่ละคนของแต่ละกลุ่มมีบทบาทที่เท่าเทียมกัน ที่จะต้องศึกษาเนื้อหาที่แบ่งไว้แล้วนำความรู้ที่ได้ศึกษามาแบ่งปันกับเพื่อนสมาชิก โดยผู้เรียนจะได้รับการประเมินทั้งรายบุคคล และกลุ่มเพื่อวัดผลการเรียนในเนื้อหา ส่วนในรูปแบบการเรียนแบบร่วมมือแบบจิ๊กซอว์รูปแบบที่ 2 จะใช้ผลการสอบของแต่ละคนเป็นคะแนนกลุ่ม กลุ่มที่ทำคะแนนรวมได้ดีกว่าครั้งก่อนจะได้รับรางวัล ซึ่งถ้าผู้เรียนแต่ละคนมีบทบาทในการเรียนที่เท่าเทียมกันย่อมจะทำให้ผลการเรียนและการร่วมมือในการเรียนมีสูงมากขึ้น

1.6 บทบาทของครูผู้สอนและผู้เรียนในการเรียนแบบร่วมมือ

ครูผู้สอนเป็นผู้มีบทบาทสำคัญคนหนึ่งในการจัดการเรียนการสอนไม่ว่าครูผู้สอนจะใช้รูปแบบการเรียนแบบร่วมมือแบบใดก็ตามจะต้องมีการลำดับขั้นตอนในการสอนคล้ายคลึงกัน คือ ขั้นเตรียมการสอน การเริ่มบทเรียน การกำกับดูแลการสอนและการประเมินผลงานและกระบวนการทำงาน (กรมวิชาการ, 2544)

ทิสนา แคมมณี (2545) ได้กล่าวถึง บทบาทของสมาชิกกลุ่มในการทำงานว่า สมาชิกที่ดีนั้น จำเป็นต้องมีความรู้ความเข้าใจในบทบาทหน้าที่ของตนโดยรู้ว่าตนเองควรจะทำอะไรที่จะช่วยเอื้ออำนวยให้การทำงานบรรลุผลสำเร็จ ซึ่งสมาชิกกลุ่มจำเป็นต้องช่วยเหลือกลุ่มใน 2 บทบาทใหญ่ๆ คือ

1. บทบาทเกี่ยวกับการทำงาน (Task Function) ได้แก่ บทบาทที่สมาชิกกลุ่มพึงกระทำเพื่อช่วยให้งานของกลุ่มสำเร็จตามเป้าหมาย
2. บทบาทเกี่ยวกับการรวมกลุ่ม (Maintenance Function) ได้แก่ บทบาทที่สมาชิกกลุ่มพึงกระทำเพื่อช่วยให้กลุ่มรวมตัวกันอยู่ได้ ไม่แตกแยก ซึ่งจะมีผลทำให้พลังของกลุ่มลดน้อยลงไป

1.7 ประโยชน์ของการเรียนแบบร่วมมือ

การเรียนแบบร่วมมือ มีประโยชน์ต่อนักเรียน ทั้งในด้านสังคม และวิชาการ ดังนี้

1. สร้างความสัมพันธ์ที่ดีระหว่างสมาชิกเพราะทุกคนร่วมมือในการทำงานกลุ่ม ทุกคนมีส่วนร่วมเท่าเทียมกัน ทำให้เกิดเจตคติที่ดีต่อการเรียน
2. ส่งเสริมให้สมาชิกทุกคนมีโอกาสคิด พูด แสดงออก แสดงความคิดเห็น ลงมือกระทำอย่างเท่าเทียมกัน
3. ส่งเสริมให้ผู้เรียนรู้จักช่วยเหลือซึ่งกันและกัน
4. ทำให้รู้จักรับฟังความคิดเห็นของผู้อื่น การร่วมคิด การระดมความคิด นำข้อมูลที่ได้มาพิจารณาร่วมกัน เพื่อหาคำตอบที่เหมาะสมที่สุด เป็นการส่งเสริมให้ช่วยกันค้นหาข้อมูลให้มาก คิดวิเคราะห์และเกิดการตัดสินใจ
5. ส่งเสริมทักษะทางสังคม ทำให้ผู้เรียนรู้จักปรับตัวในการอยู่ร่วมกันด้วยมนุษยสัมพันธ์ที่ดีต่อกัน เข้าใจกันและกัน

6. ส่งเสริมทักษะการสื่อสาร ทักษะการทำงานเป็นกลุ่ม สามารถทำงานร่วมกับผู้อื่นได้ สิ่งเหล่านี้ล้วนส่งเสริมผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนให้สูงขึ้น

นอกจากนี้ Arends (1994 อ้างถึงใน วรรณุช เนตรพิศาลวนิช, 2544) กล่าวถึงประโยชน์ของการเรียนแบบร่วมมือหรือ Cooperative Learning ไว้ดังนี้

1. ด้านผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน การเรียนแบบร่วมมือนี้เป็นการเรียน ที่จัดให้ผู้เรียนได้ร่วมมือกันเรียนเป็นกลุ่มเล็ก เพื่อให้บรรลุเป้าหมายร่วมกัน ถือเป็นโอกาสให้ผู้เรียนทุกคนในกลุ่มแสดงความคิดเห็น และแสดงออกตลอดจนลงมือปฏิบัติอย่างเอาเทียวกัน มีการให้ความช่วยเหลือซึ่งกันและกัน ผู้เรียนในกลุ่มเดียวกันมีการแสดงความคิดเห็น ร่วมกันทำงาน จนสามารถหาคำตอบที่เหมาะสมที่สุด นับเป็นการสร้างความรู้ด้วยตนเอง ทำให้ความรู้ที่ได้รับเป็นความรู้ที่มีความหมายต่อผู้เรียนอย่างแท้จริง ทำให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียนเพิ่มสูงขึ้น

2. ด้านการปรับปรุงความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล การเรียนแบบร่วมมือเปิดโอกาสให้ผู้เรียนที่มีภูมิหลังต่างกันได้ทำงานร่วมกัน พี่พาคาศัยกันและกัน มีการรับฟังความคิดเห็นกัน เข้าใจ และเห็นใจสมาชิกในกลุ่ม ก่อให้เกิดการยอมรับกันมากขึ้น เกิดความสัมพันธ์ที่ดีต่อกัน

3. ด้านทักษะในการทำงานร่วมกันให้เกิดผลสำเร็จที่ดีและการรักษาความสัมพันธ์ที่ดีทางสังคม การเรียนแบบร่วมมือช่วยปลูกฝังทักษะในการทำงานร่วมกันเป็นกลุ่ม ทำให้ผู้เรียนไม่มีปัญหาในการทำงานร่วมกับผู้อื่นและส่งผลให้งานกลุ่มประสบความสำเร็จตามเป้าหมายร่วมกัน ทักษะทางสังคมที่ผู้เรียนจะเกิดการเรียนรู้ ได้แก่ ความเป็นผู้นำ การสร้างความไว้วางใจกัน การตัดสินใจ การสื่อสาร การจัดการกับข้อขัดแย้ง ทักษะเกี่ยวกับการจัดกลุ่มสมาชิกภายในกลุ่ม

4. ด้านทักษะการร่วมมือกันแก้ปัญหา ในการทำงานกลุ่มสมาชิกจะได้รับทราบและทำความเข้าใจในปัญหาร่วมกัน จากนั้น ก็ระดมความคิดช่วยกันวิเคราะห์หาสาเหตุของปัญหา เมื่อทราบสาเหตุของปัญหาสมาชิกในกลุ่มก็จะแสดงความคิดเห็นเพื่อหาวิธีการแก้ไขปัญหามีการอภิปรายให้เหตุผลซึ่งกันและกัน จนสามารถตกลงร่วมกันได้ว่า จะเลือกวิธีการใดในการแก้ปัญหาจึงจะเหมาะสม พร้อมกับลงมือร่วมกัน แก้ปัญหาตามขั้นตอนที่กำหนดไว้ตลอดจนทำงานประเมินกระบวนการแก้ปัญหาของกลุ่มด้วย

5. ด้านการทำให้รู้จักและตระหนักในคุณค่าของตนเอง ในการทำงานกลุ่มสมาชิกกลุ่มทุกคนจะได้แสดงความคิดเห็นร่วมกัน การที่สมาชิกในกลุ่มยอมรับในความคิดเห็นของเพื่อนสมาชิกด้วยกัน ย่อมทำให้สมาชิกในกลุ่มมีความรู้สึกภาคภูมิใจในตนเอง และคิดว่าตนเองมีคุณค่าที่

สามารถช่วยให้กลุ่มประสบความสำเร็จได้ การเรียนแบบร่วมมือ มีองค์ประกอบที่ค่อนข้างซับซ้อน แต่ให้ประโยชน์กับผู้เรียนเป็นอย่างดี

1.8 การเรียนแบบร่วมมือแบบจิ๊กซอว์

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยสนใจศึกษา รูปแบบต่อบทเรียน หรือ Jigsaw ที่ได้รับการพัฒนา โดย Gunter และคณะ (2007) ซึ่งมีพื้นฐานมาจาก การที่ Elliot Aronson และคณะ ได้พัฒนา การเรียนแบบร่วมมือรูปแบบต่อบทเรียนหรือ Jigsaw ตั้งแต่ปี ค.ศ. 1970 โดยกำหนดนักเรียน ออกเป็นกลุ่มและสมาชิกในแต่ละกลุ่มจะได้รับข้อมูล คนละ 1 ชิ้น (a piece of information) เปรียบเสมือนการเล่นเกมที่ต่อกัน ที่ผู้เรียนมีตัวต่อคนละตัว ผู้เรียนมีหน้าที่ ต้องนำตัวต่อมาต่อเข้าด้วยกันเพื่อให้เกิดความสมบูรณ์ การเรียนแบบร่วมมือรูปแบบต่อบทเรียน หรือ Jigsaw ที่ Gunter และคณะได้ใช้ เป็นพื้นฐานในการปรับปรุงและพัฒนา

การเรียนแบบร่วมมือแบบจิ๊กซอว์ ได้กำหนดผู้เรียนออกเป็น 2 กลุ่ม คือ กลุ่มการเรียนรู้ (Learning group) และ กลุ่มผู้เชี่ยวชาญ (Expert Group) โดยกลุ่มผู้เชี่ยวชาญ อ่านและศึกษา ด้วยเครื่องมือเดียวกัน กลุ่มผู้เชี่ยวชาญนี้จะทำหน้าที่เป็นครูสอนในหัวข้อที่ตนเองได้เข้ากลุ่มและ เตรียมแบบร่าง (Outline) และ /หรือ ภาพหรือสื่อ ที่จะมาสรุป ข้อมูลวิเคราะห์ของแต่ละหน่วย การเรียนรู้ที่ศึกษา ภายในกลุ่มผู้เชี่ยวชาญนี้ จะหาวิธีการที่ข้อมูลจะได้รับการแบ่งปัน การทำงานร่วมกัน (Peer) หลังจากทีกลุ่มผู้เชี่ยวชาญเรียนเนื้อหาเสร็จ ผู้เชี่ยวชาญแต่ละคนนำ หัวข้อ /ข้อมูลที่มีไปยังสมาชิกในกลุ่มตนที่เป็นกลุ่มการเรียนรู้ นักเรียนอาจจะให้คำถาม (Quiz) Graphic organizer หรือ วิธีการแก้ปัญหาหรือทางออกที่จะนำไปสู่ความสำเร็จในการเรียนรู้ ด้วยความรับผิดชอบและตอบสนองรายบุคคล (Individual accountability)

จากการที่ Gunter และคณะ ได้ปรับปรุงและพัฒนาการเรียนแบบร่วมมือแบบจิ๊กซอว์ สรูป
การแบ่งกลุ่มของผู้เรียนได้ดังนี้

Expert Group หรือ กลุ่มเชี่ยวชาญ

Learning Group หรือ กลุ่มเรียนรู้

ภาพที่ 1 การจัดกลุ่มการเรียนแบบร่วมมือแบบจิ๊กซอว์

(Gunter และคณะ, 2007)

จากภาพดังกล่าว แสดงให้เห็นว่า ผู้เรียนจะถูกแบ่งออกเป็น 2 กลุ่ม โดย แต่ละคนจะเข้า
กลุ่มเพื่อเป็นผู้เชี่ยวชาญเฉพาะเรื่องหรือหัวข้อย่อยที่ตนเองสนใจ ในหน่วยการเรียนรู้ที่ต้องศึกษา
รวมกลุ่มกันเป็นกลุ่มเชี่ยวชาญ หรือ Expert Group จากนั้นผู้เรียนก็จะเข้าสู่กระบวนการเรียน และ
หลังจากเสร็จสิ้นกระบวนการในกลุ่มเชี่ยวชาญ หรือ Expert Group แล้ว ก็จะกลับสู่กลุ่มเดิมของ
ตนเอง เรียกว่ากลุ่มการเรียนรู้ หรือ Learning Group เพื่อถ่ายทอดความรู้ที่ได้มา เพื่อแบ่งปัน
สมาชิกในกลุ่มต่อไป

Gunter และคณะได้นำเสนอขั้นตอนของการเรียนแบบร่วมมือรูปแบบต่อบทเรียนหรือ
Jigsaw มี 7 ขั้นตอน ดังนี้

ขั้นตอนที่ 1 แนะนำรูปแบบจิ๊กซอว์

ครูผู้สอนแนะนำในหัวข้อดังต่อไปนี้

- วัตถุประสงค์ของบทเรียน หน่วยการเรียนรู้

- กำหนดขนาด จำนวนสมาชิก และ จัดกลุ่มการเรียนรู้
- คัดเลือกความแตกต่างระหว่างกลุ่มผู้เชี่ยวชาญและกลุ่มเรียนรู้
- กำหนดจำนวนเวลาที่นักเรียนจะใช้ในการทำงานกลุ่ม
- แนะนำเครื่องมือที่ใช้ในการเรียน
- มอบหมายงานแก่นักเรียนเมื่อเข้ากลุ่มผู้เชี่ยวชาญ
- มอบหมายงานแก่นักเรียนเมื่อกลับเข้าสู่กลุ่มเรียนรู้
- กำหนดความรับผิดชอบและตอบสนองของรายบุคคล

ขั้นตอนที่ 2 แบ่งกลุ่มนักเรียนออกเป็น กลุ่มผู้เชี่ยวชาญ และกลุ่มเรียนรู้ที่มีความแตกต่างกัน

นักเรียนเข้ากลุ่มโดยที่มีสมาชิกประกอบด้วยความแตกต่างในเรื่องของ ผลการเรียนรู้ เพศ ลักษณะของเชื้อชาติ ฯลฯ เพื่อป้องกันความลำเอียงที่จะเกิดขึ้นนักเรียนจะไม่ได้ รับโอกาสให้เลือกกลุ่มด้วยตนเอง เพราะความสัมพันธ์ระหว่างเพื่อนจะก่อให้เกิดความไม่เอียง ต่อสมาชิกในกลุ่ม อาจส่งผลให้ผลสัมฤทธิ์ และทักษะทางสังคมจะขาดหายไป วิธีการจัดเข้า กลุ่มนั้นทำได้โดยการสุ่มด้วยการจับฉลากชื่อ การจัดกลุ่มตาม ความสูง วันเกิด ตัวเลขของพี่น้อง ฯลฯ

ขั้นตอนที่ 3 อธิบายภาระงาน และหน้าที่ของกลุ่มผู้เชี่ยวชาญ

นักเรียนเข้าสู่กลุ่มผู้เชี่ยวชาญ โดยศึกษาตามหัวข้อที่นักเรียนสนใจ และที่ครูได้ แบ่งไว้ ครูอธิบายหน้าที่หรือภาระงาน เครื่องมือที่ใช้ในการหาความรู้ ใบงาน ฯลฯ

ขั้นตอนที่ 4 ให้กลุ่มผู้เชี่ยวชาญศึกษาข้อมูล

ครูให้เวลากับนักเรียนที่เข้ากลุ่มผู้เชี่ยวชาญเพื่อศึกษาข้อมูล เนื้อหา โดยการอ่าน หรือวิธีการใดก็ตาม ครูให้คำถามเพื่อให้ผู้เรียนคิด เพื่อเชื่อมโยงกับความรู้เดิมและความรู้ใหม่ได้ นักเรียนในกลุ่มผู้เชี่ยวชาญ ควรตอบคำถามที่ได้รับก่อนเพื่อสรุปเป็นความรู้ และ นำความรู้ที่ได้ จากการศึกษาไปกลับไปยังกลุ่มเรียนรู้ (Learning Group) เพื่อถ่ายทอดความรู้นั้นต่อไป

ขั้นตอนที่ 5 กลุ่มผู้เชี่ยวชาญกลับไปสู่กลุ่มเรียนรู้ที่ตนเองอยู่

หลังจากที่กลุ่มผู้เชี่ยวชาญได้ศึกษาข้อมูล ให้สมาชิกในกลุ่มผู้เชี่ยวชาญกลับไปสู่ กลุ่มการเรียนรู้ ครูกำหนดเวลาในการนำเสนอเนื้อหาที่ได้ศึกษามาแก่สมาชิกในกลุ่มเรียนรู้ ผู้เชี่ยวชาญมีหน้าที่รับผิดชอบถ่ายทอดเนื้อหาในแต่ละหัวข้อที่ตนเองได้ไปศึกษามาแก่เพื่อน สมาชิกในกลุ่ม โดยวิธีการอธิบาย บรรยาย ฯลฯ

ขั้นตอนที่ 6 ความรับผิดชอบของสมาชิกแต่ละคนทำงานร่วมกัน

นักเรียนทำงานรายบุคคล ทำงานกลุ่ม โดยมีเพื่อนสมาชิกในกลุ่ม

คอยช่วยตรวจคำตอบ

ขั้นตอนที่ 7 ประเมินผล

ประเมินผลการเรียน โดยนักเรียนตอบคำถามอย่างละเอียด จากการเรียนโดย
ครูผู้สอนหลังจากที่ได้ปฏิบัติกิจกรรมการเรียนแบบร่วมมือแบบจิ๊กซอว์ ด้วยแบบทดสอบ ฯลฯ

กล่าวโดยสรุปคือ การเรียนแบบร่วมมือ คือวิธีการจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็น
สำคัญ โดยการแบ่งผู้เรียนออกเป็นกลุ่มย่อยๆ โดยผู้เรียนที่อยู่รวมกันเป็นสมาชิกในกลุ่มย่อยๆนั้น
จะมีบทบาทในการเรียนการสอนอย่างเท่าเทียมกัน โดยลักษณะการเรียนแบบร่วมมือ คือมี
ความสัมพันธ์เกี่ยวข้องสัมพันธ์กันในทุกๆ การมีปฏิสัมพันธ์กันอย่างใกล้ชิดในระหว่าง
การทำงานกลุ่ม และการตรวจสอบความรับผิดชอบของสมาชิกแต่ละคน ทั้งนี้การเรียนแบบร่วมมือ
แบบจิ๊กซอว์เป็นรูปแบบหนึ่งของการเรียนแบบร่วมมือ ที่มีการกำหนดผู้เรียนออกเป็นกลุ่มเรียนรู้
(Learning group) และ กลุ่มเชี่ยวชาญ (Expert group) โดยในแต่ละกลุ่มจะมีสมาชิกจำนวน 4-5
คน มีหน้าที่ร่วมกันในการศึกษาหาข้อมูลที่ครูผู้สอนกำหนด สมาชิกแต่ละคนแยกไปศึกษาในหัวข้อ
ที่ครูผู้สอนได้แบ่งไว้ตามที่ตนเองสนใจหรือผู้เรียนทำการตกลงกันภายในกลุ่มเพื่อที่จะศึกษา
ตามหัวข้อที่ถูกระบุไว้ โดยวิธีการเรียนแบบร่วมมือแบบจิ๊กซอว์ มี 7 ขั้นตอน คือ ขั้นตอนที่ 1
ครูผู้สอนแนะนำวิธีการเรียนแบบร่วมมือแบบจิ๊กซอว์ อธิบายวัตถุประสงค์การเรียน แบ่งกลุ่ม
นักเรียนออกเป็นกลุ่มเรียนรู้ กำหนดและแบ่งเนื้อหาในการเรียน ขั้นตอนที่ 2 ครูกำหนดให้ผู้เรียน
ที่ประจำกลุ่มเรียนรู้เข้าสู่กลุ่มเชี่ยวชาญ ตามเนื้อหาที่ครูได้แบ่งไว้โดยผู้เรียนตกลงกันกับสมาชิก
ภายในกลุ่มและเข้าสู่กลุ่มเพื่อศึกษาเนื้อหา ขั้นตอนที่ 3 ครูอธิบายภาระงานสำหรับผู้เรียนที่
ประจำกลุ่มเชี่ยวชาญ ขั้นตอนที่ 4 ครูให้เวลากลุ่มเชี่ยวชาญได้ศึกษา ทำความเข้าใจกับเนื้อหา
ขั้นตอนที่ 5 ครูกำหนดให้ผู้เรียนที่อยู่ในกลุ่มเชี่ยวชาญ กลับเข้าสู่กลุ่มเรียนรู้เดิมเพื่อถ่ายทอด
เนื้อหาที่ได้ศึกษามาแก่สมาชิกในกลุ่มเรียน ขั้นตอนที่ 6 ครูมอบหมายงานให้สมาชิกในกลุ่มเรียนรู้
ปฏิบัติและกำหนดบทบาทของสมาชิกแต่ละคนในกลุ่มเรียนรู้ ขั้นตอนที่ 7 ครูประเมินผู้เรียน
หรือผู้เรียนประเมินผู้เรียนกันเองในฐานะเป็นสมาชิกในกลุ่มเรียนรู้

ตอนที่ 2 การเรียนการสอนบนเว็บและบล็อก

2.1 ความหมายของการเรียนการสอนบนเว็บ

การสอนบนเว็บเป็นคำที่ใช้เรียกกันทั่วไปในภาษาไทย โดยมาจากความหมายของภาษาอังกฤษว่า “Web-Based Instruction” ซึ่งถ้าแปลกันอย่างจริง ต้องเรียกว่า “การสอนใช้เว็บเป็นฐาน” แต่คำนี้แปลแล้วใจยากจึงทำให้เรียกกันติดปากว่า “การสอนบนเว็บ”, “การสอนด้วยเว็บ”, “การสอนผ่านเว็บ” (กิดานันท์ มลิทอง, 2543)

Hunnum (1998 อ้างถึงใน วิชิตา รัตนเพียร, 2545) กล่าวว่า การเรียนการสอนบนเว็บเป็นการจัดการเรียนการสอนผ่านทางเครือข่ายอินเทอร์เน็ตหรืออินทราเน็ต โดยมีการออกแบบการเรียนการสอนอย่างเป็นระบบ

Khan (1997) ได้ให้คำจำกัดความของการเรียนการสอนบนเว็บว่า เป็นโปรแกรมไฮเปอร์มีเดียที่ช่วยในการสอน โดยการใช้ประโยชน์จากคุณลักษณะและทรัพยากรของอินเทอร์เน็ต (www) มาสร้างให้เกิดการเรียนรู้ที่มีความหมาย โดยส่งเสริมและสนับสนุนการเรียนรู้ในทุกทาง

Relan and Gillani (1997 อ้างถึงใน Khan, ed., 1997) กล่าวว่า การเรียนการสอนบนเว็บเป็นการประยุกต์ที่ใช้วิธีการต่างๆ จากเว็บเพื่อเป็นทรัพยากรในการสื่อสารและเป็นโครงสร้างสำหรับการแผ่ขยายการศึกษา

ใจทิพย์ ณ สงขลา (2547) กล่าวว่า การเรียนการสอนบนเว็บ (Web-Based Instruction: WBI) หมายถึง การใช้คุณสมบัติของไฮเปอร์มีเดียและคอมพิวเตอร์เครือข่าย ซึ่งรวมทั้งเครื่องมือสื่อสารในการสรรค์สร้างกิจกรรมการเรียน ทำให้เกิดการเรียนรู้ โดยผู้เรียนผู้สอนไม่จำเป็นต้องอยู่พร้อมกัน ณ สถานที่เดียวกัน โดยเน้นการจัดการเรียนการสอนที่หวังผลการเรียนรู้เชิงวิชาการในรูปแบบต่างๆ

วิชิตา รัตนเพียร (2545) ได้ให้คำจำกัดความของการเรียนการสอนบนเว็บ ไว้ว่า เป็นรูปแบบหนึ่งของการเรียนการสอนทางไกลที่ใช้บริการเวปไซด์เวป (Www) เป็นสื่อกลางใน

การนำเสนอและถ่ายทอดความรู้ต่างๆนอกจากนี้ยังให้บริการเว็ลด์ไวต์เว็บ เป็นสื่อกลางช่วยให้ผู้เรียนและผู้สอนสามารถติดต่อสื่อสารระหว่างกันได้โดยที่ทั้งผู้เรียนและผู้สอนไม่จำเป็นต้องอยู่ในสถานที่เดียวกันและในเวลาเดียวกันเสมอไปเหมือนเช่นการจัดการเรียนการสอนในชั้นเรียนปกติ

กิดานันท์ มลิทอง (2543) ได้ให้ความหมายของการสอนบนเว็บ ไว้ว่า เป็นการใช้เว็บในการเรียนการสอนโดยอาจใช้เว็บเพื่อนำเสนอบทเรียนในลักษณะสื่อหลายมิติของวิชาทั้งหมดตามหลักสูตร หรือใช้เป็นเพียงการเสนอข้อมูลบางอย่างเพื่อประกอบการสอนก็ได้ รวมทั้งใช้ประโยชน์จากคุณลักษณะต่างๆของการสื่อสารที่มีอยู่ในระบบอินเทอร์เน็ต

จากความหมายของการเรียนการสอนบนเว็บข้างต้น สามารถสรุปได้ดังนี้ คือ การเรียนการสอนบนเว็บเป็นการรวบรวมเอาเครื่องมือ โปรแกรมสื่อหลายมิติ ทรัพยากรเว็ลด์ไวต์เว็บ มาผนวกเข้ากันกับวิธีการเรียนการสอน เพื่อจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่ส่งเสริมให้ผู้สอนนักเรียนสามารถ มีปฏิสัมพันธ์ซึ่งกันและกัน ส่งเสริมให้นักเรียนเรียนได้ในเวลาเดียวกัน พร้อมกันหรือ ต่างเวลา กัน โดยอาศัยการเชื่อมต่ออินเทอร์เน็ตผ่านทางอุปกรณ์คอมพิวเตอร์

2.2 รูปแบบและประเภทการเรียนการสอนบนเว็บ

การสอนบนเว็บสามารถใช้ได้กับทุกสาขาวิชา โดยอาจเป็นการใช้เว็บเพื่อสอนวิชานั้นๆ ทั้งหมด หรือเพื่อประกอบเนื้อหาวิชาได้ พาร์สัน (อ้างถึงใน กิดานันท์ มลิทอง, 2543) ได้แบ่งการสอนบนเว็บเป็น 3 รูปแบบดังนี้

1. วิชาเอกเทศ (Student-alone course หรือ Web-based course) เป็นวิชาที่เนื้อหาและทรัพยากรทั้งหมดจะมีการนำเสนอบนเว็บ รวมถึงการสื่อสารกันเกือบทั้งหมดระหว่างผู้สอนและผู้เรียนจะผ่านทางคอมพิวเตอร์ การใช้รูปแบบนี้สามารถใช้ได้กับวิชาที่ผู้เรียนนั่งเรียนอยู่ในสถาบันการศึกษาและส่วนมากแล้วจะใช้ในการศึกษาทางไกลโดยผู้เรียนจะลงทะเบียนเรียนและมีการโต้ตอบกับผู้สอนและผู้เรียนร่วมชั้นเรียนคนอื่นๆ ผ่านทางการสื่อสารบนอินเทอร์เน็ต

2. วิชาใช้เว็บเสริม (Web supported course) เป็นการที่ผู้สอนและผู้เรียนจะพบกันในสถาบันการศึกษา แต่ทรัพยากรหลายๆอย่าง เช่นการอ่านเนื้อหาที่เกี่ยวข้องกับบทเรียนและข้อมูลเสริมจะอ่านจากเว็บไซต์ต่างๆ ที่เกี่ยวข้องโดยการที่ผู้สอนกำหนดมาให้หรือที่ผู้เรียนหาเพิ่มเติม ส่วนการทำงานที่สั่ง การทำกิจกรรม และการติดต่อสื่อสาร จะทำกันบนเว็บ

3. ทรัพยากรบนเว็บ (Web pedagogical resources) เป็นการนำเว็บไซต์ต่างๆที่มีข้อมูลเกี่ยวข้องกับเนื้อหาวิชามาใช้เป็นส่วนหนึ่งของวิชานั้น หรือใช้เป็นกิจกรรมการเรียนของวิชา ทรัพยากรเหล่านี้จะอยู่ในหลากหลายรูปแบบ เช่น ข้อความ ภาพกราฟิก ภาพเคลื่อนไหว เสียง การติดต่อระหว่างผู้เรียนกับเว็บไซต์

ใจทิพย์ ณ สงขลา (2547) ได้กล่าวว่าการใช้เว็บเพื่อการเรียนการสอนมักพบได้ 5 ลักษณะ คือ

1. เว็บเพื่อเสริมการสอนรายวิชา

การเรียนโดยใช้เว็บเพื่อการสอนเสริม เป็นการจัดทำเว็บเพื่อให้เป็นแหล่งข้อมูลหรือสารสนเทศเพิ่มเติมเสริมจากการเรียนปกติ อาจมีการจัดกิจกรรมการสื่อสารนอกเวลาเรียนโดยใช้เว็บเป็นช่องทางการสื่อสารหลัก อาจเปิดเฉพาะให้กับผู้เรียนรายวิชานั้นๆ หรืออาจเผยแพร่ให้กับผู้เรียนสนใจทั่วไปเข้าศึกษา

2. เว็บเพื่อการเรียนการสอนในหลักสูตร

เว็บเพื่อการเรียนการสอนในหลักสูตร เป็นการกำหนดเว็บรายวิชาประกอบเข้าเป็นหลักสูตร มีการจัดเป็นระบบการเรียนการสอน การติดตามผลการเรียน การบริหารจัดการ และบริการสารสนเทศให้กับผู้เรียน โดยผู้เรียนจะต้องลงทะเบียนในหลักสูตรดังกล่าวเว็บในลักษณะนี้มักปรากฏในลักษณะทางการศึกษาทางไกล ซึ่งอาจกำหนดเป็นโปรแกรมการเรียนการสอนทั้งหมดผ่านเครือข่าย หรือควบคู่ไปกับการศึกษาจากสื่อการเรียน หรือการเรียนที่ผู้เรียนผู้สอนต้องพบปะกันจริง

3. เว็บเพื่อการจัดการเรียนในรูปแบบดีกรีสอง

การจัดการเรียนการสอนแบบดีกรีสองด้วยเว็บ เป็นการพัฒนาเว็บเพื่อเป็นสื่อกลางระหว่างการเรียนการสอนของสถาบันมากกว่าหนึ่งสถาบันร่วมกัน โดยทั่วไปมักเกิดขึ้นระหว่างสถาบันในแต่ละต่างประเทศ มีลักษณะที่คล้ายคลึงกับเว็บเพื่อการเรียนการสอนในหลักสูตร

4. เว็บที่เป็นแหล่งข้อมูล

เว็บที่เป็นแหล่งข้อมูล สารสนเทศทางการศึกษาและบทเรียน ที่จัดไว้เพื่อให้ผู้สนใจทั่วไปเข้าศึกษา อาจอยู่ในลักษณะของแหล่งข้อมูล หรือ ฐานข้อมูลบทความห้องสมุด

5. เว็บเพื่อการพัฒนาและอบรมบุคลากรในองค์กร

เว็บเพื่อการพัฒนาและอบรมบุคลากรในองค์กร อาจปรากฏในรูปของสารสนเทศการจัดการความรู้ การฝึกอบรมบนเว็บ หรือ ระบบสนับสนุนการปฏิบัติงานด้วยเว็บ

2.3 หลักการพื้นฐานการจัดการเรียนการสอนบนเว็บ

วิชชุดา รัตนเพียร (2545) ได้สรุปหลักการพื้นฐานของการจัดการเรียนการสอนบนเว็บไว้ ดังนี้

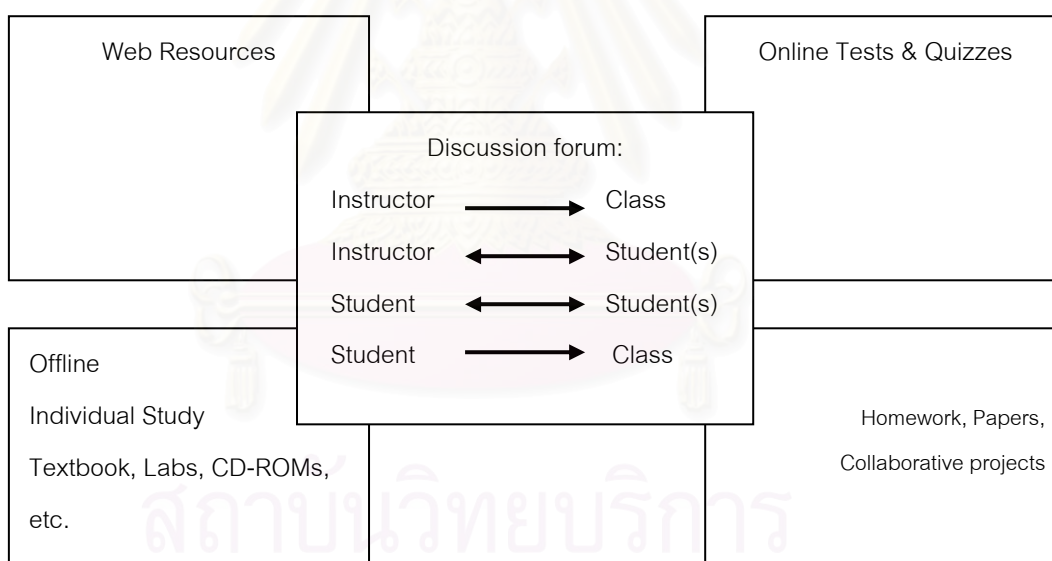
1. การจัดการเรียนการสอนบนเว็บช่วยสนับสนุนให้ผู้เรียนสามารถเข้าถึงเนื้อหาบทเรียนได้ทุกเวลา โดยผู้เรียนและผู้สอนไม่จำเป็นต้องอยู่ในห้องเรียนเดียวกัน และในเวลาพร้อมๆกัน เสมอไปเหมือนกับการจัดการเรียนการสอนในชั้นเรียนปกติ
2. ปฏิสัมพันธ์ของผู้เรียนที่เกิดขึ้นกับบทเรียนบนเว็บ กับผู้สอน และกับกลุ่มผู้เรียนด้วยกันเอง เป็นปัจจัยสำคัญในการจัดการเรียนการสอนบนเว็บ ดังนั้น จึงควรส่งเสริมให้ผู้เรียนทุกคนและผู้สอนสามารถติดต่อสื่อสารกันหรือเข้าถึงกันหรือเข้าถึงบทเรียนบนเว็บได้ตลอดเวลาด้วยความสะดวก ซึ่งรูปแบบของการสื่อสารอาจทำได้ในลักษณะการรับส่งข้อความธรรมดา การสื่อสารกันด้วยเสียง หรือแม้กระทั่งการรับส่งสัญญาณภาพ วิดีทัศน์ผ่านเครือข่ายอินเทอร์เน็ต ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับความพร้อมทางด้าน ฮาร์ดแวร์ ซอฟต์แวร์ รวมทั้งความสามารถของระบบเครือข่ายที่ผู้เรียนและผู้สอนใช้
3. ควรสนับสนุนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือ (Cooperative Learning) ซึ่งกิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือนี้จะช่วยพัฒนาความคิดความเข้าใจของผู้เรียนได้ดีกว่าการทำงานคนเดียว ทั้งยังสร้างความสัมพันธ์เป็นทีมโดยการแลกเปลี่ยนความคิดเห็นระหว่างกัน ผู้เรียนจะต้องรับฟังความคิดเห็นของผู้อื่นเพื่อหาหนทางที่ดีที่สุดในการแก้ปัญหา ผู้เรียนที่เรียนบนเว็บแม้ว่าจะเรียนจากคอมพิวเตอร์ที่อยู่กันคนละที่ แต่ด้วยความสามารถของเครือข่ายอินเทอร์เน็ตที่เชื่อมโยงเครือข่ายคอมพิวเตอร์ทั่วโลกไว้ด้วยกันทำให้ผู้เรียนสามารถติดต่อสื่อสารกันได้ทันทีทันใด เช่น การใช้บริการสนทนาแบบออนไลน์ที่สนับสนุนให้ผู้เรียนติดต่อสื่อสารกันได้ ตั้งแต่ 2 คนขึ้นไป จนถึงผู้เรียนที่เป็นกลุ่มใหญ่ เป็นต้น
4. ควรสนับสนุนให้ผู้เรียนรู้จักแสวงหาความรู้ด้วยตนเอง (Active Learners) หลีกเลียงการกำกับ ให้ผู้สอนเป็นผู้ป้อนข้อมูลหรือคำตอบ ผู้เรียนควรเฝ้าหาข้อมูลองค์ความรู้ต่างๆ โดยการแนะนำของผู้สอน เป็นที่ทราบดีอยู่แล้วว่าอินเทอร์เน็ตเป็นแหล่งรวมข้อมูลที่ใหญ่ที่สุดในโลก ดังนั้นการจัดการเรียนการสอนบนเว็บนี้จะช่วยให้ผู้เรียน สามารถหาข้อมูลได้ด้วยความสะดวกและรวดเร็วทั้งยังหาข้อมูลได้จากแหล่งข้อมูลทั่วโลก เป็นการสร้างความกระตือรือร้นในการเฝ้าหาความรู้

5. การให้ผลย้อนกลับแก่ผู้เรียนโดยทันทีทันใด ช่วยให้ผู้เรียนได้ทราบถึงความสามารถของตน อีกทั้งยังช่วยให้ผู้เรียนสามารถปรับแนวทาง วิธีการ หรือพฤติกรรมให้ถูกต้องได้ ผู้เรียนที่เรียนผ่านเว็บสามารถได้รับผลย้อนกลับจากทั้งผู้สอนเองหรือแม้กระทั่งจากผู้เรียนคนอื่นๆ ได้ทันทีทันใด แม้ว่าผู้เรียนแต่ละคนจะไม่ได้นั่งเรียนในชั้นเรียนแบบเผชิญหน้ากันก็ตาม

6. ควรสนับสนุนการจัดการเรียนการสอนที่ไม่มีขีดจำกัด สำหรับบุคคลที่ใฝ่หาความรู้ การเรียนการสอนบนเว็บ เป็นการขยายโอกาสให้กับทุกๆ คนที่สนใจศึกษา เนื่องจากผู้เรียนไม่จำเป็นต้องเดินทางไปเรียน ณ ที่ใดที่หนึ่ง ผู้ที่สนใจสามารถเรียนได้ด้วยตนเองในเวลาที่เหมาะสม

2.4 องค์ประกอบของการเรียนการสอนบนเว็บ

มหาวิทยาลัยแห่งรัฐอิลลินอยส์ (2002 อ้างถึงใน วิชูดา รัตนเพียร, 2545) ได้สรุปองค์ประกอบของการจัดการเรียนการสอนบนเว็บไว้ดังภาพที่ 2 ต่อไปนี้

ภาพที่ 2 องค์ประกอบของการเรียนการสอนบนเว็บ มหาวิทยาลัยแห่งรัฐอิลลินอยส์ (2002)
(อ้างถึงใน วิชูดา รัตนเพียร, 2545)

1. Web Resources หรือ แหล่งความรู้ต่างๆ จาก เวิลด์ไวด์เว็บ องค์ประกอบนี้ หมายถึง เนื้อหาบทเรียนบนเว็บที่ผู้สอนออกแบบและพัฒนาไว้ หรืออาจเป็นแหล่งข้อมูลจากเว็บอื่นๆ ที่

เกี่ยวข้อง ที่ผู้สอนแนะนำหรือผู้เรียนอาจค้นคว้าได้ด้วยตนเองก็ได้ การศึกษาเนื้อหาบทเรียนบนเว็บนี้ ผู้เรียนสามารถศึกษาได้ด้วยตนเอง ในเวลาใดก็ได้ที่เหมาะสม

2. Offline หรือการเรียนการสอนอื่นๆที่ไม่ได้เกิดขึ้นบนเครือข่าย องค์ประกอบนี้ถือว่าเป็นองค์ประกอบที่มีความสำคัญเช่นเดียวกัน โดยที่ผู้สอนอาจจัดกิจกรรมการเรียนการสอนในชั้นปกติหรืออาจมอบหมายให้ผู้เรียนศึกษาเนื้อหาเพิ่มเติมจาก ตำรา เอกสารประกอบการสอนหรือสื่อการสอนรูปแบบอื่นๆ เช่น CD-Rom หรือ CAI (Computer-Assisted Instruction) ซึ่งผู้เรียนสามารถศึกษาเนื้อหาต่างๆนี้ได้ด้วยตนเอง ในเวลาที่สะดวกเช่นเดียวกัน กับการศึกษาจาก Web Resources

3. Homework หรือ Assignment เมื่อศึกษาเนื้อหาตามที่กำหนดแล้ว ผู้สอนมักจะมอบหมายงานให้ผู้เรียนได้ทำหรือฝึกปฏิบัติ ซึ่งอาจเป็นงานรายบุคคลหรือกิจกรรมกลุ่มที่ต้องร่วมมือกันหรือช่วยกันทำได้ ขึ้นอยู่กับเนื้อหาและจุดมุ่งหมายของบทเรียนการมอบหมายงานนี้เป็นกิจกรรมที่มอบหมายให้ผู้เรียนทำเป็นรายบุคคลหรืออาจเป็นกิจกรรมที่ต้องให้ผู้เรียนร่วมกันทำเป็นกลุ่มก็ได้ หากเป็นกิจกรรมเดี่ยว ผู้เรียนแต่ละคนสามารถทำงานที่ได้รับมอบหมายในเวลาที่เหมาะสมสะดวกได้เองและควรที่จะสามารถจัดส่งงาน จะต้องมีการบริหารจัดการรูปแบบของการสื่อสารระหว่างผู้เรียนรูปแบบใดรูปแบบหนึ่งขึ้น ซึ่งอาจทำได้ทั้งที่ต้องให้ผู้เรียนเข้าสู่ระบบเครือข่ายพร้อมๆกัน (Synchronous) เพื่อประชุมกลุ่มหรือสนทนาระหว่างกันแบบทันทีทันใด (Real Time) หรือในอีกลักษณะหนึ่ง ผู้เรียนอาจสื่อสารกันได้โดยไม่ต้องเข้าสู่ระบบเครือข่ายพร้อมๆกันก็ได้ (Asynchronous)

4. Online Test and Quizzes หรือแบบทดสอบออนไลน์ เพื่อเป็นการประเมินความเข้าใจเนื้อหาบทเรียน ผู้สอนสามารถประเมินความรู้ความสามารถของผู้เรียนรายบุคคล ออนไลน์ผ่านเว็ลด์ไวด์เว็บ ได้หลังจากที่ผู้เรียนศึกษาเนื้อหาบทเรียนจบจบนอกจากนั้นแล้วผู้สอนมักจะนำเสนอค่าเฉลยของแบบทดสอบ เพื่อให้ผู้เรียนได้รับทราบผลการประเมินทันทีทันใดได้อีกด้วยการจัดการทดสอบบนเว็บนั้น ผู้สอนจะต้องออกแบบระบบการทดสอบ ให้รัดกุมและรอบคอบ เพื่อให้เกิดความมั่นใจว่าผู้ที่เข้าสอบนั้นเป็นบุคคลเดียวกับผู้ที่ลงทะเบียนเรียน

5. Discussion Forum การจัดการเรียนการสอนบนเว็บนั้น ผู้เรียนและผู้สอนจะต้องมีการสื่อสารระหว่างกัน โดยอาศัยอินเทอร์เน็ตเป็นเครื่องมือสื่อสาร เช่น การสื่อสารถึงกันผ่านจดหมายอิเล็กทรอนิกส์ (E-mail) การแลกเปลี่ยนหรือแสดงความคิดเห็นผ่าน กระดานสนทนา (Web board) การจัดการประชุมสนทนาแบบประสานเวลาผ่านโปรแกรมสนทนา (Chat) เพื่อให้

ผู้เรียนและผู้สอนสามารถสื่อสารกันได้ ทั้งนี้ผู้สอนและผู้เรียนจะต้องกำหนดตารางและวิธีการสื่อสารอย่างชัดเจนเพื่อให้ผู้สอนได้รับทราบความคืบหน้าหรือปัญหาที่อาจเกิดขึ้นได้

กิดานันท์ มลิทอง (2543) ได้กล่าวถึงองค์ประกอบของการเรียนการสอนบนเว็บ ไว้ว่า องค์ประกอบของการเรียนการสอนบนเว็บจะมีหลายอย่าง โดยอาจใช้เพียงอย่างใดอย่างหนึ่งหรือทั้งหมดในการสอนก็ได้ ได้แก่

1. ข้อความหลายมิติ

ข้อความหลายมิติ (Hypertext) เป็นการเสนอเนื้อหาตัวอักษร ภาพกราฟิกอย่างง่าย ๆ และเสียงในลักษณะไม่เรียกลำดับกันเป็นเส้นตรง ในภาพแวดล้อมของเว็บนี้การใช้ข้อความหลายมิติจะให้ผู้ใช้คลิกส่วนที่เป็น “จุดพร้อมโยง” (Hot spot) ซึ่งก็คือ “จุดเชื่อมโยงหลายมิติ” (Hyperlink) โดยอาจเป็นภาพหรือข้อความสีขีดเส้นใต้ เพื่อเข้าถึงแฟ้มที่เชื่อมโยงกับจุดพร้อมโยงนั้น แฟ้มนี้อาจอยู่ในเอกสารเดียวกันหรือเชื่อมโยงกับเอกสารอื่นที่อยู่ในที่ห่างไกลได้ การใช้เว็บเพจที่บรรจุข้อความหลายมิติจะช่วยให้ผู้เรียนที่มีเครื่องคอมพิวเตอร์ที่มีสมรรถนะปานกลางสามารถบรรลุเนื้อหาได้โดยง่ายเนื่องจากไม่ต้องใช้โปรแกรมช่วยอื่น ๆ ร่วมด้วย

2. สื่อหลายมิติ

สื่อหลายมิติ (Hypermedia) ซึ่งเป็นพัฒนาการของข้อความหลายมิติ (Hypertext) เป็นวิธีการในการรวบรวมและเสนอข้อความ ภาพกราฟิก ภาพเคลื่อนไหว และเสียง การใช้สื่อหลายมิติในเว็บเพจ บางครั้งอาจทำให้ผู้เรียนที่มีเครื่องคอมพิวเตอร์ที่มีสมรรถนะปานกลางไม่สามารถใช้งานได้สะดวกเนื่องจากมีภาพกราฟิกที่มีขนาดใหญ่ มีภาพเคลื่อนไหวและเสียงที่ต้องใช้โปรแกรมช่วย เช่น JAVA Apple และ RealPlayer ซึ่งใช้กับคอมพิวเตอร์ที่มีหน่วยความจำสูง และการประมวลผลเร็วเท่านั้น

3. การสอนใช้คอมพิวเตอร์ช่วย

การสอนใช้คอมพิวเตอร์ช่วย (Computer-Assisted Instruction: CAI) และการอบรมใช้คอมพิวเตอร์เป็นฐาน (Computer-Based Training: CBT) หรือที่เรียกรวมกันโดยทั่วไปว่า “คอมพิวเตอร์ช่วยสอน” นับเป็นรูปแบบพื้นฐานสำคัญอย่างหนึ่งของการสอนบนเว็บ ทั้งนี้เนื่องจากโดยทั่วไปแล้วการสอนใช้คอมพิวเตอร์ช่วยจะมีกิจกรรมที่เสนอในเวลาจริงเพื่อให้ผู้เรียนสามารถมีการโต้ตอบกับโปรแกรมบทเรียนได้ กิจกรรมนี้อาจอยู่ในลักษณะของคำถาม การทดสอบ เกม การทบทวน ฯลฯ

4. การสื่อสารผ่านคอมพิวเตอร์

การสื่อสารผ่านคอมพิวเตอร์ (Computer-Mediated Communication: CMC) เป็นวิธีการที่ข้อมูลหรือข้อความถูกส่งหรือได้รับทางคอมพิวเตอร์ การใช้อินเทอร์เน็ตจะทำให้สามารถใช้สมรรถนะทางด้านนี้ได้อย่างหลากหลายเพื่อจุดประสงค์ด้านการเรียนการสอน เช่น การใช้ อีเมล และการประชุมทางไกลที่ผู้เรียนและผู้สอนสามารถสื่อสารกันได้ในพื้นที่ รวมถึงการสื่อสารกันระหว่างผู้เรียนกันเอง

นอกจากนี้ Goldberg (1997) (อ้างถึงใน กรวิภาพ วงศ์พัฒนกิจ, 2549) ได้ให้ตัวอย่างเกี่ยวกับองค์ประกอบของการเรียนการสอนบนเว็บที่ใช้เครื่องมือ ดังต่อไปนี้

1. Bulletin Board สำหรับการสื่อสารระหว่างผู้เรียน Bulletin Board จัดเป็นแหล่งทรัพยากรที่เอื้อต่อจัดกิจกรรมที่ต้องอาศัยการวิพากษ์วิจารณ์บนเว็บ โดยการตั้งคำถาม หรือการมอบหมายงาน และ/ หรือ การแจ้งเนื้อหาวิชาต่างๆบน Bulletin Board
2. Real-Time Chat เป็นวิธีการที่ช่วยในการสนทนาในเวลาเดียวกันของผู้เรียน
3. Searchable Course Glossary เป็นองค์ประกอบที่เชื่อมโยงกับเนื้อหาไปยังแหล่งให้ข้อมูลเพิ่มเติม หรืออธิบายความหมายของคำศัพท์เฉพาะทางที่ประกอบอยู่ในบทเรียน
4. Online Quizzes สามารถส่งไปยังผู้เรียนโดยใช้เว็ลด์ไวด์เว็บ นักเรียนใช้เวลาในการทำแบบทดสอบและผลที่ได้จะนำไปใช้ในการให้เกรด

Khan (1997) ได้อธิบายถึงลักษณะและองค์ประกอบ ที่สัมพันธ์กับ สภาพแวดล้อมของการเรียนการสอนบนเว็บ โดยสรุปเป็นตารางที่ 1 ได้ดังนี้ คือ

ตารางที่ 1 ลักษณะและองค์ประกอบที่สัมพันธ์กับสภาพแวดล้อมของ การเรียนการสอนบนเว็บ (Khan, 1997)

ลักษณะ (Features)	องค์ประกอบ (Component)	ความสัมพันธ์กับการเรียนการสอนบนเว็บ (Relationship to WBI)
ปฏิสัมพันธ์ (Interactive)	Internet tools, hyperlinks, browsers, servers, authoring programs, instructional design, etc.	นักเรียนมีปฏิสัมพันธ์กับนักเรียนคนอื่นๆ หรือ ครู และ แหล่งการเรียนรู้แบบออนไลน์ ครูและผู้เชี่ยวชาญมีบทบาทเป็นผู้อำนวยความสะดวกในการแนะนำ ให้ข้อมูล ให้ผลป้อนกลับ ด้วยรูปแบบประสานเวลา และไม่ประสานเวลา

ตารางที่ 1 (ต่อ) ลักษณะและองค์ประกอบ ที่สัมพันธ์กับ สภาพแวดล้อมของ การเรียนการสอนบนเว็บ (Khan, 1997)

ลักษณะ (Features)	องค์ประกอบ (Component)	ความสัมพันธ์กับการเรียนการสอนบนเว็บ (Relationship to WBI)
การสืบค้นระบบออนไลน์ (Online Search)	Search engines, gophers, etc.	นักเรียนที่เรียนด้วยรูปแบบการเรียนการสอนบนเว็บ สามารถหาข้อมูล เนื้อหาที่เกี่ยวข้องได้ด้วยระบบการสืบค้นแบบออนไลน์
สื่อสิ่งพิมพ์ อิเล็กทรอนิกส์ (Electronic Publishing)	E-mail, newsgroups, servers, HTML editors, authoring tools, etc.	เว็บจัดเครื่องมืออย่างง่ายสำหรับสื่อสิ่งพิมพ์ อิเล็กทรอนิกส์ ซึ่งทั้งครูผู้สอนและนักเรียนสามารถเป็นผู้เขียนและถ่ายทอดผลงานไปยังผู้รับต่างๆได้
แหล่งทรัพยากรแบบออนไลน์ (Online Resources)	Internet and WorldWildWeb	เว็บจัดอุปกรณ์ต่างๆไว้บนแหล่งทรัพยากรแบบออนไลน์ ที่สามารถให้ข้อมูลได้อย่างรวดเร็วโดยอาศัยเครื่องมือต่างๆที่มีอยู่แก่นักเรียน
การมีปฏิสัมพันธ์ รูปแบบข้ามวัฒนธรรม (Cross-cultural Interaction)	Internet and WorldWildWeb	นักเรียนและครูผู้สอนติดต่อสื่อสารแบบออนไลน์ ด้วยแหล่งข้อมูลที่มีอยู่มากมายบนโลกนี้
การมีปฏิสัมพันธ์ รูปแบบข้ามวัฒนธรรม (Cross-cultural Interaction)	Internet and WorldWildWeb	นักเรียนและครูผู้สอนติดต่อสื่อสารแบบออนไลน์ ด้วยแหล่งข้อมูลที่มีอยู่มากมายบนโลกนี้
สื่อประสม (Multimedia)	Browsers, authoring programs, Web-Based conferencing tools, etc.	เราสามารถออกแบบรูปแบบการเรียนการสอนบนเว็บตามรูปแบบการเรียนรู้ของนักเรียนโดยผสมผสานความหลากหลายของเครื่องมือเข้าไว้ด้วยกันไม่ว่าจะเป็นเรื่อง ข้อความ ภาพ เสียง วิดีโอ ภาพเคลื่อนไหว ฯลฯ
ระบบเปิด (Open System)	Internet and World Wild Web	การเรียนการสอนบนเว็บเป็นระบบเปิด นักเรียนมีอิสระในการเรียนจากสภาพแวดล้อมภายนอกได้

ตารางที่ 1 (ต่อ) ลักษณะและองค์ประกอบ ที่สัมพันธ์กับ สภาพแวดล้อมของ การเรียนการสอนบนเว็บ (Khan, 1997)

ลักษณะ (Features)	องค์ประกอบ (Component)	ความสัมพันธ์กับการเรียนการสอนบนเว็บ (Relationship to WBI)
สะดวก (Convenient)	Internet tools, hyperlinks, forms, browsers, modems, connections, internet service providers, etc.	การเรียนการสอนบนเว็บต้องจัดความสะดวกในการใช้ให้แก่ นักเรียน ครู และสถาบันการศึกษา นักเรียนสามารถลงทะเบียน ทำงาน ค้นหาข้อมูล ติดต่อกับ ครูผู้สอน ผ่านทาง อินเทอร์เน็ต โดยไม่จำเป็นต้องเดินทางมาเรียน นอกจากนี้ครูสามารถเพิ่มเนื้อหา และ ให้การแนะนำผู้เรียนทั้งในรูปแบบ ระยะเวลาและไม่ประสานเวลา
การควบคุมตนเอง (Self-contained)	Internet and WorldWildWeb	นักเรียนสามารถเข้าสู่ระบบได้ตลอดเวลา เพื่อ ทำกิจกรรมการเรียนรู้ ทำแบบสอบถาม แบบฝึกหัด และได้รับผลคะแนน
ความถูกต้อง (Authentic)	Internet and WorldWildWeb	นักเรียนเรียนเนื้อหาที่เป็นความจริง และเป็น เนื้อหาที่เกี่ยวข้องกับผู้เรียน
การเรียนรู้แบบร่วมมือ (Collaborative Learning)	Internet tools, instructional design, etc.	การเรียนการสอนบนเว็บ ควรอำนวยความสะดวกในการเรียนรู้แบบร่วมมือ (Cooperative Learning) ที่ขยายการเรียนรู้จากห้องเรียน ให้ เชื่อมต่อกับระบบอินเทอร์เน็ต
การประเมินผล ออนไลน์ (Online Evaluation)	Formé, e-mail, data base, etc.	การประเมินผลการเรียนการสอนบนเว็บ ประกอบด้วย การประเมินผลนักเรียน และการ ประเมินผลการเรียนการสอน โดยรูปแบบการสอบมี ทั้งการสอบรายบุคคล การสอบเป็นกลุ่มจากการ วิพากษ์วิจารณ์ ข้อคำถาม และ แฟ้มสะสมผลงาน ผลการเรียนรู้ของนักเรียน

2.5 การออกแบบการเรียนการสอนบนเว็บ

Cyrs (1997; สรวงสุดา ปานสกุล, 2545 อ้างถึงใน ชลลดา ลิขสิทธิ์, 2548) ได้ออกแบบการเรียนบนเว็บที่มีประสิทธิภาพ ซึ่งจะต้องประกอบด้วยองค์ประกอบบนเว็บ ดังนี้

1. มีการวางแผนและจัดโปรแกรมการเรียน (Course Planning and Organization)
2. มีทักษะการนำเสนอทางการมองเห็น (Verbal and Nonverbal Presentation Skills)
3. มีการร่วมมือกันทำงานเป็นทีม (Collaborative Teamwork)
4. มีกลยุทธ์การถาม-ตอบ (Question Strategies)
5. มีผู้เชี่ยวชาญในการให้คำปรึกษาตลอดเวลา (Subject Matter Expertise)
6. มีความครอบคลุมกิจกรรมการเรียนรู้ของผู้เรียน และมีการประสานกิจกรรมร่วมกัน (Involving Students and coordinating their activities at field sites)
7. มีทฤษฎีพื้นฐานการเรียนรู้ (Basic Learning Theory)
8. มีองค์ความรู้ในการเรียนทางไกล (Knowledge of the Distance Learning Field)
9. มีการออกแบบคำแนะนำร่วมกันกับสื่ออื่น (Design of Study Guides correlated with the television screen)
10. มีการออกแบบรูปภาพ และรูปแบบการคิด (Graphic and Visual Thinking)

Jones and Farquhar (1997; ปรรารถนา ใจหลัก, 2547 อ้างถึงใน ชลลดา ลิขสิทธิ์, 2548) ได้แนะนำหลักการออกแบบเว็บเพื่อการเรียนการสอน ดังนี้

1. ควรมีการจัดโครงสร้างหรือจัดระเบียบข้อมูลที่ชัดเจน การที่เนื้อหามีความต่อเนื่องไปไม่สิ้นสุดหรือกระจายมากเกินไป อาจทำให้เกิดความสับสนต่อผู้ใช้ได้ ดังนั้นจึงควรออกแบบให้มีลักษณะที่ชัดเจน แยกย่อยออกเป็นส่วนต่างๆ จัดหมวดหมู่ในเรื่องที่สัมพันธ์กัน รวมทั้งอาจมีการแสดงให้ผู้ใช้เห็นแผนที่โครงสร้างเพื่อป้องกันความสับสนได้
2. กำหนดพื้นที่สำหรับการเลือก (Selectable Areas) ให้ชัดเจนโดยทั่วไปจะมีมาตรฐานที่ชัดเจนอยู่แล้ว เช่น ลักษณะของไฮเปอร์เท็กซ์ที่เป็นคำสีฟ้าและขีดเส้นใต้ พยายามหลีกเลี่ยงการออกแบบที่ขัดแย้งกับมาตรฐานทั่วไปที่คนส่วนใหญ่ใช้ ยกเว้นจะมีความจำเป็นที่ต้องใช้นอกจากนี้ยังรวมถึงการทำให้เกิดตัวเลือกเกิดการเปลี่ยนแปลง ซึ่งปกติเมื่อคลิกคำหรือข้อความที่เป็นไฮเปอร์เท็กซ์ เมื่อกลับมาที่หน้าเดิม คำหรือข้อความนั้นๆ จะเปลี่ยนจากสีฟ้าเป็นสีแดง

เพื่อบอกให้ทราบว่าผู้ใช้ได้เลือกส่วนนั้นไปแล้ว ในการออกแบบจึงควรใช้มาตรฐานเดิมแบบนี้เช่นกัน

3. กำหนดให้แต่ละหน้าจอภาพสั้นๆ ทั้งนี้จากการวิจัยพบว่าผู้ใช้ไม่ชอบการเลื่อนขึ้นลง (Scroll) (Nielsen, 1996; Jones and Farquhar, 1997 อ้างถึงใน ชลลดา ลิขสิทธิ์, 2548) อีกทั้งยังเสียเวลาในการโหลดนานและยุ่งยากต่อการพิมพ์ที่ผู้ใช้ต้องการเนื้อหาเพียงบางส่วน แต่ถ้ามีความจำเป็นต้องใช้หน้าขยายก็ควรกำหนดเป็นพื้นที่แต่ละส่วนของหน้า โดยให้ผู้เรียนสามารถเลือกไปยังจุดต่างๆ ได้ในหน้าเดียวในลักษณะบุ๊กมาร์ค (Bookmark)

4. ลักษณะเชื่อมโยงที่ปรากฏในแต่ละหน้า หากมีทั้งการเชื่อมโยงในหน้าเดียวกันและการเชื่อมโยงไปยังหน้าอื่นๆ หรือออกจากหน้าจอไปยังหน้าใหม่ จะก่อให้เกิดการสับสนได้ โดยเฉพาะอย่างยิ่งถ้าผู้เรียนใช้ปุ่มมาตรฐานที่มีอยู่ในโปรแกรมค้น (Web browser)

5. ต้องระมัดระวังในตำแหน่งในการเชื่อมโยง การที่จำนวนการเชื่อมโยงมากและกระจัดกระจายอยู่ทั่วไปในหน้าจออาจก่อให้เกิดความสับสน การออกแบบที่ดีควรจัดการเชื่อมโยงไปยังหน้าอื่นๆ อยู่รวมกันเป็นสัดส่วน มีลำดับก่อนหลัง หรือมีหมายเหตุประกอบเช่น จัดรวมไว้ส่วนล่างของหน้าจอ เป็นต้น

6. ความเหมาะสมของคำที่ใช้เชื่อมโยง คำที่ใช้สำหรับการเชื่อมโยงจำต้องเข้าใจง่าย มีความชัดเจน และไม่สั้นจนเกินไป

7. ความสำคัญของข้อมูลควรอยู่ส่วนบนของหน้าจอภาพ หลีกเลี่ยงการใช้กราฟิก ด้านบนของหน้าจอ เพราะถึงแม้จะดูดีแต่ผู้เรียนจะเสียเวลาในการรับข้อมูลที่ต้องการ

2.6 การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนบนเว็บ

วิชุดา รัตนเพียร (2545) กล่าวว่าผู้สอนจะสามารถตัดสินใจหรือออกแบบกิจกรรมการเรียนการสอนบนเว็บที่เหมาะสมได้นั้นผู้สอนต้องเข้าใจเงื่อนไขบางประการเกี่ยวกับการเรียนการสอนบนเว็บให้ถ่องแท้เสียก่อน ได้แก่

ประการที่ 1 การเรียนการสอนบนเว็บนั้นเหมาะที่จะใช้ในการจัดการเรียนการสอนเนื้อหาบทเรียนแทบจะทุกประเภท

ประการที่ 2 ลักษณะของการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนบนเว็บที่เหมาะสมนั้น ผู้สอนควรคำนึงถึงศักยภาพและความสามารถของอินเทอร์เน็ต โดยเฉพาะในด้านความสามารถในการสื่อสารและหลักการนี้มาใช้ให้เกิดประโยชน์สูงสุด ดังนั้น กิจกรรมที่เหมาะสมในการจัด

การเรียนการสอนบนเว็บก็คือ กิจกรรมที่เน้นให้ผู้เรียนและผู้สอนติดต่อสื่อสารกัน ซึ่งช่วยสนับสนุนให้เกิดกิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือ (Collaborative) และกิจกรรมที่เน้นให้ผู้เรียนสืบค้นหรือค้นคว้าด้วยตนเอง หรือร่วมกันค้นคว้าก็ได้ ซึ่งจะเห็นได้ว่าผู้เรียนสามารถเรียนได้ด้วยตนเอง และยังคงควรที่จะต้องวงสื่อสารเพื่อช่วยเหลือซึ่งกันและกันขณะที่เรียน

ประการที่ 3 การนำเสนอเนื้อหาที่เป็นข้อความมาก อาจทำให้ผู้เรียนเกิดความเบื่อหน่าย ดังนั้นควรหลีกเลี่ยงการนำเสนอเนื้อหาในลักษณะนี้มากๆ และควรหันมาใช้กลยุทธ์การจัดกิจกรรมให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการเรียนมากขึ้น

ปทีป เมธาคุณวุฒิ (2543) ได้กล่าวถึงเทคนิคในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนทางอินเทอร์เน็ต ดังนี้

ตารางที่ 2 เทคนิคในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนทางอินเทอร์เน็ต

กิจกรรมการเรียนการสอน	กิจกรรมทางอินเทอร์เน็ต
การบรรยาย	www
การอภิปราย สัมมนา	Newsgroup, Internet Relay Chat (IRC)
การแลกเปลี่ยนความรู้ ความคิดเห็นระหว่างบุคคล	Talk, e-mail, Internet Relay Chat (IRC), Teleconference Electronic, Discussion, Group Forum
การระดมสมอง	Newsgroup, Internet Relay Chat (IRC), Talk
การศึกษากรณี	www, Newsgroup
การศึกษาด้วยตนเอง	www, CAI on web
การฝึกปฏิบัติ	e-mail, CAI on web
การสาธิต	www, CAI on web
การเรียนรายบุคคล	Talk, e-mail
การเรียนแบบร่วมมือ	www, Gopher, FTP, Talk, e-mail

2.7 ความหมายของบล็อก

Aaron Campbell (2003; อ้างถึงใน สุขญา สังข์จัญญ, 2550) กล่าวว่า บล็อกหรือบล็อกเปรียบเสมือนบันทึกระจำวันออนไลน์ที่บุคคลสามารถเขียนเพิ่มขึ้นได้เรื่อยๆ ด้วยภาษาหรือความคิดของตนเองผ่านเครื่องมือที่ใช้ได้ง่าย แต่ไม่เหมือนเว็บไซต์ทั่วไป เพราะบล็อกสามารถเข้า

ใช้งานได้โดยตรง สามารถพิมพ์และเผยแพร่ทางอินเทอร์เน็ตได้ทันที ใช้รูปแบบการจัดหน้าเอกสาร พื้นฐาน เช่นการเว้นวรรค ตัวหนา ตัวเอียง ตัวขีดเส้นใต้ การสร้างตัวเชื่อมโยง ซึ่งไม่จำเป็นต้องใช้ความรู้ HTML หรือ FTP ดังนั้นไม่ว่าใครก็ตาม สามารถพิมพ์ ทำสำเนาหรือมีบล็อกเป็นของตนเองได้ นอกจากนี้ บล็อกยังให้ผู้อ่านได้ร่วมแสดงความคิดเห็นหรือร่วมกิจกรรมอื่นๆที่ระบบมีบริการไว้ให้

บล็อก (Blog) หรือ วิ-บล็อก หรือ เว็บ-บล็อก (weblog) เป็นคำที่ใช้แทนกันได้ แต่คำว่า บล็อก จะเป็นที่นิยมใช้มากกว่า ซึ่งสองคำนี้ หมายถึง เว็บไซต์ที่มีรูปแบบง่าย ๆ โดยเนื้อหาในบล็อกนั้น จะแยกเป็นส่วนย่อย ๆ วางอยู่เรียงตามลำดับเวลาที่เขียนเนื้อหานั้น เริ่มต้นด้วยเนื้อหาส่วนที่อัปเดต (update) ใหม่สุด แล้วไล่ย้อนหลังกลับไปเรื่อย ๆ (เกรียงไกร วิชะระอนนท์, 2547)

อนุชัย วีระเรืองไชยศรี (2547) กล่าวว่าบล็อก คือ เว็บไซต์ที่มีการปรับปรุงให้ทันสมัยอยู่บ่อย ๆ ด้วยข้อความที่มีวันที่กำกับและเรียงลำดับข้อความจากวันที่มากไปหาวันที่น้อย ข้อความที่บันทึกเข้าไปทีหลังจะถูกแสดงก่อนข้อความที่บันทึกเข้าไปก่อนหน้า โดยทั่วไปแล้ว จะถูกสร้างและปรับปรุงให้ทันสมัยโดยบุคคล รูปแบบไม่เป็นทางการมากนัก

สุพจน์ ศรีนุตพงษ์ (2548) กล่าวว่า บล็อก เป็นเว็บไซต์ที่สามารถเป็นได้หลากหลายอย่างแล้วแต่เจ้าของอยากให้เป็น ตั้งแต่ไดอารี่ส่วนตัว, แหล่งที่ใช้ในการทำงานร่วมกัน (Collaborative work space), สภากาแฟสำหรับคุยเรื่องการเมือง, แหล่งรวมข่าวสารความเป็นไป, แหล่งรวมลิงค์ (link) ไปจนถึงสมุดบันทึกความเป็นไปของโลกใบนี้

สุทธยา สังข์จัญญ (2550) กล่าวว่า บล็อก หรือบล็อก คือ เว็บไซต์ที่มีรูปแบบเนื้อหาเป็นเหมือนบันทึกส่วนตัวออนไลน์ เนื้อหาจะสะท้อนถึงมุมมอง ความคิดเห็นของบุคคลนั้นๆ จุดเด่นที่สุดของบล็อกก็คือ สามารถเป็นเครื่องมือสื่อสารชนิดหนึ่ง ที่สามารถสื่อถึงความเป็นกันเองระหว่างผู้เขียนบล็อก มีส่วนของการแสดงความคิดเห็น (comments) มีการเชื่อมโยง (link) ไปยังเว็บอื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง

จึงสรุปได้ว่า บล็อกหมายถึง เว็บไซต์ที่มีรูปแบบง่าย ๆ โดยผู้เขียนบล็อก สามารถบันทึกเรื่องราวต่างๆลงไปในบล็อก ซึ่งเปรียบเสมือนบันทึกออนไลน์ โดยข้อความใหม่ล่าสุดที่บันทึกเข้าไป จะถูกแสดงอยู่ด้านบนสุดของหน้าเว็บไซต์ ส่วนข้อความที่บันทึกเข้าไปก่อนหน้านั้นจะอยู่ถัดลง

ไปเรื่อย ๆ ผู้เขียนบล็อก ผู้เขียนบล็อกอาจจะไม่ต้องมีความรู้ HTML หรือ FTP เพื่อใช้ในการสร้างหรือเขียนบล็อก แต่ถ้าผู้เขียนมีความรู้พื้นฐาน HTML บ้างก็จะช่วยให้สามารถสร้างบล็อกให้มีความน่าสนใจมากขึ้นด้วยการใส่รูปภาพ สร้างพื้นหลัง ฯลฯ ได้เช่นกัน นอกจากนี้ บล็อกยังช่วยให้เกิดการสื่อสารอย่างเป็นกันเองระหว่างผู้เขียนบล็อก โดยการแสดงความคิดเห็นกันได้อีกด้วย

2.8 ประเภทของบล็อก

จันทวรรณ ปิยะวัฒน์ (2548 อ้างถึงใน สุขญา สังข์จรรยา, 2550) กล่าวว่า การแบ่งประเภทของบล็อกตามรูปแบบของเนื้อหาเฉพาะที่เห็นเด่นชัด สามารถแบ่งออกได้เป็น 7 ประเภท ดังนี้

1. Filter Blog เป็นบล็อกที่ผู้จัดทำ จะใช้สำหรับนำเสนอแหล่งข้อมูลที่ตนสนใจ (เว็บเพจหรือเว็บไซต์) โดยปกติมักจะเป็นข่าว บทความ หรือความคิดเห็นของบุคคลในวงการที่เผยแพร่ในเว็บไซต์ต่าง ๆ อาจเรียกได้ว่าเป็น บล็อก “Bookmark” หรือ มีชื่อเฉพาะ ว่า Social Bookmark

บล็อกลักษณะนี้ จะนำเสนอแค่หัวข้อเรื่อง และ URL ของเว็บเพจหรือเว็บไซต์ บางทีอาจเพิ่มคำอธิบายเว็บเพจหรือเว็บไซต์นั้น ๆ ได้ด้วย และบางทีอาจจะสามารถเพิ่มความคิดเห็นของผู้จัดทำบล็อกได้อีกด้วย เป็นเหมือนการกลั่นกรองข้อมูลให้ทราบว่าเว็บเพจหรือเว็บไซต์ใดกำลังได้รับความนิยม ซึ่งจะเป็นการช่วยจัดลำดับความน่าเชื่อถือของเว็บเพจหรือเว็บไซต์นั้น ๆ ได้เช่นกัน ตัวอย่างเช่น Blog ที่รวบรวมแหล่งด้านการจัดการเรียนการสอนผ่านระบบเครือข่าย elearningpost (URL: <http://www.elearningpost.com>)

2. Personal Journal Blog เป็นบล็อกที่ผู้จัดทำ จะใช้สำหรับนำเสนอความคิดเห็นหรือประสบการณ์ของตนเองผ่านข้อเขียน โดยอาจจะมีภาพประกอบ หรือมีการเชื่อมโยงออกไปยังเว็บไซต์อื่น ๆ เพื่อให้ข้อมูลดูน่าเชื่อถือหรือมีความน่าสนใจยิ่งขึ้น ซึ่งบล็อกลักษณะนี้ เป็นบล็อกตามความเข้าใจของบุคคลทั่วไป ตัวอย่างบล็อกลักษณะนี้ได้แก่ <http://www.exteen.com> หรือ <http://www.blogger.com> เป็นต้น

3. Photo Blog เป็นบล็อกที่ใช้สำหรับเก็บภาพ (ภาพถ่าย, ภาพวาด ฯลฯ) และสามารถใส่รายละเอียดของภาพ ใส่คำค้น (tag) ได้ ทำให้การเก็บภาพเป็นระบบและง่ายต่อการค้นหามากขึ้น ตัวอย่างบล็อกลักษณะนี้ได้แก่ <http://www.flickr.com> เป็นต้น

4. Video Blog หรือ เรียกว่า Vlog เป็นบล็อกที่ใช้สำหรับเก็บวีดิทัศน์ส่วนตัว สามารถใส่รายละเอียดของวีดิทัศน์ ใส่คำค้น (tag) ได้ ทำให้การเก็บวีดิทัศน์เป็นระบบและง่ายต่อการค้นหามากขึ้น ตัวอย่างบล็อกลักษณะนี้ได้แก่ <http://www.aolvideoblog.com> เป็นต้น

5. Podcasting เป็นคำผสมที่มาจากคำว่า iPod เครื่องเล่นเพลงดิจิทัล กับคำว่า Broadcasting ซึ่งหมายถึงการกระจายเสียง Podcasting เริ่มเป็นที่นิยมมากในปัจจุบัน และมีอัตราการเติบโตที่เร็วมากๆ โดยมันเปิดโอกาสให้ใครก็ได้สามารถบันทึกรายการวิทยุในรูปแบบของไฟล์ดิจิทัล เพื่อเผยแพร่ออกไปทั่วโลกผ่านทางเครือข่ายอินเทอร์เน็ต โดยการกระจายไฟล์ดังกล่าวจะกระทำผ่านกระบวนการที่เรียกว่า RSS (Really Simple Syndication) ปัจจุบันมีบริการพอดแคสต์มากมายบนอินเทอร์เน็ต ตัวอย่างเว็บไซต์ที่รวบรวมพอดแคสต์ที่เปิดให้บริการที่คุณสามารถเข้าไปเลือกมาทดลองฟัง (ฝึกภาษาอังกฤษไปในตัว) ก็เช่น www.ipodder.org

6. Mobileblogs มาจากคำผสมระหว่าง Mobile กับ Weblog เกิดเป็น A Mobile Weblog หรือเรียกสั้นๆ ว่า Moblog นั่นเอง Moblog อาศัยความสามารถของโทรศัพท์มือถือ พีดี-เอ อุปกรณ์พกพา หรือเครื่องมือเครื่องใช้อื่นๆ ที่มีกล้องถ่ายรูปและเชื่อมต่ออินเทอร์เน็ตได้ นำมาใช้งานให้เกิดประโยชน์ และให้ผู้ใช้ สามารถโพสรูปหรือแสดงความคิดเห็น รวมไปถึงเขียนบล็อกเอง โดยผู้ใช้ที่ต้องการเขียนบล็อกผ่านอุปกรณ์เหล่านี้ได้นั้น และสามารถส่งไปอัปเดตบนเว็บไซต์ได้ทันที ตัวอย่างบล็อกลักษณะนี้ได้แก่ <http://joi.ito.com> เป็นต้น

7. บล็อกผสม มีลักษณะเป็นบล็อกที่สามารถเก็บข้อมูลต่าง ๆ ได้หลายประเภท ทั้งเก็บรูปภาพ เก็บเพลง เก็บวิดีโอ เก็บลิงค์ (link) ต่าง ๆ หรือบันทึกประจำวัน และใส่ปฏิทินรายการงานที่ต้องทำ ฯลฯ ได้ด้วย ปัจจุบันเป็นบริการที่ได้รับความนิยมสูงมาก โดยมีชื่อเฉพาะด้วย เรียกว่า Social Network Service ซึ่งนอกจากจะมีจุดประสงค์เพื่อให้สมาชิกแลกเปลี่ยนข้อมูลต่าง ๆ กันแล้ว ก็ยังมีจุดประสงค์หลักเพื่อการค้นหาและสะสมเพื่อนจากทั่วโลก ตัวอย่าง Social Networking Websites ซึ่งให้บริการลักษณะนี้ ได้แก่ <http://hi5.com> หรือ <http://multiply.com> หรือ <http://spaces.live.com> เป็นต้น (ซึ่งปัจจุบัน คำว่า blog ใน Social Networking Websites นั้น จะกลายเป็นแค่ส่วนที่ใช้เขียนข้อความเช่นบันทึกประจำวันแต่เพียงอย่างเดียวเท่านั้น และยังคงอาจใช้คำว่า journal แทนคำว่า blog ด้วย แต่เนื่องจากบริการนี้ เป็นการรวมเอาบล็อกลักษณะต่าง ๆ ที่เคยมี มาอยู่ในที่เดียว ทำให้ผู้ใช้งานได้รับความสะดวกสบายมากยิ่งขึ้น เพราะเพียงแค่เปิดใช้บริการที่เดียว ก็ได้ใช้บริการครบถ้วน ไม่ต้องเสียเวลาไปสมัครใช้งานจาก เว็บไซต์หลายที่ให้จดจำยากอีกด้วย)

สำหรับการสร้าง Weblog นั้นมีเว็บไซต์ที่ให้บริการสร้าง Weblog โดยเฉพาะ เช่น Blogger (อยู่ที่ URL. <http://www.blogger.com>) นอกจากนี้เว็บไซต์ที่เป็นเว็บบริหารข้อมูล (Content Management System) ส่วนใหญ่ เช่น PHPNuke, PostNuke, Tiki เป็นต้น ก็มีเครื่องมือภายในที่จะให้สมาชิกของเว็บสร้าง Weblog ได้ด้วย

ตัวอย่าง Weblog ทางเทคโนโลยีการศึกษา

1.elearnspace (learning, network, knowledge, technology, community) มี

URL คือ www.elearnspace.com

2.elearningpost มี URL คือ <http://www.elearningpost.com>

Online learning updated (Online Learning News and Research) มี URL คือ

<http://people.uis.edu/rschr1/onlinelearning/blogger.html> เป็นต้น

2.9 ลักษณะและการประยุกต์ใช้บล็อก

บล็อกถูกนำมาใช้เป็นเครื่องมือหนึ่งที่ช่วยจัดการหลาย ๆ ด้าน เช่น เป็นเครื่องมือในการทำ KM (Knowledge Management - การจัดการความรู้ คือ ศาสตร์ด้านการบริหารจัดการ เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพให้องค์กรในการสร้างความรู้ นำความรู้ไปใช้ และแลกเปลี่ยนเรียนรู้) บล็อกจะถูกนำมาใช้เพื่อการจัดการความรู้ดังต่อไปนี้ (จันทวรรณ ปิยะวัฒน์, 2548 อ้างถึงใน สุขญา สังข์จรรยา, 2550)

1. เป็นสมุดบันทึกความรู้เชิงปฏิบัติ และเรื่องราวแห่งความสำเร็จ
2. เป็นสมุดบันทึกกิจกรรมที่ทำ และ AAR – After Action Review
3. เป็นเครื่องมือสร้างความรู้ และรวบรวมความรู้เป็นหมวดหมู่
4. เป็นการสร้างเครือข่ายชุมชนนักปฏิบัติ
5. เป็นตู้เก็บเอกสาร รูปภาพ และ multimedia
6. เป็นเครื่องมือเผยแพร่ความรู้
7. เป็นเวทีการแลกเปลี่ยนความรู้
8. เป็นเวทีพุดจาสนทนาทักทาย

- ด้านการจัดระบบงานเทคโนโลยีการศึกษา

จากที่กล่าวมาข้างต้น จะเห็นได้ว่าบล็อกเป็นเครื่องมือหนึ่งที่ช่วยเผยแพร่ข้อมูล ดังนั้นสำหรับการจัดระบบงานเทคโนโลยีการศึกษา บล็อกก็จะสามารถเข้ามาช่วยจัดการในส่วนของการประชาสัมพันธ์ได้เป็นอย่างดี เพราะสามารถเข้าถึงคนได้ทุกกลุ่ม ที่สามารถเข้าถึงอินเทอร์เน็ตได้ และนอกจากงานด้านการประชาสัมพันธ์แล้วก็สามารถใช้บล็อกเป็นแหล่งแลกเปลี่ยนข่าวสาร ข้อมูล ความรู้ ความคิดเห็นของบุคลากรแต่ละฝ่ายในหน่วยงานเทคโนโลยีการศึกษาได้เช่นกัน

- ด้านการเรียนการสอน

ปัจจุบันนี้ เราสามารถนำบล็อกมาใช้ประโยชน์ในการเรียนการสอนได้แล้ว โดยสามารถประยุกต์ใช้บล็อก ในการศึกษาและการจัดการเรียนการสอนผ่านระบบเครือข่ายได้ดังนี้ (อนุชัช ธีระเรืองไชยศรี, 2547)

1. สำหรับผู้เรียน (Students)

ด้านการอ่าน

- การอ่านบล็อกของตนเอง (By Self) จะช่วยให้ผู้เรียนได้มีโอกาส ทบทวนความรู้ และความคิดของตัวเองในช่วงที่ผ่านมา ช่วยทำให้เกิดการประเมินตนเอง (Self Assessment) และการประมวลความรู้ให้เป็นระบบ (Knowledge Base Management)
- การอ่านบล็อกของอาจารย์ หรือ บล็อกของรายวิชา (By Instructor) จะเป็นประโยชน์ในการติดตามข่าวสารที่เกี่ยวข้องกับการเรียนการสอน และประกาศต่างๆ ของการเรียนการสอน
- การอ่านบล็อกของเพื่อนร่วมชั้น (By Other students) นอกจากจะเกิดการแลกเปลี่ยนความรู้ ความคิดเห็นกันแล้ว ยังช่วยให้ผู้เรียนรู้จักกันและมีความเข้าใจระหว่างกัน มากขึ้น เนื่องจากการเขียนข้อคิดเห็นต่างๆ ของบุคคลหนึ่ง จะสื่อทั้งเนื้อหาสาระและลักษณะ ตัวตนของผู้เขียน (Identity) ความรู้จักกัน และความเข้าใจกันระหว่างเพื่อนร่วมกลุ่ม จะช่วยให้ การเรียนแบบกลุ่มย่อย และการทำกิจกรรมการเรียนแบบร่วมมือ (Collaborative learning) ดำเนินไปอย่างมีประสิทธิภาพและสัมฤทธิ์ผล
- การอ่านบล็อกที่มีเนื้อหาเกี่ยวข้องกับโดยตรงกับศาสตร์ที่เรียน หรือวิชาที่ เรียนจากเว็บไซต์ในอินเทอร์เน็ต (By rest of the Net) นอกจากจะทำให้ผู้เรียนได้รับความรู้แล้วยัง เป็นการสร้างโลกทัศน์ของผู้เรียน ทำให้ได้อ่านความคิด และมุมมองที่หลากหลายจากผู้ปฏิบัติ ผู้รู้ผู้เชี่ยวชาญทั่วโลกได้เรียนรู้จากประสบการณ์จริงที่เกิดขึ้น

ด้านการเขียน

- การที่ผู้เรียนได้เขียนบล็อกเกี่ยวกับสิ่งที่ตัวเองได้เรียน จะเป็นการช่วยให้ผู้เรียนได้ตรวจสอบเกี่ยวกับความคิด ประสบการณ์ และการเรียนรู้ที่ผ่านมา นำไปสู่ข้อสรุปความรู้ การนำไปใช้ การเชื่อมโยงความรู้ใหม่เข้ากับความรู้และประสบการณ์เดิม (ตามทฤษฎีการเรียนรู้

แบบ Constructivism) เริ่มประเมินตนเอง ผู้เรียนเริ่มมีจุดมุ่งหมายในการเรียนรู้ พัฒนาไปสู่ความสามารถในการนำทางการเรียนของตนเองได้ (Self Directed Learning)

- การเขียนบล็อก เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของกิจกรรมการเรียนรู้ นั้น จะช่วยให้อาจารย์สามารถติดตามประเมินผู้เรียนได้อย่างต่อเนื่อง และสามารถให้คำแนะนำในการปรับปรุงการเรียน (Formative evaluation) และช่วยในการประเมินผลพัฒนาการของผู้เรียนในการตัดสินผลการเรียนตอนจบรายวิชาได้ (Summative evaluation)

- การเขียนบล็อกเพื่อให้กลุ่มผู้อ่านสามารถชี้แลกเปลี่ยนความคิดเห็นหรือการประสานงานในการทำงานกลุ่มได้ (Group Discussion)

- การเขียนบล็อกเผยแพร่ในอินเทอร์เน็ตนั้น จะเป็นประโยชน์ต่อสถาบันการศึกษา (โรงเรียน มหาวิทยาลัย) ในการประเมินผลภาพรวมของหลักสูตร ขณะเดียวกันยังแสดงออกถึงความรู้ความสามารถของผู้เขียน เป็นการสร้างชื่อเสียงแก่ผู้เขียนอีกทางหนึ่ง

2. สำหรับคณาจารย์ (Instructors)

ด้านการอ่าน

- การอ่านบล็อกของตนเอง (By Self) จะช่วยให้ผู้สอนได้โอกาสทบทวนความรู้ และความคิดที่ผ่านมา ช่วยในการประเมินตนเอง (Self Assessment) และการประมวลความรู้ให้เป็นระบบ (Knowledge Base)

- การอ่านบล็อกของรายวิชา ที่เขียนโดยผู้เรียน จะเป็นประโยชน์ในการประเมินผู้เรียน

- การอ่านบล็อกจากเพื่อนอาจารย์และจากแหล่งอื่น ๆ ในอินเทอร์เน็ต จะช่วยในการแลกเปลี่ยนความรู้ ความคิด และช่วยให้สามารถติดตามความก้าวหน้าพัฒนาการในวิชาชีพ และแลกเปลี่ยนสื่อการสอนหรือบทเรียนกันได้

ด้านการเขียน

- การเขียนบล็อกของตัวเองนั้น จะช่วยในการคิดไตร่ตรองเกี่ยวกับความคิด ประสบการณ์ และการเรียนรู้ที่ผ่านมา ช่วยในการสังเคราะห์ความรู้และเป็นแหล่งข้อมูลสำหรับผู้เรียน

- การเขียนบล็อกสำหรับให้ผู้เรียนอ่าน นั้นอาจจะใช้เป็นที่ประกาศข่าวหรือคำแนะนำในการเรียน

- การเขียนบล็อก สำหรับเผยแพร่ในระบบอินเทอร์เน็ต

เป็นการแลกเปลี่ยนความรู้ ความคิดระหว่างบุคลากรในวิชาชีพ และเป็นการพัฒนาวิชาการ

จรรยาบรรณในการเขียนบล็อก

บล็อกถือเป็นการปฏิวัติสื่อครั้งยิ่งใหญ่ ที่เปิดโอกาสให้ใครก็ได้ สามารถสร้างพื้นที่ของตนเองในเครือข่ายอินเทอร์เน็ตได้อย่างง่ายดาย เสรีและมีความเท่าเทียมกัน แต่การเขียนบล็อกนั้นก็ยังมีข้อจำกัดอยู่บางประการ ซึ่งถือเป็นจรรยาบรรณที่ผู้เขียนบล็อกควรยึดถือปฏิบัติเพื่อให้การเขียนบล็อกเป็นการเขียนที่เกิดประโยชน์สูงสุดโดยไม่สร้างความเดือดร้อนหรือความไม่พอใจให้กับผู้อื่น

จรรยาบรรณในการเขียนบล็อก มีดังนี้

1. ไม่เขียนบล็อกโดยมีจุดประสงค์เพื่อการใส่ร้ายป้ายสี หรือกระทำการให้บุคคลอื่นเกิดความเสียหาย
2. ไม่นำข้อมูลที่มีลิขสิทธิ์ เช่น ข้อเขียน รูปภาพ ไฟล์เสียง ไฟล์วิดีโอ ฯลฯ มาใส่ไว้ในบล็อกของตนเองโดยไม่ได้รับอนุญาต หรือแม้แต่ข้อมูลที่ไม่ทราบชัดเจนว่ามีลิขสิทธิ์หรือไม่ ก็ควรบอกแหล่งที่มาของข้อมูลเหล่านั้นด้วย
3. หากเป็นเรื่องที่ไม่ได้เขียนขึ้นเองจากประสบการณ์ตรง หรือเป็นการเรียบเรียงเรื่องนั้นขึ้นมาใหม่ ควรให้ข้อมูลเพิ่มเติม หรืออ้างอิงแหล่งที่มาของข้อมูลนั้น ๆ ด้วย เพื่อจะเป็นประโยชน์ต่อผู้อ่านในการสืบค้นข้อมูลที่ละเอียดมากขึ้น
4. ถ้าเป็นไปได้ควรบอกชื่อ นามสกุล อีเมล ฯลฯ ไว้ในหน้าประวัติส่วนตัว เพื่อเป็นการสร้างความน่าเชื่อถือกับข้อมูลในบล็อกได้มากยิ่งขึ้น เพราะเป็นการยืนยันว่าผู้เขียนบล็อกเป็นใคร และเป็นการยืนยันว่าผู้เขียนมีตัวตนจริง ๆ

2.10 ประโยชน์ของบล็อก

ประโยชน์ของบล็อกมีมากมายหลายประการ อันได้แก่

1. เป็นสื่อในการประชาสัมพันธ์

ในสมัยที่การสื่อสารทางอินเทอร์เน็ตยังไม่ก้าวหน้า การประชาสัมพันธ์หน่วยงาน สินค้าบริการ หรืออื่น ๆ อาจมีรูปแบบเพียงไม่กี่แบบ เช่น แผ่นพับ โบปปลิว การลงโฆษณาตามหนังสือพิมพ์ การโฆษณาผ่านวิทยุ โทรทัศน์ ฯลฯ ซึ่งทำให้มีค่าใช้จ่ายในการประชาสัมพันธ์สูง แต่เมื่อมีบล็อกเกิดขึ้น และส่วนใหญ่ก็เป็นบริการฟรีด้วย ทำให้ผู้ที่มีทุนจำกัด ก็สามารถลง

ประชาสัมพันธ์ข้อมูลเองได้ การใช้บล็อกเพื่อประชาสัมพันธ์ อาจมีลักษณะเป็นบล็อกหน้าตาธรรมดา ๆ ที่มีผู้อ่านประจำอยู่จำนวนหนึ่ง ซึ่งอาจไม่มีการแสดงความคิดเห็นใด ๆ ลงในบล็อกเลยก็ได้ เช่น <http://cu-penclub.exteen.com> (บล็อกประชาสัมพันธ์ของชมรมวรรณศิลป์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย)

2. เป็นแหล่งให้ข้อมูลความรู้ความบันเทิงในเรื่องต่าง ๆ ที่ทันต่อเหตุการณ์

ปัจจุบันข่าวสารต่าง ๆ รวมถึงเทคโนโลยี มีการเปลี่ยนแปลงรวดเร็วมาก จนหนังสือ หรือสิ่งพิมพ์ต่าง ๆ ล้าสมัย หรือไม่สามารถออกได้ทันตามความต้องการของผู้ที่สนใจ การใช้บล็อกเป็นอีกช่องทางหนึ่งในการให้ข้อมูล ถือเป็นสิ่งที่สำคัญมาก เพราะว่าการสร้างบล็อก ไม่ต้องเสียค่าใช้จ่ายมาก และสามารถเขียนหรือปรับปรุงแก้ไขข้อความที่เขียนได้อย่างรวดเร็วง่ายดาย จึงมีผู้ที่มีความรู้หลายต่อหลายท่านใช้บล็อกเป็นที่เผยแพร่ความรู้ เช่น <http://www.blognone.com> (บล็อกที่นำเสนอเรื่องราวเกี่ยวกับเทคโนโลยีใหม่ ๆ หรือข่าวเทคโนโลยีที่กำลังเป็นที่สนใจ), <http://www.oknation.net/blog/black> (บล็อกวิเคราะห์ข่าวของคุณสุทธิชัย หยุ่น)

3. เป็นพื้นที่แลกเปลี่ยนความคิดเห็น

ปัจจุบันบล็อกถือเป็นช่องทางที่ใช้แลกเปลี่ยนความคิดเห็นได้อีกทางหนึ่ง เพราะบล็อกส่วนใหญ่ มักจะอนุญาตให้ผู้อ่านแสดงความคิดเห็นของตนที่มีต่อข้อความในบล็อกนั้น ๆ ได้ ซึ่งอาจจะเป็นการให้คำแนะนำ หรือจะเป็นการแสดงความคิดเห็นด้วย/ไม่เห็นด้วยกับข้อความในบล็อกนั้น ๆ การแลกเปลี่ยนความคิดเห็นระหว่างผู้เขียนบล็อกและผู้อ่านบล็อกสามารถทำให้เกิดเป็นสังคมย่อย ๆ ขึ้นมาได้เลยทีเดียว ซึ่งบล็อกลักษณะนี้อาจมีคำถามสั้น ๆ แต่สิ่งที่ดึงดูดให้ผู้คนเข้ามาอ่านบล็อก กลับกลายเป็นข้อความจำนวนมากที่ผู้อ่านร่วมกันแสดงความคิดเห็นไว้มากกว่า เช่น <http://surveys.exteen.com> (บล็อกสำรวจความคิดเห็น ของดีเจบ๊ิก ภูมิชาย บุญสินสุข) แต่จริง ๆ แล้ว ทุกบล็อกที่เปิดให้มีการแสดงความคิดเห็น และมีผู้อ่านร่วมกันแสดงความคิดเห็นจำนวนมาก ๆ ก็ถือเป็นพื้นที่แลกเปลี่ยนความคิดเห็นได้เช่นเดียวกัน (แม้ว่าจะไม่ได้เป็นบล็อกที่มีการถามคำถามหรือขอความคิดเห็น)

2.11 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

Su (1999 อ้างถึงใน ชลลดา ลิขสิทธิ์, 2548) ได้ศึกษาเกี่ยวกับอิทธิพลของการเรียนการสอนบนเว็บที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและทัศนคติ ต่อวิชาคณิตศาสตร์และคอมพิวเตอร์ในประเทศไต้หวัน พบว่า การเรียนการสอนบนเว็บมีผลทางบวกต่อทัศนคติของนักเรียนที่มีต่อวิชาคณิตศาสตร์ และพบว่านักเรียนชายมีทัศนคติทางบวกต่อการเรียนการสอนบนเว็บมากกว่านักเรียนหญิง

Seguin (1997) ได้ศึกษาเรื่องการใช้อินเทอร์เน็ตของครูสำหรับหลักสูตร การสอนและกิจกรรมพบว่า การใช้อินเทอร์เน็ตเป็นกิจกรรมเสริมประกอบการเรียนการสอน ทำให้นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน มีทักษะการคิด มีแรงจูงใจ ทักษะทางสังคมและการสื่อสารดีขึ้น

วรารคนา หอมจันทร์ (2542) ได้ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างโปรแกรมการเรียนการสอนผ่านเว็บแบบเปิดและปิด ที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 2 กลุ่มตัวอย่าง คือ นักเรียนโรงเรียนอัสสัมชัญธนบุรี จำนวน 80 คน ผลการวิจัยพบว่า 1. ไม่มีปฏิสัมพันธ์ระหว่างนักเรียนที่มีระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงและต่ำ กับโปรแกรมการเรียนการสอนผ่านเว็บแบบเปิดและปิด อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 2. นักเรียนที่เรียนด้วยโปรแกรมการเรียนการสอนผ่านเว็บแบบเปิด และแบบปิดมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 3. นักเรียนที่มีระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่างกันเมื่อเรียนด้วยโปรแกรมการเรียนการสอนผ่านเว็บ มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

สุชญา สังข์จรรยา (2550) ได้ศึกษาเรื่องผลของการเรียนบทเรียนบนเว็บโดยใช้บล็อกที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและความคงทนในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนที่เรียนด้วยบทเรียนบนเว็บโดยใช้บล็อกในการบันทึกการเรียนรู้ มีคะแนนผลสัมฤทธิ์การเรียนวิชาภาษาอังกฤษหลังเรียนสูงกว่าคะแนนผลสัมฤทธิ์ก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ชนิซดา ชนะกิจจานุกิจ (2550) ได้ศึกษาผลของการเรียนแบบสืบสอบบนเว็บด้วยวิธีการเรียนแบบร่วมมือที่แตกต่างกันที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและพฤติกรรมการมีส่วนร่วมทางการเรียนกลุ่มสาระการเรียนรู้สังคมศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรมของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้น การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาผลของการเรียนแบบสืบสอบบนเว็บด้วยวิธี

การเรียนแบบร่วมมือที่แตกต่างกันที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและพฤติกรรมการมีส่วนร่วมทางการเรียน กลุ่มสาระการเรียนรู้สังคมศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรมของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้น และเพื่อศึกษาความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการเรียนแบบสืบสอบบนเว็บโดยใช้เว็บเบราว์เซอร์ และวิกิ ผลการวิจัยพบว่า 1) นักเรียนที่เรียนด้วยวิธีการเรียนแบบร่วมมือที่ต่างกันในการเรียนแบบสืบสอบบนเว็บ มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 2) นักเรียนที่เรียนด้วยวิธีการเรียนแบบร่วมมือที่ต่างกันในการเรียนแบบสืบสอบบนเว็บ มีพฤติกรรมการมีส่วนร่วมทางการเรียน ไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากการศึกษาเรื่องการเรียนการสอนบนเว็บ กล่าวสรุปได้ว่า การเรียนการสอนบนเว็บ คือ การรวบรวมเอาเครื่องมือ โปรแกรมสื่อหลายมิติ ทรัพยากร เว็บไซต์ วัสดุเว็บมาผสมผสานเข้าด้วยกัน เพื่อจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่ส่งเสริมให้ผู้สอนและผู้เรียนมีปฏิสัมพันธ์ซึ่งกันและกัน อีกทั้งยังช่วยส่งเสริมให้ผู้เรียนเรียนในเวลาเดียวกัน หรือต่างเวลากันโดยการเชื่อมต่ออินเทอร์เน็ตผ่านอุปกรณ์คอมพิวเตอร์ และจากผลการวิจัยจะพบว่าการเรียนการสอนบนเว็บนั้นถูกนำไปใช้ในการศึกษาในด้านผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ด้านทัศนคติทางการเรียน ทักษะทางการคิด แรงจูงใจ และทักษะทางสังคมในการติดต่อสื่อสาร

ตอนที่ 3 แนวคิดเกี่ยวกับผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้

3.1 ความหมายของผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้

ผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้ เป็นสิ่งที่บ่งชี้ระดับความรู้และความเข้าใจของนักเรียน หลังจากที่ได้เรียนรู้เรื่องใดเรื่องหนึ่งไปแล้ว นักการศึกษาได้ให้ความหมายของผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้ไว้ ดังนี้

สุรัชย์ ขวัญเมือง (2522) กล่าวว่า ผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้ หมายถึง ความรู้ที่ได้รับจากการสอนหรือทักษะที่ได้พัฒนาขึ้นมาตามลำดับชั้นในวิชาต่างๆ ที่ได้เรียนมาแล้วในสถานศึกษา

นิภา เมธาวีชัย (2536) ได้อธิบายความหมายของผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้ไว้ว่าเป็นความรู้และทักษะที่ได้รับและพัฒนาจากการเรียนการสอนวิชาต่างๆ

ล้วน สายยศ และ อังคณา สายยศ (2541) กล่าวว่า ผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้ หมายถึง ความสามารถทางเรียนหลังจากได้เรียนเนื้อหาของวิชาใดวิชาหนึ่งแล้ว

ศิริชัย กาญจนวาสี (2544) ได้ให้ความหมายของผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้ หมายถึง ผลการเรียนรู้ตามแผนที่กำหนดไว้ล่วงหน้าอันเกิดจากกระบวนการเรียนการสอนในช่วงระยะเวลาใดเวลาหนึ่งที่ผ่านมา

เยาวดี วิบูลย์ศรี (2549) กล่าวถึงผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้ หมายถึง ผลการเรียนรู้ที่แต่ละคนได้ศึกษาเล่าเรียนมาแล้วในอดีตหรือปัจจุบัน โดยจะประเมินความรู้ทางด้านเนื้อหาเชิงวิชาการเป็นหลัก

Good (1973) กล่าวว่าผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้ หมายถึง ความสำเร็จหรือความสามารถในการแสดงออกที่ได้รับจากองค์ความรู้หรือทักษะ

Haladyna (2002) กล่าวว่าผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้ หมายถึง การเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมทางเชาว์ปัญญาทุกประเภทที่เกิดจากการเรียนรู้ในโรงเรียน ซึ่งประกอบด้วยพฤติกรรมด้านความรู้ เช่น ความจำ ความเข้าใจ มโนทัศน์และหลักการ และพฤติกรรมด้านทักษะอันได้แก่พฤติกรรมการปฏิบัติที่สังเกตได้ เช่น ทักษะการอ่าน เป็นต้น ตลอดจนหมายถึง ความสามารถในการประยุกต์ความรู้และทักษะ ที่ได้จากการเรียนรู้ไปใช้ในวิธีการที่ซับซ้อนขึ้น เช่น การแสดงความสามารถในการแก้ปัญหา การคิดอย่างมีวิจารณญาณและการคิดสร้างสรรค์ เป็นต้น

Raynolds, Livingston และ Willison (2006) กล่าวว่าผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้ หมายถึง ผลที่ได้จากการประเมินความรู้และทักษะในด้านเนื้อหาทางวิชาการซึ่งปัจเจกบุคคลได้รับจากการเรียนการสอนของคุณครู

ความหมายของผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้ข้างต้นสรุปได้ว่า ผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้ คือ ผลการเรียนรู้ที่แสดงถึงความสามารถด้านสติปัญญาของนักเรียนในด้านต่างๆ หลังจากที่ได้เรียนรู้อาณาการการเรียนรู้หรือเรื่องใดเรื่องหนึ่งไปแล้ว

3.2 ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้

ผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้เป็นความสามารถด้านสติปัญญา จึงเป็นพฤติกรรมภายในที่มีปัจจัยต่างๆ ทั้งปัจจัยภายนอกและปัจจัยภายในส่งผลต่อระดับของผลสัมฤทธิ์ ดังนั้นการพิจารณาผลสัมฤทธิ์ของนักเรียนจึงควรพิจารณาปัจจัยเหล่านี้ประกอบด้วย เพื่อให้สามารถวัดและประเมิน

ความสามารถของนักเรียนได้อย่างเที่ยงตรง นักการศึกษาได้กล่าวถึงปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้ไว้ ดังนี้

พิมพันธ์ เดชะคุปต์ (2530) กล่าวถึงตัวแปรที่สัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้ โดยจำแนกเป็นประเภทใหญ่ได้ 3 ประเภท สรุปได้ดังนี้

1. ตัวแปรด้านครู หมายถึง อายุ เพศ พื้นฐานทางสังคมและเศรษฐกิจ บุคลิกลักษณะการศึกษา เจตคติ

2. ตัวแปรด้านบริบท หมายถึง ตัวแปร 2 ประเภท คือ ตัวแปรด้านนักเรียน และตัวแปรด้านสภาพแวดล้อม

2.1 ตัวแปรด้านนักเรียน หมายถึง เพศ อายุ พื้นฐานทางสังคมและเศรษฐกิจ ความสามารถ ความรู้เดิม เจตคติ ความพยายาม ความถนัด แรงจูงใจ ความสนใจและความรู้สึกนึกคิดเกี่ยวกับตัวเอง

2.2 ตัวแปรด้านสภาพแวดล้อม หมายถึง ตัวหลักสูตร ลักษณะโรงเรียน ลักษณะชุมชน บรรยากาศในห้องเรียนและในโรงเรียน

3. ตัวแปรด้านกระบวนการเรียนการสอน หมายถึง ตัวแปรสำคัญ 4 ประการ ดังนี้

3.1 เวลาในการเรียน ได้แก่ เวลาที่กำหนดให้เรียนและเวลาที่ใช้ในการเรียน

3.2 คุณภาพของการสอน หมายถึง การจัดการสภาพการเรียนการสอนที่ช่วยให้นักเรียนสามารถเรียนรู้ได้อย่างรวดเร็วและมีประสิทธิภาพสูง ซึ่งได้แก่ การจัดลำดับเนื้อหาอย่างเหมาะสม การชี้แนะ การให้นักเรียนมีส่วนร่วม การเสริมแรง การให้ข้อมูลย้อนกลับและแก้ไขข้อบกพร่อง

3.3 กิจกรรมของครู ได้แก่ การวินิจฉัย การกำหนดจุดประสงค์และเนื้อหา การวางแผนการสอน การเสนอบทเรียน การชักจูง การสื่อสาร การควบคุมชั้น

3.4 กิจกรรมของนักเรียน ได้แก่ การฟัง การถามคำถามและตอบคำถาม การอ่านหนังสือ การทำแบบฝึกหัด อภิปรายการปฏิบัติการทดลอง

อัจฉรา ประไพตระกูล (2542) กล่าวถึง ปัจจัยที่มีต่อผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้ ของนักเรียน ระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น สรุปได้ดังนี้

1. พฤติกรรมการเรียนของนักเรียน คือ พฤติกรรมต่างๆที่นักเรียนใช้ศึกษาหาความรู้ การรวมกิจกรรมการเรียนการสอน การแบ่งเวลาเรียนตลอดจนการปฏิบัติตนทั้งในห้องเรียนและนอกห้องเรียนให้เหมาะสมและสอดคล้องกับสภาพของตนตามการรับรู้ของนักเรียนซึ่งหากนักเรียนมีพฤติกรรมการเรียนที่เหมาะสมก็จะส่งผลโดยตรงต่อผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้ของตน

2. พฤติกรรมการสอนของครู มีความสัมพันธ์โดยตรงกับพฤติกรรมการเรียนของนักเรียน เนื่องจากครูเป็นบุคคลสำคัญที่จะทำให้ นักเรียนมีพฤติกรรมการเรียนรู้ที่เหมาะสม ดังนั้นครูจึงต้องพัฒนาพฤติกรรมการสอนของตนอยู่ตลอดเวลา โดยจะต้องเป็นผู้ที่รู้จักจริงในวิชาที่สอน มีการเตรียมการสอนและหมั่นแสวงหาความรู้เพื่อพัฒนาตนเองให้ทันสมัยอยู่เสมอ

3. การอบรมเลี้ยงดูแบบประชาธิปไตย เป็นการอบรมเลี้ยงดูของครอบครัวที่ให้ความรัก ความสนใจ ความยุติธรรม ความเป็นอิสระ รับฟังความคิดเห็น ให้คำแนะนำ ให้ความร่วมมือ ในโอกาสอันควร ให้ความอบอุ่น มีเหตุผล ไม่ตามใจตนเกินไปและไม่เข้มงวดเกินไป

4. รายได้ของครอบครัว หากครอบครัวมีรายได้เพียงพอ นักเรียนก็จะได้รับการสนับสนุน ด้านการเรียนอย่างเต็มที่ เช่น ซื้ออุปกรณ์การเรียนได้ครบตามต้องการ เข้าร่วมกิจกรรมที่ โรงเรียนจัดให้ได้ทุกครั้ง ทำให้ผลที่ตามมาคือ นักเรียนจะเป็นผู้ที่มีสุขภาพจิตดี มีสมองปลอดโปร่ง จิตใจแจ่มใสและมีความสุขกับการเรียน ซึ่งล้วนแต่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้ของนักเรียนทั้งสิ้น

Brown (2004) กล่าวถึงปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้ของนักเรียนไว้ 8 ประการ สรุปได้ดังนี้

1. ความสนใจ (Attention) คือความสามารถในการปฏิบัติภารกิจได้เป็นระยะเวลาอันยาวนาน และหลีกเลี่ยงภาวะที่ทำให้จิตเกิดความว้าวุ่น

2. ความจำปฏิบัติการ (Working memory) คือความสามารถในการเก็บรักษา และคงข้อมูลในขณะปัจจุบันอย่างยาวนานเพียงพอ

3. ความเร็วในการประมวลผลข้อมูล (Processing speed) คือความสามารถที่จะประมวลผลข้อมูลที่อยู่ในระบบความจำ ซึ่งหากทำงานช้าจะทำให้ข้อมูลที่อยู่ในระบบความจำสูญหายก่อนที่จะได้รับการเรียกมาใช้ และทำให้ต้องเก็บรวบรวมข้อมูลทั้งหมดใหม่

4. การประมวลผลจากการมองเห็น (Visual processing) คือ ความสามารถในการตีความหมายของสิ่งที่มองเห็น เช่น โจทย์ปัญหาต่างๆ

5. ความจำระยะยาว (Long-term memory) คือ ความสามารถในการเก็บรวบรวมและการเรียกข้อมูลในอดีตกลับมาใช้ประโยชน์

6. การประมวลผลจากการฟัง (Auditory processing) คือ ความสามารถในการตีความและวิเคราะห์เสียงที่ได้ยิน

7. การให้เหตุผลและตรรกะ (Reasoning & logic) คือ ความสามารถในการพิจารณาเหตุและผล ซึ่งหากเกิดความบกพร่องจะทำให้นักเรียนไม่สามารถแก้ปัญหาและเกิดความไม่เข้าใจในสถานการณ์ต่างๆ

8. การทำความเข้าใจ (Comprehension) คือ ความสามารถในการเข้าใจข้อมูลใหม่ๆ

นอกจากนี้ผู้วิจัยยังได้ศึกษาปัจจัยที่มีต่อผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้จากบทความและรายงานการวิจัย สรุปได้ดังนี้

1. การควบคุมตนเองในการเรียนรู้ (Self-regulated Learning) นักเรียนที่มีความสามารถในการควบคุมตนเองสูงหรือได้รับการสอนที่ฝึกหัดให้เกิดทักษะการควบคุมตนเองจะมีผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้เพิ่มสูงขึ้น (Camahalan, 2006)

2. การเรียนแบบร่วมมือ (cooperative Learning) สามารถช่วยลดความวิตกกังวลในการสื่อสาร เนื่องจากการเรียนแบบกลุ่มจะทำให้นักเรียนรู้สึกผ่อนคลาย เกิดความพึงพอใจในการเรียนและมีผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้เพิ่มสูงขึ้น (Kim, Kim และ Rhee, 2004 และ McMaster, K. N. และ Fuchs, D. 2002)

3. ประสิทธิภาพในตนเอง (self-efficacy) คือ รูปแบบความสัมพันธ์ต่อกันระหว่างปัจจัยภายในของบุคคล เช่น เซอร์วิญญา อารมณ์ ปัจจัยด้านพฤติกรรมและปัจจัยด้านสิ่งแวดล้อม

ซึ่งประสิทธิภาพในตนเองนี้ส่งผลโดยตรงต่อผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้ (Maddux, 1995 อ้างถึงใน Marat, 2005)

สรุปได้ว่าปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้ได้แก่ พฤติกรรมการเรียนรู้ของนักเรียน ซึ่งจะเกี่ยวข้องโดยตรงกับความรู้เดิม ประสบการณ์ อารมณ์ ความสามารถในการจดจำ ความสามารถในการคิดและการให้เหตุผล การควบคุมและการนำตนเองในการเรียนรู้ รวมถึงพื้นฐานของครอบครัว อีกปัจจัยหนึ่งคือพฤติกรรมการสอนของครู ซึ่งเกี่ยวข้องกับ การจัดลำดับสาระการเรียนรู้และกิจกรรมที่สอดคล้องความต้องการ วุฒิภาวะ ความสามารถและความถนัดของนักเรียน นอกจากนี้ยังมีปัจจัยด้านกายภาพอื่นๆ เช่น เวลา สถานที่และลักษณะชุมชน ที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้อีกด้วย

3.3 การประเมินผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้

ความหมายของการประเมินผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้

ครูต้องวัดผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้ของนักเรียนเพื่อให้ได้สารสนเทศที่จะนำมาประเมินความก้าวหน้าและระดับความสามารถของนักเรียน มีผู้อธิบายความหมายของการประเมินผล การเรียนรู้ไว้ ดังนี้

การประเมินผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้ หมายถึง การตรวจสอบดูว่านักเรียนได้บรรลุถึง จุดมุ่งหมายทางการศึกษา ตามที่หลักสูตรกำหนดไว้แล้วเพียงใด ทั้งนี้ ยกเว้นในด้านร่างกาย อารมณ์ สังคมและการปรับตัว นอกจากนี้แล้วยังหมายรวมไปถึงการประเมินผลความสำเร็จต่างๆ ทั้งที่เป็นการวัดโดยใช้แบบทดสอบ แบบให้ปฏิบัติการและแบบที่ไม่ใช่ แบบทดสอบด้วย (สุรชัย ขวัญเมือง, 2522)

การประเมินผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้ หมายถึง กระบวนการวัดปริมาณของผลการศึกษาเล่าเรียนว่าเกิดขึ้นมากน้อยเพียงใด โดยคำนึงเฉพาะการทดสอบเท่านั้น (เสริมศักดิ์ วิชาลาภรณ์ และ อเนกกุล กริแสง, 2522)

การประเมินผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้ หมายถึง กระบวนการพิจารณาตัดสินที่เป็นระบบที่ครอบคลุมถึงจุดมุ่งหมายที่ตั้งไว้ (ล้วน สายยศ และ อังคณา สายยศ, 2539)

การประเมินผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้ หมายถึง กระบวนการรวบรวมและเรียบเรียงข้อมูลสารสนเทศที่เกี่ยวกับการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมของบุคคลจากพฤติกรรมเดิมไปสู่พฤติกรรมใหม่ที่ค่อนข้างถาวรอย่างเป็นระบบ (เอมอร์ จังศิริพรปกรณ์, 2546)

กล่าวโดยสรุป การประเมินผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้ หมายถึง กระบวนการตัดสินคุณค่าการเรียนรู้ของนักเรียนโดยสรุปรวมทั้งหมด หลังจากเสร็จสิ้นการจัดการเรียนรู้ เพื่อให้ได้สารสนเทศเกี่ยวกับการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมด้านความรู้ของนักเรียนว่า นักเรียนได้เปลี่ยนแปลงพฤติกรรมด้านความรู้ตามจุดประสงค์การเรียนรู้ที่ได้ตั้งไว้หรือไม่ ซึ่งสามารถใช้วิธีการวัดผล ได้หลายวิธี

จุดมุ่งหมายของการประเมินผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้

จุดมุ่งหมายสำคัญของการประเมินผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้ คือ เพื่อให้ได้ข้อมูลเกี่ยวกับระดับความรู้ความเข้าใจสาระการเรียนรู้ที่ได้ศึกษาไป และเพื่อใช้ประเมินรูปแบบหรือ การจัดการเรียนรู้ นักวิชาการและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกล่าวถึงจุดมุ่งหมายของการประเมินผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้ ดังนี้

สุภาพ วาดเขียน (2525) กล่าวถึงจุดมุ่งหมายของการประเมินผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้สรุปได้ว่าเพื่อตรวจสอบความรู้ ทักษะและสมรรถภาพสมองด้านต่างๆของนักเรียนว่า หลังจากการเรียนรู้เรื่องนั้นๆแล้ว นักเรียนมีความรู้ ความสามารถในวิชาที่เรียนมากน้อยเพียงใด พฤติกรรมเปลี่ยนแปลงไปจากเดิมตามความมุ่งหมายของหลักสูตรในวิชานั้นๆ เพียงใด

กรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ (2545) ได้กล่าวถึงจุดมุ่งหมายของ การประเมินผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้ของนักเรียนในระดับชั้นเรียนสรุปได้ว่า เพื่อมุ่งหาคำตอบว่านักเรียนมีความก้าวหน้าทั้งด้านความรู้ ทักษะ กระบวนการ คุณธรรมและค่านิยมอันพึงประสงค์ อันเป็นผลเนื่องมาจากการจัดกิจกรรมการเรียนรู้หรือไม่และมากน้อยเพียงใด

ภัทรา นิคมานนท์ (2538) ได้แบ่งความมุ่งหมายของของการประเมินผลการเรียนรู้ไว้ 4 ประการ สรุปได้ดังนี้

1. เพื่อจัดประเภทหรือจัดตำแหน่ง (Placement) เป็นการประเมิน การเรียนรู้เพื่อเปรียบเทียบกันภายในหมู่นักเรียนเพื่อพิจารณาว่าตนเองมีความรู้ความสามารถอยู่ในระดับใด เพื่อจะได้จัดตำแหน่งหรือประเภทได้ถูกต้อง

2. เพื่อวินิจฉัย (Diagnosis) เป็นการประเมินเพื่อวินิจฉัยหาสาเหตุข้อบกพร่องและหาทางแก้ไข มักเป็นการประเมินเฉพาะเรื่อง ซึ่งนอกจากใช้ประเมินนักเรียนว่ามีข้อบกพร่องอย่างไรแล้วยังสามารถใช้ประเมินวินิจฉัยประสิทธิภาพการสอนครูได้อีกด้วย

3. เพื่อเปรียบเทียบระดับพัฒนาการ (Assesment) เป็นการประเมินเพื่อพิจารณาว่านักเรียนมีการเปลี่ยนแปลงไปในทางดีขึ้นมากน้อยเพียงใด การประเมินเช่นนี้มีหลักการที่สำคัญคือการเปรียบเทียบความสามารถของนักเรียนคนเดียวกันหรือกลุ่มเดียวกันในระยะเวลาที่ต่างกัน เช่น การทดสอบก่อนเรียน (Pretest) และการทดสอบหลังเรียน (Post test) ทั้งนี้เป็นการประเมินที่ส่งเสริมให้นักเรียนได้แข่งขันกับตนเองมากกว่าที่จะแข่งขันกับผู้อื่น

4. เพื่อพยากรณ์ (Prediction) เป็นการนำผลจากการประเมินไปพยากรณ์ผลในอนาคตโดยเครื่องมือของการประเมินได้แก่ แบบวัดความถนัดทางการเรียนต่างๆ ซึ่งสามารถนำข้อมูลมาพยากรณ์ว่านักเรียนจะมีความสามารถเพียงพอที่จะเรียนสำเร็จหรือไม่

5. เพื่อประเมินผล (Evaluation) เป็นการวัดเพื่อประเมินโดยส่วนรวมและใช้ในการตัดสินใจเกี่ยวกับเรื่องใดเรื่องหนึ่ง เช่น การตัดสินผลการเรียนการสอนหลังจากจบภาคการศึกษา การประเมินการปฏิบัติงานของครูและผู้บริหาร เป็นต้น

สุนันทา มั่นเศรษฐวิทย์ (2544) ได้กล่าวถึงจุดมุ่งหมายของ การประเมินผลสัมฤทธิ์ การเรียนรู้ในกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยไว้ สรุปได้ดังนี้

1. เพื่อวัดพื้นฐานการเรียนรู้ภาษาไทยของนักเรียนก่อนที่จะจัดกิจกรรมการเรียนการสอน โดยครูสามารถวัดพื้นฐานการเรียนรู้ในชั่วโมงแรกของการเปิดภาคเรียนเพื่อนำผลไปวินิจฉัยว่านักเรียนมีพื้นฐานความรู้ในเรื่องที่จะเรียนมากน้อยเพียงใดและครูจะควรจัดกิจกรรมการเรียนการสอนต่อไปอย่างไร

2. เพื่อวัดผลภายหลังที่นักเรียนได้เรียนเนื้อหา ครอบคลุมตามวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้ และยังทำให้ได้รับสารสนเทศว่าครูประสบความสำเร็จในการสอนหรือไม่ เพื่อจะได้ปรับปรุงแก้ไขตนเองต่อไป

3. เพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างคะแนนของนักเรียนแต่ละคนกับคะแนนเฉลี่ยของกลุ่มนักเรียน เพื่อพิจารณาว่าสูงหรือต่ำกว่าค่าเฉลี่ย ซึ่งสามารถใช้เป็นแนวทางในการปรับปรุงกิจกรรมการเรียนการสอนและพัฒนาผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้ของนักเรียนให้สูงขึ้น

4. เพื่อเปรียบเทียบความก้าวหน้าในการเรียนระหว่างคะแนนก่อนเรียนกับคะแนนหลังเรียน โดยครูให้นักเรียนทำแบบทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียนจากนั้นนำคะแนนทั้งสองครั้งมาเปรียบเทียบกันเพื่อพิจารณาความแตกต่างว่าคะแนนหลังเรียนสูงขึ้นหรือต่ำกว่าเดิม ซึ่งครูสามารถนำผลจากการประเมินมาใช้เป็นแนวทางในการปรับปรุงกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาไทยให้ดียิ่งขึ้น

5. เพื่อเปรียบเทียบเวลาที่ใช้ในการทำข้อสอบ กับเวลาเฉลี่ยเท่ากับเป็นมาตรฐานเพื่อให้ครูสามารถนำข้อมูลมาปรับเรื่องการบริหารการใช้เครื่องมือวัดและประเมินผลให้เป็นไปตามมาตรฐานที่กำหนด

6. เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้ภาษาไทยระหว่างทักษะต่างๆ ได้แก่ ฟัง พูด อ่าน และเขียน โดยครูจะต้องนำคะแนนที่ได้มาปรับให้เป็นคะแนนมาตรฐานแล้วจึงนำมาเปรียบเทียบกัน ทำให้เห็นความแตกต่างของคะแนนผลสัมฤทธิ์ การเรียนรู้ของแต่ละทักษะซึ่งจะชี้ให้เห็นว่าควรปรับปรุงทักษะใดให้มีผลสัมฤทธิ์อยู่ในระดับที่ใกล้เคียงกับทักษะอื่นๆ

7. เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้ภาษาไทยกับผลการเรียนวิชาอื่นๆ โดยครูจะต้องนำคะแนนมาปรับให้เป็นคะแนนมาตรฐาน แล้วจึงนำไปเปรียบเทียบกับวิชาอื่นๆ เพื่อให้ครูและนักเรียนรับทราบข้อมูลเกี่ยวกับผลการสอนและผลการเรียนของตนเองและนำไปสู่การปรับปรุงต่อไป

จุดมุ่งหมายของการประเมินผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้ สรุปได้ว่ามีจุดมุ่งหมายสำคัญเพื่อตรวจสอบพัฒนาการการเรียนรู้ของนักเรียนว่าหลังจากที่ได้เรียนรู้ไปแล้ว นักเรียนมีระดับความสามารถในด้านต่างๆสูงขึ้นมากน้อยเพียงใด นอกจากนี้ยังมีจุดประสงค์เพื่อจัดตำแหน่งและทำนายความสามารถของนักเรียน รวมถึงเพื่อรวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับความรู้ความเข้าใจในสาระการเรียนรู้และทักษะต่างๆ เช่น ความรู้ความเข้าใจและทักษะการสื่อสารในกลุ่มสาระภาษาไทย ซึ่งจะเป็นประโยชน์อย่างยิ่งสำหรับกาวางแผน ออกแบบและพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้ของครูต่อไป

ประเภทของการประเมินผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้

การวัดและประเมินผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้มีหลายประเภท ครูจึงต้องพิจารณาเลือกประเภทของการประเมินที่เหมาะสม นักวิชาการได้แบ่งประเภทของการประเมินผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้โดยใช้เกณฑ์การแบ่งแตกต่างกันออกไป ดังนี้

ภัทรา นิคมานนท์ (2538) ได้แบ่งประเภทของการประเมินผลการเรียนรู้ออกเป็น 2 ประเภท สรุปได้ดังนี้

1. การประเมินเพื่อปรับปรุงนักเรียน แบ่งเป็น 2 ระยะ คือ

1.1 การประเมินผลก่อนเรียน มีจุดมุ่งหมายเพื่อตรวจสอบความรู้พื้นฐานและทักษะของนักเรียนว่า มีความรู้เพียงพอที่จะเรียนต่อในรายวิชาใหม่หรือเนื้อหาใหม่หรือไม่ ถ้าพบว่ามีพื้นฐานความรู้ไม่พอหรือไม่มีพฤติกรรมขั้นต้นก่อนเรียน ครูจะต้องจะสอนเสริมเพื่อให้มีความรู้เพียงพอที่จะสอนต่อไปได้ จุดมุ่งหมายของการประเมินก่อนเรียนมิใช่เพื่อการวัดผลสัมฤทธิ์ เพราะครูยังมิได้สอนเนื้อหาเหล่านั้นมาก่อน แต่เป็นการประเมินเพื่อวินิจฉัย

1.2 การประเมินผลระหว่างเรียน มีจุดมุ่งหมายที่จะประเมินความสามารถของนักเรียนว่าได้บรรลุตามจุดประสงค์การเรียนรู้ที่กำหนดไว้หรือไม่ และมีข้อบกพร่องอย่างไร เพื่อที่จะนำข้อมูลมาตรวจสอบความก้าวหน้าของนักเรียนและปรับปรุงการสอนของครู ซึ่งการประเมินผลระหว่างเรียนนี้จะต้องแทรกไปกับการเรียนการสอนตลอดเวลา

2. การประเมินเพื่อตัดสินผลการเรียน เป็นการประเมินหลังจากที่สิ้นสุดการเรียนการสอนในรายวิชาหรือโปรแกรมการสอน โดยมีจุดมุ่งหมายเพื่อศึกษาว่านักเรียนมีความรู้รวมทั้งสิ้นเท่าไร ซึ่งผลจากการประเมินเพื่อตัดสินผลการเรียนนี้จะใช้ตัดสินนักเรียนว่าควรจะได้รับคะแนนในระดับใด นอกจากนี้ยังใช้พยากรณ์ผลสำเร็จในรายวิชาที่จะเรียนต่อเนืองต่อไปด้วย

สุนันทา มั่นเศรษฐวิทย์ (2544) ได้แบ่งประเภทของการประเมินผล การเรียนรู้ไว้ 4 ประเภท สรุปได้ดังนี้

1. การประเมินพื้นฐานการเรียนรู้ของนักเรียน เป็นการประเมินเพื่อให้ครูสามารถจัดเตรียมแผนการสอนวิชาภาษาไทยให้เหมาะสมกับระดับความสามารถที่แท้จริงของนักเรียน เครื่องมือวัดที่ใช้ในการประเมินประเภทนี้ได้แก่ แบบทดสอบ แบบสอบถาม แบบสัมภาษณ์

แบบสำรวจและแบบสังเกต ซึ่งจะต้องประเมินก่อนที่ครูจะเริ่มสอน ผลที่ได้จากการประเมินจะนำมาใช้ในการเตรียมวัสดุประสงค์ เนื้อหา กิจกรรม สื่อและวิธีการประเมินโดยเลือกวิธีวัดผลเพื่อความเหมาะสมของแต่ละบทเรียน

2. การประเมินผลระหว่างเรียน เป็นการประเมินผลเพื่อนำผลมาปรับปรุงการสอนให้เหมาะสมกับนักเรียน เครื่องมือที่ใช้ในการประเมินประเภทนี้ได้แก่ แบบทดสอบ แบบสังเกต แบบสอบถามและแบบวัดเจตคติ ซึ่งครูอาจเลือกใช้เครื่องมือทั้งหมดหรือเลือกใช้เป็นบางชนิดให้เหมาะสมกับวัตถุประสงค์

3. การประเมินผลเพื่อวิเคราะห์จุดบกพร่องในการเรียน เป็นการประเมินผลตามวัตถุประสงค์ทั้งในด้านความรู้และด้านจิตพิสัย ซึ่งครูอาจเลือกใช้เครื่องมือเฉพาะวัตถุประสงค์บางข้อเพื่อค้นหาจุดบกพร่องในการเรียน แล้วนำผลมาใช้จัดกิจกรรมการสอนซ่อมเสริมต่อไป

4. การประเมินผลปลายภาค เป็นการประเมินเพื่อพิจารณาผลสัมฤทธิ์ การเรียนรู้ หลังจากทีนักเรียนได้ผ่านกระบวนการฝึกฝนมาครบระยะตามที่ต้องการ เครื่องมือที่ใช้ในการประเมินประเภทนี้ได้แก่ แบบทดสอบ แบบสังเกต แบบสอบถาม แบบสัมภาษณ์ แบบสำรวจและแบบประเมินค่า ผลที่ได้จะนำมาประเมินการรู้ที่นักเรียนได้รับการฝึกฝนมาตลอดภาคหรือตลอดปีการศึกษา

ณัฐภรณ์ หลาวทอง (2548) แบ่งประเภทของวัดและประเมินผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้โดยใช้เกณฑ์ขั้นตอนของการเรียนการสอนและการแปลความหมายคะแนน สรุปได้ดังนี้

1. จำแนกตามขั้นตอนของการเรียนการสอน แบ่งเป็น 3 ประเภท ดังนี้

1.1 การวัดและประเมินผลก่อนเริ่มดำเนินการเรียนการสอน เป็นการประเมินเพื่อจัดวางตำแหน่งของนักเรียน (placement evaluation) โดยพิจารณาว่านักเรียนมีระดับความพร้อม ความสนใจ ความสามารถและทักษะพื้นฐานที่จำเป็นต่อการเรียนมากน้อยเพียงใด ซึ่งจะเป็ประโยชน์ต่อการกำหนดจุดประสงค์ของการสอนและการวางแผนกิจกรรมการเรียนการสอน เครื่องมือที่ใช้ในการประเมินประเภทนี้ เช่น แบบสอบความพร้อม (readiness test) แบบวัดความถนัด (aptitude test) แบบสำรวจรายงานตนเอง (self-report inventories) เทคนิคการสังเกต (observation techniques) เป็นต้น

1.2 การวัดและประเมินระหว่างการเรียนรู้การสอน แบ่งเป็น 2 ประเภท ดังนี้

1.2.1 การวัดและประเมินความก้าวหน้าในการเรียนรู้ (formative evaluation) เป็นการวัดและประเมินระหว่างการเรียนรู้การสอนหรือประเมินหลังจากจบแต่ละหน่วยการสอน เพื่อตรวจสอบว่านักเรียนมีความรู้ความสามารถหรือทักษะตามวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้ในแต่ละหน่วยการสอนหรือไม่ นอกจากนี้ยังทำให้ทราบพัฒนาการทางการเรียนรู้ของนักเรียนและให้ข้อมูลป้อนกลับเกี่ยวกับประสิทธิภาพการสอนของครู ตลอดจนความคลาดเคลื่อนของการเรียนรู้เพื่อนำมาปรับปรุงแก้ไข เครื่องมือที่ใช้ในการประเมินประเภทนี้ เช่น แบบสอบที่ครูสร้างขึ้น (teacher-made test) แบบสอบแต่ละหัวข้อหรือหน่วยการเรียนรู้ (unit test) และเทคนิคการสังเกต (observation techniques)

1.2.2 การวัดและประเมินเพื่อวินิจฉัย (diagnostic evaluation) เป็นการประเมินผลเพื่อวินิจฉัยสาเหตุปัญหาการเรียนรู้ที่เกิดขึ้นระหว่างการเรียนรู้การสอน เช่น ปัญหาเกี่ยวกับนักเรียน สิ่งแวดล้อม เนื้อหาวิชาและครูสอน เป็นต้น จากนั้นจึงนำข้อมูลสร้างแนวทางปรับปรุงและแก้ไขปัญหาต่อไป เครื่องมือที่ใช้ในการประเมินประเภทนี้ เช่น แบบสอบวินิจฉัย (published diagnostic tests) แบบสอบวินิจฉัยที่ครูสร้างขึ้น (teacher-made diagnostic tests) และการใช้เทคนิคการสังเกต (observation techniques)

1.3 การวัดและประเมินหลังสิ้นสุดการเรียนรู้การสอน หรือการวัดและประเมินผลสรุป (summative evaluation) เป็นการวัดประเมินเพื่อตัดสินคุณค่าการเรียนรู้หลังจากเสร็จสิ้นการเรียนรู้การสอน เพื่อตัดสินผลสัมฤทธิ์ของนักเรียนหรือความรอบรู้ตามวัตถุประสงค์ของการเรียนรู้การสอน เครื่องมือที่ใช้ในการประเมินประเภทนี้ เช่น แบบสอบที่ครูสร้างขึ้น (teacher-made test) มาตรฐานค่า (rating scales) และการสัมภาษณ์ปากเปล่า (oral interview) เป็นต้น

2. จำแนกตามการแปลความหมายคะแนน แบ่งออกเป็น 2 ประเภท ได้แก่

2.1 การประเมินแบบอิงกลุ่ม (norm-referenced evaluation) เป็นการประเมินผลการเรียนรู้เพื่อสร้างบรรยากาศและตัดสินความสามารถหรือผลสัมฤทธิ์ของนักเรียนโดยเปรียบเทียบกันเองภายในกลุ่ม เครื่องมือที่ใช้ในการประเมินประเภทนี้ เช่น

แบบสอบมาตรฐาน (standardized achievement test) แบบสอบที่ครูสร้างขึ้น (teacher-made test)

2.2 การประเมินผลแบบอิงเกณฑ์ (criterion-Referenced evaluation) เป็นการประเมินผลการเรียนรู้เพื่อบรรยายและตัดสินความสามารถหรือผลสัมฤทธิ์ของนักเรียนโดยเปรียบเทียบเกณฑ์มาตรฐาน เช่น ปริเขตความรู้ที่กำหนดไว้ วัตถุประสงค์เฉพาะที่สำคัญ มาตรฐานการปฏิบัติทางวิชาชีพ เป็นต้น เครื่องมือที่ใช้ในการประเมินประเภทนี้ได้แก่ แบบสอบที่ครูสร้างขึ้น (teacher-made test) และการใช้เทคนิคการสังเกต (observation techniques)

2.3 การประเมินแบบอิงตนเอง (Self-referenced evaluation) เป็นการประเมินผลการเรียนรู้เพื่อบรรยายและตัดสินความสามารถหรือผลสัมฤทธิ์ของนักเรียนโดยการเปรียบเทียบผลการวัดประเมินเมื่อได้เรียนรู้แล้วและระดับความรู้เดิมก่อนเรียน ซึ่งแสดงถึงพัฒนาการการเรียนรู้ของนักเรียนเป็นระยะว่ามีพัฒนาจากเดิมมากน้อยเท่าใดและไม่เน้นการเปรียบเทียบกับบุคคลอื่น

แนวคิดเกี่ยวกับประเภทของการประเมินผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้ดังกล่าวข้างต้นสรุปได้ว่าการประเมินผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้แบ่งได้เป็น 2 ประเภท คือ การประเมินผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้ตามช่วงเวลาที่ยสอน ซึ่งสามารถแบ่งออกเป็น การประเมินก่อนเรียน การประเมินระหว่างเรียน และการประเมินหลังจากเรียน และอีกประเภทหนึ่งคือ การประเมินผลสัมฤทธิ์ การเรียนรู้ตามการแปลความหมายคะแนน ซึ่งแบ่งออกเป็น การประเมินแบบอิงกลุ่ม การประเมินแบบอิงเกณฑ์ และการประเมินแบบอิงตนเอง

วิธีประเมินผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้

การประเมินผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้ของนักเรียนนั้นจะใช้วิธีการแบบใดก็ได้ แต่จะต้องยึดหลักการเปรียบเทียบพฤติกรรมของนักเรียนในแต่ละช่วงเวลา (สุวิมล ว่องวานิช, 2546) วิธีการประเมินที่สอดคล้องกับแนวคิดดังกล่าวคือการประเมินตามสภาพจริง (Authentic assessment) อย่างไรก็ตาม มีผู้เสนอว่าวิธีการที่เหมาะสมในการประเมินผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้ซึ่งมีความสามารถด้านพุทธิพิสัย (cognitive domain) คือการทดสอบ (ศิริเดช สุชีวะ, 2546) นักวิชาการอธิบายวิธีการที่ใช้ในการประเมินผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้โดยทั่วไป ดังนี้

สุจิต เพียรชอบ (2531: 280-288) กล่าวถึงวิธีประเมินผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้ สรุปได้ดังนี้

1. การถาม-ตอบ ปากเปล่า ระหว่างที่การสอนดำเนินไปหรือเมื่อ การสอนเสร็จสิ้นลงแล้ว ครูควรใช้คำถามแล้วให้นักเรียนตอบเพื่อวัดผลว่านักเรียนเกิดการเรียนรู้หรือไม่
2. การสอบปากเปล่า ครูให้นักเรียนอธิบายหรือตอบคำถามเกี่ยวกับสิ่งที่ได้ศึกษา เพื่อประเมินผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้
3. การสัมภาษณ์ ครูสัมภาษณ์นักเรียนเป็นรายบุคคลเพื่อให้รู้จักนักเรียน ซึ่งจะช่วยให้ทราบระดับความรู้ การเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมทางด้านภาษาและพฤติกรรมของนักเรียนในด้านอื่นๆ
4. การสนทนา ครูควรจะสนทนาอย่างไม่เป็นทางการเกี่ยวกับเนื้อหาวิชาภาษาไทยที่ได้อ่าน เพื่อประเมินว่านักเรียนมีความเข้าใจเรื่องที่เรียนไปแล้วหรือไม่ หรืออาจให้นักเรียนในชั้นสนทนากันเพื่อตรวจสอบว่านักเรียนมีความเข้าใจเกี่ยวกับเรื่องที่สนทนามากน้อยเพียงใด
5. การอภิปราย ครูให้นักเรียนได้แสดงความคิด ความรู้สึกและทฤษฎีต่างๆ โดยจัดเป็นการอภิปรายทั่วไป (open discussion) การอภิปรายแบบปาฐกถาหมู่ (symposium) การอภิปรายเป็นคณะ (panel discussion) หรือการอภิปรายซักถาม (colloquy) เป็นต้น ซึ่งระหว่างที่นักเรียนอภิปราย ครูควรสังเกตพฤติกรรมการใช้ภาษาของนักเรียนเพื่อให้ได้ข้อมูลเกี่ยวกับพัฒนาการทางการเรียนรู้
6. การประชุมกลุ่มย่อย ครูแบ่งนักเรียนออกเป็นกลุ่มย่อยๆ กลุ่มละประมาณ 3-5 คน หรือ 10-15 คน เพื่อให้นักเรียนอภิปรายระดมความคิดในเรื่องเนื้อหาภาษาไทยแล้วนำผลจากการประชุมมานำเสนอ
7. การสังเกต ครูสังเกตการใช้ภาษาของนักเรียนในขณะที่นักเรียนร่วมกิจกรรมทั้งในและนอกห้องเรียน และควรจดบันทึกไว้เพื่อให้ทราบว่านักเรียนมีความสามารถหรือข้อบกพร่องที่สมควรแก้ไขอย่างไรบ้าง
8. การใช้แบบสอบถามหรือมาตราประมาณค่า ครูให้นักเรียนมีส่วนร่วมในการประเมินผลการเรียนของตนเองโดยการให้นักเรียนทำแบบสอบถามหรือให้ทำมาตราประมาณค่า ซึ่งนักเรียน

สามารถแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับการเรียนการสอนภาษาไทยและเสนอความคิดเห็นต่างๆ ในแบบสอบถามหรือมาตราประมาณค่าที่ครูสร้างขึ้น

9. การให้นักเรียนทำรายงานเสนอผลการค้นคว้า ครูให้นักเรียนทำรายงานเป็นรายบุคคลหรือกลุ่ม แล้วให้นักเรียนนำเสนอผลการค้นคว่าหน้าชั้นเรียน เพื่อให้เพื่อนในชั้นได้อภิปรายซักถาม ซึ่งจะสามารถวัดผลได้ทั้งด้านเนื้อหา พฤติกรรมที่นักเรียนแสดงความคิดเห็น

10. การบันทึกพฤติกรรมทางภาษาของนักเรียน ครูสังเกตการใช้ภาษาของนักเรียนแล้วบันทึกไว้ โดยมีได้บันทึกความคิดเห็นของครูลงไปด้วย ซึ่งขณะที่ครูบันทึกพฤติกรรมการใช้ภาษานั้น ครูสามารถสังเกตพฤติกรรมของนักเรียนในด้านอื่นๆ เพื่อใช้เป็นข้อมูลสำหรับวางแผนปรับปรุงการใช้ภาษาและพฤติกรรมของนักเรียนต่อไป

11. การใช้แผนภูมิแสดงเกณฑ์ต่างๆ ครูให้นักเรียนสร้างเกณฑ์ทางภาษาไทยในด้านต่างๆ เช่น การฟังที่ดี การสนทนาที่ดี การเขียนเรียงความที่ดี เป็นต้น แล้วจัดทำเป็นแผนภูมิไว้เพื่อนำมาใช้ในการตัดสินว่า นักเรียนสามารถปฏิบัติได้ตามเกณฑ์ที่ได้ตั้งไว้หรือไม่

12. การสอบข้อเขียน ครูใช้ข้อสอบแบบปรนัยและอัตนัยในการวัดผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้ ซึ่งต้องมีเนื้อหาสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ที่ได้ตั้งไว้ไม่ว่าจะเป็นด้านพุทธิพิสัย จิตพิสัยหรือทักษะพิสัย ซึ่งในแต่ละพิสัยก็ควรที่จะประเมินองค์ประกอบให้ครบถ้วน

พวงเล็ก อุตระ (2539) ได้เสนอวิธีการที่ใช้ในการประเมินผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้ภาษาไทยไว้ 5 วิธี สรุปได้ดังนี้

1. การสังเกต (Observation) เป็นวิธีการวัดประเมินการเรียนรู้ที่ใช้ได้กับพฤติกรรมการเรียนรู้ได้ทุกประเภท โดยเฉพาะการวัดด้านจิตพิสัยและการทำงานแบบเน้นกระบวนการ หลักการสังเกต คือ ครูจะต้องกำหนดจุดมุ่งหมายและพฤติกรรมที่ต้องการวัด กำหนดเวลาในการสังเกต และเลือกใช้เครื่องมือบันทึกข้อมูล เช่น แบบสังเกต

2. การสัมภาษณ์ (interview) เป็นวิธีการวัดประเมินการเรียนรู้ที่ใช้ การสนทนาแบบเป็นทางการและไม่เป็นทางการ ซึ่งสามารถวัดพฤติกรรมได้หลายลักษณะ เช่น ความสามารถในการใช้ภาษา บุคลิกภาพ เจตคติ วิจรรณญาณ จินตนาการ สนทนาหรือการควบคุมอารมณ์หรือ

ค่านิยม เป็นต้น หลักการสัมภาษณ์คือ ครูต้องเตรียมคำถามไว้ล่วงหน้าเพื่อให้สามารถถามได้ตรงจุดมุ่งหมาย และถามด้วยถ้อยคำที่เหมาะสมกับความรู้ของนักเรียน

3. การปฏิบัติ (Performance) เป็นวิธีการวัดประเมินการเรียนรู้ที่ครูพิจารณาจากการปฏิบัติของนักเรียน ณ ขณะนั้น เช่น การพูดเล่าเรื่อง การพูดในที่ประชุม การอภิปราย การโต้เถียง การอ่านทำนองเสนา การแสดงละคร การจัดนิทรรศการ การได้ทดลองสด เป็นต้น การประเมินการปฏิบัติจริงนี้สามารถกระทำได้โดยครูและนักเรียน

4. การตรวจผลงาน (Examine work) เป็นวิธีการวัดประเมินการเรียนรู้ที่ครูพิจารณาจากผลงานที่นักเรียนสร้างขึ้นเรียบร้อยแล้ว เช่น การเขียนย่อความ การเขียนเรียงความ การแต่งคำประพันธ์ การทำแบบฝึกหัดและการทำรายงาน เป็นต้น โดยครูจะต้องให้คำแนะนำ วิจารณ์หรือแก้ไขผลงานเพื่อเป็นผลป้อนกลับแก่นักเรียน เพื่อเป็นแนวทางในการปรับปรุงและพัฒนาผลงานให้ดียิ่งขึ้น

5. การทดสอบ (Test) เป็นวิธีการวัดประเมินการเรียนรู้จากการให้นักเรียนทำแบบทดสอบซึ่งโดยทั่วไปแบ่งเป็น 2 ประเภท ได้แก่

5.1 แบบทดสอบอัตนัย (subjective test) คือแบบทดสอบที่ให้นักเรียนเขียนตอบเป็นความเรียง ใช้ประเมินความสามารถทางด้านภาษา การรวบรวมความคิด การแสดงความคิดเห็น วิเคราะห์ วิจารณ์ ประเมินค่า การนำไปใช้ เจตคติ วิจารณ์ญาณ ความซาบซึ้งในสุนทรียรส สังเคราะห์และความคิดริเริ่มสร้างสรรค์

5.2 แบบทดสอบปรนัย (objective test) คือแบบทดสอบที่ตรวจให้คะแนนได้ง่ายและยุติธรรม อีกทั้งยังสามารถวัดได้ครอบคลุมเนื้อหาซึ่งสามารถแบ่งออกเป็น 4 ชนิด ได้แก่ แบบทดสอบถูกผิด (true-false item) แบบทดสอบจับคู่ (matching item) แบบทดสอบเติมคำ (completion item) และแบบเลือกตอบ (multiple choice item) ซึ่งแบบทดสอบแบบเลือกตอบนี้นิยมใช้กันมาก เนื่องจากสามารถวัดพฤติกรรมได้หลายประเภท ตรวจให้คะแนนได้ง่ายและมีความเที่ยงธรรมสูง มีโอกาสเดาน้อยและวัดได้ครอบคลุมเนื้อหา

กรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ (2545) ได้กล่าวถึงวิธีการที่ใช้ในการประเมินผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้ สรุปได้ดังนี้

1. การให้ตอบแบบทดสอบในลักษณะต่างๆ เช่น ข้อสอบแบบเลือกตอบ ถูก-ผิด จับคู่ และข้อสอบชนิดที่ให้ผู้สอบสร้างคำตอบ ได้แก่ การเติมข้อความในช่องว่าง เติมคำตอบสั้นๆ เป็นประโยค ข้อความหรือแผนภูมิ

2. การประเมินจากผลงาน เป็นวิธีการที่พิจารณาจาก เรียงความ รายงานการวิจัย บันทึกรประจำวัน รายงานการทดลอง บทละคร บทร้อยกรองหรือแฟ้ม สะสมงาน เป็นต้น ซึ่งผลงานเหล่านี้จะเป็นสิ่งแสดงการนำความรู้และทักษะของนักเรียนไปใช้ในการปฏิบัติงาน

3. การประเมินจากการปฏิบัติ เป็นวิธีการที่ผู้สอนสังเกตการนำความรู้และทักษะไปใช้โดยตรงในสถานการณ์ที่ให้ปฏิบัติจริง เช่น การร้องเพลง เล่นดนตรี เล่นกีฬา การได้วาที่ พูดสูทศพจนหรือการแสดงละครเวที เป็นต้น

4. การประเมินจากกระบวนการ เป็นวิธีที่ครูจะพิจารณาข้อมูลเกี่ยวกับวิธีการเรียนรู้และกระบวนการคิดของนักเรียนมากกว่าการพิจารณาผลงานหรือการปฏิบัติ ซึ่งจะทำให้ครูทราบกระบวนการคิดของนักเรียน เช่น การให้นักเรียนคิดดังๆ การตั้งคำถามให้นักเรียนตอบ โดยครูจะเป็นผู้สังเกตวิธีการคิดของนักเรียนจากนั้นจึงให้ข้อมูลป้อนกลับ

อัจฉรา ชิวพันธ์ (2547) ได้กล่าวถึงวิธีการประเมินผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้ แบบต่างๆ สรุปได้ดังนี้

1. การตั้งคำถามให้นักเรียนตอบ ครูสามารถใช้คำถามในชั้นตอน ต่าง ๆ ของจัดการเรียนรู้ เช่น ถามคำถามเพื่อนำเข้าสู่บทเรียน เพื่อกระตุ้นความสนใจของนักเรียนและทบทวนความเข้าใจในเนื้อหา เป็นต้น นอกจากนี้ครูจะต้องเรียบเรียงคำถามและข้อความให้ชัดเจน รวมทั้งใช้น้ำเสียงที่เหมาะสมเพื่อบ่งชี้คำถามหรือข้อความเพื่อส่งเสริมกระบวนการคิดของนักเรียน

2. การบันทึกพฤติกรรม ครูควรจดบันทึกพฤติกรรมของนักเรียน แต่ละคน ทั้งในขณะร่วมกิจกรรมการเรียนรู้ในห้องเรียน และพฤติกรรมการใช้ภาษาไทยนอกห้องเรียน สิ่งที่ควรระวัง คือ ไม่ควรด่วนสรุปหรือตีความพฤติกรรมที่สังเกตได้ แต่ควรบันทึกในเวลาและสถานที่ต่าง ๆ เพื่อให้ได้ข้อมูลเพียงพอก่อนจะนำมาพิจารณาสรุปหรือตีความ

3. การอภิปรายแสดงความคิดเห็น ครูเปิดโอกาสให้นักเรียนแสดงความคิดเห็น ไม่ว่าจะเป็นการอภิปรายซักถาม การอภิปรายตามหัวข้อที่ครูกำหนด หรือตามประเด็นที่แต่ละกลุ่มสนใจ

โดยครูสามารถสังเกตพฤติกรรมการใช้ภาษาไทยทั้งในด้าน ความรู้ เจตคติและค่านิยมของนักเรียน ซึ่งครูควรจัดบันทึกพฤติกรรมและการใช้สำนวนภาษาของนักเรียนไว้ เพื่อประโยชน์ในการประเมินพัฒนาการทางภาษาของนักเรียน

4. การใช้แบบสอบถาม ครูให้นักเรียนมีส่วนร่วมในการประเมินผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้ โดยนำข้อมูลที่ได้จากแบบสอบถามมาใช้เพื่อปรับปรุงการจัดการเรียนรู้ นอกจากนี้ข้อมูลที่ได้จากแบบสอบถามจะช่วยให้ครูมีความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับพฤติกรรมของนักเรียนในแง่มุมต่าง ๆ ที่สะท้อนให้เห็นความรู้สึกรู้สึกนึกคิดและเจตคติของนักเรียน

5. การสังเกต ครูประเมินตามสภาพจริงขณะที่นักเรียนกำลังปฏิบัติงาน ซึ่งจะช่วยให้ทราบว่าพฤติกรรมของนักเรียนแต่ละคนอยู่ในระดับใด ในการสังเกตพฤติกรรม ครูควรจัดบันทึกไว้เป็นหลักฐานเพื่อเป็นข้อมูลสำหรับประเมินคุณลักษณะของนักเรียนตลอดจนหาสาเหตุของปัญหา เพื่อการช่วยเหลือนักเรียนให้พัฒนาตามศักยภาพ นอกจากนี้ ครูอาจใช้การสนทนาและการสัมภาษณ์นักเรียนประกอบด้วย เพื่อสร้างสัมพันธภาพที่ดีและทำให้ ครูได้ทราบถึงเจตคติ ค่านิยมและความรู้สึกนึกคิดของนักเรียนในแง่มุมต่าง ๆ เพิ่มขึ้น

6. การทำงานกลุ่ม ครูศึกษาพฤติกรรมของนักเรียนในการทำงานร่วมกับผู้อื่น ครูควรกำหนดประเด็นการประเมินให้ชัดเจน เช่น การกำหนดเป้าหมาย การแบ่งหน้าที่ความรับผิดชอบ การปฏิบัติหน้าที่ที่ได้รับมอบหมายและการประเมินเพื่อปรับปรุงงานกลุ่ม นอกจากนี้ครูควรให้นักเรียนประเมินตนเองและประเมินสมาชิกในกลุ่มด้วย

7. การทำรายงานค้นคว้า ครูประเมินความรู้จากผลงานการศึกษาค้นคว้าที่นำข้อมูลที่ได้มาสังเคราะห์และเรียบเรียงใหม่ จากนั้นนำเสนอผลงานในลักษณะต่าง ๆ ซึ่งการทำรายงานค้นคว้าจะส่งเสริมให้นักเรียนเกิดความคิดริเริ่มสร้างสรรค์และสร้างลักษณะนิสัยในการศึกษาค้นคว้าหาความรู้ด้วยตนเอง

8. การสอบด้วยข้อเขียน ครูใช้ข้อสอบแบบปรนัยและแบบอัตนัยเพื่อประเมินผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้ ซึ่งจะสามารถประเมินได้ครอบคลุมวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้

พิมพันธ์ เดชะคุปต์ และ พเยาว์ ยินดีสุข (2549) ได้เสนอวิธีที่ใช้ประเมินผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้ดังนี้ (1) การอภิปรายตามวัตถุประสงค์ (2) การทดสอบโดยใช้แบบสอบถามมาตรฐาน (3) การทดสอบโดยใช้แบบสอบที่พัฒนาโดยครู (4) การเขียนบันทึกผลการเรียนรู้(5) การ

นำเสนอด้วยวาจาการทำโครงการ (6) การปฏิบัติทดลอง (7) การจัดทำแฟ้มสะสมงานหรือแฟ้มสะสมผลงาน (8) การสังเกต (9) การบันทึก (10) การสร้างสถานการณ์จำลอง (11) การสอบถาม (12) การสัมภาษณ์ (13) การเขียนบันทึกการเรียนรู้หรืออนุทิน (14) ทีมจัดการโดยนักเรียน (15) ทีมจัดการโดยครู และ (16) การประชุมผู้ปกครอง

แนวคิดเกี่ยวกับวิธีการที่ใช้ในการประเมินผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้ข้างต้นสรุปได้ว่า การประเมินผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้มีหลากหลายวิธี โดยครอบคลุมทั้งการวัดความสามารถด้านพุทธิพิสัย (cognitive domain) เช่น การทำแบบทดสอบ การสัมภาษณ์ การตรวจผลงาน ด้านจิตพิสัย (affective domain) เช่น การสนทนา การสอบถามความเห็น การรายงานตนเอง และด้านทักษะพิสัย (psychomotor domain) เช่น การสังเกต การให้ปฏิบัติจริง เป็นต้น

ประโยชน์ของการประเมินผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้

การประเมินผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้เป็นกระบวนการที่สำคัญมากในการออกแบบและวางแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ เพราะทำให้ได้สารสนเทศที่เป็นประโยชน์ต่อทุกฝ่าย ไม่ว่าจะเป็นนักเรียน นโยบายที่สามารถนำผลการประเมินไปจัดสรรทรัพยากรการเรียนรู้ให้เหมาะสม ผู้บริหารและคณะกรรมการสถานศึกษาก็จะได้รับข้อมูลสำหรับการวางแผนและพัฒนาหลักสูตร ครูผู้สอน ผู้ปกครองและนักเรียนก็จะได้รับข้อมูลเกี่ยวกับผลการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ การสนับสนุนเลี้ยงดู และความก้าวหน้าทางการศึกษาของตนตามลำดับ (Dietel Herman และ Knuth, 1991 อ้างถึงใน ญัฐสุภรณ์ หลาวทอง, 2548: 6-7) นักวิชาการกล่าวถึงประโยชน์ของการประเมินผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้ไว้ ดังนี้

สุจริต เพียรชอบ (2531) ได้กล่าวถึงประโยชน์ของการวัดและประเมินผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้ สรุปได้ดังนี้

1. ช่วยให้ครูได้ทราบสถานภาพทางเรียนภาษาของนักเรียนได้อย่างถูกต้องว่าก่อนสอน ขณะสอนและหลังสอนแล้วนักเรียนเกิดการเรียนรู้และเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมทางภาษาไปมากน้อยเพียงใด

2. ช่วยกระตุ้นให้นักเรียนเกิดความสนใจในการเรียนภาษาไทยเพิ่มมากขึ้น เพราะนักเรียนต้องการที่จะทราบความก้าวหน้าของตนเอง ซึ่งเมื่อได้คะแนนดี นักเรียนก็จะเกิดความภาคภูมิใจและมั่นใจในตนเอง ในทางตรงกันข้าม หากนักเรียนยังมีข้อบกพร่อง นักเรียนจะเกิด

ความมานะพยายามที่จะแก้ไขปรับปรุงตนเองและหาทางเพิ่มพูนทักษะทางภาษาของตนให้ดียิ่งขึ้น

3. ช่วยให้คุณสามารถแบ่งนักเรียนออกเป็นกลุ่มๆ ตามความสามารถ โดยเมื่อนักเรียนที่เรียนภาษาไทยในกลุ่มเดียวกันมีระดับความสามารถระดับเดียวกันหรือใกล้เคียงกัน การดำเนินการสอนตลอดจนการจัดกิจกรรมต่างๆ ก็จะเป็นไปโดยสะดวกมากยิ่งขึ้น ส่วนนักเรียนที่จัดว่าอยู่ในกลุ่มที่มีทักษะภาษาต่ำนั้น ครูอาจจัดการสอนซ่อมเสริมทักษะทางภาษาให้เป็นพิเศษเพื่อแก้ไขข้อบกพร่องและสามารถเรียนได้ทันนักเรียนกลุ่มอื่นๆ

4. เป็นเครื่องมือในการประเมินผลการสอนของคุณว่าคุณมีความสามารถในการสอนมากน้อยเพียงใดและควรที่จะปรับปรุงการสอนของตนในด้านใดให้ดีขึ้นบ้าง เพราะการที่นักเรียนตอบคำถามหรือข้อทดสอบไม่ได้หรือไม่ดีเท่าที่ควรนั้น อาจมิได้เกิดจากระดับสติปัญญาของนักเรียน แต่เกิดจากข้อบกพร่องของคุณที่ไม่สามารถจัดกิจกรรม การเรียนรู้ให้นักเรียนบรรลุตามวัตถุประสงค์ได้

5. ช่วยให้คุณทราบข้อมูลป้อนกลับเกี่ยวกับการเรียนการสอน ซึ่งข้อมูลเหล่านี้จะใช้เพื่อการตัดสินใจเกี่ยวกับการเรียนการสอนและการจัดกิจกรรมต่างๆ ว่าสำเร็จตามจุดมุ่งหมายที่วางไว้หรือไม่

6. สามารถนำมาใช้เป็นวิธีหนึ่งของการเรียนการสอน โดยสร้างเป็นสถานการณ์ให้นักเรียนได้ทดลองความรู้ความสามารถที่ได้เรียนไป เพื่อให้นักเรียนได้เรียนรู้เกี่ยวกับวิธีการเรียนของตนเองและการปรับปรุงวิธีเรียนของตนเองให้ดีขึ้น

7. ช่วยให้คุณสามารถให้คะแนนนักเรียนได้ถูกต้อง

ศิริเดช สุชีวะ (2546) ได้กล่าวถึงการนำผลการประเมินผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้ของนักเรียนไปใช้ในด้านต่างๆ ดังนี้

1. ทำให้นักเรียนและผู้เกี่ยวข้องได้ทราบความก้าวหน้าและผลการเรียนรู้ของนักเรียน
2. ให้นักเรียนและผู้เกี่ยวข้องใช้เป็นข้อมูลสำหรับปรับปรุง แก้ไข ส่งเสริมและพัฒนาการเรียนรู้อุของนักเรียนให้ประสบความสำเร็จสูงสุดตามศักยภาพของแต่ละบุคคล

3. ให้นักเรียนและผู้เกี่ยวข้องใช้เป็นข้อมูลในการวางแผนการเรียน กำหนดแนวทางการศึกษาและการเลือกศึกษาต่อหรือประกอบอาชีพ

4. ใช้เป็นข้อมูลสำหรับผู้มีหน้าที่เกี่ยวข้องในการออกเอกสารหลักฐานการศึกษาและรับรองผลการศึกษา

แนวคิดเกี่ยวกับประโยชน์ของการประเมินผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้ สรุปได้ว่า การประเมินผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้มีประโยชน์ต่อนักเรียนและบุคคลที่เกี่ยวข้องกับนักเรียนทุกฝ่าย กล่าวคือนักเรียนจะได้ทราบถึงระดับความสามารถของตนเอง รวมทั้งจุดเด่นและจุดด้อยเพื่อหาแนวทางปรับปรุงแก้ไขหรือส่งเสริมให้เชี่ยวชาญยิ่งขึ้น ครูผู้สอนจะได้ข้อมูลเกี่ยวกับประสิทธิภาพ การสอนของตนเองสะท้อนกลับมาว่าการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ของตนเป็นอย่างไร มีข้อบกพร่องและควรแก้ไขอย่างไรบ้าง และผู้ปกครองและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาจะได้ทราบถึงประสิทธิภาพในการส่งเสริมและสนับสนุนนักเรียนว่ามีสิ่งใดควรปรับปรุงแก้ไขและต้องจัดสรรสิ่งใดมาพัฒนานักเรียนต่อไปบ้าง

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตอนที่ 4 หลักสูตรภาษาฝรั่งเศสช่วงชั้นที่ 4

กระทรวงศึกษาธิการได้จัดทำหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 มุ่งให้สอดคล้องกับเจตนารมณ์ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2540 และพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช 2542 รวมทั้งให้เชื่อมโยงความเป็นไทยและสากลโลก ดังนั้นการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศจึงเป็นสิ่งจำเป็น หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 จึงกำหนดให้มีการจัดการเรียนการสอนภาษาต่างประเทศอื่นๆ เป็นกลุ่มวิชาหนึ่งที่กำหนดให้เป็นสาระการเรียนรู้แกนเลือก โดยกำหนดให้มีมาตรฐานการเรียนรู้กลุ่มวิชา มาตรฐานการเรียนรู้ช่วงชั้น สาระการเรียนรู้กลุ่มวิชา และสาระการเรียนรู้ช่วงชั้น เพื่อให้สถานศึกษานำไปจัดทำสาระของหลักสูตรของสถานศึกษาตามสภาพความเป็นจำเป็นและความต้องการของท้องถิ่น

4.1 จุดมุ่งหมายของการเรียนการสอนภาษาฝรั่งเศส

การจัดการเรียนการสอนภาษาฝรั่งเศสตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 (กรมวิชาการ, 2545) ได้กำหนดมาตรฐานการเรียนรู้เพื่อเป็นจุดมุ่งหมายในการพัฒนา นักเรียนให้มีลักษณะที่พึงประสงค์ตามเจตนารมณ์ของพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 อีกทั้งได้มีการกำหนดสาระการเรียนรู้ในลักษณะที่ก้าวหน้าไปตามความต่อเนื่องของกระบวนการเรียนรู้ไปสู่ประสิทธิภาพในการเรียนภาษาในระดับสูง แยกเป็น 4 สาระ 8 มาตรฐานการเรียนรู้

4.2 มาตรฐานการเรียนรู้ช่วงชั้น

สาระที่ 1 ภาษาเพื่อการสื่อสาร

มาตรฐาน ต 1.1: เข้าใจกระบวนการฟังและการอ่าน สามารถตีความเรื่องที่ฟังและอ่านจากสื่อประเภทต่างๆ และนำความรู้มาใช้อย่างมีวิจารณญาณ

มาตรฐาน ต 1.2: มีทักษะในการสื่อสารทางภาษา แลกเปลี่ยนข้อมูล ข่าวสาร ความคิดเห็น แสดงความรู้สึกโดยใช้เทคโนโลยีและการจัดการที่เหมาะสมเพื่อการเรียนรู้ตลอดชีวิต

มาตรฐาน ต 1.3: เข้าใจกระบวนการพูด การเขียน และสื่อสารข้อมูล
ความคิดเห็น และความคิดรวบยอดในเรื่องต่างๆ ได้อย่างสร้างสรรค์ มีประสิทธิภาพและมี
สุนทรียภาพ

สาระที่ 2 ภาษาและวัฒนธรรม

มาตรฐาน ต 2.1 เข้าใจความสัมพันธ์ระหว่างภาษากับวัฒนธรรมของเจ้าของ
ภาษา และนำไปใช้อย่างเหมาะสมกับกาลเทศะ

มาตรฐาน ต 2.2 เข้าใจความเหมือนและความแตกต่างระหว่างภาษาและ
วัฒนธรรมของเจ้าของภาษาและวัฒนธรรมไทย และนำมาใช้อย่างมีวิจารณญาณ

สาระที่ 3 ภาษากับความสัมพันธ์กับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น

มาตรฐาน ต 3.1 ใช้ภาษาต่างประเทศในการเชื่อมโยงความรู้กับกลุ่มสาระการ
เรียนรู้อื่นและเป็นพื้นฐานในการพัฒนา และเปิดโลกทัศน์ของตน

สาระที่ 4 ภาษากับความสัมพันธ์กับชุมชนโลก

มาตรฐาน ต 4.1 สามารถใช้ภาษาต่างประเทศ ตามสถานการณ์ต่างๆ ทั้งใน
สถานศึกษา ชุมชนและสังคม

มาตรฐาน ต 4.2 สามารถใช้ภาษาต่างประเทศเป็นเครื่องมือในการเรียนรู้ การ
ทำงาน การประกอบอาชีพ การสร้างความร่วมมือ และการอยู่ร่วมกันในสังคม

จากจุดมุ่งหมายการเรียนการสอนภาษาต่างประเทศที่กำหนดเป็นสาระ 4 สาระ และ 8
มาตรฐานการเรียนรู้ หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 ได้กำหนดมาตรฐานการ
เรียนช่วงชั้น แยกตาม 4 สาระ และ 8 มาตรฐานการเรียนรู้ ดังนี้

มาตรฐานการเรียนรู้ช่วงชั้น

สาระที่ 1 ภาษาเพื่อการสื่อสาร

มาตรฐาน ต 1.1: เข้าใจกระบวนการฟังและการอ่าน สามารถตีความ
เรื่องที่ฟังและอ่านจากสื่อประเภทต่างๆ และนำความรู้มาใช้อย่างมีวิจารณญาณ

ตารางที่ 3 มาตรฐาน ต 1.1

มาตรฐานการเรียนรู้ ช่วงชั้น	ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4	ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5	ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6
1. เข้าใจนำเสนอเสียงความรู้สึก ของผู้พูดรวมทั้งคำชี้แจง คำ บรรยาย คำแนะนำ สารสนเทศ และคู่มือต่างๆ	1. เข้าใจคำสั่ง คำขอร้อง คำแนะนำ ภาษาท่าทางและ ประโยคต่างๆ ในสถานการณ์ ใกล้ตัว รวมทั้งนำเสนอเสียงและ ความรู้สึกของผู้พูด	1. เข้าใจคำสั่ง คำขอร้องและ คำแนะนำที่ซับซ้อนในสื่อ ต่างๆ รวมทั้งภาษาท่าทาง นำเสนอเสียงและความรู้สึกของผู้ พูด	1. เข้าใจนำเสนอเสียงความรู้สึก ของผู้พูดทั้งคำชี้แจง คำ บรรยาย คำแนะนำ สารสนเทศ และคู่มือต่างๆ
2. อ่านออกเสียงบทอ่านได้ ถูกต้องตามหลักการอ่าน ออกเสียงและเหมาะสมกับ เนื้อหาที่อ่าน	2. อ่านออกเสียงคำ กลุ่มคำ และประโยคต่างๆ ได้ถูกต้อง ตามหลักการอ่านออกเสียง	2. อ่านออกเสียง ประโยคและ ข้อความง่ายๆ ได้ถูกต้องตาม หลักการอ่านออกเสียง	2. อ่านออกเสียงบทอ่านได้ ถูกต้องตามหลักการอ่าน ออกเสียงและเหมาะสมกับ เนื้อหาที่อ่าน
3. เข้าใจตีความและ/ หรือ แสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับ สื่อที่เป็นความเรียงและ ไม่ใช่ความเรียงในรูปแบบ ต่างๆที่ซับซ้อนขึ้น ถ่ายโอน เป็นข้อความที่ใช้ถ้อยคำของ ตนเอง	3. เข้าใจประโยค ข้อความ สั้นๆ โดยถ่ายโอนเป็นภาพ หรือสัญลักษณ์และถ่ายโอน ข้อมูลจากภาพหรือ สัญลักษณ์เป็นประโยคหรือ ข้อความสั้นๆ	3. เข้าใจและตีความสื่อที่ ไม่ใช่ความเรียงในรูปแบบ ต่างๆ (Non-text Information) โดยถ่ายโอน เป็นข้อความและใช้ถ้อยคำ ของตนเอง	3. เข้าใจตีความหรือแสดง ความคิดเห็นเกี่ยวกับสื่อที่ เป็นความเรียงและไม่ใช่ ความเรียงในรูปแบบต่างๆ ที่ซับซ้อนขึ้นโดยถ่ายโอน เป็นข้อความที่ใช้ถ้อยคำ ของตนเอง
4. เข้าใจ ตีความ วิเคราะห์ และแสดงความคิดเห็น เกี่ยวกับข้อความ ข้อมูล ข่าวสาร บทความ สารคดี บันเทิงคดีที่ซับซ้อนขึ้น จาก สื่อสิ่งพิมพ์ หรือสื่อ อิเล็กทรอนิกส์	4. เข้าใจบทสนทนาเรื่องสั้นๆ นิทานง่ายๆ ข้อมูล ข่าวสาร จากสื่อสิ่งพิมพ์ประเภทต่างๆ ที่เป็นสื่อจริง หรือสื่อ อิเล็กทรอนิกส์	4. เข้าใจ ตีความ และแสดง ความคิดเห็นเกี่ยวกับ เรื่องสั้น เรื่องเล่า และข้อมูล ข่าวสาร จากสื่อสิ่งพิมพ์หรือสื่อ อิเล็กทรอนิกส์ เกี่ยวกับเรื่องที่ อยู่ในความสนใจใน ชีวิตประจำวัน	4. เข้าใจ ตีความ วิเคราะห์ และแสดงความคิดเห็น เกี่ยวกับข้อความ บทความ ข้อมูลข่าวสาร สารคดี และ บันเทิงคดีที่ซับซ้อนจากสื่อ สิ่งพิมพ์ประเภทต่างๆ หรือ สื่ออิเล็กทรอนิกส์

มาตรฐาน ต 1.2: มีทักษะในการสื่อสารทางภาษา แลกเปลี่ยนข้อมูล ข่าวสาร ความคิดเห็น แสดงความรู้สึกโดยใช้เทคโนโลยีและการจัดการที่เหมาะสมเพื่อการเรียนรู้ ตลอดชีวิต

ตารางที่ 4 มาตรฐาน ต 1.2

มาตรฐานการเรียนรู้ ช่วงชั้น	ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4	ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5	ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6
1. ใช้ภาษาตามมารยาททางสังคม เพื่อสร้างความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและสามารถดำเนินการสื่อสารอย่าง ต่อเนื่องและเหมาะสม โดยใช้สื่อเทคโนโลยีที่มี อยู่ในแหล่งการเรียนรู้ทั้งในและนอกสถานศึกษา	1. ใช้ภาษาง่ายๆ สั้นๆ เพื่อสร้างความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล โดยใช้สื่อเทคโนโลยีที่มี อยู่ในแหล่งการเรียนรู้ทั้งในและนอกสถานศึกษา	1. ใช้ภาษาตามมารยาททางสังคมเพื่อสร้างความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล และสามารถดำเนินการสื่อสารอย่าง ต่อเนื่องและเหมาะสมโดยใช้ สื่อเทคโนโลยีที่มีอยู่ในแหล่ง การเรียนรู้ทั้งในและนอก สถานศึกษา	1. ใช้ภาษาตามมารยาททางสังคม เพื่อสร้างความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล และสามารถดำเนินการสื่อสารอย่าง ต่อเนื่องและเหมาะสมโดยใช้ สื่อเทคโนโลยีที่มีอยู่ในแหล่ง การเรียนรู้ทั้งในและนอก สถานศึกษา
2. ใช้ภาษาเพื่อแสดงความคิดเห็น แสดงความต้องการของตนเอง เสนอความช่วยเหลือและบริการแก่ผู้อื่น เจรจาต่อรอง และวางแผนในการเรียนโดยใช้สื่อ เทคโนโลยีที่มีอยู่ในแหล่ง การเรียนรู้ทั้งในและนอก สถานศึกษา	2. ใช้ภาษาง่ายๆ สั้นๆ เพื่อแสดงความต้องการของตน และเสนอความช่วยเหลือต่อผู้อื่นโดยใช้สื่อเทคโนโลยีที่มี อยู่ในสถานศึกษา	2. ใช้ภาษาง่ายๆ เพื่อแสดงความต้องการของตนเอง เสนอความช่วยเหลือและ แลกเปลี่ยนความคิดเห็น โดยใช้สื่อเทคโนโลยีที่มีอยู่ใน แหล่งการเรียนรู้ทั้งในและ นอกสถานศึกษา	2. ใช้ภาษา เพื่อแสดงความคิดเห็น ความต้องการของตนเอง เสนอบริการแก่ผู้อื่น เจรจา ต่อรองและวางแผนในการ เรียนโดยใช้สื่อ เทคโนโลยีที่มี อยู่ในแหล่งการเรียนรู้ทั้งใน และนอกสถานศึกษา
3. ใช้ภาษาเพื่อขอและให้ ข้อมูล อธิบาย บรรยาย เปรียบเทียบ แลกเปลี่ยน ความรู้ เกี่ยวกับเรื่องราว หรือประเด็นปัญหาต่างๆ ตลอดจนเหตุการณ์ ปัจจุบันในชุมชนและ สังคม สร้างองค์ความรู้ โดยใช้ประโยชน์จากสื่อ	3. ใช้ภาษาง่ายๆ เพื่อการขอ และให้ข้อมูลบรรยายเรื่องราว ต่างๆ ในชีวิตประจำวันและสิ่ง ที่ตนสนใจโดยใช้ประโยชน์ จากสื่อการเรียนทางภาษา และการฝึกทักษะต่างๆ	3. ใช้ภาษา เพื่อบรรยาย อธิบายและเปรียบเทียบ เรื่องราวต่างๆใน ชีวิตประจำวัน ประสบการณ์ ของตนเองและสิ่งที่ตนสนใจ โดยใช้ประโยชน์จากสื่อการ เรียนทางภาษาและการฝึก ทักษะต่างๆ รวมทั้งวางแผน ในการเรียน	3. ใช้ภาษาเพื่อบรรยาย อธิบายเรื่องราวต่างๆใน ชีวิตประจำวัน ประสบการณ์ ของตนเอง ประเด็นปัญหา เกี่ยวกับเหตุการณ์ปัจจุบัน ชุมชนและสังคม และสิ่งที่ตน สนใจ สร้างองค์ความรู้โดยใช้ ประโยชน์จากสื่อการเรียนทาง

ตารางที่ 4 (ต่อ) มาตรฐาน ต 1.2

มาตรฐานการเรียนรู้ ช่วงชั้น	ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4	ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5	ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6
การเรียนรู้ทางภาษาและ ผลจากการฝึกทักษะ ต่างๆ รวมทั้งวางแผนใน การเรียนรู้และอาชีพ			ภาษาและการฝึกทักษะต่างๆ รวมทั้งวางแผนในการเรียน และอาชีพใน
4. ใช้ภาษาเพื่อแสดง ความรู้สึกของตนเกี่ยวกับ เหตุการณ์ทั้งในอดีต ปัจจุบัน และอนาคต พร้อมทั้งให้เหตุผล โดย ใช้ประโยชน์จากสื่อการ เรียนรู้ทางภาษา และผล จากการฝึกทักษะต่างๆ รวมทั้งแสวงหาวิธีการ เรียนภาษาต่างประเทศที่ เหมาะสมกับตนเอง	4. ใช้ภาษาง่ายๆ เพื่อแสดง ความรู้สึกของตนโดยใช้ ประโยชน์จากสื่อการเรียนรู้ทาง ภาษาและการฝึกทักษะต่างๆ รวมทั้งแสวงหาวิธีการเรียน ภาษาต่างประเทศที่เหมาะสม กับตนเอง	4. ใช้ภาษาเพื่อแสดง ความรู้สึกของตนเกี่ยวกับ เรื่องราวต่างๆ ใน ชีวิตประจำวันและโครงการใน อนาคตพร้อมทั้งให้เหตุผล โดยใช้ประโยชน์จากสื่อการ เรียนรู้ทางภาษาและการฝึก ทักษะต่างๆ รวมทั้งแสวงหา วิธีการเรียนภาษาต่างประเทศ ที่เหมาะสมกับตนเอง	4. ใช้ภาษาเพื่อแสดง ความรู้สึกของตนเกี่ยวกับ เหตุการณ์ทั้งในอดีต ปัจจุบัน และอนาคต พร้อมให้เหตุผล โดยใช้ประโยชน์จากสื่อการ เรียนรู้ทางภาษาและผลจาก การฝึกทักษะต่างๆ รวมทั้ง แสวงหาวิธีการเรียน ภาษาต่างประเทศที่เหมาะสม กับตนเอง

มาตรฐาน ต 1.3: เข้าใจกระบวนการพูด การเขียน และสื่อสารข้อมูล
 ความคิดเห็น และความคิดรวบยอดในเรื่องต่างๆ ได้อย่างสร้างสรรค์ มีประสิทธิภาพและมี
 สุนทรียภาพ

ตารางที่ 5 มาตรฐาน ต 1.3

มาตรฐานการเรียนรู้ ช่วงชั้น	ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4	ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5	ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6
1. นำเสนอข้อมูล เรื่องราว รายงานที่เกี่ยวกับ ประสบการณ์รวมทั้ง เหตุการณ์หรือเรื่องทั่วไป	1. ให้ข้อมูลง่ายๆ สั้น เกี่ยวกับตนเอง สิ่งใกล้ตัว ทั่วไป และกิจวัตรประจำวัน	1. นำเสนอข้อมูลเรื่องราวสั้นๆ หรือกิจวัตรประจำวัน และ ประสบการณ์ต่างๆ	1. นำเสนอข้อมูลเรื่องราว รายงานที่เกี่ยวกับ ประสบการณ์ รวมทั้ง เหตุการณ์ทั่วไป หรือเรื่อง ทั่วไป
2. นำเสนอความคิดรวบยอด เกี่ยวกับเหตุการณ์ต่างๆ กิจกรรม สั้นคำหรือบริการใน ท้องถิ่นของตนด้วยวิธีการที่ หลากหลาย	2. นำเสนอความคิดรวบ ยอดเกี่ยวกับเรื่องราวหรือ เหตุการณ์ต่างๆ ที่ใกล้ตัว	2. นำเสนอความคิดรวบยอด เกี่ยวกับประสบการณ์ส่วนตัว หรือเหตุการณ์ต่างๆด้วย วิธีการที่หลากหลาย	2. นำเสนอความคิดรวบ ยอดเกี่ยวกับเหตุการณ์ ต่างๆ กิจกรรม สั้นคำหรือ บริการในท้องถิ่นของตน ด้วยวิธีการที่หลากหลาย
3. นำเสนอความคิดเห็นที่มี ต่อเหตุการณ์ต่างๆ กิจกรรม สั้นคำหรือบริการในท้องถิ่น ของตนด้วยวิธีการที่ หลากหลายได้อย่าง สร้างสรรค์และมีประสิทธิภาพ	3. นำเสนอความคิดเห็นที่มี ต่อข้อมูล ข้อเท็จจริงได้ อย่างมีวิจารณญาณ ด้วย วิธีการที่หลากหลาย	3. นำเสนอความคิดเห็นที่มีต่อ เหตุการณ์ต่างๆในท้องถิ่นและ สังคม ได้อย่างสร้างสรรค์ด้วย วิธีการที่หลากหลาย	3. นำเสนอความคิดเห็นที่ มีต่อเหตุการณ์ต่างๆ กิจกรรม สั้นคำหรือบริการ ในท้องถิ่นของตนด้วย วิธีการที่หลากหลายได้ อย่างสร้างสรรค์และมี ประสิทธิภาพ
4. นำเสนอบทกวี หรือบท ละครสั้น โดยใช้เค้าโครงตาม แนวคิดของเจ้าของภาษาหรือ แต่งขึ้นเองอย่างอิสระ ด้วย ความเพลิดเพลิน	4. นำเสนอกิจกรรมทาง ภาษา บทกวีหรือบทเพลง จากสื่อประเภทต่างๆ ตาม ความสนใจด้วยความ สนุกสนาน	4. นำเสนอบทเพลง บทละคร สั้น บทกวีหรือข้อมูลจากสื่อ ประเภทต่างๆ ด้วยความ เพลิดเพลิน	4. นำเสนอบทกวีหรือบท ละครสั้น โดนใช้เค้าโครง ตามแนวคิดของเจ้าของ ภาษาหรือแต่งขึ้นเองอย่าง อิสระด้วยความเพลิดเพลิน

สาระที่ 2 ภาษาและวัฒนธรรม

มาตรฐาน ต 2.1 เข้าใจความสัมพันธ์ระหว่างภาษากับวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา และนำไปใช้อย่างเหมาะสมกับกาลเทศะ

ตารางที่ 6 มาตรฐาน ต 2.1

มาตรฐานการเรียนรู้ ช่วงชั้น	ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4	ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5	ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6
1. ใช้ภาษาและท่าทางในการสื่อสารได้ เหมาะสมกับระดับบุคคล กาลเทศะและวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา	1. เข้าใจรูปแบบพฤติกรรมใช้ภาษาและท่าทางในการสื่อสารกับบุคคลต่างๆ ได้ตามวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา	1. ใช้ภาษาและท่าทางในการสื่อสารได้เหมาะสมกับระดับบุคคล กาลเทศะและวัฒนธรรมเจ้าของภาษา	1. ใช้ภาษาและท่าทางในการสื่อสารได้เหมาะสมกับระดับบุคคลกาลเทศะและวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา
2. แสดงความคิดเห็นต่อวัฒนธรรมประเพณี ความเชื่อ และความเป็นอยู่ของเจ้าของภาษา	2. รู้จักขนบธรรมเนียมประเพณี เทศกาล งานฉลอง วันสำคัญของชาติ ศาสนา ในวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา	2. รู้ที่มาและเหตุผลของงานประเพณี วันสำคัญของชาติ ศาสนาและวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา	2. แสดงความคิดเห็นต่อวัฒนธรรมประเพณีความเชื่อและความเป็นอยู่ของเจ้าของภาษา

มาตรฐาน ต 2.2 เข้าใจความเหมือนและความแตกต่างระหว่างภาษาและวัฒนธรรมของเจ้าของภาษาและวัฒนธรรมไทย และนำมาใช้อย่างมีวิจารณญาณ

ตารางที่ 7 มาตรฐาน ต 2.2

มาตรฐานการเรียนรู้ ช่วงชั้น	ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4	ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5	ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6
1. เข้าใจความแตกต่างระหว่างภาษาต่างประเทศกับภาษาไทยในเรื่องคำ วลี	1. เข้าใจความแตกต่างระหว่างภาษาฝรั่งเศสกับภาษาไทยในเรื่องเสียง สระ พยัญชนะ	1. เข้าใจความแตกต่างระหว่างภาษาฝรั่งเศสกับภาษาไทยในเรื่องคำ วลี สำนวน ประโยค และ	1. เข้าใจความแตกต่างระหว่างภาษาฝรั่งเศสกับภาษาไทยในเรื่อง คำ วลี สำนวน

ตารางที่ 7 (ต่อ) มาตรฐาน ต 2.2

มาตรฐานการเรียนรู้ ช่วงชั้น	ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4	ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5	ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6
สำนวน ประโยคและข้อความ ที่ซับซ้อนยิ่งขึ้น และนำไปใช้ อย่างมีวิจารณญาณ	คำ วลี ประโยค และ ข้อความง่าย ๆ และนำไปใช้ ได้อย่างถูกต้อง	ข้อความที่ซับซ้อน และ นำไปใช้อย่างถูกต้องและ เหมาะสม	ประโยค และข้อความที่ ซับซ้อนยิ่งขึ้นและนำไปใช้ อย่างมีวิจารณญาณ
2. เข้าใจความเหมือนและ ความแตกต่างระหว่าง วัฒนธรรมของเจ้าของภาษา กับของไทย ที่มีอิทธิพลต่อ การใช้ภาษา และนำไปใช้ อย่างมีวิจารณญาณ	2. รู้และเข้าใจความเหมือน และความแตกต่างระหว่าง วัฒนธรรมฝรั่งเศสกับ วัฒนธรรมไทย	2. รู้และเข้าใจความเหมือนและ ความแตกต่างระหว่าง วัฒนธรรมฝรั่งเศสกับ วัฒนธรรมไทยที่มีอิทธิพลต่อ การใช้ภาษาและนำไปใช้ได้ อย่างเหมาะสม	2. เข้าใจความเหมือนและ ความแตกต่างระหว่าง วัฒนธรรมฝรั่งเศสกับ วัฒนธรรมไทยที่มีอิทธิพล ต่อการใช้ภาษาและ นำไปใช้อย่างมี วิจารณญาณ
3. เห็นประโยชน์ของการรู้ ภาษาต่างประเทศในการ แสวงหาความรู้ การเข้าสู่ สังคมและอาชีพ	3. เห็นประโยชน์ของการรู้ ภาษาฝรั่งเศสในการ แสวงหาความรู้ และความ บันเทิง	3. เห็นประโยชน์ของการรู้ ภาษาฝรั่งเศสในการแสวงหา ความรู้ ความบันเทิง และการ เข้าสู่สังคม	3. เห็นประโยชน์ของการรู้ ภาษาฝรั่งเศสในการ แสวงหาความรู้ การเข้าสู่ สังคม และอาชีพ
4. เห็นคุณค่า และจัดกิจกรรม ทางภาษาและวัฒนธรรมตาม ความสนใจ	4. สนใจและเข้าร่วม กิจกรรมทางภาษาและ วัฒนธรรมตามความสนใจ	4. เห็นคุณค่าและเข้าร่วม กิจกรรมทางภาษาและ วัฒนธรรมตามความสนใจ	4. เห็นคุณค่าและจัด กิจกรรมทางภาษาและ วัฒนธรรมตามความสนใจ
5. ตระหนักในคุณค่าของ ภาษาและวัฒนธรรมที่เรียน และนำความรู้ความเข้าใจ เกี่ยวกับภาษาและวัฒนธรรม มาประยุกต์ในการพัฒนา ตนเอง ครอบครัว ชุมชน และ สังคม	5. เห็นคุณค่าของภาษา และวัฒนธรรมฝรั่งเศสที่ เรียน	5. เห็นคุณค่าของภาษาและ วัฒนธรรมฝรั่งเศสที่เรียน และ นำความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับ ภาษาและวัฒนธรรมมา ประยุกต์ในการพัฒนาตนเอง	5. ตระหนักในคุณค่าของ ภาษาและวัฒนธรรม ฝรั่งเศสที่เรียน และนำ ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับ ภาษาและวัฒนธรรมมา ประยุกต์ในการพัฒนา ตนเอง ครอบครัว ชุมชน และสังคม

สาระที่ 3 ภาษากับความสัมพันธ์กับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น

มาตรฐาน ต 3.1 ใช้ภาษาต่างประเทศในการเชื่อมโยงความรู้กับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น และเป็นพื้นฐานในการพัฒนา และเปิดโลกทัศน์ของตน

ตารางที่ 8 มาตรฐาน ต 3.1

มาตรฐานการเรียนรู้ ช่วงชั้น	ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4	ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5	ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6
1. วิเคราะห์และสังเคราะห์เนื้อหาสาระภาษาต่างประเทศที่เกี่ยวข้องกับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่นๆ	1. เข้าใจและถ่ายทอดเนื้อหาสาระภาษาฝรั่งเศสง่าย ๆ ที่เกี่ยวข้องกับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่นๆ	1. เข้าใจและถ่ายทอดเนื้อหาสาระภาษาฝรั่งเศสง่าย ๆ ที่เกี่ยวข้องกับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่นๆ จากแหล่งข้อมูลที่หลากหลาย	1. วิเคราะห์และสังเคราะห์เนื้อหาสาระภาษาต่างประเทศที่เกี่ยวข้องกับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่นๆ
2. ใช้ภาษาต่างประเทศในการแสวงหาความรู้ที่เกี่ยวข้องกับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่นเพื่อขยายโลกทัศน์จากแหล่งข้อมูลที่หลากหลาย ในรูปแบบต่างๆ	2. ถ่ายทอดความหมายของคำและกลุ่มคำที่เกี่ยวข้องกับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่นๆ เป็นภาษาฝรั่งเศส	2. ใช้ภาษาต่างประเทศในการแสวงหาความรู้ที่เกี่ยวข้องกับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่นๆ ด้วยวิธีการที่หลากหลาย	2. ใช้ภาษาต่างประเทศในการแสวงหาความรู้ที่เกี่ยวข้องกับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น เพื่อขยายโลกทัศน์จากแหล่งข้อมูลที่หลากหลาย ในรูปแบบต่างๆ
3. อภิปรายเกี่ยวกับประสบการณ์ที่ได้รับจากการใช้ภาษาต่างประเทศในความคิดเห็นเนื้อหาสาระที่เกี่ยวข้องกับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่นๆ เป็นภาษาต่างประเทศ			3. อภิปรายเกี่ยวกับประสบการณ์ที่ได้รับจากการใช้ภาษาฝรั่งเศสในการค้นคว้าเนื้อหาสาระที่เกี่ยวข้องกับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่นๆ เป็นภาษาฝรั่งเศส

สาระที่ 4 ภาษากับความสัมพันธ์กับชุมชนโลก

มาตรฐาน ต 4.1 สามารถใช้ภาษาต่างประเทศ ตามสถานการณ์ต่างๆ
ทั้งในสถานศึกษา ชุมชนและสังคม

ตารางที่ 9 มาตรฐาน ต 4.1

มาตรฐานการเรียนรู้ ช่วงชั้น	ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4	ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5	ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6
1. ใช้ภาษาต่างประเทศตาม สถานการณ์ต่างๆภายใน สถานศึกษา และชุมชนด้วย วิธีการและรูปแบบที่ หลากหลายและซับซ้อน	1. ใช้ภาษาฝรั่งเศสตาม สถานการณ์ต่างๆใน สถานศึกษา ด้วยวิธีการ ง่ายๆ	1. ใช้ภาษาฝรั่งเศสตาม สถานการณ์ต่างๆใน สถานศึกษาและชุมชนด้วย วิธีการและรูปแบบที่ หลากหลาย	1. ใช้ภาษาฝรั่งเศสตาม สถานการณ์ต่างๆใน สถานศึกษาและชุมชนด้วย วิธีการและรูปแบบที่ หลากหลายและซับซ้อน
2. ใช้ภาษาต่างประเทศ สื่อสารในรูปแบบต่างๆ กับ บุคคลภายในสถานศึกษา ชุมชนและสังคม	2. ใช้ภาษาฝรั่งเศสสื่อสาร ในรูปแบบต่างๆกับบุคคล ภายในสถานศึกษา	2. ใช้ภาษาฝรั่งเศสสื่อสารใน รูปแบบต่างๆกับบุคคลภายใน สถานศึกษา และชุมชน	2. ใช้ภาษาฝรั่งเศสสื่อสาร ในรูปแบบต่างๆกับบุคคล ภายในสถานศึกษาชุมชน และสังคม

มาตรฐาน ต 4.2 สามารถใช้ภาษาต่างประเทศเป็นเครื่องมือในการเรียนรู้
การทำงาน การประกอบอาชีพ การสร้างความร่วมมือ และการอยู่ร่วมกันในสังคม

ตารางที่ 10 มาตรฐาน ต 4.2

มาตรฐานการเรียนรู้ ช่วงชั้น	ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4	ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5	ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6
1. ใช้ภาษาต่างประเทศเพื่อ สื่อสารในการทำงาน สมัคร งาน และประกอบอาชีพ รวมทั้งการขอและให้ข้อมูล	1. ใช้ภาษาฝรั่งเศสอย่าง ง่าย เพื่อสื่อสารขั้นพื้นฐาน เกี่ยวกับอาชีพต่างๆใน ท้องถิ่นของตน	1. ใช้ภาษาฝรั่งเศสเพื่อสื่อสาร ในการทำงานและสมัครงาน ในสถานการณ์จำลองหรือ สถานการณ์จริง	1. ใช้ภาษาฝรั่งเศสเพื่อ สื่อสารในการทำงานสมัคร งาน และประกอบอาชีพ รวมทั้งการขอและให้ข้อมูล

ตารางที่ 10 (ต่อ) มาตรฐาน ต 4.2

มาตรฐานการเรียนรู้ ช่วงชั้น	ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4	ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5	ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6
เกี่ยวกับอาชีพในสถานการณ จำลองและ/ หรือ สถานการณ จริง			เกี่ยวกับอาชีพใน สถานการณจำลองและ/ หรือสถานการณจริง
2. ใช้ภาษาต่างประเทศใน การปฏิบัติงานร่วมกับผู้อื่น อย่างมีความสุข โดยรู้จัก ควบคุมตนเอง รับฟังความ คิดเห็นของผู้อื่น แสดงความ คิดเห็นของตนอย่างเหมาะสม และเจรจาโน้มน้าวต่อรอง อย่างมีเหตุผล	2. ใช้ภาษาฝรั่งเศสในการ ปฏิบัติงานร่วมกับผู้อื่น อย่างมีความสุข โดยรู้จัก รับฟังความคิดเห็นของผู้อื่น แสดงความคิดเห็นของตน อย่างเหมาะสม	2. ใช้ภาษาฝรั่งเศสในการ ปฏิบัติงานร่วมกับผู้อื่นอย่างมี ความสุข โดยรู้จักควบคุม ตนเอง รับฟังความคิดเห็นของ ผู้อื่น แสดงความคิดเห็นของ ตนอย่างเหมาะสม และเจรจา โน้มน้าวต่อรองอย่างมีเหตุผล	2. ใช้ภาษาฝรั่งเศสในการ ปฏิบัติงานร่วมกับผู้อื่น อย่างมีความสุข โดยรู้จัก ควบคุมตนเอง รับฟังความ คิดเห็นของผู้อื่น แสดง ความคิดเห็นของตนอย่าง เหมาะสม และเจรจาโน้ มน้าวต่อรองอย่างมีเหตุผล
3. ใช้ภาษาต่างประเทศ เฉพาะด้านเพื่อการสื่อสาร การจัดการด้านการเรียน การศึกษาต่อและ/ หรือด้าน อาชีพ		3. ใช้ภาษาฝรั่งเศสเฉพาะด้าน เพื่อการสื่อสาร การจัดการ ด้านการเรียน การศึกษาต่อ และ/ หรือด้านอาชีพ	3. ใช้ภาษาฝรั่งเศสเฉพาะ ด้านเพื่อการสื่อสาร การ จัดการด้านการเรียน การศึกษาต่อและ/ หรือ ด้านอาชีพ
4. ใช้ภาษาต่างประเทศ เผยแพร่ประชาสัมพันธ์ข้อมูล ข่าวสารของชุมชน ท้องถิ่น และประเทศชาติ ในการสร้าง ความร่วมมือเชิงสร้างสรรค์ และการแข่งขันในสังคมโลก		4. ใช้ภาษาฝรั่งเศส เผยแพร่ ประชาสัมพันธ์ข้อมูล ข่าวสาร ของชุมชน ท้องถิ่น	4. ใช้ภาษาฝรั่งเศส เผยแพร่ประชาสัมพันธ์ ข้อมูล ข่าวสารของชุมชน ท้องถิ่นและประเทศชาติ ในการสร้างความร่วมมือ เชิงสร้างสรรค์ และการ แข่งขันในสังคมโลก

4.3 สารการเรียนรู้เพิ่มเติมภาษาฝรั่งเศส ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ภาคเรียนที่ 2

ประกอบด้วยหน่วยการเรียนรู้ทั้งหมด 4 หน่วยการเรียนรู้ ได้แก่

Unité1 Moi

- Ethique
 - La famille
 - La profession
 - Manière de se comporter
 - Donner les avis
- Image de soi
 - Rôle en famille
 - Rôle en classe
 - Rôle dans la société

Unité 2 Nation

- Le peuple
 - Les autorités locales, les ONG
 - L'élection des députés
- La communauté/ société
 - Le développement rural
 - Les services publics

Unité 3 La santé

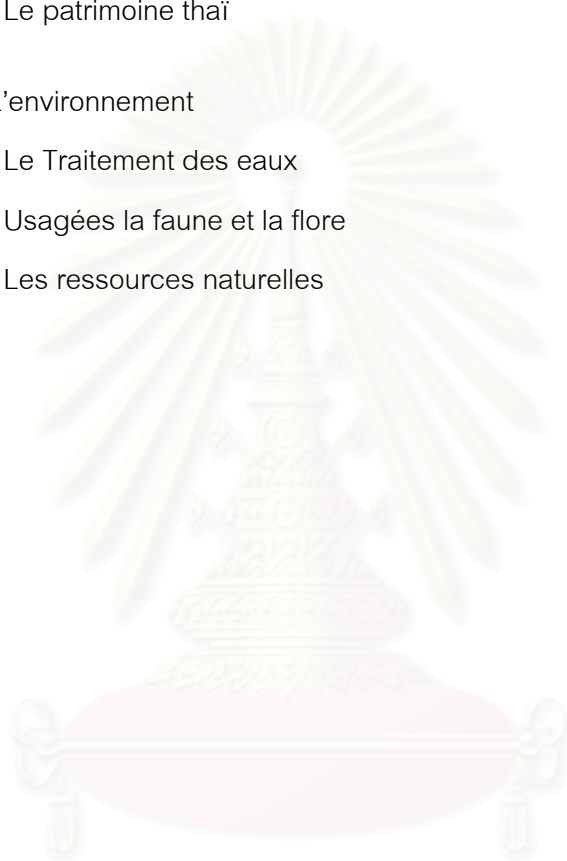
- Les sports
- Les services médicaux
- La médecine préventive
- La guerre contre la drogue

Unité 4 Les distractions

- Les loisirs
- Les festivals
- Les activités locales
- Le patrimoine thai

Unité 5 L'environnement

- Le Traitement des eaux
- Usagées la faune et la flore
- Les ressources naturelles

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยกึ่งทดลอง (Quasi-Experimental Research) เพื่อศึกษาผล การเรียนแบบร่วมมือแบบจิ๊กซอว์โดยใช้บล็อกที่มีต่อผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้ภาษาฝรั่งเศสของนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5

วิธีการดำเนินการวิจัย

การวิจัยในครั้งนี้เป็นการวิจัยกึ่งทดลองโดย ผู้วิจัยได้จัดแบบแผนการทดลองไว้ในตารางที่ 11 ดังนี้

ตารางที่ 11 แบบแผนการวิจัย

กลุ่ม	ตัวแปรจัดกระทำ	การวัดหลังการทดลอง
E	X_1	O
C	X_2	O

E	แทน	กลุ่มทดลอง
C	แทน	กลุ่มควบคุม
X_1	แทน	การจัดการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบการเรียนแบบร่วมมือแบบจิ๊กซอว์ โดยใช้บล็อก
X_2	แทน	การจัดการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบการเรียนแบบร่วมมือแบบจิ๊กซอว์ โดยไม่ใช้บล็อก
O	แทน	การวัดผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้ภาษาฝรั่งเศส

ขั้นตอนการวิจัยมีดังนี้

1. การศึกษาค้นคว้า
2. การกำหนดประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
3. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
4. การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
5. การทดลองและการเก็บรวบรวมข้อมูล
6. การวิเคราะห์และนำเสนอข้อมูล

การศึกษาค้นคว้า

การศึกษาค้นคว้าเบื้องต้นมีขั้นตอนในการดำเนินการ ดังนี้

1. ศึกษาแนวคิด หลักการ องค์ประกอบ และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการเรียนแบบร่วมมือแบบจิ๊กซอว์โดยใช้บล็อกวิชาภาษาฝรั่งเศส
2. วิเคราะห์และสรุปประเด็นสำคัญจากเอกสารงานวิจัย และเว็บไซต์ที่เกี่ยวข้องและสังเคราะห์เป็นข้อมูล เพื่อนำมาใช้ประกอบการวิจัย สร้างเครื่องมือในการวิจัย

สรุปผลการสังเคราะห์แนวทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับการวิจัย

ตารางที่ 12 การสังเคราะห์ด้านการเรียนแบบร่วมมือ

1. ด้านการเรียนแบบร่วมมือ	Johnson and Johnson (1994)	Cruickshank (2006)	วารุณัฐ เนตรพิศาคณินิช (2544)	กรมวิชาการ (2544)	ทิศนา แซมเมณี (2550)
1.1 ความสำคัญของการจัดการเรียนแบบร่วมมือ	✓			✓	✓
1.2 องค์ประกอบของการเรียนแบบร่วมมือ	✓			✓	✓
1.3 ประเภทของการเรียนแบบร่วมมือ					✓
1.4 รูปแบบการเรียนแบบร่วมมือ		✓			
1.5 บทบาทของครูผู้สอนและผู้เรียนในการเรียนแบบร่วมมือ				✓	✓
1.6 ประโยชน์ของการจัดการเรียนแบบร่วมมือ			✓	✓	

จากการศึกษาเอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้องด้านการเรียนแบบร่วมมือข้างต้นผู้วิจัยได้วิเคราะห์ สังเคราะห์ เพื่อนำมาประกอบการวิจัย มีรายละเอียด ดังนี้

1. ความสำคัญของการจัดการเรียนแบบร่วมมือ ช่วยให้ผู้เรียนมีคุณลักษณะที่สำคัญหลายประการ ได้แก่ ความพยายามที่จะบรรลุเป้าหมายมากขึ้น ความสัมพันธ์ระหว่างผู้เรียนดีขึ้น สุขภาพจิตที่ดี นอกจากนี้ยังช่วยพัฒนาผู้เรียนในด้านความเชื่อมั่นและความคิดของนักเรียน อีกทั้งยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน ส่วนในด้านการเรียนการสอนยังช่วยส่งเสริมบรรยากาศในการเรียน ทำให้นักเรียนมีวิสัยทัศน์ หรือมุมมองกว้างขึ้น ส่งเสริมทักษะการทำงานร่วมกัน และช่วยในการปรับตัวในสังคมได้ดีขึ้น

2. องค์ประกอบของการเรียนแบบร่วมมือ มี 5 องค์ประกอบ คือ มีความสัมพันธ์เกี่ยวข้องกัน ในทางบวก การมีปฏิสัมพันธ์กันอย่างใกล้ชิดในระหว่างการทำงานกลุ่ม การตรวจสอบ ความรับผิดชอบของสมาชิกแต่ละคน การใช้ทักษะปฏิสัมพันธ์ระหว่างบุคคล และทักษะการทำงานกลุ่มย่อย และการวิเคราะห์กระบวนการกลุ่ม

3. ประเภทของการเรียนแบบร่วมมือ กล่าวคือ กลุ่มการเรียนรู้ที่ใช้กันอยู่โดยทั่วไป มี 3 ประเภท ได้แก่ 1) กลุ่มการเรียนรู้แบบร่วมมืออย่างเป็นทางการ เป็นกลุ่มการเรียนรู้แบบร่วมมือที่ครูผู้สอนจัดขึ้นโดยการวางแผน จัดระเบียบ กฎเกณฑ์ วิธีการและเทคนิคต่างๆ เพื่อให้ผู้เรียนได้ร่วมมือกันเรียนรู้สาระต่างๆอย่างต่อเนื่อง ทำให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ และบรรลุจุดมุ่งหมายตามที่กำหนด 2) กลุ่มการเรียนรู้แบบร่วมมืออย่างไม่เป็นทางการ กลุ่มการเรียนรู้แบบร่วมมือประเภทนี้คือ ครูจัดขึ้นเฉพาะกิจเป็นครั้งคราว โดยสอดแทรกอยู่ในการสอนปกติอื่นๆ โดยเฉพาะการสอนแบบบรรยาย ครูสามารถจัดกลุ่มการเรียนรู้แบบร่วมมือแทรกเข้าไปเพื่อช่วยให้ผู้เรียนมุ่งความสนใจหรือใช้ความคิดเป็นพิเศษในสาระบางจุด 3) กลุ่มการเรียนรู้แบบร่วมมืออย่างถาวร กลุ่มการเรียนรู้แบบร่วมมือประเภทนี้เป็นกลุ่มการเรียนรู้ที่สมาชิกกลุ่มมีประสบการณ์การทำงาน/ การเรียนรู้ร่วมกันมานานจนกระทั่งเกิดสัมพันธ์ภาพที่แน่นแฟ้น สมาชิกกลุ่มมีความผูกพันห่วงใย ช่วยเหลือกันและกันอย่างต่อเนื่อง

4. รูปแบบการเรียนแบบร่วมมือ กล่าวคือ รูปแบบการจัดการเรียนแบบร่วมมือมีหลายรูปแบบได้มีนักวิชาการต่างๆ ได้จัดรูปแบบการเรียนแบบร่วมมือไว้หลายรูปแบบด้วยกัน ได้แก่ คิดและคุยกัน เพื่อนเรียน ผลัดกันพูด กิจกรรมโต๊ะกลม คู่ตรวจสอบมุมมองสนทนา ร่วมกันคิด การแข่งขันระหว่างกลุ่มด้วยเกม จิ๊กซอว์ เทคนิคเรียนร่วมกัน การสืบสอบเป็นกลุ่ม

5. บทบาทของครูผู้สอนและผู้เรียนในการเรียนแบบร่วมมือ บทบาทของครูและนักเรียนที่มีต่อการเรียนแบบร่วมมือ แบ่งออกเป็น 2 ส่วนได้แก่ 1) ครูในฐานะผู้สอนจำเป็นต้องมีหน้าที่

ในการเตรียมการสอน การเริ่มบทเรียน การกำกับดูแลการสอน และการประเมินผลงาน และกระบวนการทำงาน 2) นักเรียนหรือผู้เรียนจำเป็นต้องมีความเข้าใจในบทบาทของการเป็นสมาชิกที่ดี อันได้แก่ บทบาทในด้าน การทำงาน กล่าวคือ บทบาทที่สมาชิกกลุ่มพึงกระทำเพื่อช่วยให้งานของกลุ่มสำเร็จตามเป้าหมาย ส่วนการรวมกลุ่ม คือ บทบาทที่สมาชิกกลุ่มพึงกระทำเพื่อช่วยให้อกลุ่มรวมตัวกันอยู่ได้ไม่แตกแยก ซึ่งจะมีผลทำให้พลังของกลุ่มลดน้อยลงไป

6. ประโยชน์ของการจัดการเรียนแบบร่วมมือ มีประโยชน์ต่อนักเรียน ทั้งในด้านสังคม และวิชาการ ได้แก่ สร้างความสัมพันธ์ที่ดีระหว่างสมาชิก ส่งเสริมให้สมาชิกทุกคนมีโอกาสคิด พูด แสดงออก แสดงความคิดเห็น ลงมือกระทำอย่างเท่าเทียมกัน ส่งเสริมให้ผู้เรียนรู้จักช่วยเหลือซึ่งกันและกัน ทำให้รู้จักรับฟังความคิดเห็นของผู้อื่น การร่วมคิด การระดมความคิด นำข้อมูลที่ได้มาพิจารณาร่วมกัน ส่งเสริมทักษะทางสังคม และ ส่งเสริมทักษะการสื่อสาร

ตารางที่ 13 การสังเคราะห์ด้านการเรียนแบบร่วมมือแบบจิ๊กซอว์

2. ด้านการเรียนแบบร่วมมือแบบจิ๊กซอว์	Gunter และคณะ (2007)	กรมวิชาการ (2544)	วัฒนาพร ระงับทุกข์ (2545)	ชนิดา ชนะกิจจาณิก (2550)
2.1 ลักษณะการเรียนแบบร่วมมือแบบจิ๊กซอว์	✓	✓	✓	✓
2.2 ลักษณะผู้เรียน	✓	✓	✓	✓
2.3 ขั้นตอนการจัดกิจกรรมการเรียนแบบร่วมมือแบบจิ๊กซอว์	✓		✓	

จากการศึกษาเอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้องด้านการเรียนแบบร่วมมือแบบจิ๊กซอว์ ผู้วิจัยได้วิเคราะห์ สังเคราะห์ เพื่อนำมาประกอบการวิจัย มีรายละเอียด ดังนี้

1. ลักษณะการเรียนแบบร่วมมือแบบจิ๊กซอว์ มีลักษณะการจัดการเรียนสอน คือ เป็นการจัดการเรียนการสอนที่แบ่งนักเรียนเป็นกลุ่ม ทุกกลุ่มจะได้รับมอบหมายให้ทำกิจกรรมเดียวกัน โดยครูผู้สอนแบ่งเนื้อหาของเรื่องที่จะเรียนออกเป็นหัวข้อย่อย เท่ากับจำนวนสมาชิกแต่ละกลุ่ม และมอบหมายให้นักเรียนแต่ละกลุ่มค้นคว้าคนละหัวข้อ โดยนักเรียนแต่ละคนจะเป็นผู้เชี่ยวชาญเฉพาะเรื่อง ที่ตนได้รับมอบหมายจากกลุ่มสมาชิกต่างกลุ่ม ที่ได้รับมอบหมายในหัวข้อเดียวกันจะร่วมกันศึกษา จากนั้นแต่ละคนจะกลับเข้ากลุ่มเดิมของตนเพื่ออธิบายหัวข้อที่ตน

ศึกษาให้เพื่อนร่วมกลุ่มฟัง เพื่อให้เพื่อนทั้งกลุ่มได้รู้เนื้อหาครบทุกหัวข้อ ทำให้เพื่อนทั้งกลุ่มได้รับเนื้อหาครบทุกหัวข้อ

2. ลักษณะผู้เรียน มีผลต่อการจัดกลุ่ม ผู้เรียนที่มาอยู่รวมกลุ่มกันนั้นจำเป็นต้องมีความแตกต่างกัน โดยพิจารณาจากคะแนนเฉลี่ยรวมของผู้เรียน

3. ขั้นตอนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือแบบจิ๊กซอว์ มีขั้นตอนการจัดกิจกรรมทั้งหมด 7 ขั้นตอน ได้แก่ 1) แนะนำวิธีการเรียนแบบร่วมมือแบบจิ๊กซอว์ 2) แบ่งกลุ่มนักเรียน 3) อธิบายภาระงาน 4) ศึกษาข้อมูล 5) ถ่ายทอดข้อมูล 6) ทำงานร่วมกัน 7) ประเมินความรู้ร่วมกัน และครูประเมินความรู้รวม

ตารางที่ 14 การสังเคราะห์ด้านการเรียนการสอนบนเว็บ

3. ด้านการเรียนการสอนบนเว็บ	Khan (1997)	กิดานันท์ มลิทอง (2543)	วิชุดา รัตน์เพียร (2545)	ใจทิพย์ ณ สงขลา (2547)	ชลลดา ลิขสิทธิ์ (2548)	กรวิภาพ วงศ์พัฒน์กิจ (2549)
3.1 รูปแบบและประเภทการเรียนการสอนบนเว็บ		✓		✓		
3.2 หลักการพื้นฐานการจัดการเรียนการสอนบนเว็บ			✓			
3.3 องค์ประกอบการเรียนการสอนบนเว็บ	✓	✓	✓			✓
3.4 การออกแบบการเรียนการสอนบนเว็บ					✓	
3.5 การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนบนเว็บ			✓			

จากการศึกษาเอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้องด้านการเรียนการสอนบนเว็บ ผู้วิจัยได้วิเคราะห์สังเคราะห์ เพื่อนำมาประกอบการวิจัย มีรายละเอียด ดังนี้

1. รูปแบบและประเภทการเรียนการสอนบนเว็บใช้ได้กับทุกสาขาวิชา โดยอาจเป็นการใช้เว็บเพื่อสอนวิชานั้นๆ ทั้งหมด หรือเพื่อไปประกอบเนื้อหาวิชาได้ ใช้สำหรับเป็นวิชาเอกเทศ วิชาใช้เว็บเสริม หรือเป็นทรัพยากรบนเว็บ นอกจากนี้อาจมองในลักษณะที่เป็น เว็บเพื่อเสริมการสอนรายวิชา เว็บเพื่อการเรียนการสอนในหลักสูตร เว็บเพื่อการจัดการเรียนในรูปแบบติกร่วม เว็บที่เป็นแหล่งข้อมูล เว็บเพื่อการพัฒนาและอบรมบุคลากรในองค์กร

2. หลักการพื้นฐานการจัดการเรียนการสอนบนเว็บ หลักการพื้นฐานของการจัดการเรียนการสอนบนเว็บ มีหลักการพื้นฐาน คือ สนับสนุนให้ผู้เรียนสามารถเข้าถึงเนื้อหาบทเรียนได้ทุกเวลา ปฏิสัมพันธ์ของผู้เรียนที่เกิดขึ้นกับบทเรียนบนเว็บ กับผู้สอน และกับกลุ่มผู้เรียนด้วยตนเอง

สนับสนุนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือ สนับสนุนให้ผู้เรียนรู้จักแสวงหาความรู้ด้วยตนเอง การให้ผลย้อนกลับ (Feedback) แก่ผู้เรียนโดยทันทีทันใด สนับสนุนการจัดการเรียนการสอนที่ไม่มีขีดจำกัด

3. องค์ประกอบการเรียนการสอนบนเว็บ ได้แก่ Web Resources หรือ แหล่งความรู้ต่างๆ จากเว็บไซต์ ใดเว็บ Offline หรือการเรียนการสอนอื่นๆ ที่ไม่ได้เกิดขึ้นบนเครือข่าย Homework หรือ Assignment, Online Test and Quizzes หรือแบบทดสอบออนไลน์ เพื่อเป็นการประเมินความเข้าใจเนื้อหาบทเรียน Discussion Forum การจัดการเรียนการสอนบนเว็บนั้น ผู้เรียนและผู้สอน จะต้องมีการสื่อสารระหว่างกัน โดยอาศัยอินเทอร์เน็ตเป็นเครื่องมือสื่อสาร นอกจากนี้ยังรวมถึง ข้อความหมายมิตี สื่อหลายมิติ การสอนใช้คอมพิวเตอร์ช่วย การสื่อสารผ่านคอมพิวเตอร์

4. การออกแบบการเรียนการสอนบนเว็บที่มีประสิทธิภาพ ซึ่งจะต้องประกอบด้วย การวางแผนและจัดโปรแกรมการเรียนที่กระชับการนำเสนอทางการมองเห็น การร่วมมือกันทำงาน เป็นทีม ผู้เชี่ยวชาญในการให้คำปรึกษาตลอดเวลา กลยุทธ์การถาม-ตอบ ความครอบคลุมของ กิจกรรมการเรียนรู้ของผู้เรียน และมีการประสานกิจกรรมเข้าไว้ด้วยกัน อีกทั้งยังมีทฤษฎีพื้นฐาน การเรียนรู้ มีองค์ความรู้ในการเรียนทางไกล มีการออกแบบคำแนะนำร่วมกันกับสื่ออื่น มีการออกแบบรูปภาพ และรูปแบบการคิด

5. การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนบนเว็บ เหมาะที่จะใช้ในการจัดการเรียนการสอน เนื้อหาบทเรียนแทบจะทุกประเภท และลักษณะของการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนบนเว็บ ควรคำนึงถึงศักยภาพและความสามารถของอินเทอร์เน็ต และเน้นกระบวนการสื่อสารให้มากที่สุด ของผู้เรียน

ตารางที่ 15 การสังเคราะห์ด้านการเรียนการสอนด้วยบล็อก

4. ด้านการเรียนการสอนบนบล็อก	อนุชัชวีร์ ธีระเรืองไทย์ศิริ (2547)	จันทวรรณ ปิยะวัฒน์ (2548)	เก่ง (2549)	สุนิษา สังข์จัญญิ (2550)
4.1 องค์ประกอบของบล็อก			✓	
4.2 ประเภทของบล็อก		✓		
4.3 ลักษณะและการประยุกต์ใช้บล็อก	✓	✓		✓

จากการศึกษาเอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้องด้านการเรียนการสอนด้วยบล็อก ผู้วิจัยได้วิเคราะห์ สังเคราะห์ เพื่อนำมาประกอบการวิจัย มีรายละเอียด ดังนี้

1 องค์ประกอบของบล็อก ประกอบด้วย ชื่อบล็อก แท็กไลน์ วันที่และเวลา ชื่อบทความ ตัวเนื้อหาบทความ ชื่อผู้เขียน คอมเมนต์ ลิงค์ถาวร ปฏิทิน บทความย้อนหลัง ลิงค์ไปยังเว็บอื่น RSS หรือ XML

2 ประเภทของบล็อก ประกอบด้วย Filter Blog เป็นบล็อกที่ผู้จัดทำ จะใช้สำหรับนำเสนอแหล่งข้อมูลที่ตนเองสนใจ Personal Journal Blog เป็นบล็อกที่ผู้จัดทำ จะใช้สำหรับนำเสนอความคิดเห็น หรือประสบการณ์ของตนเองผ่านข้อเขียน Photo Blog เป็นบล็อกที่ใช้สำหรับเก็บภาพ Video Blog หรือ เรียกว่า Vlog เป็นบล็อกที่ใช้สำหรับเก็บวีดิทัศน์ส่วนตัว สามารถใส่รายละเอียดของวีดิทัศน์ Podcasting เป็นคำผสมที่มาจากคำว่า iPod เครื่องเล่นเพลงดิจิทัลกับคำว่า broadcasting ซึ่งหมายถึงการกระจายเสียง Podcasting Mobileblogs มาจากคำผสมระหว่าง Mobile กับ Weblog เกิดเป็น A Mobile Weblog หรือเรียกสั้นๆ ว่า Moblog โดย Moblog จะอาศัยความสามารถของโทรศัพท์มือถือ พีดี-เอ อุปกรณ์พกพา หรือเครื่องมือเครื่องใช้อื่นๆ ที่มีกล้องถ่ายรูปและเชื่อมต่ออินเทอร์เน็ตได้ นำมาใช้งานให้เกิดประโยชน์ และสุดท้ายคือ บล็อกผสม มีลักษณะเป็นบล็อกที่สามารถเก็บข้อมูลต่าง ๆ ได้หลายประเภท ทั้งเก็บรูปภาพ เก็บเพลง เก็บวีดิโอ เก็บลิงค์ (Link) ต่าง ๆ หรือบันทึกประจำวัน และใส่ปฏิทินรายการงานที่ต้องทำ ฯลฯ ได้

3 ลักษณะและการประยุกต์ใช้บล็อก สามารถนำไปใช้ในการจัดระบบงานเทคโนโลยีการศึกษา และด้านการเรียนการสอน

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

การวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้แบ่งกลุ่มตัวอย่างออกเป็นกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม กลุ่มทดลองได้รับการจัดการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบการเรียนแบบร่วมมือแบบจิ๊กซอว์โดยใช้บล็อกเป็นตัวแปรจัดกระทำ กลุ่มควบคุมได้รับการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือแบบจิ๊กซอว์โดยไม่ใช้บล็อก และศึกษาผลของตัวแปรตาม ได้แก่ ผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้ภาษาฝรั่งเศส ใช้รูปแบบ The posttest-only design

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ นักเรียนที่กำลังศึกษาในช่วงชั้นที่ 4 ในโรงเรียนสังกัดกระทรวงศึกษาธิการ ในเขตกรุงเทพมหานคร ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2551

กลุ่มตัวอย่างในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยทำการเลือกแบบเจาะจง (Purposive Selection) คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนนนทรีวิทยา กรุงเทพมหานคร ที่กำลังศึกษาในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2551 จำนวน 40 คน โดยให้นักเรียนกรอกข้อมูลเบื้องต้น ได้แก่ คะแนนเฉลี่ย 3 ภาคการศึกษา และเกรดวิชาภาษาอังกฤษทั้ง 3 ภาคการศึกษา เพื่อแบ่งกลุ่มนักเรียนโดยเรียงคะแนนจากมากไปหาน้อย ตามเกณฑ์การจัดกลุ่มของวิธีการเรียนแบบร่วมมือแบบจิ๊กซอว์ แล้วแบ่งระดับผลการเรียนออกเป็น 3 กลุ่ม คือ นักเรียน กลุ่มเก่ง ปานกลาง และอ่อน กลุ่มละ 10, 20, 10 ตามลำดับ (ดูจากภาคผนวก ข หน้า 250) จากนั้น สุ่มนักเรียนจากกลุ่มเก่ง ปานกลาง และอ่อน กลุ่มละ 5, 10, 5 คน ตามลำดับ เข้าสู่กลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม (Random Assignment) กลุ่มละ 20 คน ดังตารางที่ 16

ตารางที่ 16 จำนวนกลุ่มตัวอย่างที่จำแนกออกเป็นกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม

กลุ่ม	กลุ่มทดลอง (Experimental)	กลุ่มควบคุม (Control)
เก่ง	5	5
ปานกลาง	10	10
อ่อน	5	5
รวม	20	20

จากนั้น แบ่งนักเรียนออกเป็นกลุ่มย่อยทั้งในกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม โดยการสุ่มอย่างง่ายด้วยการ แบ่งออกเป็น 5 กลุ่ม โดยนำ คนเก่ง และ คนอ่อน แยกออกเป็น 5 กลุ่ม หลังจากนั้นจึงแบ่ง คนปานกลาง เข้าสู่กลุ่ม กลุ่มละ 2 คน สรุป ในแต่ละกลุ่มจะประกอบด้วย คนเก่งจำนวน 1 คน คนอ่อนจำนวน 1 คน และ คนปานกลางจำนวน 2 คน รวมเป็น 4 คนต่อ 1 กลุ่ม ดังตารางที่ 17 ดังนี้

ตารางที่ 17 การจัดนักเรียนเข้ากลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม

กลุ่มที่	กลุ่มทดลอง (Experimental)			กลุ่มควบคุม (Control)		
	ประเภทผู้เข้ากลุ่ม			ประเภทผู้เข้ากลุ่ม		
	เก่ง	ปานกลาง	อ่อน	เก่ง	ปานกลาง	อ่อน
1	1	2	1	1	2	1
2	1	2	1	1	2	1
3	1	2	1	1	2	1
4	1	2	1	1	2	1
5	1	2	1	1	2	1
รวม	20			20		

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ประกอบด้วย

1. บทเรียนบนเว็บการเรียนรู้แบบร่วมมือแบบจิ๊กซอว์วิชาภาษาฝรั่งเศส
2. แบบสอบถามและประเมินความสอดคล้องสำหรับผู้เชี่ยวชาญด้านการเรียนการสอนบนเว็บและการใช้บล็อก
3. แผนการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือแบบจิ๊กซอว์วิชาภาษาฝรั่งเศส
4. แบบสอบถามและประเมินความสอดคล้องสำหรับผู้เชี่ยวชาญด้านการเรียนการสอนภาษาฝรั่งเศส
5. แบบสอบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาฝรั่งเศส
6. แบบสอบถามและประเมินแบบความสอดคล้องแบบสอบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาฝรั่งเศส
7. แบบประเมินความร่วมมือในการปฏิบัติงานกลุ่มเพื่อประเมินด้านพฤติกรรมการมีส่วนร่วมทางการเรียน
8. ใบงานแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับการเรียนการสอนด้วยวิธีการเรียนแบบร่วมมือแบบจิ๊กซอว์จากบทเรียนบนเว็บ

ขั้นตอนการสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1. บทเรียนบนเว็บการเรียนรู้แบบร่วมมือแบบจิ๊กซอว์วิชาภาษาฝรั่งเศส

ผู้วิจัยสร้างที่ประกอบด้วยเนื้อหาบทเรียน กิจกรรมการสื่อสาร บล็อก มีขั้นตอนในการสร้าง ดังนี้

1.1 ศึกษาทฤษฎี แนวคิด และขั้นตอนการสร้างบทเรียนบนเว็บโดยใช้เนื้อหากลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ เรื่อง Le système de santé (ระบบการให้บริการทางสุขภาพ)

1.2 วิเคราะห์เนื้อหาและรายละเอียด กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ ในสาระการเรียนรู้เพิ่มเติม ช่วงชั้นที่ 4 ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 และนำเนื้อหา มาจัดทำผังงาน (flowchart) และโครงเรื่อง (storyboard) ให้สอดคล้องกับแผนการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือแบบจิ๊กซอว์วิชาภาษาฝรั่งเศส โดยการดำเนินการสร้างเว็บการเรียนรู้การสอนด้วยโปรแกรม Moodle โดยใช้เครื่องมือในโปรแกรม จัดสร้างเนื้อหา ห้องสนทนา กระดานสนทนา และบล็อก

จากนั้นนำบทเรียนบนเว็บการเรียนรู้แบบร่วมมือแบบจิ๊กซอว์วิชาภาษาฝรั่งเศสไปปรึกษาอาจารย์ประจำวิชาและอาจารย์ที่ปรึกษาพิจารณาเพื่อตรวจแก้ไข

1.3 นำบทเรียนบนเว็บการเรียนรู้แบบร่วมมือแบบจิ๊กซอว์วิชาภาษาฝรั่งเศสที่สร้างไปให้ผู้เชี่ยวชาญด้านการเรียนการสอนบนเว็บและการใช้บล็อกประเมินความสอดคล้องเรื่องการเรียนรู้การสอนบนเว็บวิชาภาษาฝรั่งเศสการวัดและประเมิน โดยใช้แบบสอบถามและประเมินความสอดคล้องสำหรับผู้เชี่ยวชาญด้านการเรียนการสอนภาษาฝรั่งเศส เกณฑ์การวัดคะแนนเป็น 3 ระดับ คือ

สอดคล้อง	ให้	1	คะแนน
ไม่สอดคล้อง	ให้	-1	คะแนน
ไม่แน่ใจ	ให้	0	คะแนน

โดยกำหนดเกณฑ์ค่าเฉลี่ยของการยอมรับความคิดเห็นไว้ตั้งแต่ .05 ขึ้นไป (บุญธรรมกิจปริดาบริสุทธิ, 2542 อ้างถึงใน สุขญา สังข์จรรยา, 2550)

จากผลการวิเคราะห์ข้อมูลการประเมินบทเรียนบนเว็บการเรียนรู้แบบร่วมมือแบบจิ๊กซอว์วิชาภาษาฝรั่งเศสของผู้เชี่ยวชาญทั้ง 3 ท่าน ในข้อที่มีค่าเฉลี่ยระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับสอดคล้องด้วยคะแนนเฉลี่ย 0.84 (ดูรายละเอียดในภาคผนวก จ หน้า 239) จึงผ่านเกณฑ์และนำไปใช้ในการทดลองได้ ทั้งนี้ในข้อที่ไม่สอดคล้องผู้วิจัยได้นำข้อเสนอแนะที่ได้จากผู้เชี่ยวชาญไปปรับปรุงแก้ไขก่อนนำไปใช้ในการทดลอง ซึ่งข้อเสนอแนะได้แก่ประเด็นดังต่อไปนี้

1) ควรเพิ่มมัลติมีเดียที่เหมาะสมกับ e-learning จะช่วยให้บทเรียนมีความน่าสนใจ 2) ควรเพิ่มการใช้ทรัพยากรที่หลากหลาย เช่น e-mail, forum, chat ฯลฯ ทั้งนี้ผู้วิจัยได้นำข้อเสนอแนะจากผู้เชี่ยวชาญไปปรับปรุงบทเรียนบนเว็บ ได้แก่ การเพิ่มมัลติมีเดียโดยใช้โปรแกรมแฟลช ในการทำภาพอนิเมชัน ตรงข้อความต้อนรับ เพิ่มห้องสนทนา โดยแบ่งออกเป็น 5 ห้อง ตามจำนวนกลุ่มที่ผู้วิจัยได้แบ่งไว้ เพื่อให้ผู้เรียนใช้เป็นช่องทางในการสนทนาและแลกเปลี่ยนเรียนรู้กันในกิจกรรมการเรียน และอีกทั้งยังใช้ในการส่งข้อความ หรือ ส่งปัญหาที่เกิดจากการเรียนระหว่างผู้เรียนกับผู้สอน

1.4 นำบทเรียนบนเว็บการเรียนรู้แบบร่วมมือแบบจิ๊กซอวิชาภาษาฝรั่งเศสไปทดลองใช้ (try out) กับนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนพุทธจักรวิทยา จำนวน 30 คน ที่ไม่ได้เป็นกลุ่มตัวอย่างในการวิจัยครั้งนี้ ซึ่งผู้วิจัยได้ดำเนินการผลิตตามการสังเคราะห์กระบวนการออกแบบการเรียนการสอนบนเว็บ (Hirumi and Bermudez, 1996: Arvanitism 1997: Bailay and Blyhe, 1988: Quinlan, 1997 อ้างถึงใน สุขญา สังข์จรรยา, 2550) ซึ่งมีขั้นตอนดังนี้

1.4.1 วิเคราะห์ทรัพยากรต่างๆที่เกี่ยวข้อง

1.4.1.1 วิเคราะห์ลักษณะผู้เรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 เช่น ด้านพื้นฐานความรู้เดิม ประสบการณ์การเรียนบนเว็บ

1.4.1.2 วิเคราะห์ข้อมูลจากแบบสอบถามผู้เชี่ยวชาญเกี่ยวกับวิธีการเรียนโดยใช้บันทึกการเรียนรู้อิงภาษาฝรั่งเศส การเรียนบนเว็บโดยใช้บล็อกวิชาภาษาฝรั่งเศส นำผลจากการวิเคราะห์ ไปสังเคราะห์แบบสอบถามเพื่อให้ได้รูปแบบการสอนบนเว็บโดยใช้บล็อก

1.4.1.3 วิเคราะห์เนื้อหาและรายละเอียด การเรียนการสอนวิชาภาษาฝรั่งเศส

1.4.2 กำหนดวัตถุประสงค์ เป้าหมายของการสร้างเว็บไซต์ ศึกษาโปรแกรมสำหรับการสร้างเว็บไซต์

1.4.3 ออกแบบและรวบรวมเนื้อหา วิเคราะห์ และสังเคราะห์ข้อมูลจากเอกสารสิ่งพิมพ์ งานวิจัยต่างๆ เพื่อออกแบบแผนการจัดการเรียนรู้ออนไลน์ (ดูรายละเอียดในภาคผนวก ค หน้า 164)

บทเรียนบนเว็บการเรียนรู้แบบร่วมมือแบบจิ๊กซอวิชาภาษาฝรั่งเศสที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น ได้นำไปทดลองใช้กับนักเรียน เพื่อทดสอบหาประสิทธิภาพสื่อ 3 ขั้นตอน (วชิราพร อัจฉริยโกศล, 2536) โดยมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

การทดสอบประสิทธิภาพบทเรียนบนเว็บการเรียนรู้แบบร่วมมือแบบจิ๊กซอว์ วิชาภาษาฝรั่งเศส

การทดสอบประสิทธิภาพบทเรียนบนเว็บการเรียนรู้แบบร่วมมือแบบจิ๊กซอว์วิชาภาษาฝรั่งเศสถือเป็นขั้นตอนสุดท้ายของการสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยโดยการนำบทเรียนบนเว็บที่สร้างขึ้นไปทดลองใช้กับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง แต่มีลักษณะเดียวกับกลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนพุทธจักรวิทยาคม กรุงเทพมหานคร เพื่อทดสอบหาประสิทธิภาพสื่อ 3 ขั้นตอนดังต่อไปนี้

1. การประเมินแบบหนึ่งต่อหนึ่ง (One on one evaluation) โดยให้นักเรียนที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างจำนวน 2 คน ทดลองเรียนด้วยบทเรียนบนเว็บการเรียนรู้แบบร่วมมือแบบจิ๊กซอว์วิชาภาษาฝรั่งเศส ทั้งนี้เพื่อตรวจสอบพฤติกรรมการใช้สื่อของนักเรียนว่าเข้าใจคำแนะนำของบทเรียน เนื้อหาและภาษาที่ใช้ และผู้เรียนว่ามีปัญหาและไม่เข้าใจการเรียน จากผลการวิเคราะห์การหาประสิทธิภาพสื่อ มาตรฐานสื่อ ตามเกณฑ์ 90/90 ผลการวิเคราะห์ คือ 93.33/ 93.33 (ดูรายละเอียดในภาคผนวก จ หน้า 248)

2. การประเมินแบบกลุ่มเล็ก (Small group evaluation) โดยให้นักเรียนที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างจำนวน 6 คน ทดลองเรียนด้วยบทเรียนบนเว็บการเรียนรู้แบบร่วมมือแบบจิ๊กซอว์วิชาภาษาฝรั่งเศส จากนั้นสังเกตพฤติกรรมการเรียน ปัญหาที่เกิดขึ้นขณะใช้งาน การลงทะเบียน การเชื่อมโยงเนื้อหา ภาษา ภาพกราฟิกต่างๆ และให้ทำแบบทดสอบจากเนื้อหาที่ได้เรียน ทั้งนี้เพื่อนำผลที่ได้ไปปรับปรุงแก้ไขข้อบกพร่องก่อนนำไปทดลองในกลุ่มใหญ่ จากผลการวิเคราะห์การหาประสิทธิภาพสื่อ มาตรฐานสื่อ ตามเกณฑ์ 90/90 ผลการวิเคราะห์ คือ 91.11/ 91.11 (ดูรายละเอียดในภาคผนวก จ หน้า 248)

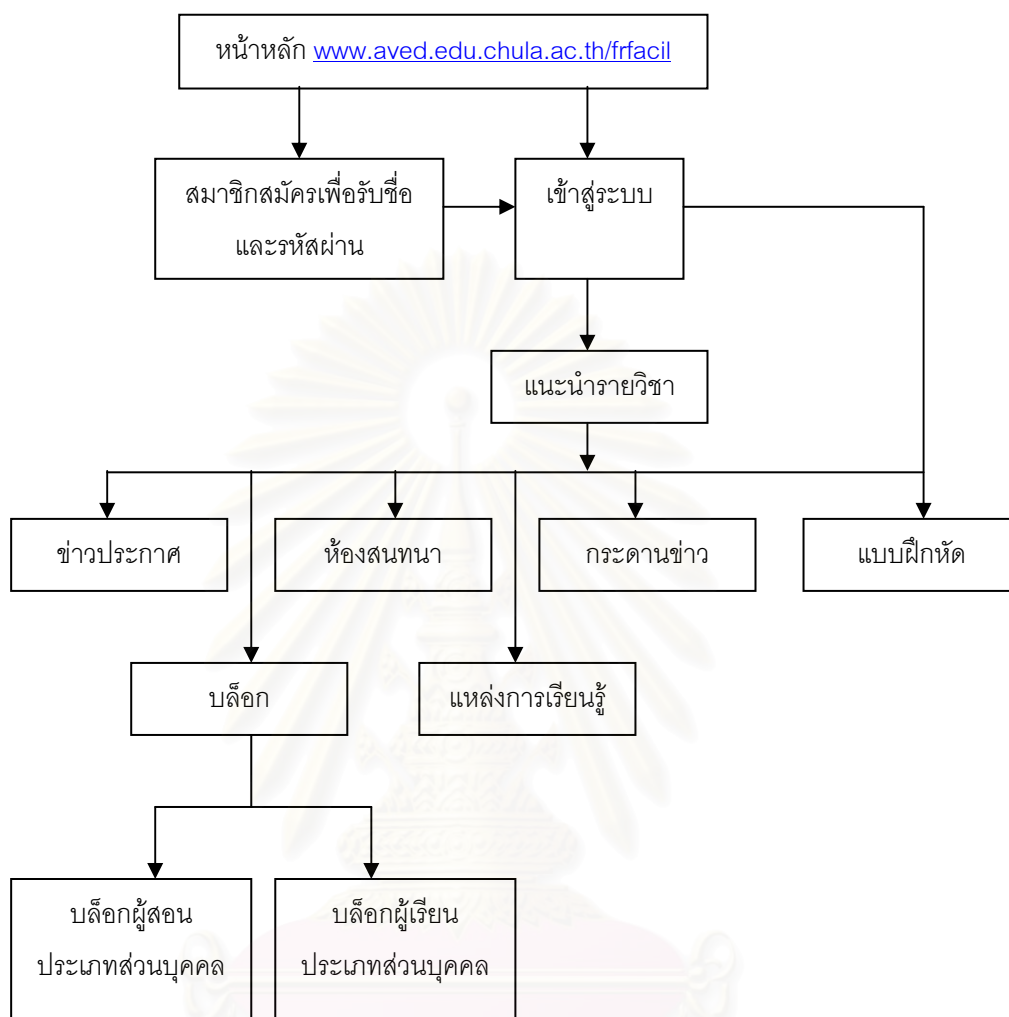
3. การประเมินแบบกลุ่มใหญ่ (Large group evaluation) ให้นักเรียนที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างจำนวน 30 คน (ในการทดลองเครื่องมือในครั้งนี้ ผู้วิจัยใช้กลุ่มทดลองจำนวน 22 คน) โดยให้เรียนด้วยบทเรียนบนเว็บการเรียนรู้แบบร่วมมือแบบจิ๊กซอว์วิชาภาษาฝรั่งเศส เพื่อหาประสิทธิภาพของบทเรียนก่อนนำไปใช้จริง โดยตรวจสอบว่าเมื่อนักเรียนแล้วมีปัญหาคือข้อบกพร่องในเรื่องใดบ้างเมื่อเรียนเนื้อหาจบแล้วจึงให้ทำแบบทดสอบ จากนั้นนำแบบทดสอบมาวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อหาประสิทธิภาพของสื่อตามเกณฑ์ 90/90 (วชิราพร อัจฉริยโกศล, 2536)

จากผลการวิเคราะห์การหาประสิทธิภาพสื่อ มาตรฐานสื่อ ตามเกณฑ์ 90/90 ผลการวิเคราะห์ คือ 92.12/ 92.12 (ดูรายละเอียดในภาคผนวก จ หน้า 249)

ผลการทดลองใช้พบว่า การเข้าสู่หน้าเว็บ การลงทะเบียนเป็นสมาชิก และการใช้เครื่องมือต่างๆ ที่มีอยู่ในบทเรียนบนเว็บการเรียนรู้แบบร่วมมือแบบจิ๊กซอว์วิชาภาษาอังกฤษ สามารถใช้งานได้เป็นปกติ ระยะเวลาในการดาวน์โหลดแต่ละหน้าใช้ระยะเวลาประมาณ 30-40 วินาที ซึ่งอาจจะแสดงหน้าจอไม่พร้อมกัน เนื่องมาจากการที่นักเรียนจำนวน 30 คนใช้งานพร้อมกัน และ อีกประเด็นหนึ่งที่พบ คือ นักเรียนไม่เข้าใจหรือมีความสับสนในการใช้งานเครื่องมือบนเว็บการเรียนรู้ การทดสอบ เนื่องจากระยะเวลาในการทดลองใช้ มีอย่างจำกัดจากการทดลองใช้ ในครั้งนี้ ทำให้ผู้วิจัย นำข้อบกพร่องหรือข้อขัดข้อง อันได้แก่ เรื่องระยะเวลาในการดาวน์โหลดหน้าบทเรียนบนเว็บโดยการ ลดขนาดไฟล์ที่ใช้ในบทเรียนบนเว็บให้มีขนาดเล็กลง ซึ่งในส่วนของกราฟพัฒนาเซฟเวอร์นั้นยังทำไม่ได้เนื่องจากการวิจัยครั้งนี้ได้ใช้เซฟเวอร์ของสาขาวิชาสัตสศึกษา และการสร้างความเข้าใจในการใช้งานของเครื่องมือของบทเรียนบนเว็บโดยการจัดการอธิบายวิธีการใช้เครื่องมือต่างๆ เวลาไปทดลองจริงกับกลุ่มตัวอย่าง ซึ่งผลการประเมินกลุ่มใหญ่พบว่าบทเรียนบนเว็บการเรียนรู้แบบร่วมมือแบบจิ๊กซอว์วิชาภาษาอังกฤษ สามารถบรรลุวัตถุประสงค์เชิงพฤติกรรมได้ทุกข้อตามเกณฑ์ 90/90 (ดูผลการวิเคราะห์ข้อมูลประสิทธิภาพของบทเรียนบนเว็บการเรียนรู้แบบร่วมมือแบบจิ๊กซอว์วิชาภาษาอังกฤษในภาคผนวก จ หน้า 248-249)

จากการประเมินผลการใช้งาน ตรวจสอบแก้ไขปรับปรุงพร้อมทั้งขอคำปรึกษาจากอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ เพื่อแก้ไขบทเรียนบนเว็บการเรียนรู้แบบร่วมมือแบบจิ๊กซอว์วิชาภาษาอังกฤษให้มีประสิทธิภาพมากที่สุดพร้อมที่จะนำไปทดลองจริง โดยแสดงโครงสร้างบทเรียนบนเว็บการเรียนรู้แบบร่วมมือแบบจิ๊กซอว์วิชาภาษาอังกฤษไว้ในแผนภูมิที่ 3 ดังนี้

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

แผนภูมิที่ 3 โครงสร้างบทเรียนบนเว็บการเรียนรู้แบบร่วมมือแบบจิ๊กซอวิชาภาษาอังกฤษฝรั่งเศส

1.5 นำบทเรียนบนเว็บการเรียนรู้แบบร่วมมือแบบจิ๊กซอวิชาภาษาอังกฤษฝรั่งเศสไปใช้กับกลุ่มตัวอย่างทั้งกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม

2. แบบสอบถามและประเมินความสอดคล้องสำหรับผู้เชี่ยวชาญด้านการเรียนการสอนบนเว็บและการใช้บล็อก

ผู้วิจัยสร้างแบบสอบถามและประเมินความสอดคล้องสำหรับผู้เชี่ยวชาญด้านการเรียนการสอนบนเว็บและการใช้บล็อกเพื่อสอบถามความคิดเห็นและประเมินความสอดคล้อง

ของเว็บการเรียนรู้การสอนวิชาภาษาฝรั่งเศส (ดูรายละเอียดในภาคผนวก ง หน้า 219) มีขั้นตอนในการสร้างดังนี้

2.1 ศึกษาเอกสารและงานวิจัยการเรียนรู้โดยใช้เว็บการเรียนรู้การสอน และบล็อก วิเคราะห์ และนำความรู้ไปสร้างเป็นข้อคำถาม

2.2 สร้างข้อคำถามเพื่อถามความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ ลักษณะคำถามเป็นลักษณะคำถามแบบปลายเปิด และแบบเลือกตอบ 3 ระดับ คือ สอดคล้อง ไม่สอดคล้อง และไม่แน่ใจ โดยมีเกณฑ์การวัดคะแนนเป็น 3 ระดับ คือ

สอดคล้อง	ให้	1	คะแนน
ไม่สอดคล้อง	ให้	-1	คะแนน
ไม่แน่ใจ	ให้	0	คะแนน

โดยกำหนดเกณฑ์ค่าเฉลี่ยของการยอมรับความคิดเห็นไว้ตั้งแต่ .05 ขึ้นไป

2.3 นำแบบสอบถามและประเมินความสอดคล้องสำหรับผู้เชี่ยวชาญด้านการเรียนการสอนบนเว็บและการใช้บล็อกให้อาจารย์ที่ปรึกษาตรวจสอบความตรงด้านเนื้อหา

2.4 ปรับปรุงแก้ไขแบบสอบถามและประเมินความสอดคล้องสำหรับผู้เชี่ยวชาญด้านการเรียนการสอนบนเว็บและการใช้บล็อก ให้ถูกต้องตามคำแนะนำของอาจารย์ที่ปรึกษา (ดูรายละเอียดผลการวิเคราะห์ข้อมูลจากแบบสอบถามผู้เชี่ยวชาญ ในภาคผนวก จ หน้า 238)

2.5 นำแบบประเมินที่แก้ไขไปให้ผู้เชี่ยวชาญด้านการเรียนการสอนบนเว็บและการใช้บล็อกประเมินความสอดคล้องของเว็บการเรียนรู้การสอนวิชาภาษาฝรั่งเศส

3. แผนการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือแบบจิ๊กซอว์วิชาภาษาฝรั่งเศส

ผู้วิจัยสร้างแผนการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือแบบจิ๊กซอว์วิชาภาษาฝรั่งเศสโดยได้แบ่งแผนการจัดการเรียนรู้ออกเป็น 2 ลักษณะ (ดูรายละเอียดในภาคผนวก ค หน้า 164) คือ

- 1) แผนการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือแบบจิ๊กซอว์วิชาภาษาฝรั่งเศสโดยใช้บล็อก
 - 2) แผนการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือแบบจิ๊กซอว์วิชาภาษาฝรั่งเศสโดยไม่ใช้บล็อก
- ขั้นตอนการจัดทำแผนการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือแบบจิ๊กซอว์ มีดังนี้

3.1 ศึกษาสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ (ภาษาฝรั่งเศส) ที่จะทดลองในการวิจัยครั้งนี้ โดยผู้วิจัยได้เลือกสาระการเรียนรู้ที่ระบุในมาตรฐานการเรียนรู้ สาระการเรียนรู้เพิ่มเติมภาษาฝรั่งเศส ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ภาคเรียนที่ 2 หน่วยการเรียนรู้ที่ 3 เรื่อง สุขภาพ

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ (ภาษาฝรั่งเศส) ตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 และศึกษาจากประมวลวิชา ๘32202 ของสถานศึกษาที่เป็นกลุ่มตัวอย่างในการวิจัย แล้วนำไปปรึกษาอาจารย์ประจำวิชาและอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์เพื่อพิจารณาความเหมาะสม

3.2 นำเนื้อหาที่ได้ศึกษาจากสาระการเรียนรู้ไปสร้างแผนการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือแบบจิ๊กซอว์วิชาภาษาฝรั่งเศสโดยองค์ประกอบโดยรวมประกอบด้วย การกำหนด สาระและมาตรฐานการเรียนรู้ ผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง จุดประสงค์การเรียนรู้ เนื้อหา กิจกรรมการเรียนการสอน กระบวนการจัดการเรียนรู้ การวัดและประเมิน สื่อการสอน แต่มีสองลักษณะที่แตกต่างกันคือ การใช้บล็อก และไม่ใช้บล็อก จากนั้นนำไปให้อาจารย์ประจำวิชา และอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์เพื่อพิจารณาความเหมาะสม

3.3 นำแผนการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือแบบจิ๊กซอว์วิชาภาษาฝรั่งเศสที่สร้างขึ้นให้ผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 ท่าน ตรวจสอบพิจารณาความตรงตามเนื้อหา ความสอดคล้องในด้าน สาระและมาตรฐานการเรียนรู้ ผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง จุดประสงค์การเรียนรู้ เนื้อหา กิจกรรมการเรียนการสอน กระบวนการจัดการเรียนรู้ การวัดและประเมิน โดยใช้แบบสอบถามและประเมินความสอดคล้องสำหรับผู้เชี่ยวชาญด้านการเรียนการสอนภาษาฝรั่งเศส เกณฑ์การวัดคะแนนเป็น 3 ระดับ คือ

สอดคล้อง	ให้	1	คะแนน
ไม่สอดคล้อง	ให้	-1	คะแนน
ไม่แน่ใจ	ให้	0	คะแนน

โดยกำหนดเกณฑ์ค่าเฉลี่ยของการยอมรับความคิดเห็นไว้ตั้งแต่ .05 ขึ้นไป (รายละเอียดอยู่ในภาคผนวก ๑ หน้า 238)

จากผลการวิเคราะห์ข้อมูลการประเมินแผนการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือแบบจิ๊กซอว์วิชาภาษาฝรั่งเศสของผู้เชี่ยวชาญทั้ง 3 ท่าน ในข้อที่มีค่าเฉลี่ยระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับสอดคล้องด้วยคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 0.73 จึงผ่านเกณฑ์และนำไปใช้ในการทดลองได้ ส่วนในข้อที่ไม่สอดคล้องผู้วิจัยได้นำข้อเสนอแนะจากผู้เชี่ยวชาญไปปรับปรุงแก้ไขก่อนนำไปใช้ในการทดลองซึ่งประเด็นที่ผู้เชี่ยวชาญได้เสนอแนะไว้คือ เนื้อหาที่ใช้มีมากเกินไป ควรปรับลดเนื้อหา กิจกรรมที่ใช้ควรให้มีระดับที่เหมาะสมกับผู้เรียนในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ภาษาที่ใช้ในการบันทึกในกิจกรรม ควรใช้ทั้งภาษาไทยและภาษาฝรั่งเศส

3.4 นำแผนการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือแบบจิ๊กซอวิชาภาษาฝรั่งเศสที่สร้างขึ้นไปทดลองใช้ (try out) กับนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนพุทธจักรวิทยา จำนวน 30 คน ที่ไม่ได้เป็นกลุ่มตัวอย่างในการวิจัยครั้งนี้ หลังจากนั้นให้นักเรียนกลุ่มนี้ทำแบบสอบถามผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาฝรั่งเศส

3.5 นำแผนการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือแบบจิ๊กซอวิชาภาษาฝรั่งเศสทั้ง 2 ลักษณะไปใช้ในการทดลองกับกลุ่มตัวอย่างทั้งกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม

4. แบบสอบถามและประเมินความสอดคล้องสำหรับผู้เชี่ยวชาญด้านการเรียนการสอนภาษาฝรั่งเศส

ผู้วิจัยสร้างแบบสอบถามความคิดเห็นผู้เชี่ยวชาญ เพื่อประเมินความสอดคล้องของแผนการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือแบบจิ๊กซอวิชาภาษาฝรั่งเศส ในด้านจุดประสงค์ กิจกรรมการเรียนการสอนบนเว็บไซต์ที่ใช้บล็อกและไม่ใช้บล็อก วิชาภาษาฝรั่งเศส เพื่อให้ผู้เชี่ยวชาญด้านการเรียนการสอนภาษาฝรั่งเศส ตรวจสอบแผนการจัดการเรียนรู้นี้ด้วยบล็อกวิชาภาษาฝรั่งเศส (ดูรายละเอียดในภาคผนวก ง หน้า 212) โดยมีวิธีการดังต่อไปนี้

4.1 ศึกษาเอกสารและงานวิจัยการเรียนภาษาต่างประเทศ เนื้อหาวิชาภาษาฝรั่งเศส แล้วนำความรู้ไปสร้างข้อคำถาม

4.2 นำวิธีการและเนื้อหาจากแผนการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือแบบจิ๊กซอวิชาภาษาฝรั่งเศสมาสร้างข้อคำถาม โดยลักษณะคำถามเป็นลักษณะคำถามแบบปลายเปิด และแบบเลือกตอบ 3 ระดับ คือ สอดคล้อง ไม่สอดคล้อง และไม่แน่ใจ โดยมีเกณฑ์การวัดคะแนนเป็น 3 ระดับ คือ

สอดคล้อง	ให้	1	คะแนน
ไม่สอดคล้อง	ให้	-1	คะแนน
ไม่แน่ใจ	ให้	0	คะแนน

โดยกำหนดเกณฑ์ค่าเฉลี่ยของการยอมรับความคิดเห็นไว้ตั้งแต่ .05 ขึ้นไป

4.3 นำแบบสอบถามและประเมินความสอดคล้องสำหรับผู้เชี่ยวชาญด้านการเรียนการสอนภาษาฝรั่งเศสให้อาจารย์ที่ปรึกษาตรวจสอบความตรงด้านเนื้อหา

4.4 ปรับปรุงแก้ไขแบบสอบถามและประเมินความสอดคล้องสำหรับผู้เชี่ยวชาญด้านการเรียนการสอนภาษาฝรั่งเศส ให้ถูกต้องตามคำแนะนำของอาจารย์ที่ปรึกษา

4.5 นำแบบประเมินที่แก้ไขไปให้ผู้เชี่ยวชาญด้านการเรียนการสอนภาษาฝรั่งเศสประเมินแผนการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือแบบจิ๊กซอวิชาภาษาฝรั่งเศส

5. แบบสอบถามและประเมินแบบความสอดคล้องแบบสอบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาฝรั่งเศส

ผู้วิจัยสร้างแบบสอบถามและประเมินแบบความสอดคล้องแบบสอบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาฝรั่งเศสเพื่อถามความคิดเห็นผู้เชี่ยวชาญและประเมินความสอดคล้องระหว่างจุดประสงค์การเรียนรู้ ระดับพฤติกรรม ของข้อสอบรายข้อ (ดูรายละเอียดในภาคผนวก ง หน้า 227) โดยมีวิธีการดังต่อไปนี้

5.1 นำเนื้อหาที่ใช้ในการเรียนการสอน ไปออกแบบสอบผลสัมฤทธิ์วิชาภาษาฝรั่งเศส จำนวน 40 ข้อ

5.2 นำวิธีการและเนื้อหาจากแผนการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือแบบจิ๊กซอวิชาภาษาฝรั่งเศสมาสร้างข้อคำถาม ลักษณะคำถามเป็นแบบเลือกตอบ โดยการหาดัชนีค่าความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับจุดประสงค์การเรียนรู้ (Index of Item Objective Congruence หรือ IOC) ซึ่งมีเกณฑ์ดังนี้

ให้คะแนน	+1	ถ้าแน่ใจว่าข้อคำถามวัดได้ตรงตามวัตถุประสงค์
ให้คะแนน	0	ถ้าไม่แน่ใจว่าข้อคำถามวัดได้ตรงตามวัตถุประสงค์
ให้คะแนน	-1	ถ้าแน่ใจว่าข้อคำถามวัดได้ไม่ตรงตามวัตถุประสงค์

5.3 นำแบบสอบถามและประเมินแบบความสอดคล้องแบบสอบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาฝรั่งเศส ให้อาจารย์ที่ปรึกษาตรวจสอบความตรงด้านเนื้อหา

5.4 ปรับปรุงแก้ไขแบบสอบถามและประเมินแบบความสอดคล้องแบบสอบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาฝรั่งเศส ให้ถูกต้องตามคำแนะนำของอาจารย์ที่ปรึกษา

5.5 นำแบบประเมินที่แก้ไขไปให้ผู้เชี่ยวชาญด้านการเรียนการสอนภาษาฝรั่งเศสประเมินแบบสอบผลสัมฤทธิ์วิชาภาษาฝรั่งเศส

6. แบบสอบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาฝรั่งเศส

ผู้วิจัยสร้างแบบสอบผลสัมฤทธิ์วิชาภาษาฝรั่งเศส(ดูรายละเอียดในภาคผนวก ค หน้า 206) ตามขั้นตอนดังนี้

6.1 ศึกษาหนังสือ เอกสาร และวารสารเกี่ยวกับการสร้างแบบสอบผลสัมฤทธิ์ การเรียนรู้วิชาภาษาฝรั่งเศส

6.2 เลือกสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ (ภาษาฝรั่งเศส) ที่จะทดลองในการวิจัยครั้งนี้ โดยศึกษาสาระการเรียนรู้ที่ระบุในมาตรฐานการเรียนรู้ สาระการเรียนรู้เพิ่มเติมภาษาฝรั่งเศส ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ภาคเรียนที่ 2 หน่วยการเรียนรู้ที่ 3 เรื่อง สุขภาพ กลุ่มสาระการเรียนรู้ ภาษาต่างประเทศ (ภาษาฝรั่งเศส) ตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 และ ศึกษาจากประมวลวิชา ๘32202 ของสถานศึกษาที่เป็นกลุ่มตัวอย่างในการวิจัย แล้วนำไปปรึกษา อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์เพื่อพิจารณาความเหมาะสม

6.3 สร้างแบบสอบผลสัมฤทธิ์วิชาภาษาฝรั่งเศสจำนวน 40 ข้อ ตามแนวคิดการวัด พฤติกรรมการเรียนรู้ด้านพุทธิพิสัย (cognitive domain) ของ Bloom และคณะ (อ้างถึงใน เฉลิมลาภ ทองอาจ, 2550) ซึ่งกำหนดพฤติกรรมการเรียนรู้ด้านพุทธิพิสัยไว้ 6 ด้าน คือ ด้าน ความจำ ด้านความเข้าใจ ด้านการนำไปใช้ ด้านการวิเคราะห์ ด้านการประเมินค่า และด้านการ สร้างใหม่ แบบสอบที่สร้างขึ้นมีลักษณะเป็นแบบเลือกตอบชนิด 4 ตัวเลือก เนื่องจากสามารถวัด ครอบคลุมเนื้อหาและตรวจให้คะแนนได้ง่าย แบบสอบนี้มุ่งเน้นการประเมินพฤติกรรมการเรียนรู้ ด้านความจำ ความเข้าใจ ด้านการนำไปใช้ และการวิเคราะห์ เนื่องจากการวิจัยครั้งนี้ใช้ลักษณะ แบบสอบผลสัมฤทธิ์แบบเลือกตอบชนิด 4 ตัวเลือกและวัตถุประสงค์ของการจัดการเรียนนั้นมุ่งเน้น ที่จะวัดการประเมินพฤติกรรมการเรียนรู้ด้านความจำ ความเข้าใจ ด้านการนำไปใช้ และการวิเคราะห์ จึงไม่ปรากฏข้อสอบที่จะวัดในด้านการประเมินค่า และด้านการสร้างใหม่

6.4 นำแบบสอบผลสัมฤทธิ์การเรียนวิชาภาษาฝรั่งเศสที่สร้างขึ้นไปให้ผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 ท่าน (ตัวอย่างแบบสอบถามและประเมินอยู่ในภาคผนวก ง หน้า 227) พิจารณา ความถูกต้องด้านภาษา ความตรงเชิงเนื้อหาและพฤติกรรมที่ต้องการวัด หาดัชนีค่าความ สอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับจุดประสงค์การเรียนรู้ (Index of Item Objective Congruence หรือ IOC) โดยผู้วิจัยได้ใช้สูตรการคำนวณหาค่า IOC และเกณฑ์ซึ่งมีเกณฑ์ดังนี้

สูตรการคำนวณหาค่า IOC มีดังนี้

$$IOC = \frac{\sum R}{N}$$

IOC คือ ค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อสอบกับจุดประสงค์

$\sum R$ คือ ผลรวมของคะแนนความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ

N คือ จำนวนผู้เชี่ยวชาญ

ถ้า $IOC \geq 0.5$ แสดงว่า ข้อสอบข้อนั้นวัดจุดประสงค์ข้อนั้นจริง

$IOC < 0.5$ แสดงว่า ข้อสอบข้อนั้นไม่ได้วัดจุดประสงค์ข้อนั้นจริง

จากการพิจารณาจากผู้เชี่ยวชาญทั้งสามท่านปรากฏว่าค่าความสอดคล้องเฉลี่ยรายข้อที่มากกว่า 0.5 เป็นข้อสอบที่สามารถวัดจุดประสงค์ได้มีจำนวน 35 ข้อ ได้แก่ข้อ 1, 3, 4, 5, 6, 7, 8, 9, 10, 11, 12, 13, 14, 15, 16, 17, 18, 19, 20, 21, 22, 23, 24, 25, 26, 27, 28, 29, 30, 31, 32, 33, 34, 35, 36, 37, 38, 39 ส่วนข้อสอบที่มีค่าน้อยกว่า 0.5 ซึ่งเป็นข้อสอบที่ไม่สามารถวัดได้ตามจุดประสงค์มีจำนวน 5 ข้อ ได้แก่ข้อที่ 2, 15, 34, 35, 40 มีลักษณะข้อคำถามหรือข้อความวัดไม่ตรงตามเนื้อหาและไม่สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ ผู้วิจัยจึงได้นำข้อที่ไม่สามารถวัดได้ตามจุดประสงค์ทั้ง 5 ข้อนั้น ไปปรับปรุงข้อคำถาม และตัวลง เพื่อนำไปใช้ก่อนนำเอาแบบสอบผลสัมฤทธิ์ไปทดลองใช้ (Try out) กับกลุ่มตัวอย่างเพื่อหาค่าความยาก และค่าอำนาจจำแนก

6.5 นำแบบสอบผลสัมฤทธิ์การเรียนวิชาภาษาฝรั่งเศสมาปรับปรุงแก้ไขตามข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญทั้ง 3 ท่าน และนำเสนอให้อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์พิจารณา

6.6 นำแบบสอบผลสัมฤทธิ์การเรียนวิชาภาษาฝรั่งเศสที่ปรับปรุงแก้ไขไปทดลองใช้ (try out) กับนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนพุทธจักรวิทยาคม จำนวน 30 คน ที่ไม่ได้เป็นกลุ่มตัวอย่างในการวิจัยครั้งนี้ ผลการทดลองใช้พบว่าเวลาที่กำหนดไว้ในการทำแบบสอบมีความเหมาะสมและนักเรียนเข้าใจข้อคำถามในแบบสอบอย่างชัดเจน

6.7 นำแบบสอบผลสัมฤทธิ์การเรียนวิชาภาษาฝรั่งเศสที่ทดลองใช้ในข้อ 3.6 มาตรวจให้คะแนน โดยมีเกณฑ์ดังนี้

ตอบถูก 1 คะแนน

ตอบผิดหรือไม่ตอบ 0 คะแนน

6.8 นำคะแนนจากแบบสอบผลสัมฤทธิ์วิชาภาษาฝรั่งเศสมาวิเคราะห์โดยใช้โปรแกรมวิเคราะห์ข้อสอบ TAP เพื่อคำนวณค่าความเที่ยง (reliability) โดยใช้สูตร KR-20 ของ คูเดอร์-ริชาร์ดสัน (Kuder-Richardson) ค่าความยาก (degree of difficulty) และค่าอำนาจจำแนก (power of discrimination) และคัดเลือกข้อสอบตามเกณฑ์ที่กำหนด คือ มีค่าความเที่ยงตั้งแต่ 0.6 ขึ้นไป ค่าความยากระหว่าง 0.2- 0.8 และค่าอำนาจจำแนกตั้งแต่ .20 ขึ้นไป (ณัฐสุภรณ์ หลาวทอง, 2548) ผลการวิเคราะห์พบว่า แบบสอบวัดผลสัมฤทธิ์วิชาภาษาฝรั่งเศสมีความเที่ยงของแบบสอบทั้งฉบับเท่ากับ 0.660 และค่าความยากรายข้ออยู่ในช่วง 0.577 และค่าอำนาจจำแนกรายข้ออยู่ระหว่าง 0.282 (รายละเอียดอยู่ในภาคผนวก จ หน้า 243) เมื่อพิจารณาค่าความยากและอำนาจจำแนกตามเกณฑ์ที่กำหนดพบว่าข้อสอบที่มีค่าความยากและค่าอำนาจจำแนกตามเกณฑ์ที่กำหนด จำนวน 25 ข้อ ได้แก่ข้อ 1, 2, 4, 5, 6, 9, 10, 11, 12, 13, 16, 117, 19, 20, 21, 24, 28, 29, 30, 31, 33, 34, 36, 38, 39 และมีข้อสอบที่มีค่าความยากและค่าอำนาจจำแนกสูงหรือต่ำกว่าเกณฑ์จำนวน 15 ข้อ ได้แก่ข้อ 3, 7, 8, 14, 15, 18, 22, 23, 25, 26, 27, 32, 35, 37, 40 ผู้วิจัยได้นำทั้ง 15 ข้อมาปรับปรุงแล้วตัดออก 10 ข้อ ซึ่งเป็นข้อที่มีเกณฑ์ไม่เหมาะสมที่จะนำมาเป็นแบบสอบมากที่สุด และในส่วนข้อที่ยังใช้ได้อยู่ ก็นำมาปรับปรุงตัวดวงเพื่อให้มีความเหมาะสมแก่การนำไปใช้เป็นแบบสอบผลสัมฤทธิ์

6.9 นำแบบสอบผลสัมฤทธิ์ไปใช้กับกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม

7. แบบประเมินความร่วมมือในการปฏิบัติงานกลุ่มเพื่อประเมินด้านพฤติกรรม การมีส่วนร่วมทางการเรียน

ผู้วิจัยนำแบบประเมินความร่วมมือในการปฏิบัติงานกลุ่มเพื่อประเมินด้านพฤติกรรม การมีส่วนร่วมทางการเรียนแบ่งออกเป็น 3 ด้าน ได้แก่ ด้านการสนับสนุนช่วยเหลือ ด้านความรับผิดชอบในงานที่ได้รับมอบหมาย และด้านปฏิสัมพันธ์ภายในกลุ่ม (ดูรายละเอียดที่ภาคผนวก ง หน้า 233) ที่ได้ปรับปรุงมาจาก ชนิชดา ชนะกิจจานุกิจ (2550) โดยดำเนินการสร้างตามลำดับขั้นตอนดังนี้

7.1 นำแบบประเมินที่ได้มาขอคำปรึกษาจากอาจารย์ที่ปรึกษาเพื่อปรับให้เหมาะสมกับการนำไปใช้ในการวิจัยในครั้งนี้

7.2 นำข้อเสนอแนะจากอาจารย์ที่ปรึกษาไปปรับปรุงแก้ไขด้านรูปแบบก่อนนำไปใช้ในการประเมิน

7.3 นำแบบประเมินความร่วมมือในการปฏิบัติงานกลุ่มเพื่อประเมินด้านพฤติกรรม การมีส่วนร่วมทางการเรียนที่ปรับปรุงแก้ไขตามคำแนะนำของอาจารย์ที่ปรึกษาจนมีความเหมาะสมแล้วนำไปใช้ในการวิจัย

8. ไปงานแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับการเรียนการสอนด้วยวิธีการเรียนแบบร่วมมือแบบจิ๊กซอว์จากบทเรียนบนเว็บ

ผู้วิจัยกำหนดให้ กลุ่มตัวอย่างเขียนแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับการเรียนการสอนด้วยวิธีการเรียนแบบร่วมมือรูปแบบจิ๊กซอว์จากบทเรียนบนเว็บ โดยให้นักเรียนเขียนแสดงความคิดเห็นลงในใบงานที่ผู้วิจัยกำหนด

ในการแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับการเรียนการสอนด้วยวิธีการเรียนแบบร่วมมือรูปแบบจิ๊กซอว์จากบทเรียนบนเว็บ ผู้วิจัยได้กำหนดหัวข้อในการแสดงความคิดเห็น คือ

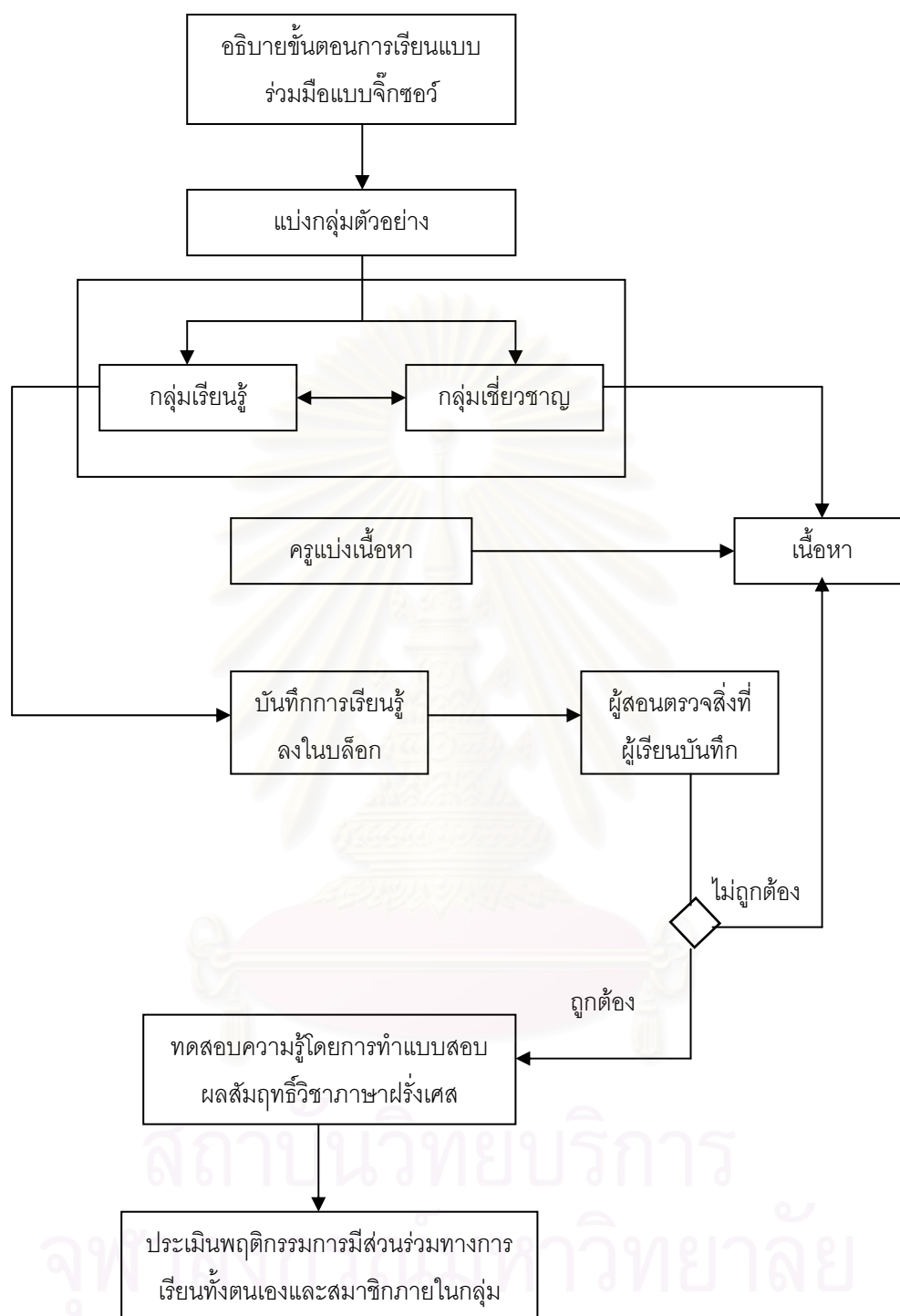
- 1) ส่วนที่ชอบและน่าสนใจ
- 2) อุปสรรคหรือปัญหาในการทำกิจกรรมการเรียน

การทดลองและการเก็บรวบรวมข้อมูล

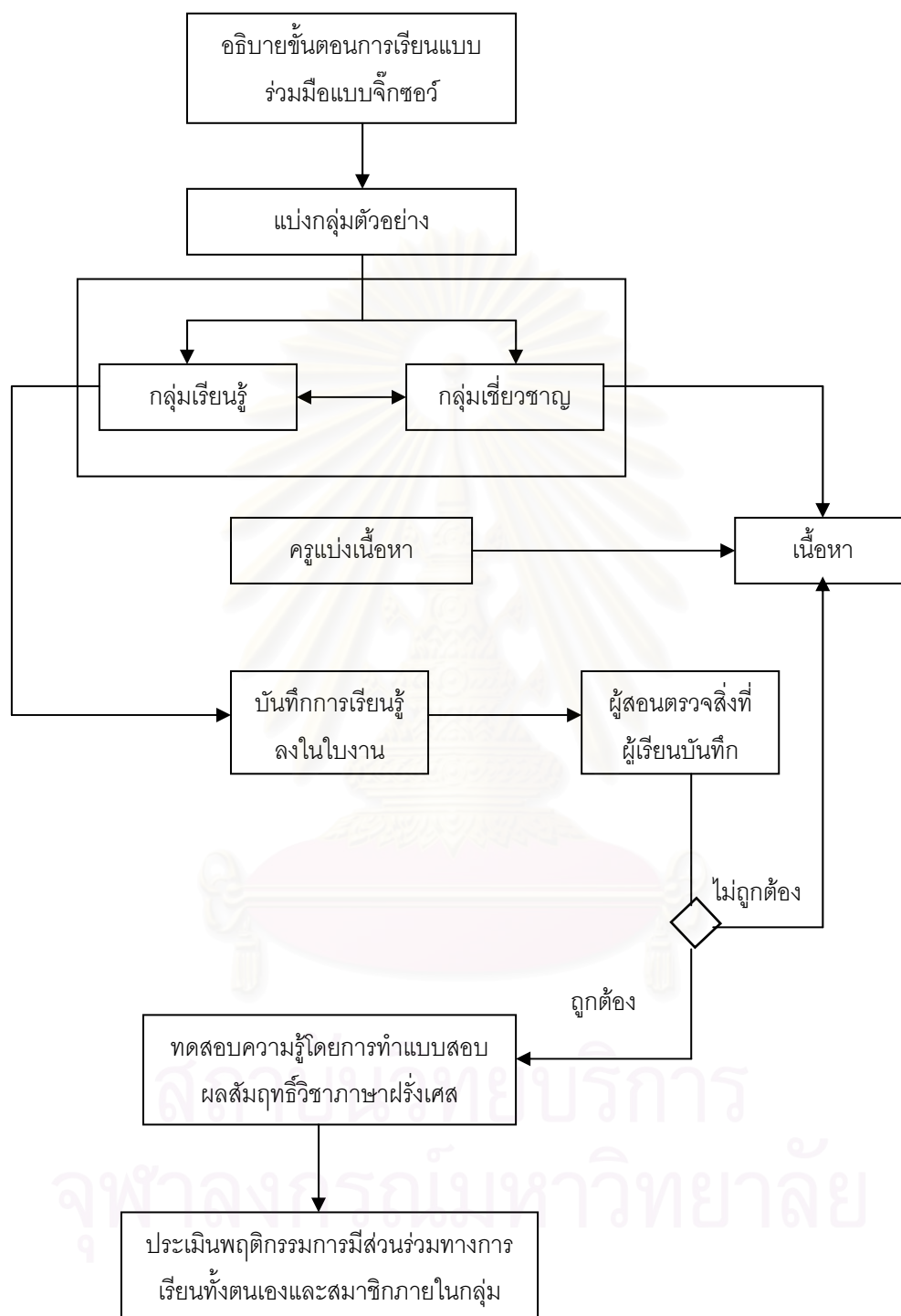
ในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนในการวิจัยครั้งนี้ ใช้ระยะเวลา 2 สัปดาห์ สัปดาห์ละ 4 คาบ คาบละ 50 นาที รวมระยะเวลาทั้งสิ้น 400 นาที ซึ่งขั้นตอนการเรียนแบบร่วมมือรูปแบบจิ๊กซอว์โดยใช้บล็อกวิชาภาษาฝรั่งเศส ที่ผู้วิจัยนำมาใช้มีลักษณะดังแผนภูมิที่ 4 และขั้นตอนการเรียนแบบร่วมมือแบบจิ๊กซอว์โดยใช้ใบงานใน แผนภูมิที่ 5 ดังนี้

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

แผนภูมิที่ 4 ขั้นตอนการเรียนรู้แบบร่วมมือแบบจิ๊กซอว์โดยใช้บล็อก

แผนภูมิที่ 5 ขั้นตอนการเรียนแบบร่วมมือแบบจิ๊กซอว์โดยที่ใช้ใบงาน

ผู้วิจัยดำเนินการทดลองตามลำดับขั้นตอน ดังนี้

1. ขั้นตอนการทดลอง

1.1 ผู้วิจัยประสานงานกับอาจารย์ประจำวิชาภาษาฝรั่งเศส (ฝ42202)

ในการรอกผลการเรียนเฉลี่ยรวม 3 ภาคการศึกษา และผลการเรียนเฉลี่ยวิชาภาษาฝรั่งเศส ของนักเรียนแต่ละคน จำนวน 40 คน จากนั้นแบ่งกลุ่มนักเรียนออกเป็น 2 กลุ่ม ได้แก่ กลุ่มทดลอง และกลุ่มควบคุม โดยทั้งสองกลุ่มมีความแตกต่างกันตามผลการเรียนเฉลี่ยเท่ากับได้เก็บข้อมูลมา ต่อจากนั้น ผู้วิจัยแบ่งกลุ่มตัวอย่างทั้งในกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม ออกเป็น 5 กลุ่มโดยอาศัย จากข้อมูลด้านผลการเรียนเฉลี่ย เพื่อให้สมาชิกในแต่ละกลุ่มมีความแตกต่างกัน โดยกำหนดให้ลักษณะสมาชิกในแต่ละกลุ่มประกอบด้วย คนเก่ง จำนวน 1 คน คนปานกลาง จำนวน 2 คน และคนอ่อน จำนวน 1 คน

1.2 จัดเตรียมเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ คอมพิวเตอร์ที่เชื่อมต่อโยงกับ ระบบอินเทอร์เน็ต และจัดนักเรียนให้นั่งประจำเครื่องคอมพิวเตอร์ โดยจัดให้นักเรียน 1 คน ต่อ 1 เครื่อง

1.3 ผู้วิจัยทำความเข้าใจกับอาจารย์ประจำวิชา ในเรื่องรูปแบบกิจกรรม ตามแผนการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือแบบจิ๊กซอว์วิชาภาษาฝรั่งเศส โดยผู้วิจัยจะแบ่งนักเรียน ออกเป็น 2 กลุ่ม คือ กลุ่มทดลอง และกลุ่มควบคุม โดยจะใช้วิธีการเรียนการสอนแบบเดียวกัน คือ การเรียนแบบร่วมมือแบบจิ๊กซอว์ และใช้บทเรียนบนเว็บเป็นเครื่องมือในการเรียนการสอน แต่กลุ่มทดลองจะใช้บล็อกเป็นเครื่องมือสื่อสาร ส่วนกลุ่มควบคุมจะไม่ใช้บล็อก แต่จะใช้รูปแบบ การสื่อสารรูปแบบอื่นตามที่อาจารย์ประจำวิชาจะกำหนด

1.4 ผู้วิจัยอบรมและทำความเข้าใจวิธีการเรียนแบบร่วมมือแบบจิ๊กซอว์ ตามข้อกำหนดของขั้นตอนที่ 1 ในวิธีการเรียนแบบร่วมมือแบบจิ๊กซอว์ที่ได้กำหนดไว้ นอกจากนี้ อธิบายและแนะนำเกี่ยวกับบทเรียนบนเว็บ วิธีการใช้

1.5 ผู้วิจัยกำหนดให้นักเรียนกลุ่มตัวอย่าง ทั้งสองกลุ่ม คือ กลุ่มทดลองและกลุ่ม ควบคุมเข้าสู่หน้าเว็บการเรียนการสอน เพื่อสมัครสมาชิกเข้าใช้ในเว็บการเรียนการสอนตามที่ ระบบปฏิบัติการได้จัดไว้ให้

2. ขั้นตอนการทดลอง

ผู้วิจัยกำหนดให้นักเรียนกลุ่มตัวอย่างทั้งสองกลุ่มเข้าสู่ระบบด้วย Username และ Password ที่นักเรียนได้ลงทะเบียนและสมัครเอาไว้ เพื่อศึกษาเนื้อหาต่างๆ ในบนเรียน บนเว็บ

วิชาภาษาอังกฤษ นักเรียนปฏิบัติเช่นนี้ตลอดระยะเวลาการเรียนทั้งสิ้น 8 ชั่วโมง ทั้งนี้ผู้วิจัยได้แบ่งกิจกรรมการเรียนการสอนตามแผนการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือแบบจิ๊กซอว์ ตามลำดับขั้นตอนดังนี้

ขั้นนำ

ให้ผู้เรียนที่เข้ากลุ่มเรียนรู้ศึกษา ข้อกำหนดในการเรียน วัตถุประสงค์ทั่วไป และ จุดประสงค์การเรียนรู้ จากนั้นผู้เรียนเข้ากลุ่มเชี่ยวชาญโดยใช้เครื่องมือสื่อสารที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น ได้แก่ ห้องสนทนาเพื่อให้ผู้เรียนได้ตกลงกันที่จะศึกษาเนื้อหาที่ครูได้แบ่งไว้ให้ โดยเนื้อหาแรกที่ครูกำหนดให้ศึกษาคือ ศึกษาข้อคำถาม 5 ข้อ หลังจากที่ผู้เรียนเข้ากลุ่มเชี่ยวชาญและศึกษาข้อคำถามเหล่านั้นแล้ว ให้กลับเข้าสู่กลุ่มเรียนรู้เพื่อนำข้อมูลมาแบ่งปันให้เพื่อนสมาชิกในกลุ่ม และสรุปข้อคำถามและพยายามหาคำตอบร่วมกัน กิจกรรมสุดท้ายให้นำความรู้ที่ได้ไปบันทึกลงในบล็อกที่มีอยู่ในเว็บการเรียนการสอน ส่วนนักเรียนในกลุ่มควบคุม ครูผู้สอนกำหนดให้ส่งการบันทึกเป็นกระดาษแล้วส่งให้ครูผู้สอนตรวจให้คะแนน

ขั้นสอน

กิจกรรมที่ 1

1. ครูกำหนดให้นักเรียนศึกษาคำศัพท์ที่เกี่ยวข้องกับเนื้อหา ซึ่งคำศัพท์ถูกแบ่งออกเป็น 5 กลุ่ม โดยนักเรียนในกลุ่มเรียนรู้แยกเข้ากลุ่มตามคำศัพท์ที่ครูได้แบ่งไว้ เพื่อเข้าเป็นกลุ่มเชี่ยวชาญ นักเรียนศึกษาความหมายของคำศัพท์ต่างๆ พร้อมทั้งทำแบบฝึกหัดที่ครูกำหนด
2. จากนั้นนักเรียนที่เข้ากลุ่มเชี่ยวชาญ กลับเข้าสู่กลุ่มเรียนรู้ ครูกำหนดให้นักเรียนนำความรู้เรื่องคำศัพท์ที่ไปศึกษามา นำมาแลกเปลี่ยนกับเพื่อนในกลุ่มด้วย เครื่องมือสื่อสารที่มีอยู่ในเว็บ ได้แก่ ห้องสนทนา การเรียนการสอน และช่วยกันสรุปเป็นความรู้ จากนั้นนำความรู้ที่ได้ไปบันทึกลงในบล็อกของนักเรียนแต่ละคน ส่วนนักเรียนในกลุ่มควบคุมให้นำความรู้ที่ได้บันทึกลงในกระดาษส่งให้ครูผู้สอนตรวจเนื้อหาความถูกต้อง
3. ครูกำหนดให้นักเรียนในกลุ่มทดลองแต่ละคนเข้าไปอ่านเนื้อหาที่เพื่อนสมาชิกในกลุ่มของตนเองได้บันทึกเนื้อหาไว้ เพื่อตรวจสอบความถูกต้อง เพื่อเสนอแนะ และแสดงความคิดเห็น

กิจกรรมที่ 2

1. ครูกำหนดให้นักเรียนศึกษาคำเชื่อมแบ่งออกเป็น 4 กลุ่ม โดยนักเรียนในกลุ่มเรียนรู้ เลือกเข้ากลุ่มตามคำเชื่อม เป็นกลุ่มเชี่ยวชาญ ตามที่ครูกำหนด จากนั้นนักเรียนในกลุ่มเชี่ยวชาญศึกษาวิธีการใช้คำเชื่อม พร้อมทั้งทำแบบฝึกหัดที่ครูกำหนด

2. นักเรียนที่เข้ากลุ่มเชี่ยวชาญ กลับเข้าสู่กลุ่มเรียนรู้ ครูกำหนดให้นักเรียนนำความรู้เรื่องคำเชื่อมที่ไปศึกษามา ไปแลกเปลี่ยนกับเพื่อนๆ ในกลุ่ม ด้วยเครื่องมือสื่อสารที่มีอยู่ในเว็บ ได้แก่ห้องสนทนา การเรียนการสอนและช่วยกันสรุปเป็นความรู้ จากนั้นนำความรู้ที่ได้ไปบันทึกลงในบล็อกของนักเรียนแต่ละคน ส่วนนักเรียนในกลุ่มควบคุมให้นำความรู้ที่ได้บันทึกลงในกระดาษส่งให้ครูผู้สอนตรวจเนื้อหาความถูกต้อง

3. ครูกำหนดให้นักเรียนในกลุ่มทดลองแต่ละคนเข้าไปอ่านเนื้อหาที่เพื่อนสมาชิกในกลุ่มของตนเองได้บันทึกเนื้อหาไว้ เพื่อตรวจสอบความถูกต้อง เพื่อเสนอแนะ และแสดงความคิดเห็น

ขั้นสรุป

กิจกรรมที่ 3

1. ครูกำหนดให้ผู้เรียนศึกษาเนื้อหาเรื่อง Le système de la santé ที่แบ่งออกเป็น 4 เนื้อหา โดยนักเรียนในกลุ่มเรียนรู้ เลือกเข้ากลุ่มตามเนื้อหาเรื่อง Le système de la santé แบ่งออกเป็น 4 เนื้อหา เป็นกลุ่มเชี่ยวชาญ พร้อมทั้งทำแบบฝึกหัดที่ครูกำหนด

2. นักเรียนที่เข้ากลุ่มเชี่ยวชาญ กลับเข้าสู่กลุ่มเรียนรู้ กำหนดให้นักเรียนนำความรู้เนื้อหาเรื่อง Le système de la santé ที่ไปศึกษามา นำมาแลกเปลี่ยนกับเพื่อนในกลุ่ม ด้วยเครื่องมือสื่อสารที่มีอยู่ในเว็บ ได้แก่ห้องสนทนา การเรียนการสอนและช่วยกันสรุปเป็นความรู้ จากนั้นนำความรู้ที่ได้ไปบันทึกลงในบล็อกของนักเรียนแต่ละคน ส่วนนักเรียนในกลุ่มควบคุมให้นำความรู้ที่ได้บันทึกลงในกระดาษส่งให้ครูผู้สอนตรวจเนื้อหาความถูกต้อง

กิจกรรมที่ 4

นักเรียนกลุ่มตัวอย่างทั้งสองกลุ่ม ได้แก่ กลุ่มทดลอง และกลุ่มควบคุม ทำแบบสอบผลสัมฤทธิ์วิชาภาษาฝรั่งเศส จำนวน 30 ข้อ ที่ผู้วิจัยได้เตรียมเพื่อดูคะแนนความแตกต่างหลังจากที่ได้เรียนด้วยวิธีการเรียนแบบร่วมมือแบบจิ๊กซอว์

กิจกรรมที่ 5

นักเรียนกลุ่มตัวอย่างทั้งสองกลุ่ม ได้แก่ กลุ่มทดลอง และกลุ่มควบคุมทำ

แบบประเมินความร่วมมือในการปฏิบัติงานกลุ่มเพื่อประเมินพฤติกรรมความร่วมมือในการทำงานร่วมกัน

3. ขั้นหลังการทดลอง

หลังจากดำเนินการทดลองแล้ว ผู้วิจัยนำผลการทดลอง และข้อมูลต่างๆ มาวิเคราะห์เพื่อสรุปผลการทดลอง

การวิเคราะห์ข้อมูล

ผลที่ได้จากการทดลองนำมาวิเคราะห์ข้อมูลโดยวิธีการทางสถิติ ด้วยโปรแกรม SPSS for Windows ดังนี้

1. วิเคราะห์ค่าเฉลี่ย (\bar{x}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ของคะแนนจากแบบสอบถามสัมฤทธิ์วิชาภาษาฝรั่งเศส
2. วิเคราะห์ความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยของคะแนนจากการวัดสัมฤทธิ์วิชาภาษาฝรั่งเศสของกลุ่มทดลอง และกลุ่มควบคุม โดยนำข้อมูลมาวิเคราะห์เปรียบเทียบทางสถิติด้วยการทดสอบค่าที (t-test independent)
3. วิเคราะห์ค่าเฉลี่ย (\bar{x}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ของคะแนนการประเมินตนเองและสมาชิกในกลุ่มเกี่ยวกับพฤติกรรมความร่วมมือ

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยเรื่องผลของการเรียนแบบร่วมมือแบบจิ๊กซอว์โดยใช้บล็อกที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาฝรั่งเศสของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 เป็นการวิจัยกึ่งทดลองเพื่อศึกษาผลของการเรียนแบบร่วมมือแบบจิ๊กซอว์โดยใช้บล็อกที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาฝรั่งเศสของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 และเพื่อศึกษาลักษณะพฤติกรรมการมีส่วนร่วมในการเรียนแบบร่วมมือแบบจิ๊กซอว์โดยใช้บล็อกในการจัดบันทึกการเรียนรู้อุประเภทส่วนบุคคล

การวิจัยครั้งนี้ได้ทำการเก็บรวบรวมข้อมูลผลคะแนนของการทำแบบสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาฝรั่งเศส และแบบประเมินความร่วมมือในการปฏิบัติงานกลุ่มเพื่อประเมินด้านพฤติกรรมการมีส่วนร่วมในการเรียน โดยนำข้อมูลที่ได้มาวิเคราะห์ตามวิธีการทางสถิติ และทดสอบสมมติฐานแล้วนำข้อมูลที่ได้ มาสรุปในรูปแบบตารางมาประกอบความเรียง ข้อมูลที่ได้จากแบบสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาฝรั่งเศส ได้สรุปไว้ในตารางที่ 18 ซึ่งจะเป็นการตอบวัตถุประสงค์ในการวิจัยในข้อที่ 1 ส่วนแบบประเมินความร่วมมือในการปฏิบัติงานกลุ่มเพื่อประเมินด้านพฤติกรรมการมีส่วนร่วมในการเรียน ได้สรุปไว้ในตารางที่ 19 ซึ่งจะเป็นการตอบวัตถุประสงค์ในข้อที่ 2

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 18 การวิเคราะห์ค่าเฉลี่ย (\bar{x}) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และการวิเคราะห์ความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยของคะแนนจากการวัดผลสัมฤทธิ์วิชาภาษาอังกฤษของกลุ่มตัวอย่าง โดยนำข้อมูลมาวิเคราะห์เปรียบเทียบทางสถิติด้วยการทดสอบค่าที (t-test independent)

กลุ่มตัวอย่าง	N	คะแนน เต็ม	คะแนน สูงสุด	คะแนน ต่ำสุด	\bar{x}	S.D.	t	p
กลุ่มทดลอง	20	30	22	9	16.15	3.80	1.98	.027*
กลุ่มควบคุม	20	30	20	7	13.90	3.35		

*p<.05

จากตารางที่ 18 ผลการวิเคราะห์ค่าเฉลี่ย (\bar{x}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ของคะแนนจากการวัดผลสัมฤทธิ์วิชาภาษาอังกฤษของกลุ่มตัวอย่างทั้ง 2 กลุ่ม พบว่ากลุ่มทดลองมีคะแนนค่าเฉลี่ย (\bar{x}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) หลังจากได้รับการเรียนการสอนแบบร่วมมือรูปแบบจิ๊กซอว์โดยใช้บล็อกสูงกว่ากลุ่มควบคุม และผลการวิเคราะห์ความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยของคะแนนจากการวัดผลสัมฤทธิ์วิชาภาษาอังกฤษของกลุ่มตัวอย่าง โดยนำข้อมูลมาวิเคราะห์เปรียบเทียบทางสถิติด้วยการทดสอบค่าที (t-test independent) พบว่า กลุ่มทดลองมีคะแนนจากแบบวัดผลสัมฤทธิ์วิชาภาษาอังกฤษแตกต่างจากกลุ่มควบคุมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

สถาบันนวัตกรรมการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 19 การวิเคราะห์ค่าเฉลี่ย (\bar{x}) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และการวิเคราะห์ความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยของคะแนนจากการประเมินตนเองและสมาชิกภายในกลุ่มเกี่ยวกับพฤติกรรมที่มีส่วนร่วมทางการเรียน

กลุ่มตัวอย่าง	N	\bar{x}	S.D.	t	p
กลุ่มทดลอง	20	33.17	3.07	4.31	0.00*
กลุ่มควบคุม	20	29.58	2.09		

*p<.05

จากตารางที่ 19 ผลการวิเคราะห์ค่าเฉลี่ย (\bar{x}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ของคะแนนจากการประเมินตนเองและสมาชิกภายในกลุ่มเกี่ยวกับพฤติกรรมที่มีส่วนร่วมทางการเรียน ผู้วิจัยพบว่า กลุ่มทดลองมีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 33.17 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 3.07 ในส่วนของกลุ่มควบคุมมีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 29.58 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 2.09 และค่าที (t-test independent) เท่ากับ 4.31 หมายความว่ากลุ่มทดลองมีคะแนนจากการประเมินตนเองและสมาชิกในกลุ่มเกี่ยวกับพฤติกรรมที่มีส่วนร่วมทางการเรียนที่แตกต่างกับกลุ่มควบคุมอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 จากนั้นผู้วิจัยได้ทำการวิเคราะห์ค่าเฉลี่ย (\bar{x}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และเปรียบเทียบทางสถิติ คะแนนการประเมินตนเองและสมาชิกในกลุ่มเกี่ยวกับพฤติกรรมที่มีส่วนร่วมทางการเรียนรายชื่อในตารางที่ 20 ดังนี้

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 20 การวิเคราะห์ค่าเฉลี่ย (\bar{x}) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และการวิเคราะห์ความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยของคะแนนจากการประเมินตนเองและสมาชิกภายในกลุ่มเกี่ยวกับพฤติกรรมที่มีส่วนร่วมทางการเรียนรายข้อ โดยนำข้อมูลมาวิเคราะห์เปรียบเทียบทางสถิติด้วยการทดสอบค่าที (t-test independent)

พฤติกรรมที่มีส่วนร่วมทางการเรียน	N	\bar{x}	S.D.	t	p
1. การค้นคว้าและรวบรวมข้อมูล					
กลุ่มทดลอง	20	3.30	0.51	3.347	0.001*
กลุ่มควบคุม	20	2.81	0.39		
2. การใช้ข้อมูลร่วมกัน					
กลุ่มทดลอง	20	3.32	0.40	2.615	0.006*
กลุ่มควบคุม	20	3.02	0.31		
3. การตรงต่อเวลา					
กลุ่มทดลอง	20	3.33	0.41	3.525	0.000*
กลุ่มควบคุม	20	2.93	0.29		
4. การบรรลุผลงาน					
กลุ่มทดลอง	20	3.20	0.37	3.715	0.000*
กลุ่มควบคุม	20	2.75	0.38		
5. การร่วมทำงานอย่างเท่าเทียม					
กลุ่มทดลอง	20	3.23	0.30	3.130	0.001*
กลุ่มควบคุม	20	2.97	0.21		

*p<.05

ตารางที่ 20 (ต่อ) การวิเคราะห์ค่าเฉลี่ย (\bar{x}) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และการวิเคราะห์ความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยของคะแนนจากการประเมินตนเองและสมาชิกภายในกลุ่มเกี่ยวกับพฤติกรรมการมีส่วนร่วมทางการเรียนรายข้อ โดยนำข้อมูลมาวิเคราะห์เปรียบเทียบทางสถิติด้วยการทดสอบค่าที (t-test independent)

พฤติกรรมการมีส่วนร่วมทางการเรียน	N	\bar{x}	S.D.	t	p
6. ความสำคัญของผลงาน					
กลุ่มทดลอง	20	3.35	0.34	3.337	0.001*
กลุ่มควบคุม	20	2.98	0.33		
7. การรับฟังความคิดเห็นของเพื่อนร่วมงาน					
กลุ่มทดลอง	20	3.45	0.30	4.474	0.000*
กลุ่มควบคุม	20	3.01	0.30		
8. การเสนอความคิดเห็น					
กลุ่มทดลอง	20	3.22	0.41	2.273	0.015*
กลุ่มควบคุม	20	2.95	0.34		
9. ความร่วมมือกับเพื่อนร่วมงาน					
กลุ่มทดลอง	20	3.32	0.35	2.289	0.014*
กลุ่มควบคุม	20	3.06	0.37		
10. การช่วยงานเพื่อนในกลุ่ม					
กลุ่มทดลอง	20	3.42	0.38	3.006	0.002*
กลุ่มควบคุม	20	3.07	0.35		

*p<.05

จากตารางที่ 20 การวิเคราะห์ค่าเฉลี่ย (\bar{x}) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และการวิเคราะห์ความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยของคะแนนจากการประเมินตนเองและสมาชิกภายในกลุ่มเกี่ยวกับพฤติกรรมการมีส่วนร่วมทางการเรียนรายข้อ โดยนำข้อมูลมาวิเคราะห์เปรียบเทียบทางสถิติด้วยการทดสอบค่าที (t-test independent) ผู้วิจัยพบว่า

ข้อที่ 1 การค้นคว้าและรวบรวมข้อมูล กลุ่มทดลองมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.30 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.51 กลุ่มควบคุมมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.81 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.339 และค่าที (t-test independent) เท่ากับ 3.347 หมายความว่ากลุ่มทดลองมีคะแนนในด้านการค้นคว้ารวบรวมข้อมูลแตกต่างกับกลุ่มควบคุมอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05

ข้อที่ 2 การใช้ข้อมูลร่วมกัน กลุ่มทดลองมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.32 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.40 กลุ่มควบคุมมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.02 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.31 และค่าที (t-test independent) เท่ากับ 2.615 หมายความว่ากลุ่มทดลองมีคะแนนในด้านการค้นคว้ารวบรวมข้อมูลแตกต่างกับกลุ่มควบคุมอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05

ข้อที่ 3 การตรงต่อเวลา กลุ่มทดลองมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.33 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.41 กลุ่มควบคุมมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.93 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.29 และค่าที (t-test independent) เท่ากับ 3.525 หมายความว่ากลุ่มทดลองมีคะแนนในด้านการค้นคว้ารวบรวมข้อมูลแตกต่างกับกลุ่มควบคุมอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05

ข้อที่ 4 การบรรลุผลงาน กลุ่มทดลองมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.20 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.37 กลุ่มควบคุมมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.75 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.38 และค่าที (t-test independent) เท่ากับ 3.715 หมายความว่ากลุ่มทดลองมีคะแนนในด้านการค้นคว้ารวบรวมข้อมูลแตกต่างกับกลุ่มควบคุมอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05

ข้อที่ 5 การร่วมทำงานอย่างเท่าเทียม กลุ่มทดลองมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.23 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.30 กลุ่มควบคุมมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.97 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.21 และค่าที (t-test independent) เท่ากับ 3.130 หมายความว่ากลุ่มทดลองมีคะแนนในด้านการค้นคว้ารวบรวมข้อมูลแตกต่างกับกลุ่มควบคุมอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05

ข้อที่ 6 ความสำคัญของผลงาน กลุ่มทดลองมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.35 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.34 กลุ่มควบคุมมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.98 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.33 และค่าที (t-test independent) เท่ากับ 3.3-7 หมายความว่ากลุ่มทดลองมีคะแนนในด้านการค้นคว้ารวบรวมข้อมูลแตกต่างกับกลุ่มควบคุมอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05

ข้อที่ 7 การรับฟังความคิดเห็นของเพื่อนร่วมงาน กลุ่มทดลองมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.45 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.30 กลุ่มควบคุมมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.01 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.30 และค่าที (t-test independent) เท่ากับ 4.474 หมายความว่ากลุ่มทดลองมีคะแนนในการค้นคว้ารวบรวมข้อมูลแตกต่างกับกลุ่มควบคุมอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05

ข้อที่ 8 การเสนอความคิดเห็น กลุ่มทดลองมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.22 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.41 กลุ่มควบคุมมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.95 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.34 และค่าที (t-test independent) เท่ากับ 2.273 หมายความว่ากลุ่มทดลองมีคะแนนในการค้นคว้ารวบรวมข้อมูลแตกต่างกับกลุ่มควบคุมอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05

ข้อที่ 9 ความร่วมมือกับเพื่อนร่วมงาน กลุ่มทดลองมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.32 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.35 กลุ่มควบคุมมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.06 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.37 และค่าที (t-test independent) เท่ากับ 2.289 หมายความว่ากลุ่มทดลองมีคะแนนในการค้นคว้ารวบรวมข้อมูลแตกต่างกับกลุ่มควบคุมอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05

ข้อที่ 10 การช่วยงานเพื่อนในกลุ่ม กลุ่มทดลองมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.42 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.38 กลุ่มควบคุมมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.07 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.35 และค่าที (t-test independent) เท่ากับ 3.006 หมายความว่ากลุ่มทดลองมีคะแนนในการค้นคว้ารวบรวมข้อมูลแตกต่างกับกลุ่มควบคุมอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05

นอกจากนี้ในส่วนของการความคิดเห็นอื่นๆ จากการให้แสดงความคิดเห็นจากกลุ่มตัวอย่าง ทั้ง 2 กลุ่มโดยนักเรียนส่วนใหญ่ได้ให้ความคิดเห็นเพิ่มเติม ดังนี้

1. ส่วนที่ชอบและน่าสนใจ คือ

ได้เล่นคอมพิวเตอร์ ได้เรียนในเว็บสนุกและง่าย ได้เข้าห้องแอร์ ชอบเขียนบล็อก เพราะได้รู้ความคิดของเพื่อนๆ และได้รับความรู้ของบทเรียนจากอินเทอร์เน็ต ได้เปลี่ยนบรรยากาศ มีการเปลี่ยนกลุ่ม ได้แลกเปลี่ยนความรู้กับเพื่อนโดยใช้คอมพิวเตอร์

2. อุปสรรคหรือปัญหาในการทำกิจกรรมการเรียน คือ

เวลาในการเรียนน้อยไป ควรเพิ่มเวลาสอนให้มากกว่านี้ ปัญหาในการเข้าเว็บไซต์ไม่ได้ เมื่อกลับไปทำที่บ้าน เครือข่ายอินเทอร์เน็ตไม่สมบูรณ์ ห้องสนทนาเวลาพิมพ์เพื่อโต้ตอบใช้เวลาในการขึ้นตัวอักษรนานพอสมควร เว็บควรมีความน่าสนใจมากกว่านี้ น่าจะมีวิธีการสอนที่หลากหลาย

บทที่ 5

สรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การสรุปผลการวิจัยเรื่อง เรื่องผลของการเรียนแบบร่วมมือแบบจิ๊กซอว์โดยใช้บล็อกที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาฝรั่งเศสของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 สรุปสาระสำคัญคือ วัตถุประสงค์การวิจัย สมมติฐานการวิจัย วิธีการดำเนินการวิจัย สรุปผลการวิจัย อภิปรายผลการวิจัย และข้อเสนอแนะ ตามลำดับดังนี้

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาฝรั่งเศสของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ในการเรียนแบบร่วมมือแบบจิ๊กซอว์ที่มีการใช้เครื่องมือสื่อสารที่แตกต่างกัน
2. เพื่อเปรียบเทียบพฤติกรรมการมีส่วนร่วมทางการเรียนวิชาภาษาฝรั่งเศสของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ในการเรียนแบบร่วมมือแบบจิ๊กซอว์ที่มีการใช้เครื่องมือสื่อสารแตกต่างกัน

คำถามในการวิจัย

1. การเรียนแบบร่วมมือแบบจิ๊กซอว์โดยใช้บล็อกจะมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาฝรั่งเศสแตกต่างจากการเรียนแบบร่วมมือแบบจิ๊กซอว์ที่ไม่ใช้บล็อกหรือไม่
2. พฤติกรรมการมีส่วนร่วมทางการเรียนแบบร่วมมือแบบจิ๊กซอว์โดยใช้บล็อกจะมีความแตกต่างจากการเรียนแบบร่วมมือแบบจิ๊กซอว์ที่ไม่ใช้บล็อกหรือไม่

สมมติฐานการวิจัย

1. นักเรียนที่เรียนด้วยวิธีการเรียนแบบร่วมมือแบบจิ๊กซอว์ที่มีการใช้เครื่องมือสื่อสารแตกต่างกัน จะมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ที่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05
2. นักเรียนที่เรียนด้วยวิธีการเรียนแบบร่วมมือแบบจิ๊กซอว์ที่มีการใช้เครื่องมือสื่อสารแตกต่างกัน จะมีพฤติกรรมการมีส่วนร่วมทางการเรียน ที่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ นักเรียนที่กำลังศึกษาในช่วงชั้นที่ 4 ในโรงเรียนสังกัดกระทรวงศึกษาธิการ ในเขตกรุงเทพมหานคร ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2551

กลุ่มตัวอย่างในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยทำการเลือกแบบเจาะจง (Purposive Selection) คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนนนทรีวิทยา กรุงเทพมหานคร ที่กำลังศึกษาในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2551 จำนวน 40 คน ทั้งนี้ผู้วิจัยได้แบ่งกลุ่มตัวอย่างออกเป็นกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม กลุ่มทดลองได้รับการจัดการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบการเรียนแบบร่วมมือแบบจิ๊กซอว์โดยใช้บล็อกเป็นตัวแปรจัดกระทำ กลุ่มควบคุมได้รับการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือแบบจิ๊กซอว์โดยใช้ใบงาน และศึกษาผลของตัวแปรตาม ได้แก่ผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้ภาษาฝรั่งเศสใช้รูปแบบ The posttest-only design

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

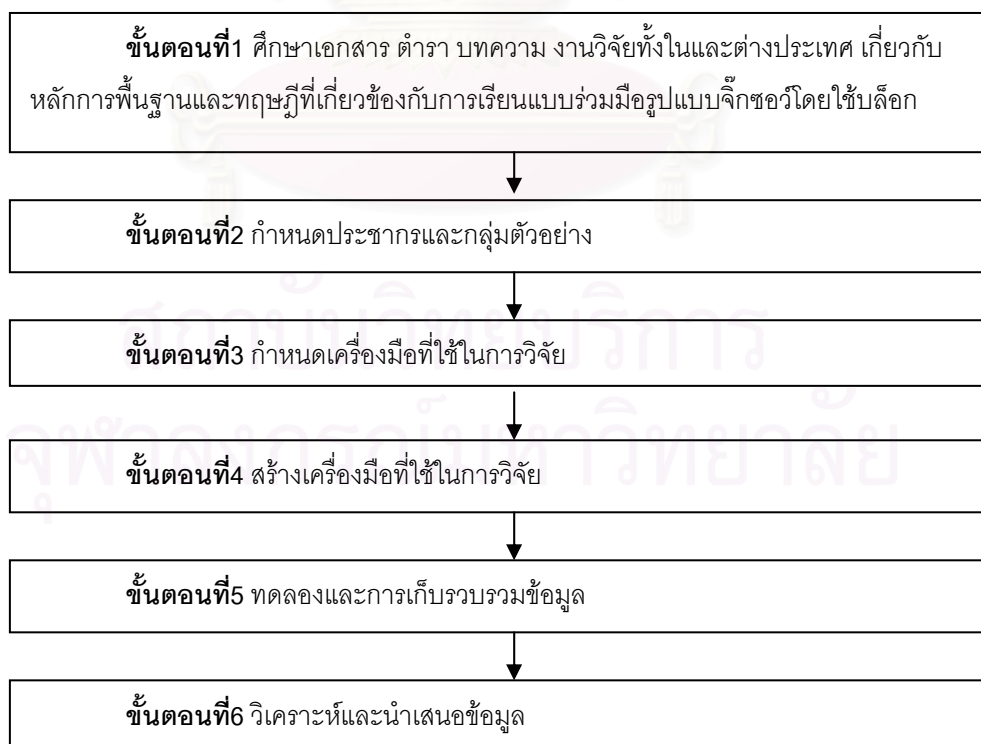
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ประกอบด้วย

1. บทเรียนบนเว็บการเรียนแบบร่วมมือแบบจิ๊กซอว์วิชาภาษาฝรั่งเศส
2. แผนการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือแบบจิ๊กซอว์วิชาภาษาฝรั่งเศส
3. แบบสอบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาฝรั่งเศส
4. แบบสอบถามและประเมินความสอดคล้องสำหรับผู้เชี่ยวชาญด้านการเรียนการสอนภาษาฝรั่งเศส

5. แบบสอบถามและประเมินแบบความสอดคล้องแบบสอบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาฝรั่งเศส
6. แบบสอบถามและประเมินความสอดคล้องสำหรับผู้เชี่ยวชาญด้านการเรียนการสอนบนเว็บและการใช้บล็อก
7. แบบประเมินความร่วมมือในการปฏิบัติงานกลุ่มเพื่อประเมินด้านพฤติกรรมความร่วมมือทางการเรียน
8. ใบงานแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับการเรียนการสอนด้วยวิธีการเรียนแบบร่วมมือแบบจิ๊กซอว์จากบทเรียนบนเว็บ

วิธีการดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยกึ่งทดลอง (Quasi-Experimental Research) เพื่อศึกษาผลการเรียนแบบร่วมมือแบบจิ๊กซอว์โดยใช้บล็อกที่มีต่อผลสัมฤทธิ์การเรียนภาษาฝรั่งเศสของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โดยผู้วิจัยได้ดำเนินการทดลองโดยแบ่งขั้นตอนวิธีการดำเนินการวิจัยออกเป็น 6 ขั้นตอนซึ่งสามารถสรุปเป็นแผนภูมิที่ 6 ดังนี้

แผนภูมิที่ 6 ขั้นตอนวิธีการดำเนินการวิจัย

การวิเคราะห์ข้อมูล

ผลที่ได้จากการทดลองนำมาวิเคราะห์ข้อมูลโดยวิธีการทางสถิติ ด้วยโปรแกรม SPSS for Windows ดังนี้

1. วิเคราะห์ค่าเฉลี่ย (\bar{x}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ของคะแนนจากแบบสอบถามผลสัมฤทธิ์วิชาภาษาฝรั่งเศส
2. วิเคราะห์ความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยของคะแนนจากการวัดผลสัมฤทธิ์วิชาภาษาฝรั่งเศสของกลุ่มทดลอง และกลุ่มควบคุม โดยนำข้อมูลมาวิเคราะห์เปรียบเทียบทางสถิติด้วยการทดสอบค่าที (t-test independent)
3. วิเคราะห์ค่าเฉลี่ย (\bar{x}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ของคะแนนการประเมินตนเองและสมาชิกในกลุ่มเกี่ยวกับพฤติกรรมความร่วมมือ

สรุปผลการวิจัย

จากการวิเคราะห์ผลของการเรียนแบบร่วมมือแบบจิ๊กซอว์โดยใช้บล็อกที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาฝรั่งเศสของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 สามารถสรุปผลการวิจัยได้ดังนี้

1. นักเรียนที่เรียนด้วยวิธีการเรียนแบบร่วมมือแบบจิ๊กซอว์ที่มีการใช้เครื่องมือสื่อสารแตกต่างกันมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ที่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05
2. นักเรียนที่เรียนด้วยวิธีการเรียนแบบร่วมมือแบบจิ๊กซอว์ที่มีการใช้เครื่องมือสื่อสารแตกต่างกันมีพฤติกรรมความร่วมมือทางการเรียน ที่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

อภิปรายผลการวิจัย

จากผลการวิจัยวิจัยเรื่องผลของการเรียนแบบร่วมมือแบบจิ๊กซอว์โดยใช้บล็อกที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาฝรั่งเศสของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ผู้วิจัยได้อภิปรายผลเป็นรายข้อตามวัตถุประสงค์ของการวิจัยดังนี้

1. ด้านผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

นักเรียนที่เรียนด้วยวิธีการเรียนแบบร่วมมือแบบจิ๊กซอว์ที่มีการใช้เครื่องมือสื่อสารแตกต่างกันมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานจากการที่ผลสัมฤทธิ์เพิ่มขึ้นนั้น ได้สอดคล้องกับผลการศึกษาของสุทธาสังข์จรรยา (2550) ที่ได้ศึกษาในเรื่อง ผลของการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ผลของการศึกษาพบว่านักเรียนที่เรียนด้วยบทเรียนบนเว็บโดยใช้บล็อกในการบันทึกการเรียนรู้อาจมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษหลังเรียนสูงกว่าคะแนนผลสัมฤทธิ์ก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แต่ในการศึกษาครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ทำการวัดโดยใช้รูปแบบ The posttest-only design เนื่องจากเนื้อหาที่ผู้วิจัยได้เลือกนั้นเป็นเนื้อหาที่ผู้เรียนยังไม่เคยเรียนมาก่อน นอกจากนี้ผู้วิจัยยังพบว่า หลักการจัดการเรียนแบบร่วมมือแบบจิ๊กซอว์ช่วยให้ผู้เรียนมีผลสัมฤทธิ์ที่ดีขึ้นซึ่งสอดคล้องกับข้อมูลของกรมวิชาการ (2544) ที่ได้รวบรวมข้อดีของการเรียนการสอนแบบร่วมมือ ได้แก่ 1) ช่วยในการพัฒนาความเชื่อมั่นของนักเรียน 2) ช่วยในการพัฒนาความคิดของนักเรียน 3) ช่วยยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน 4) ช่วยส่งเสริมบรรยากาศในการเรียน 5) ส่งเสริมทักษะการทำงานร่วมกัน 6) ทำให้นักเรียนมีวิสัยทัศน์หรือมุมมองกว้างขึ้น 7) ช่วยในการปรับตัวในสังคมได้ดีขึ้น ส่วนในด้านการมีปฏิสัมพันธ์ด้านการเรียนแบบร่วมมือยังช่วยสนับสนุนให้ผู้เรียนมีปฏิสัมพันธ์ซึ่งกันและกัน ทั้งนี้ Arends (1994 อ้างถึงใน วรนุช เนตรพิศาลวนิช, 2544) กล่าวถึงประโยชน์ของการเรียนแบบร่วมมือที่เกี่ยวข้องกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนไว้ว่า ด้านผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน การเรียนแบบร่วมมือนี้เป็นการเรียนที่จัดให้ผู้เรียนทุกคนในกลุ่มแสดงความคิดเห็น และแสดงออกตลอดจนลงมือปฏิบัติอย่างเท่าเทียมกัน มีการให้ความช่วยเหลือซึ่งกันและกัน ผู้เรียนในกลุ่มเดียวกันมีการแสดงความคิดเห็นร่วมกันทำงาน จนสามารถหาคำตอบที่เหมาะสมที่สุด นับเป็นการสร้างความรู้ด้วยตนเอง ทำให้ความรู้ที่ได้รับเป็นความรู้ที่มีความหมายต่อผู้เรียนอย่างแท้จริง ทำให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียนเพิ่มสูงขึ้น ซึ่งการเรียนแบบร่วมมือมีหลายประเภทด้วยกัน แต่รูปแบบหนึ่งที่สนับสนุนการมี

ปฏิสัมพันธ์กับสมาชิกในกลุ่มของผู้เรียนทั้งในกลุ่มตนเองและกลุ่มอื่นๆ คือ การเรียนแบบร่วมมือแบบจิ๊กซอว์ที่ Gunter และคณะ (2007) ได้พัฒนาแนวคิดรูปแบบจิ๊กซอว์ต่อจาก Elliot Aronson และคณะ โดยกำหนดขั้นตอนการเรียนออกเป็น 7 ขั้นตอน โดยเริ่มตั้งแต่ขั้นตอนการแนะนำ ขั้นตอนการแบ่งกลุ่ม ขั้นตอนอธิบายภาระงาน ขั้นตอนเข้าสู่กลุ่มเชี่ยวชาญเพื่อศึกษาเนื้อหา ขั้นตอนกลับเข้าสู่กลุ่มเรียนรู้ ขั้นตอนการทำงานร่วมกันแบ่งปันความรู้ที่ได้ไปศึกษามา และขั้นตอนสุดท้าย คือ การประเมินโดยผู้เรียนร่วมประเมินกันเอง แก้ไขข้อบกพร่องกันเองก่อน จากนั้นจึงรับการประเมินจากครูผู้สอน จึงจะเห็นได้ว่าแต่ละขั้นตอนที่ผู้เรียนนั้นต้องปฏิบัติผู้เรียนจะต้องปฏิบัติ ทั้งนี้ในการเรียนแบบร่วมมือแบบจิ๊กซอว์ กระบวนการหนึ่งที่สำคัญคือ กระบวนการสื่อสารซึ่งตามปกติ การเรียนในชั้นเรียนปกติครูสามารถให้นักเรียนสื่อสารกันได้ตามปกติ การแบ่งกลุ่ม หรือการปฏิบัติกิจกรรมใดๆก็สามารถทำได้ แต่ในการจัดการเรียนแบบออนไลน์ที่จะให้มีลักษณะที่สามารถจัดการเรียนได้นั้น และช่วยให้ผู้เรียนมีปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้เรียนด้วยกันเองหรือกับครูผู้สอนการเรียนบนเว็บเป็นวิธีการเรียนที่สามารถนำมาใช้ได้ ทั้งนี้จากคำกล่าวที่มีลักษณะที่คล้ายๆกันของ Hunnum (1998 อ้างถึงใน วิชิตดา รัตนเพียร, 2545) Khan (1997), Relan and Gillani (1997 อ้างถึงใน Khan, ed., 1997), ใจทิพย์ ณ สงขลา (2547) วิชิตดา รัตนเพียร (2545) ที่กล่าวว่า การเรียนการสอนบนเว็บคือ การเรียนการสอนบนเว็บเป็นการรวบรวมเอาเครื่องมือโปรแกรมสื่อหลายมิติ ทรัพยากร เวิลด์ไวด์เว็บ มาผนวกเข้ากับวิธีการเรียนการสอนเข้าด้วยกัน เพื่อจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่ส่งเสริมให้ครูผู้สอน นักเรียนสามารถมีปฏิสัมพันธ์ซึ่งกันและกัน ส่งเสริมให้นักเรียนเรียนได้ในเวลาเดียวกัน พร้อมกัน หรือ ต่างเวลา กัน ซึ่ง วิชิตดา รัตนเพียร กล่าวเพิ่มเติมว่าการจัดการเรียนนั้นสามารถจัดให้เหมือนเช่นเดียวกับการจัดการเรียนการสอนในชั้นเรียนปกติ ดังนั้นการนำเอากระบวนการวิธีการเรียนแบบร่วมมือแบบจิ๊กซอว์มาใช้ในการเรียนการสอนบนเว็บจึงสามารถจัดทำได้ ทั้งนี้เครื่องมือสื่อสารที่นำมาใช้ที่มีส่วนช่วยในการเรียนแบบร่วมมือแบบจิ๊กซอว์ คือ บล็อก โดย Helen Du (2004) ได้ศึกษาเรื่อง การเรียนรู้โดยใช้บล็อก ซึ่งมีสาระสำคัญการวินิจฉัยประสบการณ์การศึกษาการใช้บล็อกของมหาวิทยาลัยซึ่งได้กล่าวว่า บล็อกคือเทคโนโลยีการแบ่งปันความรู้ใหม่ที่ส่งเสริมให้ผู้คนได้บันทึกความคิดของพวกเขาในรูปแบบบันทึกประจำวัน และตีพิมพ์บันทึกประจำวัน สิ่งเหล่านั้นในรูปแบบของเว็บเพจ การวิจัยพบว่านักเรียนทั่วไปสามารถบอกเล่าประสบการณ์ของตนเองได้ดี การศึกษาหาความรู้อยู่บนพื้นฐาน สอดคล้องกับแนว Constructive ซึ่งผลจากแนวทางระบบสารสนเทศมีนักเรียน 31 คน กล่าวว่า การใช้บล็อกเป็นการบันทึกสิ่งที่สำคัญเพื่อให้เกิดการเรียนรู้ ซึ่งมีผลต่อเนื่องกับผลการเรียน ในขณะที่การเรียนแบบดั้งเดิมไม่เป็นเช่นนั้น ดังนั้นบล็อกทำให้ผู้เรียนมี

ความสนใจในการเรียนสูงขึ้นมาก อีกทั้งความรู้เรื่องต่างๆที่ได้เรียนรู้ก็ยังคงรวบรวมไว้ในการเขียน บล็อกนี้อีกด้วย ทั้งนี้ในด้านลักษณะและการประยุกต์ใช้บล็อก (จันทวรรณ ปิยะวัฒน์, 2548 อ้างถึงใน สุขญา สังข์จัญญ, 2550) ที่มีส่วนช่วยให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนมีความแตกต่างกัน ซึ่ง บล็อกช่วยในด้านการจัดการเรียนการสอน สำหรับผู้เรียน คือ ด้านที่ 1 ด้านการอ่าน ผู้เรียน สามารถใช้บล็อกใช้เป็นเครื่องมือในการอ่านบล็อกของตนเอง (By Self) จะช่วยให้ผู้เรียนได้มี โอกาสทบทวนความรู้ และความคิดของตัวเองในช่วงที่ผ่านมา ช่วยทำให้เกิดการประเมินตนเอง (Self Assessment) และการประมวลความรู้ให้เป็นระบบ (Knowledge Base Management) นอกจากนี้ผู้เรียนยังสามารถอ่านบล็อกของเพื่อนร่วมชั้น (By Other students) ส่งเสริม การแลกเปลี่ยนความรู้ ความคิดเห็นกันแล้ว ยังช่วยให้ผู้เรียนรู้จักกันและมีความเข้าใจระหว่างกัน มากขึ้น เนื่องจากการเขียนข้อคิดเห็นต่างๆ ของบุคคลหนึ่ง จะสื่อทั้งเนื้อหาสาระและลักษณะ ตัวตนของผู้เขียน (Identity) ความรู้จักกัน และความเข้าใจกันระหว่างเพื่อนร่วมกลุ่ม จะช่วยให้ การเรียนแบบกลุ่มย่อย และการทำกิจกรรมการเรียนแบบร่วมมือ (Collaborative learning) ดำเนินไปอย่างมีประสิทธิภาพและสัมฤทธิ์ผล ด้านที่ 2 ด้านการเขียน ผู้เรียนสามารถ เขียนบล็อก เกี่ยวกับสิ่งที่ตัวเองได้เรียน จะเป็นการช่วยให้ผู้เรียนได้ตรวจสอบเกี่ยวกับความคิด ประสบการณ์ และ การเรียนรู้ที่ผ่านมา นำไปสู่ข้อสรุปความรู้ การนำไปใช้ การเชื่อมโยงความรู้ใหม่เข้ากับความรู้และ ประสบการณ์เดิม (ตามทฤษฎีการเรียนรู้แบบ Constructivism) เริ่มประเมินตนเอง ผู้เรียนเริ่มมี จุดมุ่งหมายในการเรียนรู้ พัฒนาไปสู่ความสามารถในการนำทางการเรียนของตนเองได้ (Self Directed Learning) นอกจากนี้ผู้เรียนยังสามารถเขียนบล็อก เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของกิจกรรมการ เรียนนั้น จะช่วยให้ครูผู้สอนสามารถติดตามประเมินผู้เรียนได้อย่างต่อเนื่อง และสามารถให้ คำแนะนำในการปรับปรุงการเรียน (Formative evaluation) และช่วยในการประเมินผลพัฒนา การของผู้เรียนในการตัดสินผลการเรียนตอนจบรายวิชาได้ (Summative evaluation) และ ในการเขียนบล็อกนั้นเพื่อให้กลุ่มผู้อ่านสามารถใช้แลกเปลี่ยนความคิดเห็นหรือการประสานงาน ในการทำงานกลุ่มได้ (Group Discussion) ในกลุ่มควบคุมที่เรียนด้วยวิธีการเรียนแบบร่วมมือ แบบจิ๊กซอว์โดยใช้เครื่องมือสื่อสารที่แตกต่างกัน ซึ่งในกลุ่มควบคุมนี้ใช้ใบงานในการบันทึกข้อมูล ต่างๆตามที่ครูกำหนดซึ่งผู้เรียนในกลุ่มนี้จะไม่มีโอกาสในการอ่านงานบันทึกของสมาชิกในกลุ่ม ทำให้ขาดการทบทวน การประเมินงาน

2. ด้านพฤติกรรมกรรมกรมีส่วนร่วมทางการเรียน

นักเรียนที่เรียนด้วยวิธีการเรียนแบบร่วมมือแบบจิ๊กซอว์ที่มีการใช้เครื่องมือสื่อสารแตกต่างกันมีพฤติกรรมกรรมกรมีส่วนร่วมทางการเรียน ที่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 จากแบบประเมินตนเองและเพื่อนสมาชิกนั้นเป็นไปตามลักษณะการเรียนแบบร่วมมือแบบจิ๊กซอว์ ผู้เรียนจะต้องเข้ากลุ่มเพื่อเรียนรู้ เพื่อศึกษาเนื้อหาที่ตนเองได้รับ แล้วนำความรู้ที่ได้มาแบ่งปันให้เพื่อนสมาชิก และหน้าที่ความรับผิดชอบของสมาชิกแต่ละคน เพื่อนำไปสู่เป้าหมายที่ตั้งไว้จึงเป็นหน้าที่ของทุกคนภายในกลุ่มซึ่งสอดคล้องกับ Johnson and Johnson, 1994; กรมวิชาการ, 2554; ทิศนา แชมมณี, 2550 ที่ได้อธิบายถึงองค์ประกอบของการเรียนแบบร่วมมือที่อาจส่งผลต่อพฤติกรรมกรรมกรมีส่วนร่วมทางการเรียน ในประเด็นดังต่อไปนี้ 1) มีความสัมพันธ์เกี่ยวข้องสัมพันธ์กันในทางบวก หรือ การพึ่งพาและเกื้อกูลกัน การที่สมาชิกในกลุ่มทำงานอย่างมีเป้าหมายร่วมกัน มีการทำงานร่วมกัน โดยที่สมาชิกทุกคนมีส่วนร่วมในการทำงานนั้น มีการแบ่งปันวัสดุ อุปกรณ์ ข้อมูลต่างๆ ในการทำงานทุกคนมีบทบาท หน้าที่และประสบความสำเร็จร่วมกัน 2) การมีปฏิสัมพันธ์กันอย่างใกล้ชิดในระหว่างการทำงานกลุ่ม หรือ การปรึกษาหารืออย่างใกล้ชิด นักเรียนมีโอกาสได้ช่วยเหลือสมาชิกในกลุ่มให้ประสบความสำเร็จด้วยกิจกรรมแลกเปลี่ยนความคิดเห็นซึ่งกันและกัน อธิบายความรู้ให้เพื่อนในกลุ่มฟัง 3) การตรวจสอบความรับผิดชอบของสมาชิกแต่ละคน หรือ ความรับผิดชอบที่ตรวจสอบได้ของสมาชิกแต่ละคน 4) การใช้ทักษะปฏิสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและทักษะการทำงานกลุ่มย่อย และ 5) การวิเคราะห์กระบวนการกลุ่ม ทั้งนี้ นักเรียนต้องอาศัยลักษณะการทำงานเหล่านี้เพื่อสังเกตและประเมินตนเองและสมาชิกภายในกลุ่มตามคุณลักษณะที่ผู้วิจัยได้กำหนดไว้ ซึ่งสอดคล้องกับหลักการเรียนแบบร่วมมือแบบจิ๊กซอว์ในขั้นตอนที่ 7 ด้านการประเมิน จากการเปิดโอกาสให้นักเรียนได้ประเมินตนเองและเพื่อนสมาชิกในกลุ่มทำให้ทราบถึงผลของพฤติกรรมกรรมกรมีส่วนร่วมทางการเรียน ทั้งนี้จากการสังเกตพฤติกรรมกรรมกรเรียนและการบันทึกของผู้วิจัย พบว่า นักเรียนที่เป็นกลุ่มตัวอย่างทั้ง 2 กลุ่ม พบว่า นักเรียนมีความสนใจและมีความตื่นตัวในการเรียนเพราะเนื่องจาก การเรียนปกตินี้จะเรียนในห้องเรียน แต่ในการทดลองในครั้งนี้ ได้นำนักเรียน ที่เป็นกลุ่มตัวอย่างในการทดลองไปเรียนที่ศูนย์การเรียนรู้ของโรงเรียน มีการใช้อินเทอร์เน็ต การเรียนด้วยบทเรียนบนเว็บ มีการใช้เครื่องมือสื่อสาร ได้แก่ บล็อก ห้องสนทนา และมีการใช้ภาษาฝรั่งเศสตามความสามารถของแต่ละบุคคลโดยมีผู้วิจัย และครูประจำวิชาคอยช่วยเหลือ และนอกเหนือจากนี้ คือ นักเรียนที่มีความสามารถด้านคอมพิวเตอร์และอินเทอร์เน็ตจะมีส่วนช่วยเหลือเพื่อนที่มีความสามารถน้อยกว่า เช่น การสมัคร อีเมล

การลงทะเบียนเพื่อรับ username และ password จึงเป็นสิ่งที่ส่งเสริมให้เกิดความร่วมมือทางการเรียน

ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

1. จากผลการวิจัยครั้งนี้แสดงให้เห็นว่า การเรียนแบบร่วมมือแบบจิ๊กซอว์โดยใช้บล็อกทำให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรวมทั้งพฤติกรรมการมีส่วนร่วมทางการเรียน มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.05 ดังนั้น ครูผู้สอนวิชาภาษาฝรั่งเศสสามารถนำหลักการ วิธีการจัดการเรียนแบบร่วมมือแบบจิ๊กซอว์ไปใช้ในการออกแบบและจัดกิจกรรมการเรียนการสอนทั้งในชั้นเรียนปกติหรือ ชั้นเรียนออนไลน์ได้

2. จากผลการวิจัยครั้งนี้ พบว่า นักเรียนที่เรียนด้วยการเรียนแบบร่วมมือแบบจิ๊กซอว์โดยใช้เครื่องมือสื่อสารบล็อกกับวิชาภาษาฝรั่งเศส มีคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนมากกว่านักเรียนที่เรียนด้วยการเรียนแบบร่วมมือแบบจิ๊กซอว์ที่ใช้เครื่องมือสื่อสารที่ใช้ใบงาน อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.05 จึงเห็นได้ว่าทั้งการเรียนแบบร่วมมือแบบจิ๊กซอว์ที่ใช้เครื่องมือสื่อสารบล็อกเป็นเครื่องมือหนึ่งในการจัดการเรียนการสอนที่มีประสิทธิภาพสามารถนำไปใช้ได้ในการจัดการเรียนการสอนวิชาภาษาฝรั่งเศส ที่ต้องการให้ผู้เรียนเกิดการเรียนแบบร่วมมือ ในด้านการแบ่งหน้าที่ในการศึกษาข้อมูล ด้านการแบ่งปันข้อมูลให้กับเพื่อนสมาชิก อีกทั้งยังมีส่วนรับผิดชอบต่อผลการเรียนของเพื่อนสมาชิก นำไปสู่การมีปฏิสัมพันธ์ที่ดีต่อกันได้

ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยครั้งต่อไป

1. ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้ให้นักเรียนแสดงความคิดเห็นถึงการเรียนการสอนผู้วิจัยพบว่า นักเรียนส่วนใหญ่ ชื่นชอบในการเรียนการสอนคือ ได้เล่นคอมพิวเตอร์ ได้เรียนในเว็บสนุกและง่าย ได้เข้าห้องแอร์ ชอบเขียนบล็อก เพราะได้รู้ความคิดของเพื่อนๆ และได้รับความรู้ของบทเรียนจากอินเทอร์เน็ต ได้เปลี่ยนบรรยากาศ มีการเปลี่ยนกลุ่ม ได้แลกเปลี่ยนความรู้กับเพื่อนโดยใช้คอมพิวเตอร์ และในส่วนที่เป็นปัญหาต่อการวิจัยครั้งนี้คือ เวลาในการเรียนน้อยไป ควรเพิ่มเวลาสอนให้มากกว่านี้ ปัญหาในการเข้าเว็บไซต์ไม่ได้เมื่อกลับไปทำที่บ้าน เครือข่ายอินเทอร์เน็ตไม่สมบูรณ์ ห้องสนทนาเวลาพิมพ์เพื่อโต้ตอบใช้เวลาในการขึ้นตัวอักษรนานพอสมควร เว็บควรมีความน่าสนใจมากกว่านี้ ดังนั้นการวิจัยในครั้งต่อไปผู้วิจัยควรตรวจสอบสภาพอินเทอร์เน็ตให้

ครอบคลุมสำหรับการใช้งานทั้งภายในชั้นเรียนและภายนอกชั้นเรียนในกรณีที่นักเรียนกลับไปทำงานต่อที่บ้าน หรือนอกชั้นเรียนที่ไม่มีครูผู้สอนอยู่ และเพิ่มระยะเวลาในการวิจัยมากขึ้นในการวิจัยครั้งต่อไป

2. รูปแบบการเรียนแบบร่วมมือ มีอีกหลายรูปแบบซึ่งผู้วิจัยหลายๆท่าน ได้นำไปใช้ในหลายๆวิชา ในส่วนของวิชาภาษาฝรั่งเศส ควรจะนำรูปแบบการเรียนแบบร่วมมือแบบอื่นๆ นอกจากแบบจิ๊กซอว์มาทดลองกับการเรียนภาษาฝรั่งเศส และนอกจากนี้แล้วในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยศึกษาเพียงแค่ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ซึ่งในการเรียนการสอนภาษาต่างประเทศ สิ่งที่น่าสนใจในการศึกษาคือ เรื่องของทักษะทางภาษาอันได้แก่ ทักษะการฟัง พูด อ่าน และเขียน ดังนั้นการวิจัยครั้งต่อไป ควรจะมีการศึกษาถึงวิธีการเรียนแบบร่วมมือแบบอื่นๆ และศึกษาวิธีการเรียนที่มีต่อผลการเพิ่มทักษะทางภาษาของนักเรียนในการวิจัยครั้งต่อไป

3. ในด้านการศึกษาพฤติกรรมการมีส่วนร่วมทางการเรียน ผู้วิจัยศึกษาเพียงแค่ ค่าเฉลี่ยส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน แล้วนำคะแนนการประเมินจากนักเรียนมาเปรียบเทียบความแตกต่างของ 2 กลุ่ม ซึ่งพบว่าทั้ง 2 กลุ่มมีความแตกต่างกันในด้านพฤติกรรมการมีส่วนร่วมทางการเรียน ทั้งนี้ในการศึกษาในด้านพฤติกรรมการมีส่วนร่วมทางการเรียนควรศึกษาเพิ่มเติมว่าพฤติกรรมการมีส่วนร่วมทางการเรียนมีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หรือมีผลต่อทักษะทางการเรียนทางภาษาต่างประเทศหรือไม่ในการวิจัยครั้งต่อไป

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

รายการอ้างอิง

ภาษาไทย

กรวิภา วงศ์พัฒนกิจ. ผลของการใช้โปรแกรมการเรียนการสอนอ่านภาษาอังกฤษบนเว็บตามแนวคิดการเรียนรู้ภาษาเชิงวิชาการต่อความสามารถในการอ่านเพื่อความเข้าใจและกลวิธีการอ่านของนักเรียนเตรียมทหาร. วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการสอนภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศ ภาควิชาหลักสูตรการสอนและเทคโนโลยีการศึกษา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2549.

กระทรวงศึกษาธิการ. เอกสารชุดเทคนิคการจัดกระบวนการเรียนรู้ที่ผู้เรียนสำคัญที่สุด “การจัดการเรียนรู้รูปแบบร่วมมือ”, 2544.

กิดานันท์ มลิทอง. เทคโนโลยีการศึกษาและนวัตกรรม. – พิมพ์ครั้งที่ 2. -- กรุงเทพมหานคร: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2543.

เกรียงไกร วิชระอนนท์. ทำ+เล่นให้เป็น blog. กรุงเทพฯ: วิตตี้ กรุ๊ป, 2547.

ใจทิพย์ ณ สงขลา. การออกแบบการเรียนการสอนบนเว็บ ในระบบการเรียนอิเล็กทรอนิกส์. กรุงเทพมหานคร: คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2547.

ฉันทนา โหมดมณี. การนำเสนอการออกแบบห้องเรียนคอมพิวเตอร์เพื่อการเรียนแบบร่วมมือสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษา. วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาเทคโนโลยีและสื่อสารการศึกษา ภาควิชาสารสนเทศศึกษา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2543.

เฉลิมลาภ ทองอาจ. ผลของการใช้รูปแบบการสอนโมทัศน์ที่มีต่อผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้หลักการใช้ภาษาไทยและความสามารถในการคิดเชิงมนทัศน์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2. วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาการสอนภาษาไทย ภาควิชาหลักสูตรการสอนและเทคโนโลยีการศึกษา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2550.

ชนิซดา ชนะกิจจานุกิจ. ผลของการเรียนแบบสืบสอบบนเว็บด้วยวิธีการเรียนแบบร่วมมือที่แตกต่างกันที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและพฤติกรรมความร่วมมือร่วมทางกรเรียนกลุ่มสาระการเรียนรู้สังคมศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรมของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้น. วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาโสตทัศนศึกษา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2550.

ชลลดา ลิขสิทธิ์. การนำเสนอรูปแบบการเรียนการสอนบนเว็บ โดยใช้หลักการจัดกิจกรรมแบบ 4 MAT เพื่อพัฒนาการคิดอย่างมีวิจารณญาณสำหรับนิสิตปริญญาบัณฑิตสาขา วิทยาศาสตร์กายภาพและเทคโนโลยี จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. วิทยานิพนธ์ปริญญา ครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาโสตทัศนศึกษา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย , 2548.

ณัฐสุภรณ์ หลาวทอง. การวัดและการประเมินผลทางการศึกษา. กรุงเทพมหานคร: ภาควิชาวิจัยและจิตวิทยาการศึกษา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2548.

ทิสนา แคมมณี. กลุ่มสัมพันธ์เพื่อการทำงานและการจัดการเรียนการสอน. กรุงเทพมหานคร: นิชนิน แอดเวอร์ไทซิง กรุ๊ป, 2545.

ทิสนา แคมมณี. ศาสตร์การสอน: องค์ความรู้เพื่อการจัดกระบวนการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพ. พิมพ์ครั้งที่ 5. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์. 2550.

นิตยา คงเกษม. ผลของการเรียนแบบร่วมมือที่บูรณาการกับโยนิโสมนสิการที่มีต่อความฉลาดทาง อารมณ์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4. วิทยานิพนธ์ปริญญาคุษฎับัณฑิต สาขาวิชา จิตวิทยาการศึกษา ภาควิชาสารัตถศึกษา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2544.

นิภา เมธาวีชัย. การประเมินผลการเรียน. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพมหานคร: สำนักส่งเสริม วิชาการ สถาบันราชภัฏธนบุรี, 2536.

บุญธรรม กิจปรีดาบริสุทธิ์. เทคนิคการสร้างเครื่องมือรวบรวมข้อมูลสำหรับกรวิจัย. พิมพ์ครั้งที่ 5. กรุงเทพมหานคร: สามเจริญพานิชย์, 2542.

ปทีป เมธาคุนวุฒิ. การจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง. กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2543.

พวงเล็ก อุตระ. วิธีสอนวิชาภาษาไทยระดับมัธยมศึกษา. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2539.

พิมพ์พันธ์ เดชะคุปต์ และ พเยาว์ ยินดีสุข. ทักษะ 5C เพื่อการพัฒนาหน่วยการเรียนรู้และการจัดการเรียนการสอนแบบบูรณาการ. พิมพ์ครั้งที่ 3. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2549.

พิมพ์พันธ์ เดชะคุปต์. การเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ: แนวคิด วิธี และเทคนิคการสอน. กรุงเทพมหานคร: เดอะมาสเตอร์กรุ๊ป แมเนจเม้นท์, 2544.

พิมพ์พันธ์ เดชะคุปต์. การเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ: แนวคิด วิธี และเทคนิคการสอน 2. กรุงเทพมหานคร: เดอะมาสเตอร์กรุ๊ป แมเนจเม้นท์, 2544.

พิมพ์พันธ์ เดชะคุปต์. ความสัมพันธ์ระหว่างกลวิธีสอน คุณภาพของกลวิธีสอน เวลาที่ใช้ในการเรียนกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิทยาศาสตร์ ของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้นในกรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์ปริญญาคุษฎุภบัณฑิต สาขาหลักสูตรและการสอน คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2530.

พัชรี วงษ์สุวรรณ. ผลของการจัดกลุ่มการเรียนรู้แบบร่วมมือในบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนวิชาคณิตศาสตร์ที่มีต่อสัมฤทธิ์ผลทางการเรียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2. วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาโสตทัศนศึกษา ภาควิชาโสตทัศนศึกษา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2543.

ภัทรา นิคมานนท์. การประเมินผลการเรียน. กรุงเทพมหานคร: อักษราพิพัฒน์, 2538.

เยาวดี วิบูลย์ศรี. การวัดผลและการสร้างแบบสอบผลสัมฤทธิ์. พิมพ์ครั้งที่ 5. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2549.

ละเอียด จุฑานันท์ และ กิ่งแก้ว อารีรักษ์. การจัดสาระการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้
ภาษาต่างประเทศ (ฝรั่งเศส) ตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544.
หน่วยศึกษานิเทศก์ กรมสามัญศึกษา เขตการศึกษา 7, 2546.

ล้วน สายยศ และ อังคณา สายยศ. เทคนิคการสร้างและสอบข้อสอบความถนัดทางการเรียน.
กรุงเทพมหานคร: ชมรมเด็ก, 2541.

วชิราพร อัจฉริยโกศล. การประเมินสื่อการเรียนการสอน. วารสารครูศาสตร์. 21,3 (มกราคม-
มีนาคม, 2536): 13-29.

วรรณุช เนตรพิศาลวนิช. การพัฒนารูปแบบการฝึกอบรมผ่านเว็บด้วยการเรียนแบบร่วมมือแบบ
กรณีศึกษาเพื่อการพัฒนาการคิดอย่างมีวิจารณญาณ สำหรับพยาบาลวิชาชีพ.
วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรดุษฎีบัณฑิต สาขาเทคโนโลยีและสื่อสารการศึกษา คณะ
ครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2544.

วรางคณา หอมจันทร์. ผลของโปรแกรมการเรียนการสอนผ่านเว็บแบบเปิดและปิด และระดับ
ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียน
มัธยมศึกษาปีที่ 2. วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาสารสนเทศศึกษา
ภาควิชาสารสนเทศศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2542.

วิชุดา รัตนเพียร. การเรียนการสอนบนเว็บชั้นนำ. ภาควิชาสารสนเทศศึกษา คณะครุศาสตร์
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2545.

วิโรจน์ วโรตมปราโมทย์. การพัฒนารูปแบบโปรแกรมสนทนาออนไลน์ที่ใช้เทคนิคกระบวนการกลุ่ม
ที่มีผลต่อพฤติกรรมการมีส่วนร่วม สำหรับนิสิตบัณฑิตศึกษา. วิทยานิพนธ์ปริญญา
ครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาสารสนเทศศึกษา ภาควิชาสารสนเทศศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2547.

วัฒนาพร ระวังทุกข์. เทคนิคและกิจกรรมการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญตามหลักสูตรการศึกษา
ขั้นพื้นฐาน พ.ศ. 2544. กรุงเทพฯ: พริกหวานกราฟฟิค, 2545.

ศิริชัย กาญจนวาสี. ทฤษฎีทดสอบแบบดั้งเดิม. พิมพ์ครั้งที่ 4. กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์แห่ง
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2544.

ศิริเดช สุชีวะ. หลักการประเมินการเรียนรู้. ใน สุวิมล ว่องวานิช (บรรณาธิการ), การประเมินผล
การเรียนรู้แนวใหม่. หน้า 52-64. กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์
มหาวิทยาลัย, 2546.

ศึกษานิเทศก์, กระทรวง. กรมวิชาการ. คู่มือการจัดการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย.
กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์องค์การรับส่งสินค้าและพัสดุภัณฑ์. 2545 ก.

ศึกษานิเทศก์, กระทรวง. กรมวิชาการ. หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2543.
กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์องค์การรับส่งสินค้าและพัสดุภัณฑ์. 2545 ข.

สนอง อินละคร. เทคนิควิธีการและนวัตกรรมที่ใช้จัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่เน้นนักเรียนเป็น
ศูนย์กลาง. พิมพ์ครั้งที่ 1. อุดรราชธานี : หน่วยงานศึกษานิเทศก์ กรมสามัญศึกษา เขต
การศึกษา 10, 2544.

สุจริต เพียรชอบ และ สายใจ อินทร์พรหม. วิธีสอนภาษาไทยระดับมัธยมศึกษา. พิมพ์ครั้งที่
3. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2538.

สุชนา สังข์จรรยา. ผลของการเรียนบทเรียนบนเว็บโดยใช้บล็อกที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและ
ความคงทนในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น.
วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาโสตทัศนศึกษา ภาควิชาหลักสูตร
การสอน และเทคโนโลยีการศึกษา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2550.

สุนันทา มั่นเศรษฐวิทย์. การประเมินผลภาษาไทย. กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์
มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, 2544.

สุพจน์ ศรีนุตพงษ์. มาทำ Weblog กันเถอะ. E-COMMERCE. 7(80). หน้า 61-64. สิงหาคม 2548.

สุภาพ วาดเขียน. มาตรฐานและประเมินผลพฤติกรรม. กรุงเทพมหานคร: ภาควิชาวิจัยทางการศึกษา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2525.

สุรัชย์ ขวัญเมือง. วิธีสอนและการวัดผลวิชาคณิตศาสตร์ในชั้นประถมศึกษา. เอกสารการนิเทศการศึกษา ฉบับที่ 214. กรุงเทพมหานคร: หน่วยศึกษานิเทศก์ กรมการฝึกหัดครู, 2522.

สุวิมล ว่องวานิช. ทิศทางใหม่และมาตรฐานของการประเมินผู้เรียน. ใน สุวิมล ว่องวานิช (บรรณาธิการ), การประเมินผลการเรียนรู้แนวใหม่. หน้า 65-82. กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2546.

เสริมศักดิ์ วิศาลาภรณ์ และ อเนกกุล กรีแสง. หลักการเบื้องต้นของการวัดผลการศึกษา. โครงการตำรามหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ พิษณุโลก. พิมพ์ครั้งที่ 4. กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์พิษณุโลก, 2522.

อนุชัย ธีระเรืองไชยศรี. นวัตกรรมใหม่ในการจัดการเรียนการสอนผ่านระบบเครือข่าย (Emerging Innovation in Online Learning). วารสารเทคโนโลยีและสื่อสารการศึกษา. 20-28. พฤษภาคม – สิงหาคม 2547.

อัจฉรา ชิวพันธ์. ภาษาพาสอน: เรื่องน่ารู้สำหรับครูภาษาไทย. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2547.

อัจฉรา ประไพตระกูล. ปัจจัยคัดสรรที่มีต่อพฤติกรรมการเรียนรู้และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น. ใน จันทร์เพ็ญ เชื้อพานิช และ สร้อยสน สกลรักษ์ (บรรณาธิการ), ประมวลบทความการเรียนรู้การสอนและการวิจัยระดับมัธยมศึกษา. หน้า 93-100. กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2542.

เอมอร จังศิริพรภรณ์. การประเมินผลการเรียนรู้. ใน สุวิมล ว่องวานิช (บรรณาธิการ), การประเมินผลการเรียนรู้แนวใหม่. หน้า 144-165. กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2546.

ภาษาอังกฤษ

Brown, Matt. How deficient skills affect specific learning tasks. Achievement & Learning Centre 2004. [Online]. Available from: <http://www.achieveandlearn.com/deficiencies.html> [2007, July 24]

Camahalan, F. M. G. Effects of self-regulated learning on mathematics achievement of selected Southeast Asian children. Journal of Instructional Psychology [online]. Available from: http://findarticles.com/p/articles/mi_m0FCG/is_3_33/ai_n17134811 [2007, July 26]

Cruikshank, Donald R. The act of teaching. 4th ed. The MacGraw-Hill Companies, Inc, 2006.

Gillies, Robyn M. Cooperative learning: integrating theory and practice. Sage Publications, Inc, 2007.

Good, C. V., ed. Dictionary of education. 3rd ed. New York: McGraw-Hill, 1973.

Gunter, Mary Alice. Instruction: a models approach. 5th ed. Boston: Pearson Education, 2007.

Haladyna, T. H. Essentials of standardized achievement testing validity and accountability. Boston: Allyn and Bacon. 2002.

Helen Du. Learning with weblogs: An Empirical Investigation. 2003. [Online]. Available from: <http://waynernet.com/tiki/tikiindex.php?page=Constructivist%20learning%20with%20weblogs>.

Johnson, D.W. and Johnson, R.T. Learning together and alone: Cooperative, Competitive, and Individualistic Learning. 4th ed. University of Minnesota: Prantice-Hall, 1994.

Kauchak, D.P. and Eggen, P.D. Learning and teaching: research-based model. 3rd ed. Boston: Allyn and bacon, 1998.

Khan, B.H, (Ed.). Web-based instruction. Englewood Cliffs, NJ: Educational Technologies Publications, 1997.

Kim, E., Kim, J. and Rhee, M. Effects of cooperative learning sessions on communication apprehension, academic achievement and class satisfaction among college students. Paper presented at the annual meeting of the International Communication Association, New Orleans Sheraton, New Orleans, LA. 2004. [Online]. Available from: http://www.allacademic.com/meta/p113092_index.html [2007, July 26].

Marat, D. Secondary school students' self-efficacy in mathematics and achievement in diverse schools. Dissertation abstracts. 2005. [Online]. Available from: <http://repositoryaut.lconz.ac.nz/theses/460/> [2007, July 27].

McMaster, K. N. And Fuchs, D. Effects of cooperative learning on the academic achievement of students with learning disabilities: An update of Tateyama-Sniezek's Review. Learning Disabilities Research & Practice, Volume 17, Number 2, May 2002, pp. 107-117(11). 2002. [Online]. Available from: <http://www.ingentaconnect.com/content/bpl/ldrp/2002/00000017/00000002/art00003> [2007, July 27].

Raynolds, C. R., Livingston, R. B. and Willison, V. Measurement and Assessment in Education. Boston: Pearson Education, 2006.

Rink, Thobias O. Deutschlands Diskussion uber Katzenklos/ Blogging Grows Up. Novum Journal. p. 26-7 (July 2004)

Seguin, C. A. Teacher use of the electronic information highway (Internet) for curriculum and instruction and professional activities. Unpublished doctoral dissertation, University of South Dakota, 1997.

Slavin, R.E. Cooperative Learning. 2nd ed. Boston: Allyn and Bacon, 1995.

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ภาคผนวก

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ภาคผนวก ก
รายนามผู้เชี่ยวชาญ

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

รายชื่อผู้เชี่ยวชาญ

รายชื่อผู้เชี่ยวชาญด้านการเรียนการสอนบนเว็บและการใช้บล็อก

1. อาจารย์ ดร. บุญเรือง เนียมหอม สาขาวิชาเทคโนโลยีการศึกษา
ภาควิชาหลักสูตร การสอนและเทคโนโลยีการศึกษา
คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
2. อาจารย์ ดร. ประกอบ กรณীগิจ สาขาวิชาเทคโนโลยีการศึกษา
ภาควิชาหลักสูตร การสอนและเทคโนโลยีการศึกษา
คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
3. อาจารย์ ดร. จินตวีร์ คล้ายสังข์ สาขาวิชาเทคโนโลยีการศึกษา
ภาควิชาหลักสูตร การสอนและเทคโนโลยีการศึกษา
คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

รายชื่อผู้เชี่ยวชาญด้านการเรียนการสอนภาษาฝรั่งเศส

1. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. สุรภี ฐุใจปการ สาขาวิชาการสอนภาษาต่างประเทศ
ภาควิชาหลักสูตร การสอนและเทคโนโลยีการศึกษา
คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
2. อาจารย์สุภาณี พัฒราช โรงเรียนทวีธาภิเศก
3. อาจารย์ปราณี ศิริรัตน์ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษากทมพมมหานคร เขต 1

ภาคผนวก ข

- หนังสือและ/ หรือ บันทึกรวบรวมข้อมูล เชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญ
- หนังสือขออนุญาตทดลองใช้เครื่องมือ
- หนังสือขออนุญาตเก็บข้อมูลวิจัย

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ที่ ศธ 0512-๘2771/150

คณะกรรมการ อุดมการณ์มหาวิทยาลัย
อนนพวิทยุ กรุงเทพมหานคร 10330

20 มกราคม 2552

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญด้านการเรียนการสอนบนเว็บและการใช้บล็อก

เรียน อาจารย์ ดร.บุญเรือง เนียมหอม

สิ่งที่ส่งมาด้วย เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ด้วย นายวงศ์ปกรณ์ พชรธรรมโรจน์ นิสิตชั้นปริญญาโทบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตร การสอน และเทคโนโลยีการศึกษา สาขาวิชาโสตทัศนศึกษา อยู่ในระหว่างการศึกษาปริญญาโทเรื่อง "ผลของการเรียนแบบร่วมมือแบบจิ๊กซอว์โดยใช้บล็อกที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาฝรั่งเศสของนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่5" โดยมี รองศาสตราจารย์ ดร.กิตตินันท์ มลิทอง เป็นอาจารย์ที่ปรึกษา ในการนี้จึงขอเชิญท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญด้านการเรียนการสอนบนเว็บและการใช้บล็อก ทั้งนี้ นิสิตผู้วิจัยจะได้ประสานงานในรายละเอียดต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์จากท่าน โปรดเป็นผู้เชี่ยวชาญดังกล่าว เพื่อประโยชน์ทางวิชาการต่อไป และขอขอบคุณมาในโอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร.บุญเรือง เนียมหอม)

รองคณบดี

ปฏิบัติกรแทนคณบดี

ฝ่ายวิชาการ หลักสูตรและการสอน

โทร. 0-2218-2680-2 ต่อ 612

บันทึกข้อความ

ส่วนงาน ฝ่ายวิชาการ หลักสูตรและการสอน คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย โทร.82680-2 ต่อ 612
ที่ ทธ 0512.6(2771)/152 วันที่ 20 มกราคม 2552

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญด้านการเรียนการสอนบนเว็บและการใช้บล็อก

เรียน อาจารย์ ดร.จินตวีร์ ก้ายสังข์

ด้วย นายวงศ์ปรอด์ พชรธรรมโรจน์ นิสิตชั้นปริญญาโทบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตร การสอน และเทคโนโลยีการศึกษา สาขาวิชาโสตทัศนศึกษา อยู่ในระหว่างการดำเนินงานวิจัยวิทยานิพนธ์เรื่อง "ผลของการเรียนแบบร่วมมือแบบจิ๊กซอว์โดยใช้บล็อกที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาฝรั่งเศสของนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่5" โดยมี รองศาสตราจารย์ ดร.กิตานันท์ นลิตอง เป็นอาจารย์ที่ปรึกษา ในการนี้จึงขอเชิญท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญด้านการเรียนการสอนบนเว็บและการใช้บล็อก ทั้งนี้ นิสิตผู้วิจัยจะได้ประสานงานในรายละเอียดต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์จากท่านโปรดเป็นผู้เชี่ยวชาญดังกล่าว เพื่อประโยชน์ทางวิชาการต่อไป และขอขอบคุณมาในโอกาสนี้

(รองศาสตราจารย์ ดร.อรชัญญา รัตนอุบล)
รองคณบดีฝ่ายวิชาการ หลักสูตรและการสอน

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

บันทึกข้อความ

ส่วนงาน ฝ่ายวิชาการ หลักสูตรและการสอน คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย โทร.82680-2 ต่อ 612

ที่ ศธ 0512.6(2771)/151

วันที่ 20 มกราคม 2552

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญด้านการเรียนการสอนบนเว็บและการใช้บล็อก

เรียน อาจารย์ ดร.ประกอบ กรณีกิจ

ด้วย นายวงศ์ปกรณ์ พชรธรรมโรจน์ นิสิตชั้นปริญญาโทบัณฑิต ภาควิชาหลักสูตร การสอน และเทคโนโลยีการศึกษา สาขาวิชาโสตทัศนศึกษา อยู่ในระหว่างการดำเนินงานวิจัยวิทยานิพนธ์เรื่อง "ผลของการเรียนแบบร่วมมือแบบจิ๊กซอว์โดยใช้บล็อกที่มีคุณสมบัติการเว้นภาษาฝรั่งเศสของนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่5" โดยมี รองศาสตราจารย์ ดร.กิตานันท์ มณีทอง เป็นอาจารย์ที่ปรึกษา ในกรณีนี้จึงขอเชิญท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญด้านการเรียนการสอนบนเว็บและการใช้บล็อก ทั้งนี้ นิสิตผู้วิจัยจะได้ประสานงานในรายละเอียดต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์จากท่านโปรดเป็นผู้เชี่ยวชาญดังกล่าว เพื่อประโยชน์ทางวิชาการต่อไป และขอขอบคุณมาในโอกาสนี้

(รองศาสตราจารย์ ดร.อาชญญา รัตนกุล)

รองคณบดีฝ่ายวิชาการ หลักสูตรและการสอน

สถาบันวิทยุบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

บันทึกข้อความ

ส่วนงาน ฝ่ายวิชาการ หลักสูตรและการสอน คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย โทร.82680-2 ต่อ 612
ที่ ทธ 0512.6(2771)/153 วันที่ 20 มกราคม 2552

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญด้านการเรียนการสอนภาษาฝรั่งเศส

เรียน ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุรณี รุโงปการ

ด้วย นายวงศ์ปกรณ์ พชรธรรมโรจน์ มีติดขัดปัญหาหาบัณฑิต ภาควิชาหลักสูตร การสอน และเทคโนโลยีการศึกษา สาขาวิชาโสตทัศนศึกษา อยู่ในระหว่างการดำเนินงานวิจัยวิทยานิพนธ์เรื่อง "ผลของการเรียนแบบร่วมมือแบบจิ๊กซอว์โดยใช้บล็อกที่มีคอสตัมดูทรีทางการเรียนภาษาฝรั่งเศสของนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่5" โดยมี รองศาสตราจารย์ ดร.กิดานันท์ นลิตทอง เป็นอาจารย์ที่ปรึกษา ในกรณีนี้จึงขอเชิญท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญด้านการเรียนการสอนภาษาฝรั่งเศส ทั้งนี้มีติดผู้วิจัยจะได้ประสานงานในรายละเอียดต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์จากท่านโปรดเป็นผู้เชี่ยวชาญดังกล่าว เพื่อประโยชน์ทางวิชาการต่อไป และขอขอบคุณมาในโอกาสนี้

(รองศาสตราจารย์ ดร.อาชญญา รัตนอุบล)
รองคณบดีฝ่ายวิชาการ หลักสูตรและการสอน

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ที่ ศษ 0512.6(2771)154

คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
ถนนพญาไท กรุงเทพมหานคร 10330

20 มกราคม 2552

เรื่อง ขอมติเป็นผู้เชี่ยวชาญด้านการเรียนการสอนภาษาฝรั่งเศส

เรียน อาจารย์สุปราณี พิศราช

สิ่งที่ส่งมาด้วย เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ด้วย นายวงศ์ปรกรณ์ พชรธรรมโรจน์ นิสิตชั้นปริญญาโท สาขาวิชาศึกษาศาสตร์ ภาควิชาหลักสูตร การสอน และเทคโนโลยีการศึกษา สาขาวิชาโสตทัศนศึกษา อยู่ในระหว่างการดำเนินงานวิจัยวิทยานิพนธ์เรื่อง "ผลของการเรียนแบบร่วมเมื่อแบบจิ๊กซอว์โดยใช้บล็อกที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาฝรั่งเศสของนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 5" โดยมี รองศาสตราจารย์ ดร.กิตติพันธ์ นลิกทอง เป็นอาจารย์ที่ปรึกษา ในการนี้จึงขอมติทำหน้าที่เป็นผู้เชี่ยวชาญด้านการเรียนการสอนภาษาฝรั่งเศส ทั้งนี้มีมติผู้วิจัยจะได้ประสานงานในรายละเอียดต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์จากท่านโปรดเป็นผู้เชี่ยวชาญดังกล่าว เพื่อประโยชน์ทางวิชาการต่อไป และขอขอบคุณในโอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร.ชาชีญา รัตนอุดม)

รองคณบดี

ปฏิบัติกรแทนคณบดี

ฝ่ายวิชาการ หลักสูตรและการสอน

โทร. 0-2218-2680-2 ต่อ 612

สถาบันวิจัยปฏิบัติการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

158

ที่ ทบ 0512.6(2771)/155

คณะทศศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
ถนนพญาไท กรุงเทพมหานคร 10330

20 มกราคม 2552

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญด้านการเรียนการสอนภาษาฝรั่งเศส

เรียน อาจารย์ปราณี ศิริวิรัตน์

สิ่งที่ส่งมาด้วย เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ด้วย นายวงศ์ปรกรณ์ พชรธรรมโรจน์ นิสิตชั้นปริญญาโท สาขาวิชาหลักสูตร การสอน และเทคโนโลยีการศึกษา สาขาวิชาโสตทัศนศึกษา อยู่ในระหว่างการศึกษาปริญญาโท เรื่อง "ผลของการเรียนแบบร่วมมือแบบจิ๊กซอว์โดยใช้ใบสื่อที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาฝรั่งเศสของนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 5" โดยมี รองศาสตราจารย์ ดร.กิตานันท์ มลิทอง เป็นอาจารย์ที่ปรึกษา ในการนี้จึงขอเชิญท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญด้านการเรียนการสอนภาษาฝรั่งเศส ทั้งนี้ นิสิตผู้วิจัยจะได้ประสานงานในรายละเอียดต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์จากท่านโปรดเป็นผู้เชี่ยวชาญดังกล่าว เพื่อประโยชน์ทางวิชาการต่อไป และขอขอบคุณมาในโอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร.ชาญัญญา วัฒนอุบล)

รองคณบดี

ปฏิบัติการแทนคณบดี

ฝ่ายวิชาการ หลักสูตรและการสอน

โทร. 0-2218-2680-2 ต่อ 612

สถาบันวิจัยปฏิบัติการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ที่ ศธ 0512.6(2771)/156

คณะศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
ถนนพญาไท กรุงเทพมหานคร 10330

21 มกราคม 2552

เรื่อง ขออนุญาตทดลองใช้เครื่องมือวิจัย

เรียน ผู้อำนวยการ โรงเรียนเทพธิดจักร

สิ่งที่ส่งมาด้วย เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ด้วย นายวงศ์ปกรณ์ พชรธรรมโรจน์ นิสิตชั้นปริญญาโทบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตร การสอนและ เทคโนโลยีการศึกษา สาขาวิชาโศลกศึกษา อยู่ในระหว่างการศึกษาวิจัยวิทยานิพนธ์เรื่อง "ผลของการเรียน แบบร่วมมือแบบจิ๊กซอว์โดยใช้บล็อกที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาฝรั่งเศสของนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่5" โดยมี รองศาสตราจารย์ ดร.กนิษฐา นิลทอง เป็นอาจารย์ที่ปรึกษา ในกรณีนี้จึงมีความจำเป็นต้องทดลองใช้ เครื่องมือ คือ เว็บไซต์การเรียนการสอนวิชาภาษาฝรั่งเศส แบบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่อง Le systeme la sante และขอให้ห้องคอมพิวเตอร์ กับนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 5 ทั้งนี้ผู้วิจัยจะได้ประสานงานในรายละเอียดต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์จากท่านโปรดอนุญาตให้ นายวงศ์ปกรณ์ พชรธรรมโรจน์ ได้ทดลอง ใช้เครื่องมือดังกล่าว เพื่อประโยชน์ทางการศึกษาต่อไป และขอขอบคุณมาในโอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร.อรชัญญา รัตนอุบล)

รองคณบดี

ปฏิบัติกรแทนคณบดี

ฝ่ายวิชาการ หลักสูตรและการสอน
โทร. 0-2218-2680-2 ต่อ 612สถาบันวิจัยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ที่ ศธ 0512.6(2771)/157

คณะครูศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
ถนนพญาไท กรุงเทพมหานคร 10330

21 มกราคม 2552

เรื่อง ขออนุญาตทดลองใช้เครื่องมือวิจัย

เรียน อาจารย์สร้อยนภา อณรงค์วิรัตน์

สิ่งที่ส่งมาด้วย เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ด้วย นายวงศ์ปกรณ์ พชรธรรมโรจน์ นิสิตชั้นปริญญาโท สาขาวิชาหลักสูตร การสอนและ เทคโนโลยีการศึกษา สาขาวิชา ศึกษาศาสตร์ศึกษา อยู่ในระหว่างการศึกษาวิจัยวิทยานิพนธ์เรื่อง "ผลของการเรียน แบบร่วมมือแบบจิ๊กซอว์โคออร์ดิเนตที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาฝรั่งเศสของนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 5" โดยมี รองศาสตราจารย์ ดร.กิตานันท์ มลิทอง เป็นอาจารย์ที่ปรึกษา ในการนี้ นิสิตมีความจำเป็นต้องทดลองใช้ เครื่องมือ คือ เว็บไซต์การเรียนการสอนวิชาภาษาฝรั่งเศส แบบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่อง Le systeme la sante และขอใช้ห้องคอมพิวเตอร์ กับนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 5 ทั้งนี้ นิสิตผู้วิจัยจะได้ประสานงานในรายละเอียดต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์จากท่านโปรดอนุญาตให้ นายวงศ์ปกรณ์ พชรธรรมโรจน์ ได้ทดลอง ใช้เครื่องมือดังกล่าว เพื่อประโยชน์ทางการศึกษาต่อไป และขอขอบคุณมาในโอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

 (รองศาสตราจารย์ ดร.อาชีญา วัฒนอุบล)
 รองคณบดี
 ปฏิบัติการแทนคณบดี

สถาบันวิจัยประชากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ฝ่ายวิชาการ หลักสูตรและการสอน
โทร. 0-2218-2680-2 ต่อ 612

ที่ ศษ 0512.6(2771)/158

คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
ถนนพญาไท กรุงเทพมหานคร 10330

21 มกราคม 2552

เรื่อง ขอความร่วมมือในการเก็บข้อมูลวิจัย

เรียน ผู้อำนวยการ โรงเรียนนนทรีวิทยา

สิ่งที่ส่งมาด้วย เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ด้วย นายวงศ์ปกรณ์ พชรธรรมโรจน์ นิสิตชั้นปริญญาโท สาขาวิชาหลักสูตร การสอนและ เทคโนโลยีการศึกษา สาขาวิชาโสตทัศนศึกษา อยู่ในระหว่างการศึกษาวิทยานิพนธ์เรื่อง "ผลของการเรียนแบบร่วมมือแบบจิ๊กซอว์โคอ์ดิเนชันต่อกิจกรรมสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาฝรั่งเศสของนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 5 โดยมี รองศาสตราจารย์ ดร.กิตตินันท์ ฉลิทง เป็นอาจารย์ที่ปรึกษา ในการนี้ นิสิตมีความจำเป็นต้องเก็บข้อมูลด้วยวิธีการเรียนการสอนวิชาภาษาฝรั่งเศส บล็อก แบบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่อง Le systeme la sante แบบประเมินความร่วมมือในการปฏิบัติงานกลุ่มของนักเรียน และขอใช้ห้องคอมพิวเตอร์ กับนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 5 ทั้งนี้ นิสิตผู้วิจัยจะ ได้ประสานงานในรายละเอียดต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์จากท่านโปรดอนุญาตให้ นายวงศ์ปกรณ์ พชรธรรมโรจน์ ได้ทำการเก็บข้อมูลวิจัยดังกล่าว เพื่อประโยชน์ทางวิชาการต่อไป และขอขอบคุณมาในโอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร.อชิษฐ์ รัตนกุล)

รองคณบดี

ปฏิบัติการแทนคณบดี

ฝ่ายวิชาการ หลักสูตรและการสอน

โทร. 0-2218-2680-2 ต่อ 612

สถาบันนวัตกรรมการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ที่ ศบ 0512.6(2771)/159

คณะศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
ถนนพญาไท กรุงเทพมหานคร 10330

21 มกราคม 2552

เรื่อง ขอความร่วมมือในการเก็บข้อมูลวิจัย

เรียน อาจารย์ตีวินันท์ วงศ์วีร์วัจน์

สิ่งที่ส่งมาด้วย เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ด้วย นายวงศ์ปกรณ์ พชรธรรมโรจน์ นิสิตชั้นปริญญาโท สาขาวิชาศึกษาศาสตร์ การสอนและเทคโนโลยีการศึกษา สาขาวิชาโสตทัศนศึกษา อยู่ในระหว่างการดำเนินงานวิจัยวิทยานิพนธ์เรื่อง "ผลของการเรียนแบบร่วมมือแบบจิ๊กซอว์โดยใช้บล็อกที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาฝรั่งเศสของนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 5" โดยมี รองศาสตราจารย์ ดร.กิตานันท์ มลิทอ้ง เป็นอาจารย์ที่ปรึกษา ในการนี้ นิสิตมีความจำเป็นต้องเก็บข้อมูลด้วยวิธีการเรียนการสอนวิชาภาษาฝรั่งเศส บล็อก แบบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่อง Le systeme la sante แบบประเมินความร่วมมือในการปฏิบัติงานกลุ่มของนักเรียน และขอใช้ห้องคอมพิวเตอร์ กับนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 5 ทั้งนี้ นิสิตผู้วิจัยจะ ใ้ประสานงานในรายละเอียดต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์จากท่านโปรดอนุญาตให้ นายวงศ์ปกรณ์ พชรธรรมโรจน์ ได้ทำการเก็บข้อมูลวิจัยดังกล่าว เพื่อประโยชน์ทางการต่อไป และขอขอบคุณมาในโอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร.ชาชัยญา รัตนอุปถ)

รองคณบดี

ปฏิบัติการแทนคณบดี

ฝ่ายวิชาการ หลักสูตรและการสอน

โทร. 0-2218-2680-2 ต่อ 612

สถาบันวิจัยประชากรและสังคม
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ที่ ศธ 0512.6(2771)/160

คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
ถนนพญาไท กรุงเทพมหานคร 10330

21 มกราคม 2552

เรื่อง ขอความร่วมมือในการเก็บข้อมูลวิจัย

เรียน อาจารย์ประกฤษ อัญชัยทอง

สิ่งที่ส่งมาด้วย เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ด้วย นายวงศ์ปกรณ์ พชรธรรมโรจน์ นิสิตชั้นปริญญาโท สาขาวิชาหลักสูตร การสอนและ เทคโนโลยีการศึกษา สาขาวิชาโสตทัศนศึกษา อยู่ในระหว่างการศึกษาวิทยานิพนธ์เรื่อง "ผลของการเรียนแบบร่วมมือแบบจิ๊กซอว์โดยใช้บล็อกที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาฝรั่งเศสของนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 5" โดยมี รองศาสตราจารย์ ดร.กิตติพันธ์ นลัทธอง เป็นอาจารย์ที่ปรึกษา ในการนี้ นิสิตมีความจำเป็นต้องเก็บข้อมูลด้วยวิธีการเรียนการสอนวิชาภาษาฝรั่งเศส บล็อก แบบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่อง Le systeme la sante แบบประเมินความร่วมมือในการปฏิบัติงานกลุ่มของนักเรียน และขอใช้ห้องคอมพิวเตอร์ กับนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 5 ทั้งนี้ นิสิตผู้วิจัยจะได้ประสานงานในรายละเอียดต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์จากท่านโปรดอนุญาตให้ นายวงศ์ปกรณ์ พชรธรรมโรจน์ ได้ทำการเก็บข้อมูลวิจัยดังกล่าว เพื่อประโยชน์ทางวิชาการต่อไป และขอขอบคุณมาในโอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร.อาชญญา รัตนอุบล)

รองคณบดี
ปฏิบัติการแทนคณบดีฝ่ายวิชาการ หลักสูตรและการสอน
โทร. 0-2218-2680-2 ต่อ 612สถาบันนวัตกรรมการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ภาคผนวก ค

- แผนการจัดการเรียนรู้แผนการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือรูปแบบจิ๊กซอว์วิชา
ภาษาฝรั่งเศส
- แบบสอบผลสัมฤทธิ์วิชาภาษาฝรั่งเศส

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

แผนการจัดการเรียนรู้รายหน่วย
การเรียนรู้แบบร่วมมือรูปแบบจิ๊กซอว์โดยใช้บล็อก

กลุ่มสาระการเรียนรู้ ภาษาต่างประเทศ (ภาษาฝรั่งเศส) ชั้นปีที่ 4 ระดับชั้น ม. 5

รายวิชา ภาษาฝรั่งเศส 4 ฟ 42202

หน่วยการเรียนรู้ เรื่อง Le système de santé

เรื่อง Le système de santé

เวลาจำนวน 8 ชั่วโมง

1. สาระและมาตรฐานการเรียนรู้

สาระที่ 1 ภาษาเพื่อการสื่อสาร

มาตรฐานการเรียนรู้	ต 1.1	เข้าใจกระบวนการฟังและการอ่าน สามารถตีความและอ่านจากสื่อประเภทต่างๆ และนำความรู้มาใช้อย่างมีวิจารณญาณ
มาตรฐานการเรียนรู้	ต 1.2	มีทักษะในการสื่อสารทางภาษา แลกเปลี่ยน ข้อมูลข่าวสารและความคิดเห็นโดยใช้ เทคโนโลยีและการจัดการที่เหมาะสมเพื่อการ เรียนรู้ตลอดชีวิต

2. ผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง

นักเรียนมีความรู้และความเข้าใจเกี่ยวกับคำศัพท์ การใช้คำเชื่อมในภาษาฝรั่งเศส และมีความรู้ในเรื่องที่เกี่ยวกับ Le système de santé ในด้านระบบการให้บริการด้านสุขภาพเบื้องต้นของประเทศฝรั่งเศส

3. จุดประสงค์การเรียนรู้

1. นักเรียนเลือกใช้คำศัพท์ที่ถูกต้องตามความหมายในเรื่องของ Le système de santé ได้
2. นักเรียนใช้คำเชื่อมในการสื่อความหมายได้อย่างถูกต้อง
3. นักเรียนใช้ภาษาฝรั่งเศสง่ายๆ เพื่อใช้ในการบันทึก และ/ หรือแลกเปลี่ยนความคิดเห็นโดยใช้บล็อกได้
4. นักเรียนตอบคำถามจากเนื้อหาบทเรียนบนเว็บในเรื่องที่เกี่ยวกับ Le système de santé ได้

4. สารสำคัญ

4.1 เนื้อหา (Le contenu)

Le système de santé

1. Les médecins

Le médecin de famille joue traditionnellement un rôle important dans la vie des Français : il s'agit d'un médecin généraliste, c'est-à-dire d'un médecin qui s'occupe de médecine générale. Pour des problèmes de santé plus spécifiques ; le médecin généraliste envoie ses patients chez un spécialiste (Chirurgien, ophtalmologue, dermatologue, gastro-entérologue...). La consultation est payée directement au médecin qui remet au patient une feuille de maladie pour le remboursement des frais médicaux par la Sécurité sociale.

2. La sécurité sociale

La Sécurité sociale (La sécu), l'organisme d'assistance publique créée en 1945, rembourse le patient selon un tarif de base. Pour les médecins qui pratiquent des tarifs supérieurs à ceux fixés par la Sécu, le patient paie la différence. C'est la raison pour laquelle 84 % de Français ont une assurance complémentaire maladie, appelée aussi mutuelle. La Sécurité sociale rembourse les indemnités maladie en cas d'arrêt maladie. Elle prend également en charge les frais pharmaceutiques, les frais d'hospitalisation, de maternité, d'invalidité. Le financement de la Sécu vient des cotisations payées par les employeurs et les salariés. Les citoyens de l'U.E. bénéficient des mêmes droits que les Français.

3. Les lieux de soin

Pour se faire soigner, on peut aller à l'hôpital, dans les dispensaires (centres médicaux) ou dans des cliniques. Les deux premières sont des structures publiques, les dernières sont essentiellement privées.

4. La prévention

Par rapport à d'autres pays d'Europe, le système de prévention en France est bien organisé. Tous les ans, les salariés doivent passer une visite médicale payée par l'employeur dans le cadre de la médecine du travail. Une infirmière est généralement

présente dans les établissements scolaires. Elle s'occupe de la santé des élèves et des étudiants, mais également de la prévention. On parle de médecine scolaire. Malgré ce système de prévention, un nombre important de Français ne se faisait pas soigner, principalement par manque de moyens économiques.

4.2 คำศัพท์ (Le vocabulaire et les expressions)

Le vocabulaire แบ่งออกเป็น 4 กลุ่ม กลุ่มละ 10 คำ ได้แก่

คำศัพท์กลุ่มที่ 1 มีคำศัพท์ จำนวน 10 คำ

1. **une dépense** (n.f.) แปลว่า ค่าใช้จ่าย

ตัวอย่างประโยค

- Carim peut gagner beaucoup d'argent mais il a beaucoup de **dépense**.
- **La dépense** de ce mois est plus que celle du mois dernier.

2. **une consultation** (n.f.) แปลว่า การตรวจรักษา

ตัวอย่างประโยค

- Après **la consultation**, le médecin me fait l'ordonnance.
- Philippe est malade, il veut **une bonne consultation** du docteur.

3. **un médecin spécifique** (n.m.) แปลว่า แพทย์เฉพาะทาง

ตัวอย่างประโยค

- L'opticien est **un médecin spécifique**.
- Quand on a un problème sur la peau, on va chez **le médecin spécifique** ; c'est le dermatologue.

4. **la Sécurité Sociale** (n.f.) แปลว่า หน่วยงานประกันสุขภาพของประเทศฝรั่งเศส

ตัวอย่างประโยค

- **La Sécurité Sociale** rembourse les indemnités maladies en cas d'arrêt maladie.

- Le financement de la Sécurité Sociale vient des cotisations payées par les employeurs et les salariés.

5. avoir la grippe (v.) แปลว่า เป็นไข้หวัดใหญ่

ตัวอย่างประโยค

- Marie a la grippe, elle a de la fièvre et elle doit rester au lit.

6. une prévention (n.f.) แปลว่า การป้องกัน

ตัวอย่างประโยค

- Prendre régulièrement la vitamine, c'est la prévention contre le rhume.

- Les petits enfants voudraient une bonne prévention des parents.

7. une carte crédit (n.f.) แปลว่า บัตรเครดิต

ตัวอย่างประโยค

- A la grande surface, on peut payer par la carte crédit si on n'a pas assez de liquide.

8. important (adj.) แปลว่า สำคัญ

ตัวอย่างประโยค

- Savoir la langue étrangère, c'est important pour la personne qui va à l'étranger.

- Le médecin de famille a un rôle important dans la vie des Français.

9. s'élever (v.) แปลว่า ลุกขึ้น

ตัวอย่างประโยค

- Il est gravement malade, il ne peut pas s'élever de son lit.

10. remplacer (v.) แปลว่า แทนที่

ตัวอย่างประโยค

- Mon frère achète de nouvelles images pour remplacer des anciennes.

คำศัพท์กลุ่มที่ 2 มีคำศัพท์ จำนวน 10 คำ

1. **une santé** (n.f.)

แปลว่า สุขภาพ

ตัวอย่างประโยค

À présent, beaucoup de gens font attention à **la santé**. On choisit tout ce qu'on mange.

2. **un salarié** (n.m.)

แปลว่า ผู้ได้รับเงินเดือน

ตัวอย่างประโยค

Tous les ans, **les salariés** doivent passer une visite médicale payée par l'employeur dans le cadre de la médecine du travail.

3. **un chirurgien** (n.m.)

แปลว่า ศัลยแพทย์

ตัวอย่างประโยค

Le chirurgien est le médecin spécifique qui peut opérer.

4. **examiner** (v.)

แปลว่า ตรวจ

ตัวอย่างประโยค

Le docteur **examine** le bébé.

5. **une cotisation** (n.f.)

แปลว่า เงินบำรุง ค่าธรรมเนียม

ตัวอย่างประโยค

Les salariés payent leur **cotisation** tous les mois.

6. **une feuille maladie** (n.f.)

แปลว่า ใบประวัติผู้ป่วย

ตัวอย่างประโยค

L'infirmière demande le détail de la maladie pour faire **la feuille maladie**.

7 un médecin général (n.m.) แปลว่า แพทย์อายุรกรรม

ตัวอย่างประโยค

Quand on a de la fièvre, on va voir le médecin général.

8. faire un régime (n.m.) แปลว่า ควบคุมอาหาร

ตัวอย่างประโยค

Hélène veut être mince, elle fait un régime.

9. une ordonnance (n.f.) แปลว่า ใบสั่งยา

ตัวอย่างประโยค

Pour acheter certains médicaments à la pharmacie. En France, il faut montrer une ordonnance.

10. un dispensaire (n.m.) แปลว่า ศูนย์การแพทย์

ตัวอย่างประโยค

Quand on a un problème de la santé, on peut va au dispensaire.

คำศัพท์กลุ่มที่ 3 มีคำศัพท์ จำนวน 10 คำ

1. une assurance (n.f.) แปลว่า การประกัน

ตัวอย่างประโยค

84 % de Français ont une assurance complémentaire maladie, appelée une assurance mutuelle.

2. une infirmière (n.f.) แปลว่า พยาบาล

ตัวอย่างประโยค

Les infirmières vont s'occuper de nous après que le docteur nous a soigné.

3. un opticien (n.m.) แปลว่า จักษุแพทย์

ตัวอย่างประโยค

Quand on a mal aux yeux, on consulte l'opticien.

4. être guéri(e) แปลว่า หายป่วย

ตัวอย่างประโยค

Carim est guéri de sa grippe.

5. soigner (v.) แปลว่า รักษาสุขภาพ

ตัวอย่างประโยค

Le docteur soigne bien les malades.

6. une indemnité (n.f.) แปลว่า เงินทดแทน

ตัวอย่างประโยค

Quand on est au chômage, le gouvernement va nous donner l'indemnité.

7. une grande surface (n.f.) แปลว่า ซูเปอร์มาร์เก็ตขนาดใหญ่

ตัวอย่างประโยค

On aime faire des courses à la grande surface.

8. une bonne santé (n.f.) แปลว่า แข็งแรง สุขภาพดี

ตัวอย่างประโยค

- Jean n'est jamais malade ; il a une bonne santé.

9. consulter (v.) แปลว่า ปรึกษา

ตัวอย่างประโยค

- Quand les élèves ont beaucoup de problèmes, ils consultent leurs professeurs.

10. un remboursement (n.m.) แปลว่า การคืนเงิน

ตัวอย่างประโยค

Le remboursement est versé directement dans mon compte.

คำศัพท์กลุ่มที่ 4 มีคำศัพท์ จำนวน 10 คำ

1. se porter bien

แปลว่า แข็งแรง สบายดี ไม่เจ็บไม่ไข้

ตัวอย่างประโยค

- Comment vous portez-vous?

- Je me porte très bien, merci.

2. un financement (n.m.)

แปลว่า รายรับ การรับเงิน

ตัวอย่างประโยค

Le financement de la Sécu vient des cotisations payées par les employeurs et les salariés.

3. un médicament (n.m.)

แปลว่า ยา

ตัวอย่างประโยค

J'ai de la grippe, je veux prendre un médicament.

4. un système (n.m.)

แปลว่า ระบบ

ตัวอย่างประโยค

Le système de prévention en France est bien organisé.

5. un dermatologue (n.m.)

แปลว่า แพทย์ผิวหนัง

ตัวอย่างประโยค

Quand on a un problème de peau, on doit consulter le dermatologue.

6. rembourser (v.) แปลว่า คืนเงิน

ตัวอย่างประโยค

La Sécurité sociale rembourse le patient selon un tarif de base.

7. les soins (n.m.pl.) แปลว่า การรักษาพยาบาล ความเอาใจใส่

ตัวอย่างประโยค

Ce médecin donne gratuitement ses soins aux pauvres.

8. une pharmacie (n.f.) แปลว่า ร้านขายยา

ตัวอย่างประโยค

On peut acheter un médicament à la pharmacie.

9. un médecin (n.m.) แปลว่า แพทย์

ตัวอย่างประโยค

Quand on est malade, on voit un médecin.

10. avoir mal à แปลว่า มีอาการเจ็บ

ตัวอย่างประโยค

- J'ai mal aux yeux parce que je joue au jeu sur l'internet pendant trop longtemps.

- Choléra ne peut pas aller à l'école car elle a mal à la jambe.

4.3 หลักภาษา (le grammaire)

การใช้คำเชื่อม ดังต่อไปนี้

1. Cependant (adv.)

แปลว่า แม้กระนั้น

หน้าที่ / วิธีใช้ ใช้ประกอบ verbe เพื่อแสดงความขัดแย้ง การค้านกับข้อความที่มาก่อน

ตัวอย่างประโยค

- Elle a étudié très dur. Et cependant, elle échoue dans les examens.

2. En effet (adv.)

แปลว่า จริงๆด้วย

หน้าที่ / วิธีใช้ หลัง en effet คือ เหตุผลของประโยคที่มาก่อน

ตัวอย่างประโยค

- Jean est en bonne santé ; **en effet**, il fait souvent du sport.
- On parle souvent de l'excessive consommation de médicaments des Français: **en effet**, ils sont les plus gros consommateurs de médicaments d'Europe.

3. Selon (prep.)

แปลว่า ตาม, แล้วแต่, ตามแต่

หน้าที่ / วิธีใช้ Selon + nom

ตัวอย่างประโยค

- La Sécurité sociale rembourse le patient **selon** un tarif de base.
- J'organise ce projet **selon** le conseil du directeur

4. Malgré (prep.)

แปลว่า แม้ว่า

หน้าที่ / วิธีใช้ แสดงความขัดแย้ง การค้าน Malgré + nom

ตัวอย่างประโยค

- **Malgré** ce système de prévention, un nombre important de Français ne se faisait pas soigner, principalement par manque de moyens économiques.
- **Malgré** la difficulté financière du pays, des Thaïlandais vivent encore heureusement.

5. กิจกรรมการเรียนการสอน

วิธีการเรียนการสอนบนเว็บโดยใช้บล็อก

การเรียนการสอนบนเว็บโดยใช้บล็อกจะมีข้อปฏิบัติตลอดระยะเวลาเรียนดังต่อไปนี้

1. การเรียนการสอนมีทั้งสิ้น 2 สัปดาห์ (จำนวน 8 ชั่วโมง) ซึ่งจะเรียนในห้องคอมพิวเตอร์ และครูผู้สอนจะเป็นคนเตรียมอุปกรณ์ให้พร้อมก่อนที่จะนำนักเรียนมาเรียนทุกครั้ง
2. เมื่อนักเรียนเข้ามาในห้องคอมพิวเตอร์แล้วให้นักเรียน นั่งประจำเครื่องของตนเองตลอดการเรียนทั้ง 2 สัปดาห์ เมื่อเข้ามาแล้ว ให้นักเรียนเปิดเว็บไซต์การเรียนบนเว็บและเข้าสู่ระบบ
3. ครูผู้สอนอธิบายขั้นตอนในการเรียนและนักเรียนทำการเข้าสู่ระบบเรียบร้อยแล้ว การสื่อสารในการเรียนนั้น ให้ใช้เครื่องมือสื่อสารผ่านระบบเครือข่ายที่จัดไว้ให้ คือ การใช้สารสนเทศผ่านห้องสนทนา การใช้กระดานข่าว และบล็อก
4. ครูจะต้องดำเนินการสอนให้ตรงตามวันเวลาที่กำหนด (ยกเว้นจะมีการเปลี่ยนแปลงตารางเรียน เนื่องจากเหตุสุดวิสัย เช่น ระบบการทำงานของอินเทอร์เน็ตขัดข้อง
5. ชั้นกิจกรรมการเรียน ครูจะเป็นผู้คอยเตือนนักเรียนในเรื่องเวลา ซึ่งเวลาเรียนสามารถยืดหยุ่นตามสถานการณ์ในแต่ละครั้งได้
6. นักเรียนจะต้องบันทึกการเรียนรู้อลงในบล็อกเมื่อเรียนจบบทเรียนในแต่ละครั้ง ครูผู้สอนจะเป็นผู้ตรวจสอบความถูกต้องและแสดงความคิดเห็นร่วมกับนักเรียนคนอื่นๆ

กระบวนการจัดการเรียนรู้

ใช้รูปแบบการเรียนการสอนแบบร่วมมือรูปแบบจังก์ชัน (Gunter และคณะ, 2007) โดยมีขั้นตอนทั้งหมด 7 ขั้นตอน ดังนี้

ขั้นตอนที่ 1 แนะนำรูปแบบ

1. ครูกำหนดกลุ่มนักเรียนโดยการแบ่งออกเป็นกลุ่มเรียนรู้
2. ครูชี้แจงวัตถุประสงค์การเรียน

ขั้นตอนที่ 2 แบ่งกลุ่มนักเรียน

นักเรียนจำนวน 20 คน แบ่งเข้าสู่กลุ่มเรียนรู้ตามที่ครูได้กำหนดไว้

ขั้นตอนที่ 3 อธิบายภาระงาน และหน้าที่ของกลุ่ม เชี่ยวชาญ

ครูอธิบายภาระงานและหน้าที่ของนักเรียนที่เข้าร่วมกลุ่มเชี่ยวชาญ

ขั้นตอนที่ 4 ศึกษาข้อมูล

นักเรียนที่เข้ากลุ่มเชี่ยวชาญ ศึกษาข้อมูล ในสิ่งที่ครูกำหนด

ขั้นตอนที่ 5 แบ่งปันข้อมูล

นักเรียนกลับเข้าสู่กลุ่มเรียนรู้ เพื่อแบ่งปันข้อมูลที่ได้ไปศึกษามา

ขั้นตอนที่ 6 สมาชิกแต่ละคนทำงานร่วมกัน

นักเรียนปฏิบัติงานตามที่ครูกำหนดโดยนักเรียนแต่ละคนปฏิบัติตามงานที่ได้แบ่งกัน

ขั้นตอนที่ 7 ประเมินผล

1. ครูประเมินผลงานที่นักเรียนได้ฝึกปฏิบัติ หรือ จากแบบฝึกหัดที่ครูกำหนด
2. นักเรียนมีส่วนร่วมประเมินผลงานของเพื่อน อีกทั้งยังให้และ/ หรือ

แสดงข้อคิดเห็น

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางสรุปแผนการจัดการเรียนรู้บนเว็บโดยใช้บล็อก

สัปดาห์ที่	วัตถุประสงค์เชิงพฤติกรรม	ขั้นตอนการจัดการเรียนรู้	เนื้อหา	กิจกรรมการเรียน	สื่อการสอนและเครื่องมือบนเว็บ	การวัด/ประเมินผล
ขั้นนำ						
1 (ชั่วโมงที่ 1-2)	1. นักเรียนตอบคำถามนำเกี่ยวกับ Le système de santé ได้ 2. นักเรียนสามารถเขียนแสดงความคิดเห็นและบันทึกการเรียนรู้หลังจากเรียนเสร็จ	ขั้นตอนที่ 1 แนะนำรูปแบบ ขั้นตอนที่ 2 แบ่งกลุ่มนักเรียน ขั้นตอนที่ 3 อธิบายภาระงาน และหน้าที่ของกลุ่มผู้เชี่ยวชาญ ขั้นตอนที่ 4 ศึกษาข้อมูล ขั้นตอนที่ 5 แบ่งปันข้อมูล ขั้นตอนที่ 6 สมาชิกแต่ละคนทำงานร่วมกัน ขั้นตอนที่ 7 ประเมินผล	1. คำแนะนำรายวิชาเรียน (ครูผู้สอน นักเรียน เนื้อหา ระยะเวลาเรียน วัตถุประสงค์ของรายวิชา กิจกรรมการเรียน และการประเมินผล) 2. การบันทึกการเรียนรู้ในบล็อก 3. คำถามนำ 4 ข้อดังนี้ 1 Quand on a mal au ventre ou à la tête, qui est-ce qui peut soigner? 2 Qu'est-ce que c'est la sécurité sociale ? 3 Quand on est malade où est-ce qu'on va ? 4 Quel pays européen organise bien le système de prévention ?	กิจกรรมที่ 1 1) ครูแนะนำนักเรียนเกี่ยวกับ ครูผู้สอน แบ่งกลุ่มนักเรียนตามที่ครูได้ กำหนดไว้ ออกเป็น 5 กลุ่ม เรียกว่า กลุ่มเรียนรู้ ระยะเวลาเรียน วัตถุประสงค์ของวิชา กิจกรรมการเรียน แบบร่วมมือรูปแบบจิ๊กซอว์ ตารางเรียน และการประเมินผล) ครูใช้เวลา ประมาณ 5 นาที 2) ครูนำนักเรียนเข้าสู่เว็บการเรียนการสอนวิชาภาษาฝรั่งเศสรหัสวิชา ฝ 42202 โดยให้นักเรียนสมัครสมาชิก และเข้าสู่ระบบโดยใช้ Username และ Password ของนักเรียนแต่ละคนที่ได้สมัครไว้	1. บทเรียนบนเว็บวิชาภาษาฝรั่งเศส ซึ่งมีเครื่องมือบนเว็บ ได้แก่ แหล่งเรียนรู้บนเว็บ ได้แก่ ห้องสนทนา บล็อก ฯลฯ	ประเมินจาก สิ่งที่บันทึกลงในบล็อกหลังจากเรียนเสร็จ

ตารางสรุปแผนการจัดการเรียนรู้บนเว็บโดยใช้บล็อก (ต่อ)

สัปดาห์ที่	วัตถุประสงค์ เชิงพฤติกรรม	ขั้นตอน การจัดการเรียนรู้	เนื้อหา	กิจกรรมการเรียน	สื่อการสอนและ เครื่องมือบนเว็บ	การวัด/ประเมินผล
				<p>3) เมื่อนักเรียนเข้าสู่หน้าเว็บไซต์แล้ว ให้นักเรียนประจำกลุ่มเรียนรู้ แยกกัน ไปเข้ากลุ่มใหม่ เรียกว่า กลุ่มเชี่ยวชาญ ไปศึกษาในหัวข้อต่อไปนี้ ครู กำหนดเวลาให้นักเรียน ประมาณ 10 นาที</p> <p>1 Quand on a mal au ventre ou à la tête, qui est-ce qui peut soigner ?</p> <p>2 Qu'est-ce que c'est la sécurité sociale ?</p> <p>3 Quand on est malade où est-ce qu'on va ?</p> <p>4 Quel pays européen organise bien le système de prévention ?</p>		

ตารางสรุปแผนการจัดการเรียนรู้บนเว็บไซต์โดยใช้บล็อก (ต่อ)

สัปดาห์ที่	วัตถุประสงค์ เชิงพฤติกรรม	ขั้นตอน การจัดการเรียนรู้	เนื้อหา	กิจกรรมการเรียน	สื่อการสอนและ เครื่องมือบนเว็บ	การวัด/ประเมินผล
				<p>6) หลังจากที่นักเรียนสร้างบล็อกส่วนตัวเสร็จแล้ว ครูกำหนดให้นักเรียนนำข้อมูลที่ได้ศึกษามานั้นนำไปโพสต์ลงในบล็อกที่ตนเองสร้างขึ้น และกำหนดให้นักเรียนคนอื่นๆเข้าไปศึกษาข้อมูลที่เพื่อนได้นำเสนอไว้</p>		

ตารางสรุปแผนการจัดการเรียนรู้บนเว็บโดยใช้บล็อก (ต่อ)

สัปดาห์ที่	วัตถุประสงค์ เชิงพฤติกรรม	ขั้นตอน การจัดการเรียนรู้	เนื้อหา	กิจกรรมการเรียน	สื่อการสอนและ เครื่องมือบนเว็บ	การวัด/ประเมินผล
				<p>นักเรียนที่เข้ากลุ่มเชี่ยวชาญ ร่วมกัน ตอบคำถามที่ตนเองเข้าร่วม กับ สมาชิกที่มาจากกลุ่มอื่น</p> <p>4) นักเรียนกลับเข้าสู่กลุ่มเรียนรู้ นำ ประเด็นที่ตนเองได้ไปศึกษามานำเสนอ แก่เพื่อนในกลุ่มของตนเอง นักเรียน รวบรวมคำถามที่แต่ละคนได้ไปศึกษา มา และ นำเอาคำตอบที่ได้มาเรียงเป็น ความเรียงเพื่อนำเสนอบนเว็บบล็อก ครูกำหนดเวลาให้นักเรียนประมาณ 15 นาที</p> <p>5) ครูกำหนดให้นักเรียนสร้าง บล็อก จากเครื่องมือที่มีอยู่ในเว็บการเรียน การสอน</p>	<p>6) หลังจากที่นักเรียนสร้างบล็อก ส่วนตัวเสร็จแล้ว ครูกำหนดให้ นักเรียนนำข้อมูลที่ได้ศึกษามา นั้นนำไปโพสต์ลงในบล็อกที่ตนเอง สร้างขึ้น และกำหนดให้นักเรียน คนอื่นๆ เข้าไปศึกษาข้อมูลที่เพื่อน ได้นำเสนอไว้</p>	

ตารางสรุปแผนการจัดการเรียนรู้บนเว็บโดยใช้บล็อก (ต่อ)

สัปดาห์ที่	วัตถุประสงค์เชิงพฤติกรรม	ขั้นตอนการจัดการเรียนรู้	เนื้อหา	กิจกรรมการเรียน	สื่อการสอนและเครื่องมือบนเว็บ	การวัด/ประเมินผล
ชั้นสอน						
1 (ชั่วโมงที่ 3-4)	1.นักเรียนเลือกใช้คำศัพท์ที่ถูกต้องตามความหมายในเรื่องของ Le système de santé ได้ 2. นักเรียนสามารถเขียนแสดงความคิดเห็นและบันทึกการเรียนรู้หลังจากเรียนเสร็จ	ขั้นตอนที่ 2 แบ่งกลุ่มนักเรียน ขั้นตอนที่ 3 อธิบายภาระงาน และหน้าที่ของกลุ่มผู้เชี่ยวชาญ ขั้นตอนที่ 4 ศึกษาข้อมูล ขั้นตอนที่ 5 แบ่งปันข้อมูล ขั้นตอนที่ 6 สมาชิกแต่ละคนทำงานร่วมกัน ขั้นตอนที่ 7 ประเมินผล	1. คำศัพท์ แบ่งออกเป็น 5 กลุ่มๆ ละ 10 คำ	กิจกรรมที่ 2 1. ครูกำหนดให้ผู้เรียนศึกษาคำศัพท์ที่เกี่ยวข้องกับเนื้อหา โดยคำศัพท์แบ่งออกเป็น 5 กลุ่ม 2. นักเรียนในกลุ่มเรียนรู้ เลือกเข้ากลุ่มตามคำศัพท์ เป็นกลุ่มผู้เชี่ยวชาญ ที่ครูกำหนด ศึกษาความหมายของคำศัพท์ต่างๆ พร้อมทั้งทำแบบฝึกหัดที่ครูกำหนด 3. นักเรียนที่เข้ากลุ่มผู้เชี่ยวชาญ กลับเข้าสู่กลุ่ม เรียนรู้ กำหนดให้นักเรียนนำความรู้เรื่องคำศัพท์ที่ไปศึกษามา นำมาแลกเปลี่ยนกับเพื่อนในกลุ่ม และช่วยกันสรุปเป็นความรู้ และนำความรู้ที่ได้ไป โฟสลงในเว็บบล็อกที่ตนเองสร้างไว้	1. บทเรียนบนเว็บวิชาภาษาฝรั่งเศส ซึ่งมีเครื่องมือบนเว็บ ได้แก่ แหล่งเรียนรู้บนเว็บ ได้แก่ ห้องสนทนา บล็อก ฯลฯ	1. แบบฝึกหัดที่ครูกำหนดให้ทำ 2. ประเมินจาก สิ่งที่บ้านที่ลงในบล็อก หลังจากเรียนเสร็จ

ตารางสรุปแผนการจัดการเรียนรู้บนเว็บโดยใช้บล็อก (ต่อ)

สัปดาห์ที่	วัตถุประสงค์เชิงพฤติกรรม	ขั้นตอนการจัดการเรียนรู้	เนื้อหา	กิจกรรมการเรียนรู้	สื่อการสอนและเครื่องมือบนเว็บ	การวัด/ประเมินผล
ชั้นสอน						
2 (ชั่วโมงที่ 5-6)	1.นักเรียนเลือกใช้คำเชื่อมที่ครูกำหนดให้ได้ 2. นักเรียนสามารถเขียนแสดงความคิดเห็นและบันทึกการเรียนรู้หลังจากเรียนเสร็จ	ขั้นตอนที่ 2 แบ่งกลุ่มนักเรียนขั้นตอนที่ 3 อธิบายภาระงาน และหน้าที่ของกลุ่ม เชี่ยวชาญ ขั้นตอนที่ 4 ศึกษาข้อมูล ขั้นตอนที่ 5 แบ่งปันข้อมูล ขั้นตอนที่ 6 สมาชิกแต่ละคนทำงานร่วมกัน ขั้นตอนที่ 7 ประเมินผล	1. คำเชื่อมแบ่งออกเป็น 4 กลุ่ม ได้แก่ 1. Cependant 2. En effet 3. Selon 4. Malgré	กิจกรรมที่ 3 1. ครูกำหนดให้ผู้เรียนศึกษาคำเชื่อมแบ่งออกเป็น 4 กลุ่ม 2. นักเรียนในกลุ่มเรียนรู้ เลือกเข้ากลุ่มตามคำเชื่อม เป็นกลุ่มเชี่ยวชาญ ที่ครูกำหนด ศึกษาวิธีการใช้คำเชื่อม พร้อมทั้งทำแบบฝึกหัดที่ครูกำหนด 3. นักเรียนที่เข้ากลุ่มเชี่ยวชาญ กลับเข้าสู่กลุ่ม เรียนรู้ กำหนดให้นักเรียนนำความรู้เรื่องคำเชื่อมที่ไปศึกษามา นำมาแลกเปลี่ยนกับเพื่อนในกลุ่ม และช่วยกันสรุปเป็นความรู้ และนำความรู้ที่ได้ไป โฟสลงในเว็บบล็อกที่ตนเองสร้างไว้	1. บทเรียนบนเว็บวิชาภาษาฝรั่งเศส ซึ่งมีเครื่องมือบนเว็บ ได้แก่ แหล่งเรียนรู้บนเว็บ ได้แก่ ห้องสนทนา บล็อก ฯลฯ	1. แบบฝึกหัดที่ครูกำหนดให้ทำ 2. ประเมินจาก สิ่งที่บ้านที่ลงในบล็อก หลังจากเรียนเสร็จ

ตารางสรุปแผนการจัดการเรียนรู้บนเว็บโดยใช้บล็อก (ต่อ)

สัปดาห์ที่	วัตถุประสงค์เชิงพฤติกรรม	ขั้นตอนการจัดการเรียนรู้	เนื้อหา	กิจกรรมการเรียน	สื่อการสอนและเครื่องมือบนเว็บ	การวัด/ประเมินผล
ขั้นสรุป						
2 (ชั่วโมงที่ 7-8)	1. นักเรียนตอบคำถามจากเนื้อหาเรื่อง Le système de santé หลังจากการศึกษาได้ 2. นักเรียนสามารถเขียนแสดงความคิดเห็นและบันทึกการเรียนรู้หลังจากเรียนเสร็จ 3. นักเรียนประเมินความร่วมมือของเพื่อนในการเรียนเป็นกลุ่มได้	ขั้นตอนที่ 1 แนะนำรูปแบบ ขั้นตอนที่ 2 แบ่งกลุ่มนักเรียน ขั้นตอนที่ 3 อธิบายภาระงาน และหน้าที่ของกลุ่มผู้เชี่ยวชาญ ขั้นตอนที่ 4 ศึกษาข้อมูล ขั้นตอนที่ 5 แบ่งปันข้อมูล ขั้นตอนที่ 6 สมาชิกแต่ละคนทำงานร่วมกัน ขั้นตอนที่ 7 ประเมินผล	1. เนื้อหาเรื่อง Le système de la santé แบ่งออกเป็น 5 เนื้อหาได้แก่ 1. Les médecins 2. La sécurité sociale 3. Les lieux de soin 4. La prévention 2. แบบทดสอบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่อง Le système de la santé 3. แบบประเมินความร่วมมือในการปฏิบัติงานกลุ่ม	กิจกรรมที่ 4 1. ครูกำหนดให้ผู้เรียนศึกษาเนื้อหาเรื่อง Le système de la santé แบ่งออกเป็น 4 เนื้อหา 2. นักเรียนในกลุ่มเรียนรู้ เลือกเข้ากลุ่มตามเนื้อหาเรื่อง Le système de la santé แบ่งออกเป็น 4 เนื้อหา เป็นกลุ่มผู้เชี่ยวชาญ พร้อมทั้งทำแบบฝึกหัดที่ครูกำหนด 3. นักเรียนที่เข้ากลุ่มผู้เชี่ยวชาญ กลับเข้าสู่กลุ่ม เรียนรู้ กำหนดให้นักเรียนนำความรู้เนื้อหาเรื่อง Le système de la santé ที่ไปศึกษามา นำมาแลกเปลี่ยนกับเพื่อนในกลุ่ม และช่วยกันสรุปเป็นความรู้ และนำความรู้ที่ได้ไป โฟส ลงในเว็บบล็อกที่ตนเองสร้างไว้	1. บทเรียนบนเว็บวิชาภาษาฝรั่งเศส ซึ่งมีเครื่องมือบนเว็บได้แก่ แหล่งเรียนรู้บนเว็บ ได้แก่ ห้องสนทนา บล็อก ฯลฯ 2. แบบทดสอบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่อง Le système de la santé 3. แบบประเมินความร่วมมือในการปฏิบัติงานกลุ่มเพื่อประเมินการเรียนรู้	1. แบบฝึกหัดที่ครูกำหนดให้ทำ 2. ประเมินจาก สิ่งที่บันทึกลงในบล็อก หลังจากเรียนเสร็จ 3. ผลจากการทำแบบทดสอบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่อง Le système de la santé 4. ผลการประเมินจากแบบประเมินความร่วมมือในการปฏิบัติงานกลุ่มของนักเรียน

ตารางสรุปแผนการจัดการเรียนรู้บนเว็บโดยใช้บล็อก (ต่อ)

สัปดาห์ที่	วัตถุประสงค์ เชิงพฤติกรรม	ขั้นตอน การจัดการเรียนรู้	เนื้อหา	กิจกรรมการเรียนรู้	สื่อการสอนและ เครื่องมือบนเว็บ	การวัด/ประเมินผล
ขั้นสรุป						
				<p>กิจกรรมที่ 5</p> <p>1. นักเรียนทำแบบสอบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่อง Le système de la santé</p> <p>กิจกรรมที่ 6</p> <p>1. นักเรียนทำแบบประเมินความร่วมมือในการปฏิบัติงานกลุ่มเพื่อประเมินพฤติกรรมกรมการมีส่วนร่วมในการเรียน</p>		

6. การวัดและประเมิน

1. แบบฝึกหัดที่ครูกำหนดให้ทำ
2. สิ่งที่บันทึกลงในบล็อกหลังจากเรียนเสร็จ
3. ผลจากการทำแบบแบบสอบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่อง Le système de la santé
4. ผลการประเมินจากแบบประเมินความร่วมมือในการปฏิบัติงานกลุ่มของนักเรียน

7. สื่อการสอน

- 1) เครื่องคอมพิวเตอร์ที่สามารถต่ออินเทอร์เน็ตได้
- 2) เว็บไซต์เรียนการสอนวิชาภาษาฝรั่งเศส
- 3) บล็อก
- 4) แบบสอบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่อง Le système de la santé
- 5) แบบประเมินความร่วมมือในการปฏิบัติงานกลุ่มของนักเรียน

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

แผนการจัดการเรียนรู้รายหน่วย
การเรียนรู้แบบร่วมมือรูปแบบจิ๊กซอว์โดยใช้ใบงาน

กลุ่มสาระการเรียนรู้ ภาษาต่างประเทศ (ภาษาฝรั่งเศส) ชั้นปีที่ 4 ระดับชั้น ม. 5

รายวิชา ภาษาฝรั่งเศส 4 ฟ 42202

หน่วยการเรียนรู้เรื่อง Le système de santé

เรื่อง Le système de santé

เวลาจำนวน 8 ชั่วโมง

1. สาระและมาตรฐานการเรียนรู้

สาระที่ 1 ภาษาเพื่อการสื่อสาร

มาตรฐานการเรียนรู้	ต 1.1	เข้าใจกระบวนการฟังและการอ่าน สามารถตีความและอ่านจากสื่อประเภทต่างๆ และนำความรู้มาใช้อย่างมีวิจารณญาณ
มาตรฐานการเรียนรู้	ต 1.2	มีทักษะในการสื่อสารทางภาษา แลกเปลี่ยน ข้อมูลข่าวสารและความคิดเห็นโดยใช้ เทคโนโลยีและการจัดการที่เหมาะสมเพื่อการ เรียนรู้ตลอดชีวิต

2. ผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง

นักเรียนมีความรู้และความเข้าใจเกี่ยวกับคำศัพท์ การใช้คำเชื่อมในภาษาฝรั่งเศส และมีความรู้ในเรื่องที่เกี่ยวกับ Le système de santé ในด้านระบบการให้บริการด้านสุขภาพเบื้องต้นของประเทศฝรั่งเศส

3. จุดประสงค์การเรียนรู้

1. นักเรียนเลือกใช้คำศัพท์ที่ถูกต้องตามความหมายในเรื่องของ Le système de santé ได้
2. นักเรียนใช้คำเชื่อมในการสื่อความหมายได้อย่างถูกต้อง
3. นักเรียนใช้ภาษาฝรั่งเศสง่ายๆ เพื่อใช้ในการบันทึก และ/ หรือแลกเปลี่ยนความคิดเห็นผ่านช่องทางการสื่อสารที่ไม่ใช่ ICT ได้
4. นักเรียนตอบคำถามจากเนื้อหาบทเรียนบนเว็บในเรื่องที่เกี่ยวกับ Le système de santé ได้

4. สารสำคัญ

4.1 เนื้อหา (Le contenu)

Le système de santé

1. Les médecins

Le médecin de famille joue traditionnellement un rôle important dans la vie des Français : il s'agit d'un médecin généraliste, c'est-à-dire d'un médecin qui s'occupe de médecine générale. Pour des problèmes de santé plus spécifiques ; le médecin généraliste envoie ses patients chez un spécialiste (Chirurgien, ophtalmologue, dermatologue, gastro-entérologue...). La consultation est payée directement au médecin qui remet au patient une feuille de maladie pour le remboursement des frais médicaux par la Sécurité sociale.

2. La sécurité sociale

La Sécurité sociale (La sécu), l'organisme d'assistance publique créée en 1945, rembourse le patient selon un tarif de base. Pour les médecins qui pratiquent des tarifs supérieurs à ceux fixés par la Sécu, le patient paie la différence. C'est la raison pour laquelle 84 % de Français ont une assurance complémentaire maladie, appelée aussi mutuelle. La Sécurité sociale rembourse les indemnités maladie en cas d'arrêt maladie. Elle prend également en charge les frais pharmaceutiques, les frais d'hospitalisation, de maternité, d'invalidité. Le financement de la Sécu vient des cotisations payées par les employeurs et les salariés. Les citoyens de l'U.E. bénéficient des mêmes droits que les Français.

3. Les lieux de soin

Pour se faire soigner, on peut aller à l'hôpital, dans les dispensaires (centres médicaux) ou dans des cliniques. Les deux premières sont des structures publiques, les dernières sont essentiellement privées.

4. La prévention

Par rapport à d'autres pays d'Europe, le système de prévention en France est bien organisé. Tous les ans, les salariés doivent passer une visite médicale payée par l'employeur dans le cadre de la médecine du travail. Une infirmière est généralement

présente dans les établissements scolaires. Elle s'occupe de la santé des élèves et des étudiants, mais également de la prévention. On parle de médecine scolaire. Malgré ce système de prévention, un nombre important de Français ne se faisait pas soigner, principalement par manque de moyens économiques.

4.2 คำศัพท์ (Le vocabulaire et les expressions)

Le vocabulaire แบ่งออกเป็น 4 กลุ่ม กลุ่มละ 10 คำ ได้แก่

คำศัพท์กลุ่มที่ 1 มีคำศัพท์ จำนวน 10 คำ

1. **une dépense** (n.f.) แปลว่า ค่าใช้จ่าย

ตัวอย่างประโยค

- Carim peut gagner beaucoup d'argent mais il a beaucoup de **dépense**.
- **La dépense** de ce mois est plus que celle du mois dernier.

2. **une consultation** (n.f.) แปลว่า การตรวจรักษา

ตัวอย่างประโยค

- Après **la consultation**, le médecin me fait l'ordonnance.
- Philippe est malade, il veut **une bonne consultation** du docteur.

3. **un médecin spécifique** (n.m.) แปลว่า แพทย์เฉพาะทาง

ตัวอย่างประโยค

- L'opticien est **un médecin spécifique**.
- Quand on a un problème sur la peau, on va chez **le médecin spécifique** ; c'est le dermatologue.

4. **la Sécurité Sociale** (n.f.) แปลว่า หน่วยงานประกันสุขภาพของประเทศฝรั่งเศส

ตัวอย่างประโยค

- **La Sécurité Sociale** rembourse les indemnités maladies en cas d'arrêt maladie.

- Le financement de la Sécurité Sociale vient des cotisations payées par les employeurs et les salariés.

5. avoir la grippe (v.) แปลว่า เป็นไข้หวัดใหญ่

ตัวอย่างประโยค

- Marie a la grippe, elle a de la fièvre et elle doit rester au lit.

6. une prévention (n.f.) แปลว่า การป้องกัน

ตัวอย่างประโยค

- Prendre régulièrement la vitamine, c'est la prévention contre le rhume.

- Les petits enfants voudraient une bonne prévention des parents.

7. une carte crédit (n.f.) แปลว่า บัตรเครดิต

ตัวอย่างประโยค

- A la grande surface, on peut payer par la carte crédit si on n'a pas assez de liquide.

8. important (adj.) แปลว่า สำคัญ

ตัวอย่างประโยค

- Savoir la langue étrangère, c'est important pour la personne qui va à l'étranger.

- Le médecin de famille a un rôle important dans la vie des Français.

9. s'élever (v.) แปลว่า ลุกขึ้น

ตัวอย่างประโยค

- Il est gravement malade, il ne peut pas s'élever de son lit.

10. remplacer (v.) แปลว่า แทนที่

ตัวอย่างประโยค

- Mon frère achète de nouvelles images pour remplacer des anciennes.

คำศัพท์กลุ่มที่ 2 มีคำศัพท์ จำนวน 10 คำ

1. **une santé** (n.f.)

แปลว่า สุขภาพ

ตัวอย่างประโยค

À présent, beaucoup de gens font attention à **la santé**. On choisit tout ce qu'on mange.

2. **un salarié** (n.m.)

แปลว่า ผู้ได้รับเงินเดือน

ตัวอย่างประโยค

Tous les ans, **les salariés** doivent passer une visite médicale payée par l'employeur dans le cadre de la médecine du travail.

3. **un chirurgien** (n.m.)

แปลว่า ศัลยแพทย์

ตัวอย่างประโยค

Le chirurgien est le médecin spécifique qui peut opérer.

4. **examiner** (v.)

แปลว่า ตรวจ

ตัวอย่างประโยค

Le docteur **examine** le bébé.

5. **une cotisation** (n.f.)

แปลว่า เงินบำรุง ค่าธรรมเนียม

ตัวอย่างประโยค

Les salariés payent leur **cotisation** tous les mois.

6. **une feuille maladie** (n.f.)

แปลว่า ใบประวัติผู้ป่วย

ตัวอย่างประโยค

L'infirmière demande le détail de la maladie pour faire **la feuille maladie**.

7 **un médecin général** (n.m.)

แปลว่า แพทย์อายุรกรรม

ตัวอย่างประโยค

Quand on a de la fièvre, on va voir **le médecin général**.

8. faire un régime (n.m.) แปลว่า ควบคุมอาหาร

ตัวอย่างประโยค

Hélène veut être mince, elle fait un régime.

9. une ordonnance (n.f.) แปลว่า ใบสั่งยา

ตัวอย่างประโยค

Pour acheter certains médicaments à la pharmacie. En France, il faut montrer une ordonnance.

10. un dispensaire (n.m.) แปลว่า ศูนย์การแพทย์

ตัวอย่างประโยค

Quand on a un problème de la santé, on peut va au dispensaire.

คำศัพท์กลุ่มที่ 3 มีคำศัพท์ จำนวน 10 คำ

1. une assurance (n.f.) แปลว่า การประกัน

ตัวอย่างประโยค

84 % de Français ont une assurance complémentaire maladie, appelée une assurance mutuelle.

2. une infirmière (n.f.) แปลว่า พยาบาล

ตัวอย่างประโยค

Les infirmières vont s'occuper de nous après que le docteur nous a soigné.

3. un opticien (n.m.) แปลว่า จักษุแพทย์

ตัวอย่างประโยค

Quand on a mal aux yeux, on consulte l'opticien.

4. être guéri(e)

แปลว่า หายป่วย

ตัวอย่างประโยค

Carim est guéri de sa grippe.

5. soigner (v.)

แปลว่า รักษาสุขภาพ

ตัวอย่างประโยค

Le docteur soigne bien les malades.

6. une indemnité (n.f.)

แปลว่า เงินทดแทน

ตัวอย่างประโยค

Quand on est au chômage, le gouvernement va nous donner l'indemnité.

7. une grande surface (n.f.)

แปลว่า ซูเปอร์มาร์เก็ตขนาดใหญ่

ตัวอย่างประโยค

On aime faire des courses à la grande surface.

8. une bonne santé (n.f.)

แปลว่า แข็งแรง สุขภาพดี

ตัวอย่างประโยค

- Jean n'est jamais malade ; il a une bonne santé.

9. consulter (v.)

แปลว่า ปรึกษา

ตัวอย่างประโยค

- Quand les élèves ont beaucoup de problèmes, ils consultent leurs professeurs.

10. un remboursement (n.m.)

แปลว่า การคืนเงิน

ตัวอย่างประโยค

Le remboursement est versé directement dans mon compte.

7. les soins (n.m.pl.) แปลว่า การรักษาพยาบาล ความเอาใจใส่

ตัวอย่างประโยค

Ce médecin donne gratuitement ses soins aux pauvres.

8. une pharmacie (n.f.) แปลว่า ร้านขายยา

ตัวอย่างประโยค

On peut acheter un médicament à la pharmacie.

9. un médecin (n.m.) แปลว่า แพทย์

ตัวอย่างประโยค

Quand on est malade, on voit un médecin.

10. avoir mal à แปลว่า มีอาการเจ็บ

ตัวอย่างประโยค

- J'ai mal aux yeux parce que je joue au jeu sur l'internet pendant trop longtemps.

- Cholé ne peut pas aller à l'école car elle a mal à la jambe.

4.3 หลักภาษา (le grammaire)

การใช้คำเชื่อม ดังต่อไปนี้

1. Cependant (adv.)

แปลว่า แม้กระนั้น

หน้าที่ / วิธีใช้ ใช้ประกอบ verbe เพื่อแสดงความขัดแย้ง การค้านกับข้อความที่มาก่อน

ตัวอย่างประโยค

- Elle a étudié très dur. Et cependant, elle échoue dans les examens.

2. En effet (adv.)

แปลว่า จริงๆด้วย

หน้าที่ / วิธีใช้ หลัง en effet คือ เหตุผลของประโยคที่มาก่อน

ตัวอย่างประโยค

- Jean est en bonne santé ; **en effet**, il fait souvent du sport.
- On parle souvent de l'excessive consommation de médicaments des Français: **en effet**, ils sont les plus gros consommateurs de médicaments d'Europe.

3. Selon (prep.)

แปลว่า ตาม, แล้วแต่, ตามแต่

หน้าที่ / วิธีใช้ Selon + nom

ตัวอย่างประโยค

- La Sécurité sociale rembourse le patient **selon** un tarif de base.
- J'organise ce projet **selon** le conseil du directeur

4. Malgré (prep.)

แปลว่า แม้ว่า

หน้าที่ / วิธีใช้ แสดงความขัดแย้ง การค้าน Malgré + nom

ตัวอย่างประโยค

- **Malgré** ce système de prévention, un nombre important de Français ne se faisait pas soigner, principalement par manque de moyens économiques.
- **Malgré** la difficulté financière du pays, des Thaïlandais vivent encore heureusement.

5. กิจกรรมการเรียนการสอน

วิธีการเรียนการสอนบนเว็บโดยใช้บล็อก

การเรียนการสอนบนเว็บโดยใช้บล็อกจะมีข้อปฏิบัติตลอดระยะเวลาเรียนดังต่อไปนี้

7. การเรียนการสอนมีทั้งสิ้น 2 สัปดาห์ (จำนวน 8 ชั่วโมง) ซึ่งจะเรียนในห้องคอมพิวเตอร์ และครูผู้สอนจะเป็นคนเตรียมอุปกรณ์ให้พร้อมก่อนที่จะนำนักเรียนมาเรียนทุกครั้ง
8. เมื่อนักเรียนเข้ามาในห้องคอมพิวเตอร์แล้วให้นักเรียน นั่งประจำเครื่องของตนเองตลอดการเรียนทั้ง 2 สัปดาห์ เมื่อเข้ามาแล้ว ให้นักเรียนเปิดเว็บไซต์การเรียนบนเว็บและเข้าสู่ระบบ
9. ครูผู้สอนอธิบายขั้นตอนในการเรียนและนักเรียนทำการเข้าสู่ระบบเรียบร้อยแล้ว การสื่อสารในการเรียนนั้น ให้ใช้เครื่องมือสื่อสารผ่านระบบเครือข่ายที่จัดไว้ให้ คือ การใช้การสนทนาผ่านห้องสนทนา การใช้กระดานข่าว และบล็อก
10. ครูจะต้องดำเนินการสอนให้ตรงตามวันเวลาที่กำหนด (ยกเว้นจะมีการเปลี่ยนแปลงตารางเรียน เนื่องจากเหตุสุดวิสัย เช่น ระบบการทำงานของอินเทอร์เน็ตขัดข้อง
11. ชั้นกิจกรรมการเรียน ครูจะเป็นผู้คอยเตือนนักเรียนในเรื่องเวลา ซึ่งเวลาเรียนสามารถยืดหยุ่นตามสถานการณ์ในแต่ละครั้งได้
12. นักเรียนจะต้องบันทึกการเรียนรู้อย่างลงในบล็อกเมื่อเรียนจบบทเรียนในแต่ละครั้ง ครูผู้สอนจะเป็นผู้ตรวจสอบความถูกต้องและแสดงความคิดเห็นร่วมกับนักเรียนคนอื่นๆ

กระบวนการจัดการเรียนรู้

ใช้รูปแบบการเรียนการสอนแบบร่วมมือรูปแบบจังก์ชัน (Gunter และคณะ, 2007) โดยมีขั้นตอนทั้งหมด 7 ขั้นตอน ดังนี้

ขั้นตอนที่ 1 แนะนำรูปแบบ

1. ครูกำหนดกลุ่มนักเรียนโดยการแบ่งออกเป็นกลุ่มเรียนรู้
2. ครูชี้แจงวัตถุประสงค์การเรียน

ขั้นตอนที่ 2 แบ่งกลุ่มนักเรียน

นักเรียนจำนวน 20 คน แบ่งเข้าสู่กลุ่มเรียนรู้ตามที่ครูได้กำหนดไว้

ขั้นตอนที่ 3 อธิบายภาระงาน และหน้าที่ของกลุ่ม เชี่ยวชาญ

ครูอธิบายภาระงานและหน้าที่ของนักเรียนที่เข้าร่วมกลุ่มเชี่ยวชาญ

ขั้นตอนที่ 4 ศึกษาข้อมูล

นักเรียนที่เข้ากลุ่มเชี่ยวชาญ ศึกษาข้อมูล ในสิ่งที่ครูกำหนด

ขั้นตอนที่ 5 แบ่งปันข้อมูล

นักเรียนกลับเข้าสู่กลุ่มเรียนรู้ เพื่อแบ่งปันข้อมูลที่ได้ไปศึกษามา

ขั้นตอนที่ 6 สมาชิกแต่ละคนทำงานร่วมกัน

นักเรียนปฏิบัติงานตามที่ครูกำหนดโดยนักเรียนแต่ละคนปฏิบัติตามงานที่ได้แบ่งกัน

ขั้นตอนที่ 7 ประเมินผล

1. ครูประเมินผลงานที่นักเรียนได้ฝึกปฏิบัติ หรือ จากแบบฝึกหัดที่ครูกำหนด
2. นักเรียนมีส่วนร่วมประเมินผลงานของเพื่อน อีกทั้งยังให้และ/ หรือ

แสดงข้อคิดเห็น

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางสรุปการแผนการจัดการเรียนรู้บนเว็บโดยใช้ใบงาน

สัปดาห์ที่	วัตถุประสงค์เชิงพฤติกรรม	ขั้นตอนการจัดการเรียนรู้	เนื้อหา	กิจกรรมการเรียน	สื่อการสอนและเครื่องมือบนเว็บ	การวัด/ประเมินผล
ชั้นนำ						
1 (ชั่วโมงที่ 1-2)	1. นักเรียนตอบคำถามนำเกี่ยวกับ Le système de santé ได้ 2. นักเรียนใช้ภาษาฝรั่งเศสง่ายๆเพื่อใช้ในการบันทึกและ/หรือแลกเปลี่ยนความคิดเห็นผ่านช่องทางการสื่อสารที่ไม่ใช่ ICT ได้	ขั้นตอนที่ 1 แนะนำรูปแบบ ขั้นตอนที่ 2 แบ่งกลุ่มนักเรียน ขั้นตอนที่ 3 อธิบายภาระงาน และหน้าที่ของกลุ่มผู้เชี่ยวชาญ ขั้นตอนที่ 4 ศึกษาข้อมูล ขั้นตอนที่ 5 แบ่งปันข้อมูล ขั้นตอนที่ 6 สมาชิกแต่ละคนทำงานร่วมกัน ขั้นตอนที่ 7 ประเมินผล	1. คำแนะนำรายวิชาเรียน (ครูผู้สอน นักเรียน เนื้อหา ระยะเวลาเรียน วัตถุประสงค์ของรายวิชา กิจกรรมการเรียน และการประเมินผล) 2. การบันทึกการเรียนรู้ในบล็อก 3. คำถามนำ 4 ข้อดังนี้ 1 Quand on a mal au ventre ou à la tête, qui est-ce qui peut soigner? 2 Qu'est-ce que c'est la sécurité sociale ? 3 Quand on est malade où est-ce qu'on va ? 4 Quel pays européen organise bien le système de prévention ?	กิจกรรมที่ 1 1) ครูแนะนำนักเรียนเกี่ยวกับครูผู้สอน แบ่งกลุ่มนักเรียนตามที่ครูได้กำหนดไว้ ออกเป็น 5 กลุ่ม เรียกว่ากลุ่มเรียนรู้ ระยะเวลาเรียน วัตถุประสงค์ของวิชา กิจกรรมการเรียน แบบร่วมมือรูปแบบจิ๊กซอว์ ตารางเรียน และการประเมินผล) ครูใช้เวลาประมาณ 5 นาที 2) ครูนำนักเรียนเข้าสู่เว็บการเรียนการสอนวิชาภาษาฝรั่งเศสรหัสวิชา ฝ 42202 โดยให้นักเรียนสมัครสมาชิกและเข้าสู่ระบบโดยใส่ Username และ Password ของนักเรียนแต่ละคนที่ได้สมัครไว้	1. บทเรียนบนเว็บวิชาภาษาฝรั่งเศส ซึ่งมีเครื่องมือบนเว็บ ได้แก่ แหล่งเรียนรู้บนเว็บ ได้แก่ ห้องสนทนา	ประเมินจาก สิ่งที่บันทึกลงในเครื่องมือที่ครูผู้สอนกำหนด หลังจากเรียนเสร็จ

ตารางสรุปการแผนการจัดการเรียนรู้บนเว็บไซต์โดยใช้ใบงาน (ต่อ)

สัปดาห์ที่	วัตถุประสงค์ เชิงพฤติกรรม	ขั้นตอน การจัดการเรียนรู้	เนื้อหา	กิจกรรมการเรียนรู้	สื่อการสอนและ เครื่องมือบนเว็บ	การวัด/ประเมินผล
ชั้นนำ						
				<p>3) เมื่อนักเรียนเข้าสู่หน้าเว็บไซต์แล้ว ให้นักเรียนประจำกลุ่มเรียนรู้ แยกกัน ไปเข้ากลุ่มใหม่ เรียกว่า กลุ่มเชี่ยวชาญ ไปศึกษาในหัวข้อต่อไปนี้ ครู กำหนดเวลาให้นักเรียน ประมาณ 10 นาที</p> <p>1 Quand on a mal au ventre ou à la tête, qui est-ce qui peut soigner ?</p> <p>2 Qu'est-ce que c'est la sécurité sociale ?</p> <p>3 Quand on est malade où est-ce qu'on va ?</p> <p>4 Quel pays européen organise bien le système de prévention ?</p>		

ตารางสรุปการแผนการจัดการเรียนรู้บนเว็บไซต์โดยใช้ใบงาน (ต่อ)

สัปดาห์ที่	วัตถุประสงค์ เชิงพฤติกรรม	ขั้นตอน การจัดการเรียนรู้	เนื้อหา	กิจกรรมการเรียน	สื่อการสอนและ เครื่องมือบนเว็บ	การวัด/ประเมินผล
				<p>นักเรียนที่เข้ากลุ่มเชี่ยวชาญ ร่วมกันตอบคำถามที่ตนเองเข้าร่วม กับ สมาชิกที่มาจากกลุ่มอื่น</p> <p>4) นักเรียนกลับเข้าสู่กลุ่มเรียนรู้ นำ ประเด็นที่ตนเองได้ไปศึกษามานำเสนอ แก่เพื่อน</p> <p>ในกลุ่มของตนเอง นักเรียนรวบรวม คำถามที่แต่ละคนได้ไปศึกษามา และ นำเอาคำตอบที่ได้มาเรียงเป็นความ เรียงเพื่อนำเสนอลงในกระดาษส่งให้ครู ตรวจเนื้อหา ครูกำหนดเวลาให้นักเรียน ประมาณ 15 นาที</p>		

ตารางสรุปการแผนการจัดการเรียนรู้บนเว็บโดยใช้ใบงาน (ต่อ)

สัปดาห์ที่	วัตถุประสงค์เชิงพฤติกรรม	ขั้นตอนการจัดการเรียนรู้	เนื้อหา	กิจกรรมการเรียน	สื่อการสอนและเครื่องมือบนเว็บ	การวัด/ประเมินผล
ชั้นสอน						
1 (ชั่วโมงที่ 3-4)	1. นักเรียนตอบคำถามนำเกี่ยวกับ Le système de santé ได้ 2. นักเรียนใช้ภาษาฝรั่งเศสง่ายๆเพื่อใช้ในการบันทึกและ/หรือแลกเปลี่ยนความคิดเห็นผ่านช่องทางการสื่อสารที่ไม่ใช่ ICT ได้	<p>ขั้นตอนที่ 2 แบ่งกลุ่มนักเรียน</p> <p>ขั้นตอนที่ 3 อธิบายภาระงาน และหน้าที่ของกลุ่มผู้เชี่ยวชาญ</p> <p>ขั้นตอนที่ 4 ศึกษาข้อมูล</p> <p>ขั้นตอนที่ 5 แบ่งปันข้อมูล</p> <p>ขั้นตอนที่ 6 สมาชิกแต่ละคนทำงานร่วมกัน</p> <p>ขั้นตอนที่ 7 ประเมินผล</p>	1. คำศัพท์ แบ่งออกเป็น 5 กลุ่มๆ ละ 10 คำ	<p>กิจกรรมที่ 2</p> <p>1. ครูกำหนดให้ผู้เรียนศึกษาคำศัพท์ที่เกี่ยวข้องกับเนื้อหา โดยคำศัพท์แบ่งออกเป็น 5 กลุ่ม</p> <p>2. นักเรียนในกลุ่มเรียนรู้ เลือกเข้ากลุ่มตามคำศัพท์ เป็นกลุ่มผู้เชี่ยวชาญ ที่ครูกำหนด ศึกษาความหมายของคำศัพท์ต่างๆ พร้อมทั้งทำแบบฝึกหัดที่ครูกำหนด</p> <p>3. นักเรียนที่เข้ากลุ่มผู้เชี่ยวชาญ กลับเข้าสู่กลุ่ม เรียนรู้ กำหนดให้นักเรียนนำความรู้เรื่องคำศัพท์ที่ไปศึกษามา นำมาแลกเปลี่ยนกับเพื่อนในกลุ่ม และช่วยกันสรุปเป็นความรู้ และนำความรู้ที่ได้ไป โฟสลงในเว็บบล็อกที่ตนเองสร้างไว้</p>	1. บทเรียนบนเว็บวิชาภาษาฝรั่งเศส ซึ่งมีเครื่องมือบนเว็บ ได้แก่ แหล่งเรียนรู้บนเว็บ ได้แก่ ห้องสนทนา	<p>1. แบบฝึกหัดที่ครูกำหนดให้ทำ</p> <p>2. ประเมินจาก สิ่งที่บ้านที่ลงในเครื่องมือที่ครูผู้สอนกำหนด หลังจากเรียนเสร็จ</p>

ตารางสรุปการแผนการจัดการเรียนรู้บนเว็บไซต์โดยใช้ใบงาน (ต่อ)

สัปดาห์ที่	วัตถุประสงค์เชิงพฤติกรรม	ขั้นตอนการจัดการเรียนรู้	เนื้อหา	กิจกรรมการเรียนรู้	สื่อการสอนและเครื่องมือบนเว็บ	การวัด/ประเมินผล
2 (ชั่วโมงที่ 5-6)	1.นักเรียนเลือกใช้คำเชื่อมที่ครูกำหนดให้ได้ 2. นักเรียนสามารถเขียนแสดงความคิดเห็นและบันทึกการเรียนรู้หลังจากเรียนเสร็จ	ขั้นตอนที่ 2 แบ่งกลุ่มนักเรียนขั้นตอนที่ 3 อธิบายภาระงาน และหน้าที่ของกลุ่ม เชี่ยวชาญ ขั้นตอนที่ 4 ศึกษาข้อมูล ขั้นตอนที่ 5 แบ่งปันข้อมูล ขั้นตอนที่ 6 สมาชิกแต่ละคนทำงานร่วมกัน ขั้นตอนที่ 7 ประเมินผล	1. คำเชื่อมแบ่งออกเป็น 4 กลุ่ม ได้แก่ 1. Cependant 2. En effet 3. Selon 4. Malgré	กิจกรรมที่ 3 1. ครูกำหนดให้ผู้เรียนศึกษาคำเชื่อมแบ่งออกเป็น 4 กลุ่ม 2. นักเรียนในกลุ่มเรียนรู้ เลือกเข้ากลุ่มตามคำเชื่อม เป็นกลุ่มเชี่ยวชาญ ที่ครูกำหนด ศึกษาวิธีการใช้คำเชื่อม พร้อมทั้งทำแบบฝึกหัดที่ครูกำหนด 3. นักเรียนที่เข้ากลุ่มเชี่ยวชาญ กลับเข้าสู่กลุ่ม เรียนรู้ กำหนดให้นักเรียนนำความรู้เรื่องคำเชื่อมที่ไปศึกษามา นำมาแลกเปลี่ยนกับเพื่อนในกลุ่ม และช่วยกันสรุปเป็นความรู้ และนำความรู้ที่ได้บันทึกส่งครูผู้สอนเพื่อตรวจสอบความถูกต้องของเนื้อหา	1. บทเรียนบนเว็บวิชาภาษาฝรั่งเศส ซึ่งมีเครื่องมือบนเว็บ ได้แก่ แหล่งเรียนรู้บนเว็บ ได้แก่ ห้องสนทนา	1. แบบฝึกหัดที่ครูกำหนดให้ทำ 2. ประเมินจาก สิ่งที่บันทึกลงในเครื่องมือที่ครูผู้สอนกำหนด หลังจากเรียนเสร็จ

ตารางสรุปการแผนการจัดการเรียนรู้บนเว็บไซต์โดยใช้ใบงาน (ต่อ)

สัปดาห์ที่	วัตถุประสงค์เชิงพฤติกรรม	ขั้นตอนการจัดการเรียนรู้	เนื้อหา	กิจกรรมการเรียน	สื่อการสอนและเครื่องมือบนเว็บ	การวัด/ประเมินผล
ขั้นสรุป						
2 (ชั่วโมงที่ 7-8)	1. นักเรียนตอบคำถามจากเนื้อหาเรื่อง Le système de santé หลังจากการศึกษาได้ 2. นักเรียนสามารถเขียนแสดงความคิดเห็นและบันทึกการเรียนรู้หลังจากเรียนเสร็จ 3. นักเรียนประเมินความร่วมมือของเพื่อนในการเรียนเป็นกลุ่มได้	ขั้นตอนที่ 1 แนะนำรูปแบบ ขั้นตอนที่ 2 แบ่งกลุ่มนักเรียน ขั้นตอนที่ 3 อธิบายภาระงาน และหน้าที่ของกลุ่มผู้เชี่ยวชาญ ขั้นตอนที่ 4 ศึกษาข้อมูล ขั้นตอนที่ 5 แบ่งปันข้อมูล ขั้นตอนที่ 6 สมาชิกแต่ละคนทำงานร่วมกัน ขั้นตอนที่ 7 ประเมินผล	1. เนื้อหาเรื่อง Le système de la santé แบ่งออกเป็น 5 เนื้อหาได้แก่ 1. Les médecins 2. La sécurité sociale 3. Les lieux de soin 4. La prévention 2. แบบทดสอบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่อง Le système de la santé 3. แบบประเมินความร่วมมือในการปฏิบัติงานกลุ่ม	กิจกรรมที่ 4 1. ครูกำหนดให้ผู้เรียนศึกษาเนื้อหาเรื่อง Le système de la santé แบ่งออกเป็น 4 เนื้อหา 2. นักเรียนในกลุ่มเรียนรู้ เลือกเข้ากลุ่มตามเนื้อหาเรื่อง Le système de la santé แบ่งออกเป็น 4 เนื้อหา เป็นกลุ่มผู้เชี่ยวชาญ พร้อมทั้งทำแบบฝึกหัดที่ครูกำหนด 3. นักเรียนที่เข้ากลุ่มผู้เชี่ยวชาญ กลับเข้าสู่กลุ่ม เรียนรู้ กำหนดให้นักเรียนนำความรู้เนื้อหาเรื่อง Le système de la santé ที่ไปศึกษามา นำมาแลกเปลี่ยนกับเพื่อนในกลุ่ม และช่วยกันสรุปเป็นความรู้ และนำความรู้ที่ได้ไปบันทึกลงในกระดาษส่งให้ครูตรวจความถูกต้องของเนื้อหา	1. บทเรียนบนเว็บวิชาภาษาฝรั่งเศส ซึ่งมีเครื่องมือบนเว็บได้แก่ แหล่งเรียนรู้บนเว็บ ได้แก่ ห้องสนทนา 2. แบบทดสอบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่อง Le système de la santé 3. แบบประเมินความร่วมมือในการปฏิบัติงานกลุ่มเพื่อประเมินพฤติกรรมมีส่วนร่วมในการเรียน	1. แบบฝึกหัดที่ครูกำหนดให้ทำ 2. ประเมินจาก สิ่งที่บันทึกลงในเครื่องมือที่ครูกำหนดหลังจากเรียนเสร็จ 3. ผลจากการทำแบบทดสอบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่อง Le système de la santé 4. ผลการประเมินจากแบบประเมินความร่วมมือในการปฏิบัติงานกลุ่มของนักเรียน

ตารางสรุปการแผนการจัดการเรียนรู้บนเว็บไซต์โดยใช้ใบงาน (ต่อ)

สัปดาห์ที่	วัตถุประสงค์ เชิงพฤติกรรม	ขั้นตอน การจัดการเรียนรู้	เนื้อหา	กิจกรรมการเรียนรู้	สื่อการสอนและ เครื่องมือบนเว็บ	การวัด/ประเมินผล
				<p>กิจกรรมที่ 5</p> <p>1. นักเรียนทำแบบสอบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่อง Le système de la santé</p> <p>กิจกรรมที่ 6</p> <p>1. นักเรียนทำแบบประเมินความร่วมมือในการปฏิบัติงานกลุ่มเพื่อประเมินพฤติกรรมกรที่มีส่วนร่วมในการเรียน</p>		

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

6. การวัดและประเมิน

1. แบบฝึกหัดที่ครูกำหนดให้ทำ
2. สิ่งที่บันทึกลงในเครื่องมือที่ไม่ใช่ ICT หลังจากเรียนเสร็จ
3. ผลจากการทำแบบแบบสอบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่อง Le système de la santé
4. ผลการประเมินจากแบบประเมินความร่วมมือในการปฏิบัติงานกลุ่มของนักเรียน

7. สื่อการสอน

- 1) เครื่องคอมพิวเตอร์ที่สามารถต่ออินเทอร์เน็ตได้
- 2) เว็บไซต์เรียนการสอนวิชาภาษาฝรั่งเศส
- 3) แบบสอบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่อง Le système de la santé
- 4) แบบประเมินความร่วมมือในการปฏิบัติงานกลุ่มของนักเรียน

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

แบบสอบผลสัมฤทธิ์วิชาภาษาฝรั่งเศส (ฝ42202)

เรื่อง

Le système de santé

คำชี้แจง

1. ข้อสอบมีจำนวน 4 หน้า 30 ข้อ ข้อละ 1 คะแนน
2. ให้นักเรียนเลือกคำตอบลงในกระดาษคำตอบ
3. จำนวนเวลาในการสอบ จำนวน 35 นาที

Direction : Choisissez la meilleure réponse

Situation 1 : 'Tu es déjà au lit, Paul ?'

'Oui, maman, j'ai la grippe.'

1. Si Paul veut guérir, comment est-ce qu'il doit faire?

- a. Il doit prendre des médicaments.
- b. Il doit faire des courses.
- c. Il doit aller à l'école.
- d. Il doit acheter des médicaments.

Situation 2 : « Qu'as-tu ? » demande Mme. Dubois à son fils. Il lui répond,

« J'ai mal aux yeux. »

2. Où est-ce que le fils de Mme. Dubois doit aller ?

- a. Il doit aller chez le dentiste.
- b. Il doit aller chez le chirurgien.
- c. Il doit aller chez l'opticien.
- d. Il doit aller à la pharmacie.

3. Quel type de médecin joue traditionnellement le rôle important dans la vie pour des français ?

- a. c'est le médecin de famille.
- b. c'est le médecin général.
- c. c'est le médecin spécifique.
- d. c'est le dispensaire.

10. Quelle est la différence entre l'hôpital et la clinique ?
- a. la clinique est une structure publique mais l'hôpital est très petit.
 - b. la clinique est une structure publique mais l'hôpital est très loin.
 - c. l'hôpital est une structure publique mais la clinique est essentiellement privée.**
 - d. l'hôpital est essentiellement privé mais la clinique est mauvaise.
11. Qu'est-ce que c'est la sécurité sociale ?
- a. C'est l'organisation de l'assurance de la santé de la France.**
 - b. C'est l'organisation du service de transport de la France.
 - c. C'est l'organisation de l'éducation de la France.
 - d. C'est l'organisation du droit de la France.
12. Où est-ce qu'on va quand on est malade ?
- a. à l'hôpital, au dispensaire, à l'école
 - b. au dispensaire, à la clinique, à l'hôpital**
 - c. à la clinique, au restaurant, à l'école
 - d. au dispensaire, à la clinique, à l'université
13. Quel pays européen organise bien le système de prévention ?
- a. L'Allemand
 - b. Le Danemark
 - c. La France**
 - d. L'Angleterre
14. Qu'est-ce que les salariés doivent faire tous les mois au gouvernement ?
- a. Ils doivent payer leur indemnité tous les mois.
 - b. Ils doivent payer leur remboursement tous les mois.
 - c. Ils doivent payer leur cotisation tous les mois.**
 - d. Ils doivent payer leur financement tous les mois.
15. Si on veut acheter une grande marchandise mais on ne veut pas payer en liquide, on peut payer par
- a. la carte identité
 - b. la carte orange
 - c. la carte vert
 - d. la carte crédit**
16. Le médecin de famille joue traditionnellement un rôledans la vie des Français.
- a. important**
 - b. joli
 - c. ancien
 - d. nouvel

28.ce système de prévention, un nombre important de Français ne se faisait pas soigner, principalement par manque de moyens économiques.

- a. Cependant b. en effet **c. Malgré** d. selon

29. Nicole a étudié très dur. Etelle échoue dans les examens.

- a. cependant** b. en effet c. malgré d. selon

30. Philippe organise ce projetle conseil du directeur.

- a. selon** b. malgré c. cependant d. en effet

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ภาคผนวก ง

- แบบสอบถามและประเมินความสอดคล้องเรื่องการเรียนรู้การสอนบนเว็บวิชาภาษาฝรั่งเศสสำหรับผู้เชี่ยวชาญด้านการเรียนการสอนภาษาฝรั่งเศส
- แบบสอบถามและประเมินความสอดคล้องเรื่องการเรียนรู้การสอนบนเว็บวิชาภาษาฝรั่งเศส สำหรับผู้เชี่ยวชาญด้านการเรียนการสอนบนเว็บและการใช้บล็อก
- แบบสอบถามและประเมินแบบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาฝรั่งเศส (ผ42202) เรื่อง Le système de santé สำหรับผู้เชี่ยวชาญด้านการเรียนการสอนภาษาฝรั่งเศส
- แบบประเมินความร่วมมือในการปฏิบัติงานกลุ่มเพื่อประเมินด้านพฤติกรรม การมีส่วนร่วมในการเรียน

แบบสอบถามและประเมินความสอดคล้อง
เรื่องการเรียนการสอนบนเว็บวิชาภาษาฝรั่งเศส
สำหรับผู้เชี่ยวชาญด้านการเรียนการสอนภาษาฝรั่งเศส

ชื่อเรื่อง (ภาษาไทย) ผลของการเรียนแบบร่วมมือแบบจิ๊กซอว์โดยใช้บล็อกที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาฝรั่งเศสของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5

(ภาษาอังกฤษ) EFFECTS OF COOPERATIVE LEARNING WITH JIGSAW MODEL BY USING BLOG UPON ELEVENTH GRADE STUDENTS' LEARNING ACHIEVEMENT IN FRENCH

เสนอโดย นายวงศ์ปกรณ์ พชรธรรมโรจน์

อาจารย์ที่ปรึกษา รองศาสตราจารย์ ดร. กิดานันท์ มลิทอง

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาฝรั่งเศสของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ในการเรียนแบบร่วมมือแบบจิ๊กซอว์ที่มีการใช้เครื่องมือสื่อสารที่แตกต่างกัน
2. เพื่อเปรียบเทียบพฤติกรรมความร่วมมือทางด้านการเรียนวิชาภาษาฝรั่งเศสของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ในการเรียนแบบร่วมมือแบบจิ๊กซอว์ที่มีการใช้เครื่องมือสื่อสารแตกต่างกัน

คำชี้แจง

แบบสอบถามและแบบประเมินสำหรับผู้เชี่ยวชาญชุดนี้ เป็นแบบสอบถามความคิดเห็นเกี่ยวกับความเหมาะสมของเนื้อหาการจัดกิจกรรม การเรียนการสอน และการวัดผลสัมฤทธิ์ในวิชาภาษาฝรั่งเศสเรื่อง Le système de santé ซึ่งได้นำเนื้อหา แบบฝึกหัด บางส่วนมาดัดแปลงจากหนังสือ L'adaptation de la France en direct ของกระทรวงศึกษาธิการ นำมาใช้ในการเรียนเสริมของวิชาภาษาฝรั่งเศสของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5

แบบสอบถามและแบบประเมินสำหรับผู้เชี่ยวชาญด้านการเรียนการสอนภาษาฝรั่งเศส เรื่องการเรียนการสอนบนเว็บวิชาภาษาฝรั่งเศส มีจำนวน 9 หน้า แบ่งออกเป็น 2 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ความสอดคล้องของวัตถุประสงค์ของบทเรียน การนำเสนอเนื้อหา การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ การใช้สื่อและระยะเวลาในการเรียนการสอน

ตอนที่ 2 ความคิดเห็นเกี่ยวกับการเรียนการสอนภาษาฝรั่งเศสโดยใช้บล็อก

เอกสารที่แนบมาด้วย สำหรับใช้ประกอบการประเมินความสอดคล้อง ตอนที่ 1

- จุดประสงค์การเรียนรู้
- แผนการจัดการเรียนรู้บนเว็บโดยใช้บล็อก
- เนื้อหาบทเรียน
- แบบสอบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

ตอนที่ 1 ความสอดคล้องของวัตถุประสงค์ของบทเรียน การนำเสนอเนื้อหา การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ การใช้สื่อและระยะเวลาในการเรียนการสอน

โปรดประเมินความสอดคล้องโดยทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องที่สอดคล้องกับความคิดเห็นของท่านและหรือเขียนในช่องข้อควรปรับปรุง ข้อเสนอแนะ

ขอให้ท่านใช้เอกสารที่แนบมาประกอบการพิจารณาด้วย อนึ่งถ้าท่านมีข้อเสนอแนะปรับปรุงตัวลงเพิ่มเติม โปรดเขียนแก้หรือแทรกในเนื้อหาแทรกในเอกสารที่แนบมาได้โดยตรง

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

หัวข้อการประเมิน	ความสอดคล้อง			ข้อควรปรับปรุง ข้อเสนอแนะ
	สอดคล้อง	ไม่แน่ใจ	ไม่สอดคล้อง	
ด้านวัตถุประสงค์ของบทเรียน				
1. ความเหมาะสมของสาระและมาตรฐานการเรียนรู้ (โปรดดูเอกสารแผนการจัดการเรียนรู้รายหน่วย หน้าที่ 1)				
2. ความสอดคล้องของจุดประสงค์การเรียนรู้กับเนื้อหา (โปรดดูเอกสารแผนการจัดการเรียนรู้รายหน่วย หน้าที่ 1) 1) นักเรียนเลือกใช้คำศัพท์ที่ถูกต้องตามความหมายในเรื่องของ Le système de santé ได้ 2) นักเรียนใช้คำเชื่อมในการสื่อความหมายได้อย่างถูกต้อง 3) นักเรียนใช้ภาษาฝรั่งเศสง่าย ๆ เพื่อให้ในการบันทึก และ/ หรือแลกเปลี่ยนความคิดเห็นโดยใช้บล็อกได้ 4) นักเรียนตอบคำถามจากเนื้อหาบทเรียนบนเว็บในเรื่องที่เกี่ยวกับ Le système de santé ได้				
3. ระดับผู้เรียน นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5				
4. การวัดและการประเมินผลการเรียน - แบบสอบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน - การบันทึกการเรียนรู้ในบล็อก				
5. ความสอดคล้องกับกิจกรรมการเรียนการสอน (โปรดดูเอกสารแผนการจัดการเรียนรู้รายหน่วย หน้า 6-16) - ชั้นนำ (สัปดาห์ที่ 1 เวลา 1 คาบ) - ชั้นสอน (สัปดาห์ที่ 1-2 เวลา 5 คาบ) - ชั้นสรุป (สัปดาห์ที่ 2 เวลา 2 คาบ)				
การประเมินด้านการนำเสนอเนื้อหา (โปรดดูเอกสารแผนการจัดการเรียนรู้รายหน่วย หน้า 2-5)				
6. ความถูกต้องและความชัดเจนของเนื้อหา				
7. ความน่าเชื่อถือของเนื้อหา				
8. ความทันสมัยของเนื้อหา				

หัวข้อการประเมิน	ความสอดคล้อง			ข้อควรปรับปรุง ข้อเสนอแนะ
	สอดคล้อง	ไม่แน่ใจ	ไม่สอดคล้อง	
การประเมินด้านกิจกรรมการเรียนรู้ (โปรดดู เอกสารแผนการจัดการเรียนรู้รายหน่วย หน้า 6 - 16) 9. กิจกรรมการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ				
10. ความสอดคล้องของกิจกรรมการเรียนรู้ต่อ ผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง และจุดประสงค์การเรียนรู้				
11. ระดับผู้เรียนต่อระดับการเรียนรู้				
12. กระบวนการทำกิจกรรม - ขั้นนำ (สัปดาห์ที่ 1 เวลา 1 คาบ) - ขั้นสอน (สัปดาห์ที่ 1-2 เวลา 5 คาบ) - ขั้นสรุป (สัปดาห์ที่ 2 เวลา 2 คาบ)				
13. สื่อที่ใช้มีความเหมาะสมกับเนื้อหาและ การจัดกิจกรรม (โปรดดูเอกสารแผนการจัดการเรียนรู้รายหน่วย ในหน้า 8-16) - ขั้นนำ (สัปดาห์ที่ 1 เวลา 1 คาบ) - ขั้นสอน (สัปดาห์ที่ 1-2 เวลา 5 คาบ) - ขั้นสรุป (สัปดาห์ที่ 2 เวลา 2 คาบ)				

ตอนที่ 2 ความคิดเห็นเกี่ยวกับการเรียนการสอนภาษาฝรั่งเศสโดยใช้บล็อก

1. ท่านคิดว่า ในการบันทึกการเรียนรู้อันใช้บล็อก ควรใช้ภาษาใดในการบันทึก

ภาษาไทย

ภาษาฝรั่งเศส

ภาษาไทยและภาษาฝรั่งเศส

ความคิดเห็นเพิ่มเติมของท่าน

.....

.....

.....

2. ท่านคิดว่า ควรให้นักเรียนบันทึกการเรียนรู้อะไรมากที่สุด

บันทึกหลังจากเรียนเสร็จ เป็นเวลา 5-10 นาที

บันทึกเป็นการบ้าน ส่งในคาบเรียนต่อไป

ความคิดเห็นเพิ่มเติมของท่าน

.....

.....

.....

3. ท่านคิดว่า นักเรียนควรบันทึกสิ่งใดลงในบล็อกร

- สิ่งที่เรียนไปหลังจากจบบทเรียน
- สิ่งที่เกี่ยวข้องกับเนื้อหาในบทเรียน
- สิ่งทีวิเคราะห์ได้จากสิ่งที่เรียนไปหลังจากจบบทเรียน
- ความคิดเห็นของเนื้อหาที่จะแสดงให้เพื่อนที่จะเข้ามาอ่านได้ทำความเข้าใจ
- ความคิดเห็นเพิ่มเติมของท่าน

.....

.....

.....

.....

.....

4. ท่านคิดว่า ครูควรมีส่วนช่วยเหลือในการบันทึกของนักเรียนหรือไม่

- ควร (ตอบคำถามในข้อ 5)
- ไม่ควร
- ความคิดเห็นเพิ่มเติมของท่าน

.....

.....

.....

.....

แบบสอบถามและประเมินความสอดคล้อง
เรื่องการเรียนการสอนบนเว็บวิชาภาษาฝรั่งเศส
สำหรับผู้เชี่ยวชาญด้านการเรียนการสอนบนเว็บและการใช้บล็อก

ชื่อเรื่อง (ภาษาไทย) ผลของการเรียนแบบร่วมมือแบบจิ๊กซอว์โดยใช้บล็อกที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาฝรั่งเศสของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5

(ภาษาอังกฤษ) EFFECTS OF COOPERATIVE LEARNING WITH JIGSAW MODEL BY USING BLOG UPON ELEVENTH GRADE STUDENTS' LEARNING ACHIEVEMENT IN FRENCH

เสนอโดย

นายวงศ์ปกรณ์ พชรธรรมโรจน์

อาจารย์ที่ปรึกษา

รองศาสตราจารย์ ดร. กิดานันท์ มลิทอง

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาฝรั่งเศสของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ในการเรียนแบบร่วมมือแบบจิ๊กซอว์ที่มีการใช้เครื่องมือสื่อสารที่แตกต่างกัน
2. เพื่อเปรียบเทียบพฤติกรรมการมีส่วนร่วมทางการเรียนวิชาภาษาฝรั่งเศสของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ในการเรียนแบบร่วมมือแบบจิ๊กซอว์ที่มีการใช้เครื่องมือสื่อสารแตกต่างกัน

คำจำกัดความ

1. การเรียนการสอนบนเว็บ คือ รูปแบบหนึ่งของการเรียนการสอนทางไกลที่ใช้บริการเวปไซด์เว็บ (www) เป็นสื่อกลางในการนำเสนอและถ่ายทอดความรู้ต่างๆนอกจากนี้ยังใช้บริการเวปไซด์เว็บ เป็นสื่อกลางช่วยให้ผู้เรียนและผู้สอนสามารถติดต่อสื่อสารระหว่างกันได้โดยที่ทั้งผู้เรียนและผู้สอนไม่จำเป็นต้องอยู่ในสถานที่เดียวกัน และในเวลาเดียวกันเสมือนไปเหมือนเช่นการจัดการเรียนการสอนในชั้นเรียนปกติ
2. บล็อก คือ เว็บไซต์ที่มีรูปแบบง่าย ๆ โดยข้อความใหม่ล่าสุดที่บันทึกเข้าไป จะถูกแสดงอยู่ด้านบนสุดของหน้าเว็บไซต์ ส่วนข้อความที่บันทึกเข้าไปก่อนหน้านั้น จะอยู่ถัดลงไปเรื่อย ๆ และสามารถบันทึกเรื่องราวใด ๆ ลงในบล็อกก็ได้ตามความต้องการของเจ้าของบล็อก โดยนำมาเป็นกิจกรรมให้นักเรียนรวมกลุ่มใช้บล็อกเพื่อ ประมวลผลความรู้ที่ได้จากการเข้ากลุ่มเชี่ยวชาญ โดยบันทึกว่าได้เรียนรู้เกี่ยวกับเรื่องอะไร และครูผู้สอนก็สามารใช้เพื่อบันทึกว่าได้สอนอะไรไป ยกตัวอย่างเช่น

ครูผู้สอนสร้างบทเรียน และระบุว่านักเรียนจะต้องทำอะไรได้ รวมไปถึง
การเชื่อมโยงไปยังแหล่งการเรียนรู้ต่าง ๆ ที่มีอยู่บนอินเทอร์เน็ต

คำชี้แจง

แบบสอบถามสำหรับผู้เชี่ยวชาญชุดนี้ เป็นแบบสอบถามความคิดเห็นด้านการใช้บทเรียน
บนเว็บและการใช้บล็อก การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนโดยใช้บล็อกในการบันทึกการเรียนรู้ใน
การเรียนการสอนบนเว็บ และความสอดคล้องของเว็บการเรียนการสอน

แบบสอบถามผู้เชี่ยวชาญด้านการใช้บล็อก ในการเรียนการสอนบนเว็บ วิชาภาษาอังกฤษ
ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 มีจำนวน 8 หน้า แบ่งเป็น 3 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลส่วนตัวของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ 2 ความคิดเห็นเกี่ยวกับการเรียนการสอนบนเว็บโดยใช้บล็อก

ตอนที่ 3 ความสอดคล้องของเว็บการเรียนการสอน

สิ่งที่แนบมาด้วย

- เว็บการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษ

<http://aved.edu.chula.ac.th/frfacil>

Username: admin

Password: 33450545

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตอนที่ 1 ข้อมูลส่วนตัวของผู้ตอบแบบสอบถาม

- โปรดตอบแบบสอบถามโดยการเขียนลงในช่องว่าง และ/หรือทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่อง
- ตามความคิดเห็นของท่าน

1. ตำแหน่งทางวิชาการ

- อาจารย์
- ผู้ช่วยศาสตราจารย์
- รองศาสตราจารย์
- ศาสตราจารย์

2. ประสบการณ์สอน

- ต่ำกว่า 5 ปี
- 5-10 ปี
- 10 ปีขึ้นไป

3. ท่านเคยใช้บล็อกในการเรียนการสอนของท่านหรือไม่

- เคย

วิชา

จำนวน.....ครั้ง

ท่านใช้บล็อกในการเรียนการสอนของท่านอย่างไร (โปรดอธิบายโดยสรุป)

.....

.....

.....

.....

ไม่เคย (ให้ตอบคำถามในตอนที่ 2 ต่อไป)

ตอนที่ 2 ความคิดเห็นเกี่ยวกับการเรียนการสอนบนเว็บโดยใช้บล็อก

โปรดตอบแบบสอบถามโดยการเขียนลงในช่องว่าง และ/หรือทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่อง

ตามความคิดเห็นของท่าน

1. ท่านคิดว่าบล็อกมีความสำคัญและมีประโยชน์ในการเรียนการสอนบนเว็บอย่างไร (ตอบได้มากกว่า 1)

ใช้เป็นเครื่องมือสร้างความรู้ เป็นการถ่ายทอดสิ่งที่ถูกบันทึกไว้ในสมองลงสู่ตัวหนังสือ

เป็นเครื่องมือในการเผยแพร่ความรู้ เพื่อแสดงตัวตนของผู้เขียนสู่สาธารณชน

ใช้เป็นเครื่องมือแลกเปลี่ยนความรู้ ผู้อ่านสามารถแสดงความคิดเห็นต่อความรู้ที่ผู้เขียนถ่ายทอดลงไปบนบล็อก และผู้เขียนได้เขียนได้ตอบต่อความคิดเห็นนั้นๆ ในลักษณะการสนทนาเพื่อหาความแตกฉานในตัวความรู้

ความคิดเห็นเพิ่มเติม

ความคิดเห็นเพิ่มเติมของท่าน เกี่ยวกับความสำคัญของบล็อก ต่อการเรียนรู้การสอน

.....

.....

.....

ความคิดเห็นเพิ่มเติมของท่าน เกี่ยวกับประโยชน์ของบล็อกต่อการเรียนการสอน

.....

.....

.....

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

หัวข้อการประเมิน	ความสอดคล้อง			ข้อควรปรับปรุง ข้อเสนอแนะ
	สอดคล้อง	ไม่แน่ใจ	ไม่สอดคล้อง	
ด้านวัตถุประสงค์ของบทเรียนบนเว็บ				
1. มีการกำหนดวัตถุประสงค์ทั่วไป				
2. มีการกำหนดวัตถุประสงค์เชิงพฤติกรรม				
ด้านเนื้อหา				
3. มีการแบ่งเนื้อหาออกแบบหน่วยย่อยๆ (Modules)				
4. มีการจัดลำดับการนำเสนอเนื้อหา				
ด้านการออกแบบหน้าจอ				
5. ความชัดเจนและสะอาดตา (Clear and Clear)				
6. ความสม่ำเสมอ (Consistency)				
7. การใช้เฟรม				
8. ขนาดและชนิดของฟอนต์มีความเหมาะสม				
9. ความยาวของแต่ละหน้ามีความเหมาะสม				
ด้านการใช้มัลติมีเดีย				
10. ขนาดและชนิดของภาพ/ กราฟิก มีความเหมาะสม				
11. การใช้ประยุกต์มัลติมีเดียในการนำเสนอเนื้อหา อย่างมีประสิทธิภาพ				
12. การใช้ประโยชน์จากมัลติมีเดียในการสร้าง แรงจูงใจ				
ด้านการให้ผลป้อนกลับ				
13. ผลป้อนกลับมีความเหมาะสมกับผู้เรียน (เชิงบวก)				
14. ผลป้อนกลับมีความหลากหลาย				
ด้านการโต้ตอบกับบทเรียน				
15. มีการออกแบบให้มีกิจกรรมโต้ตอบกับบทเรียน อย่างสม่ำเสมอ				
16. มีกิจกรรมที่สามารถตรวจสอบความเข้าใจของ ผู้เรียน (ที่ทำให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้อย่างมี ความหมาย)				
17. วิธีการโต้ตอบ มีความหลากหลาย				
18. มีการใช้ประโยชน์จากทรัพยากรบนเว็บอย่างมี ประสิทธิภาพ				
19. มีการเชื่อมโยงไปยังลิงค์อื่น ๆ ข้างนอกที่ทันสมัย มีเนื้อหาที่ถูกต้องเชื่อถือได้ และลิงค์มีความเกี่ยวข้องกับ เนื้อหาที่เรียน				

หัวข้อการประเมิน	ความสอดคล้อง			ข้อควรปรับปรุง ข้อเสนอแนะ
	สอดคล้อง	ไม่แน่ใจ	ไม่สอดคล้อง	
ด้านโอกาสผู้ใช้ในการติดต่อกับผู้สอนหรือผู้เรียนด้วยกันแบบ Synchronous และ Asynchronous 20. ผู้เรียนมีโอกาสในการติดต่อกับผู้สอนในลักษณะเวลาเดียวกัน				
21. ผู้เรียนมีโอกาสในการติดต่อกับผู้สอนในลักษณะต่างเวลากัน				
ด้านการประเมินผล 22. มีการกำหนดวิธีการประเมินผลที่ชัดเจน				
23. การประเมินผลมีความเหมาะสม				
24. มีการประเมินผลที่หลากหลาย				
ด้านโครงสร้างและ การสืบไปในบทเรียน 25. มีการออกแบบโครงสร้างบทเรียนที่ชัดเจน การออกแบบโครงสร้างมีความเหมาะสม (ไม่ลึก หรือ ตื้น จนเกินไป)				
26. การจัดหาการนำทางมีความชัดเจน ไม่สับสน				
27. วิธีการสืบไปในบทเรียนของผู้เรียน (Human Computer Interaction) มีความคงที่ เช่น การเมาส์ โอเวอร์ การคลิกเมนู หรือ การใช้ปุ่ม				
28. ผู้เรียนสามารถเข้าถึงเนื้อหาที่ต้องการได้อย่างยืดหยุ่น (non-linear)				
29. ไม่มีลิงค์เสีย (Dead Links)				
30. ไม่มีหน้าที่เป็นทางตัน หรือ หน้าที่ไม่มีทางไป (Orphan Pages)				
ด้านอื่น ๆ 31. ผู้เรียนสามารถเข้าถึงเนื้อหาการเรียนได้อย่างสะดวก 32. URL สำหรับการเข้าถึงเหมาะสม จดจำได้ง่าย มีความหมายในตัวเอง				
33. เวลาในการดาวน์โหลดแต่ละหน้ามีความเหมาะสม (ไม่เกิน 15 วินาที) หรือ หากนานกว่า 15 วินาที มีข้อความ/ หน้าต่างแสดงสถานะภาพปรากฏ				

ขอขอบคุณเป็นอย่างสูงที่ท่านกรุณาให้ข้อมูล และความคิดเห็นอันเป็นประโยชน์
ต่องานวิจัยในครั้งนี้

วงศ์ปกรณ์ พชรธรรมโรจน์
ผู้วิจัย

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

แบบสอบถามและประเมิน
แบบสอบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาฝรั่งเศส (ฝ42202)
เรื่อง Le système de santé
สำหรับผู้เชี่ยวชาญด้านการเรียนการสอนภาษาฝรั่งเศส

ชื่อเรื่อง (ภาษาไทย) ผลของการเรียนแบบร่วมมือแบบจิ๊กซอว์โดยใช้บล็อกที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาฝรั่งเศสของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5

(ภาษาอังกฤษ) EFFECTS OF COOPERATIVE LEARNING WITH JIGSAW MODEL BY USING BLOG UPON ELEVENTH GRADE STUDENTS' LEARNING ACHIEVEMENT IN FRENCH

เสนอโดย นายวงศ์ปกรณ์ พชรธรรมโรจน์

อาจารย์ที่ปรึกษา รองศาสตราจารย์ ดร. กิดานันท์ มลิทอง

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาฝรั่งเศสของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ในการเรียนแบบร่วมมือแบบจิ๊กซอว์ที่มีการใช้เครื่องมือสื่อสารที่แตกต่างกัน
2. เพื่อเปรียบเทียบพฤติกรรมการมีส่วนร่วมทางการเรียนวิชาภาษาฝรั่งเศสของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ในการเรียนแบบร่วมมือแบบจิ๊กซอว์ที่มีการใช้เครื่องมือสื่อสารแตกต่างกัน

คำชี้แจง

แบบสอบถามและแบบประเมินสำหรับผู้เชี่ยวชาญชุดนี้ เป็นแบบสอบถามความคิดเห็นเกี่ยวกับความสอดคล้องระหว่างข้อสอบกับเนื้อหาและระดับพฤติกรรมมีจำนวน 6 หน้า

ขอให้ท่านพิจารณาว่าข้อสอบแต่ละข้อมีความสอดคล้องกับเนื้อหาและระดับพฤติกรรมที่ต้องการวัดหรือไม่ มากน้อยเพียงใด โดยกำหนดให้

+1	หมายถึง	ข้อสอบมีความสอดคล้องกับเนื้อหา และระดับพฤติกรรม
0	หมายถึง	ไม่แน่ใจว่าข้อสอบมีความสอดคล้องกับเนื้อหาและระดับพฤติกรรม
-1	หมายถึง	ข้อสอบไม่มีความสอดคล้องกับเนื้อหาและระดับพฤติกรรม

เอกสารที่แนบมาด้วย

- แบบสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาฝรั่งเศส

ข้อสอบ	เนื้อหา	ระดับ	คามลิตี้นี้ของ			คามลิตี้นี้ในพีดีเดิม
			ผู้เชี่ยวชาญ			
ข้อที่		พฤติกรรม	+1	0	-1	
1.	Situation : 'Tu es déjà au lit, Paul ?' 'Oui, maman, <i>j'ai la grippe.</i> ' Si Paul veut guérir, comment est-ce qu'il doit faire?	เข้าใจ				
2.	Situation : « Qu'as-tu ? » demande Mme. Dubois à son fils. Il lui répond, « <i>J'ai mal aux yeux.</i> » Où est-ce que le fils de Mme. Dubois va ?	เข้าใจ				
3.	Quel type de médecin ce qui joue traditionnellement le rôle important dans la vie pour des français ?	จำ				
4.	Quel type de médecin est-ce qu'on peut consulter quand on a mal à la tête ?	จำ				
5.	Si on a un cancer quel type de médecin est-ce qu'on peut consulter ?	จำ				
6.	Quel est le nom de l'assurance des français ?	จำ				
7.	Laquelle de ces phrases est vraie ?	วิเคราะห์				
8.	Laquelle de ces phrases est vraie ?	วิเคราะห์				

ข้อที่		พฤติกรรม	ผู้เชี่ยวชาญ			
			+1	0	-1	
9.	Situation : M. Duval :J'aimerais quelque chose contre la grippe. M. Lefèvre : Prenez cette médicament trois fois pas jour. Si ça ne va pas mieux, il faut consulter un médecin. Quel est le métier de M. Lefèvre ?	เข้าใจ				
10.	Quelle est la différence entre l'hôpital et la clinique ?	วิเคราะห์				
11.	Qu'est-ce que c'est la sécurité sociale ?	จำ				
12.	Où est-ce qu'on va quand on est malade ?	จำ				
13.	Quel pays européen organise bien le système de prévention ?	จำ				
14.	Qu'est-ce que les salariés doivent faire tous les mois au gouvernement ?	จำ				
15.	Si on veut acheter une grande marchandise mais on ne veut pas payer en liquide, on peut payer par	จำ				
16.	Le médecin de famille joue traditionnellement un rôledans la vie des Français.	จำ				
17.est l'organisation de France qui organise l'assistance publique et rembourse le patient selon un tarif de base.	จำ				

ข้อสอบ ข้อที่	เนื้อหา	จุด ระดับ พฤติกรรม	ความคิดเห็นของ ผู้เชี่ยวชาญ			ความคิดเห็นเพิ่มเติม
			+1	0	-1	
18.	Tous les ans,doivent passer une visite médicale payée par	จำ				
18.	L'employeur dans le cadre de Tous les ans, la médecine du travail.doivent passer une	จำ				
19.est le médecin visite médicale payée par spécifique qui peut opérer. l'employeur dans le cadre de	จำ				
20.	L'infirmière demande le détail la médecine du travail. de la maladie pour faire.....	จำ				
21.	Le docteur me demande de prendre.....à l'heure précise.	จำ				
22.	Les petits enfants demandentdes parents.	จำ				
23.	Aujourd'hui, on a beaucoup de par exemple ; le prix de la vie ou la loyer.	จำ				
24.	Julie est malade ; elle a un gros	จำ				
25.	Quand on a un problème de peau, on va consulter.....	จำ				
26.de prévention en France est bien organisé.	จำ				
27. est le médecin spécifique qui peut opérer.	จำ				
28.	Emile veut être mince, elle	จำ				

ข้อสอบ ข้อที่	เนื้อหา	ระดับ พฤติกรรม	ความคิดเห็นของ ผู้เชี่ยวชาญ			ความคิดเห็นเพิ่มเติม
			+1	0	-1	
29.	Pour acheter certains médicaments à la pharmacie. En France, il faut montrer	จำ				
30.	Hélène est bonne santé ;...,elle fait souvent du sport.	นำไปใช้				
31.	La Sécurité sociale rembourse le patient un tarif de base.	นำไปใช้				
32. ce système de prévention, un nombre important de Français ne se faisait pas soigner, principalement par manque de moyens économiques.	นำไปใช้				
33.	On parle souvent de l'excessive consommation de médicaments des Français:...., ils sont les plus gros consommateurs de médicaments d'Europe.	นำไปใช้				
34.	Nicole a étudié très dur. Et, elle échoue dans les examens.	นำไปใช้				
35.	Jean est en bonne santé ;, il fait souvent du sport.	นำไปใช้				
36.	Philippe organise ce projet le conseil du directeur.	นำไปใช้				
37. la difficulté financière du pays, des Thaïlandais vivent encore heureusement.	นำไปใช้				

ข้อสอบ ข้อที่	เนื้อหา	ระดับ พฤติกรรม	ความคิดเห็นของ ผู้เชี่ยวชาญ			ความคิดเห็นเพิ่มเติม
			+1	0	-1	
38.	Le docteur met la main sur le front de Monique. Elle a le front brûlant parce qu'.....	นำไปใช้				
39.	Quand nous avons de la fièvre qui est-ce qui nous soigne ?	จำ				
40.	Si Coralie voudrait fait des courses où est-ce qu'elle va ?	จำ				

ขอขอบคุณเป็นอย่างสูงที่ท่านกรุณาให้ข้อมูล และความคิดเห็นอันเป็นประโยชน์ต่อ
งานวิจัยในครั้งนี้

วงศ์ปกรณ์ พชรธรรมโรจน์
ผู้วิจัย

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

**แบบประเมินความร่วมมือในการปฏิบัติงานกลุ่มเพื่อประเมินด้านพฤติกรรม
การมีส่วนร่วมทางการเรียน**

กลุ่มที่.....

สมาชิกในกลุ่ม ได้แก่

1. เลขที่.....
2. เลขที่.....
3. เลขที่.....
4. (ประเมินตนเอง)..... เลขที่.....

คำอธิบาย

1. แบบประเมินความร่วมมือในการปฏิบัติงานกลุ่มใช้เพื่อประเมินตนเองและเพื่อนสมาชิกในกลุ่มเป็นรายบุคคล
2. ให้นักเรียนสังเกตพฤติกรรมหรือความสามารถตนเองและเพื่อนในกลุ่มและให้คะแนนตามการแสดงออกที่สังเกตเห็นลงในช่องคะแนนของแต่ละบุคคล โดยเปรียบเทียบกับเกณฑ์ที่กำหนดซึ่งแบ่งคะแนนออกเป็น 4 ระดับ ดังนี้

4 คะแนน	หมายถึง	ระดับคะแนนดีมาก
3 คะแนน	หมายถึง	ระดับคะแนนดี
2 คะแนน	หมายถึง	ระดับคะแนนพอใช้
1 คะแนน	หมายถึง	ระดับคะแนนควรปรับปรุง

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

เกณฑ์การประเมินความร่วมมือในการทำงานกลุ่ม

	ควรปรับปรุง 1	พอใช้ 2	ดี 3	ดีมาก 4
การสนับสนุนช่วยเหลือ				
การค้นคว้าและรวบรวมข้อมูล	ข้อมูลที่น่าเสนอไม่เกี่ยวกับเรื่องที่ต้องการ	ข้อมูลที่น่าเสนอเกี่ยวกับเรื่องที่ต้องการเล็กน้อย	ข้อมูลที่น่าเสนอเกี่ยวกับเรื่องที่ต้องการมาก	ข้อมูลที่น่าเสนอเกี่ยวกับเรื่องที่ต้องการมากที่สุด
การใช้ข้อมูลร่วมกัน	ไม่ให้ข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับเพื่อนร่วมงาน	ให้ข้อมูลที่เกี่ยวข้องกเพียงเล็กน้อย	ให้ข้อมูลที่เกี่ยวข้องมาก	ให้ข้อมูลที่เกี่ยวข้องมากที่สุด
การตรงต่อเวลา	ทำงานไม่เสร็จตามเวลาที่ได้รับมอบหมาย	ทำงานเสร็จตามเวลาที่รับมอบหมายแต่ค่อยช้าช้า	ทำงานส่วนใหญ่เสร็จตามเวลาที่ได้รับมอบหมาย	ทำงานทั้งหมดเสร็จตามเวลาที่ได้รับมอบหมาย
ความรับผิดชอบในงานที่ได้รับมอบหมาย				
การบรรลุผลงาน	ไม่ปฏิบัติตามหน้าที่ที่ได้รับมอบหมาย	ปฏิบัติตามหน้าที่ที่ได้รับมอบหมายเสร็จบางส่วน	ปฏิบัติตามหน้าที่ที่ได้รับมอบหมายเสร็จเกือบทั้งหมด	ปฏิบัติตามหน้าที่ที่ได้รับมอบหมายเสร็จทั้งหมด
การร่วมทำงานอย่างเท่าเทียม	ต้องพึ่งพาอาศัยผู้อื่นในการทำงานอยู่เสมอ	ทำงานที่ได้รับมอบหมายไม่ค่อยได้และต้องการคำแนะนำบ่อยครั้ง	ทำงานที่ได้รับมอบหมายได้และต้องการคำแนะนำบ้าง	ทำงานที่ได้รับมอบหมายได้โดยไม่ต้องคำแนะนำเลย
ความสำคัญของผลงาน	เนื้อหาที่เขียนสรุปไม่มีประโยชน์ต่องานที่ได้รับมอบหมายเป็นการเขียนซ้ำในส่วนที่มิคนเขียนไว้แล้ว	เนื้อหาที่เขียนสรุปเป็นประโยชน์ต่องานที่ได้รับมอบหมายเป็นบางส่วน	เนื้อหาที่เขียนสรุปมีประโยชน์ต่องานที่ได้รับมอบหมายอย่างมากทั้งหมดมีความสัมพันธ์ต่อเนื่องกับเรื่อง	เนื้อหาที่เขียนสรุปมีประโยชน์ต่องานที่ได้รับมอบหมายอย่างมากที่สุดทั้งหมดมีความสัมพันธ์ต่อเนื่องกับเรื่องและสิ่งที่น่าสนใจเป็นสิ่งที่สำคัญ

	ควรปรับปรุง 1	พอใช้ 2	ดี 3	ดีมาก 4
ปฏิสัมพันธ์ภายในกลุ่ม				
การรับฟังความคิดเห็นของเพื่อนร่วมงาน	ไม่รับฟังความคิดเห็นของเพื่อนร่วมงาน	ไม่ค่อยรับฟังความคิดเห็นของเพื่อนร่วมงานและพูดมาก	รับฟังความคิดเห็นของเพื่อนร่วมงานและบางครั้งก็พูดมากเกินไป	รับฟังความคิดเห็นของเพื่อนร่วมงานและพูดแต่พอเหมาะพอควร
การเสนอความคิดเห็น	ไม่กล้าหรือไม่พยายามจะเสนอความคิดเห็นต่อกลุ่มที่เกี่ยวข้องกับงาน	เสนอความคิดเห็นต่อกลุ่มที่เกี่ยวข้องกับงานน้อยและเป็นข้อคิดแบบเดิมๆ	เสนอความคิดเห็นต่อกลุ่มที่เกี่ยวข้องกับงานมาก และเป็นข้อคิดใหม่บ้าง	เสนอความคิดเห็นต่อกลุ่มที่เกี่ยวข้องกับงานทั้งหมดและมีข้อคิดใหม่
ความร่วมมือ กับเพื่อนร่วมงาน	ขัดแย้งกับเพื่อนร่วมงานเสมอ	ขัดแย้งกับเพื่อนร่วมงานบางครั้ง	ไม่ค่อยขัดแย้งกับเพื่อนร่วมงาน	ไม่เคยขัดแย้งกับเพื่อนร่วมงาน
การช่วยงานเพื่อนในกลุ่ม	ไม่เคยช่วยงานเพื่อนเลยเมื่อเพื่อนมีปัญหาหรือเพื่อนขอความช่วยเหลือ	ช่วยเพื่อนเป็นบางครั้งเมื่อเพื่อนมีปัญหาหรือเพื่อนขอความช่วยเหลือ	ช่วยเพื่อนเมื่อเพื่อนมีปัญหาหรือปฏิบัติงานไม่ได้ทุกครั้งเมื่อเพื่อนร้องขอ	ช่วยเหลือเพื่อนเมื่อเพื่อนมีปัญหาหรือปฏิบัติงานไม่ได้ทุกครั้งด้วยความสมัครใจ

แบบประเมินความร่วมมือของสมาชิกในกลุ่ม

พฤติกรรม	สมาชิกกลุ่ม				หมายเหตุ
	1	2	3	4	
การสนับสนุนช่วยเหลือ					
1. การค้นคว้าและรวบรวมข้อมูล					
2. การใช้ข้อมูลร่วมกัน					
3. การตรงต่อเวลา					
ความรับผิดชอบในงานที่ได้รับมอบหมาย					
4. การบรรลุผลงาน					
5. การร่วมทำงานอย่างเท่าเทียม					
6. ความสำคัญของผลงาน					
ปฏิสัมพันธ์ภายในกลุ่ม					
7. การรับฟังความคิดเห็นของเพื่อนร่วมงาน					
8. การเสนอความคิดเห็น					
9. ความร่วมมือ กับเพื่อนร่วมงาน					
10. การช่วยงานเพื่อนในกลุ่ม					

ลงชื่อ.....ผู้ประเมิน

ดัดแปลงจาก ชนิชดา ชนะกิจจานุกิจ (2551)

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ภาคผนวก จ

- ผลการวิเคราะห์ข้อมูลจากแบบประเมินผู้เชี่ยวชาญภาษาฝรั่งเศส
- ผลการวิเคราะห์ข้อมูลจากแบบประเมินผู้เชี่ยวชาญบนเว็บและบล็อก
- ผลการวิเคราะห์ค่าความเที่ยงของข้อสอบจากผู้เชี่ยวชาญภาษาฝรั่งเศส
- ผลการวิเคราะห์ค่าความยาก (p) และอำนาจจำแนก (r) รายข้อของแบบสอบ
- ผลการวิเคราะห์คะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน
- ผลการวิเคราะห์ข้อมูลจากแบบประเมินความร่วมมือในการปฏิบัติงานกลุ่มเพื่อประเมินด้านพฤติกรรมความร่วมมือร่วมทางการเรียน
- ผลการวิเคราะห์การหาประสิทธิภาพสื่อ มาตรฐานสื่อ ตามเกณฑ์ 90/90

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 21 วิเคราะห์ความสอดคล้องจากแบบประเมินผู้เชี่ยวชาญภาษาฝรั่งเศส

ข้อที่	ผู้เชี่ยวชาญ			\bar{x}	แปลความหมาย
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3		
1	+1	+1	+1	1.00	สอดคล้อง
2	+1	+1	+1	1.00	สอดคล้อง
3	+1	0	+1	0.6	สอดคล้อง
4	+1	0	+1	0.6	สอดคล้อง
5	+1	0	+1	0.6	สอดคล้อง
6	+1	+1	+1	1.00	สอดคล้อง
7	+1	+1	+1	1.00	สอดคล้อง
8	+1	+1	+1	1.00	สอดคล้อง
9	+1	+1	+1	1.00	สอดคล้อง
10	+1	0	+1	0.6	สอดคล้อง
11	+1	+1	+1	1.00	สอดคล้อง
12	+1	+1	+1	1.00	สอดคล้อง
13	+1	0	+1	0.6	สอดคล้อง

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 22 วิเคราะห์ความสอดคล้องจากแบบประเมินผู้เชี่ยวชาญบนเว็บและบล็อก

ข้อที่	ผู้เชี่ยวชาญ			\bar{x}	แปลความหมาย
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3		
1	+1	+1	+1	1.00	สอดคล้อง
2	+1	+1	+1	1.00	สอดคล้อง
3	+1	+1	+1	1.00	สอดคล้อง
4	+1	+1	+1	1.00	สอดคล้อง
5	+1	+1	+1	1.00	สอดคล้อง
6	+1	+1	+1	1.00	สอดคล้อง
7	0	+1	+1	0.6	สอดคล้อง
8	+1	+1	+1	1.00	สอดคล้อง
9	+1	+1	+1	1.00	สอดคล้อง
10	+1	+1	+1	1.00	สอดคล้อง
11	-1	0	0	-0.3	ไม่สอดคล้อง
12	-1	0	0	-0.3	ไม่สอดคล้อง
13	0	+1	+1	0.6	สอดคล้อง
14	0	+1	+1	0.6	สอดคล้อง
15	+1	+1	0	0.6	สอดคล้อง
16	0	+1	+1	0.6	สอดคล้อง
17	-1	+1	0	0	ไม่สอดคล้อง
18	+1	+1	0	0.6	สอดคล้อง
19	+1	+1	0	0.6	สอดคล้อง
20	+1	+1	0	0.6	สอดคล้อง
21	+1	+1	0	0.6	สอดคล้อง
22	+1	+1	+1	1.00	สอดคล้อง
23	+1	+1	+1	1.00	สอดคล้อง
24	+1	+1	0	0.6	สอดคล้อง
25	+1	+1	+1	1.00	สอดคล้อง
26	+1	+1	+1	1.00	สอดคล้อง
27	+1	+1	+1	1.00	สอดคล้อง
28	+1	+1	0	0.6	สอดคล้อง
29	0	+1	+1	0.6	สอดคล้อง
30	0	+1	+1	0.6	สอดคล้อง
31	+1	+1	+1	1.00	สอดคล้อง
32	+1	+1	+1	1.00	สอดคล้อง
33	+1	+1	+1	1.00	สอดคล้อง

ตารางที่ 23 (ต่อ) วิเคราะห์ความสอดคล้องค่าความเที่ยงข้อสอบจากผู้เชี่ยวชาญ
ภาษาฝรั่งเศส

ข้อที่	คะแนนความคิดเห็นผู้เชี่ยวชาญ			\bar{x}	แปลความหมาย
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3		
18	+1	+1	+1	1.00	ข้อคำถามหรือข้อความวัดได้ตรงตามเนื้อหาและสอดคล้องกับวัตถุประสงค์
19	+1	+1	+1	1.00	ข้อคำถามหรือข้อความวัดได้ตรงตามเนื้อหาและสอดคล้องกับวัตถุประสงค์
20	+1	+1	+1	1.00	ข้อคำถามหรือข้อความวัดได้ตรงตามเนื้อหาและสอดคล้องกับวัตถุประสงค์
21	+1	0	+1	0.6	ข้อคำถามหรือข้อความวัดได้ตรงตามเนื้อหาและสอดคล้องกับวัตถุประสงค์
22	+1	+1	+1	1.00	ข้อคำถามหรือข้อความวัดได้ตรงตามเนื้อหาและสอดคล้องกับวัตถุประสงค์
23	+1	+1	+1	1.00	ข้อคำถามหรือข้อความวัดได้ตรงตามเนื้อหาและสอดคล้องกับวัตถุประสงค์
24	+1	+1	+1	1.00	ข้อคำถามหรือข้อความวัดได้ตรงตามเนื้อหาและสอดคล้องกับวัตถุประสงค์
25	+1	+1	+1	1.00	ข้อคำถามหรือข้อความวัดได้ตรงตามเนื้อหาและสอดคล้องกับวัตถุประสงค์
26	+1	+1	+1	1.00	ข้อคำถามหรือข้อความวัดได้ตรงตามเนื้อหาและสอดคล้องกับวัตถุประสงค์
27	+1	+1	+1	1.00	ข้อคำถามหรือข้อความวัดได้ตรงตามเนื้อหาและสอดคล้องกับวัตถุประสงค์
28	+1	+1	+1	1.00	ข้อคำถามหรือข้อความวัดได้ตรงตามเนื้อหาและสอดคล้องกับวัตถุประสงค์
29	+1	+1	+1	1.00	ข้อคำถามหรือข้อความวัดได้ตรงตามเนื้อหาและสอดคล้องกับวัตถุประสงค์
30	+1	0	+1	0.6	ข้อคำถามหรือข้อความวัดได้ตรงตามเนื้อหาและสอดคล้องกับวัตถุประสงค์
31	+1	0	+1	0.6	ข้อคำถามหรือข้อความวัดได้ตรงตามเนื้อหาและสอดคล้องกับวัตถุประสงค์

ตารางที่ 23 (ต่อ) วิเคราะห์ความสอดคล้องค่าความเที่ยงข้อสอบจากผู้เชี่ยวชาญภาษาฝรั่งเศส

ข้อที่	คะแนนความคิดเห็นผู้เชี่ยวชาญ			\bar{x}	แปลความหมาย
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3		
32	+1	0	+1	0.6	ข้อคำถามหรือข้อความวัดได้ตรงตามเนื้อหาและสอดคล้องกับวัตถุประสงค์
33	+1	0	+1	0.6	ข้อคำถามหรือข้อความวัดได้ตรงตามเนื้อหาและสอดคล้องกับวัตถุประสงค์
34	0	0	0	0	ข้อคำถามหรือข้อความวัดไม่ตรงตามเนื้อหาและไม่สอดคล้องกับวัตถุประสงค์
35	+1	-1	+1	0.33	ข้อคำถามหรือข้อความวัดไม่ตรงตามเนื้อหาและไม่สอดคล้องกับวัตถุประสงค์
36	+1	0	+1	0.6	ข้อคำถามหรือข้อความวัดได้ตรงตามเนื้อหาและสอดคล้องกับวัตถุประสงค์
37	+1	0	+1	0.6	ข้อคำถามหรือข้อความวัดได้ตรงตามเนื้อหาและสอดคล้องกับวัตถุประสงค์
38	+1	+1	+1	1.00	ข้อคำถามหรือข้อความวัดได้ตรงตามเนื้อหาและสอดคล้องกับวัตถุประสงค์
39	+1	+1	+1	1.00	ข้อคำถามหรือข้อความวัดได้ตรงตามเนื้อหาและสอดคล้องกับวัตถุประสงค์
40	+1	-1	+1	0.33	ข้อคำถามหรือข้อความวัดไม่ตรงตามเนื้อหาและไม่สอดคล้องกับวัตถุประสงค์

ตารางที่ 24 แสดงค่าความยาก (p) และอำนาจจำแนก (r) ของข้อสอบรายข้อจำนวน 40 ข้อ

ข้อที่	ค่าความยาก (p)	อำนาจจำแนก (r)	การแปลผล
1	0.720	0.304	ข้อสอบค่อนข้างง่ายและข้อสอบจำแนกได้ดี สามารถนำไปใช้ได้
2	0.760	0.304	ข้อสอบค่อนข้างง่ายและข้อสอบจำแนกได้ดี สามารถนำไปใช้ได้
3	0.720	0.179	ข้อสอบค่อนข้างง่ายและข้อสอบจำแนกได้ต่ำ ควร ตัดทิ้งไม่ควรนำไปใช้ หรือควรปรับปรุงตัวลอง
4	0.680	0.571	ข้อสอบค่อนข้างง่ายและข้อสอบจำแนกได้ดีมาก สามารถนำไปใช้ได้
5	0.560	0.589	ข้อสอบยากปานกลางและข้อสอบจำแนกได้ดีมาก สามารถนำไปใช้ได้
6	0.600	0.321	ข้อสอบยากปานกลางและข้อสอบจำแนกได้ดี สามารถนำไปใช้ได้
7	0.320	0.089	ข้อสอบค่อนข้างยากและข้อสอบจำแนกได้ต่ำ ควร ปรับปรุงตัวลอง
8	0.200	-0.161	ข้อสอบยากเกินไปและข้อสอบจำแนกไม่ได้ควร ตัดทิ้งหรือควรปรับปรุง ตัวลอง
9	0.280	0.482	ข้อสอบค่อนข้างยากและข้อสอบจำแนกได้ดีมาก สามารถนำไปใช้ได้
10	0.600	0.464	ข้อสอบยากปานกลางและข้อสอบจำแนกได้ดีมาก สามารถนำไปใช้ได้
11	0.640	0.714	ข้อสอบค่อนข้างง่ายและข้อสอบจำแนกได้ดีมาก สามารถนำไปใช้ได้
12	0.880	0.286	ข้อสอบง่ายเกินไปและข้อสอบจำแนกได้พอใช้ สามารถนำไปใช้ได้
13	0.840	0.286	ข้อสอบง่ายเกินไปและข้อสอบจำแนกได้พอใช้ สามารถนำไปใช้ได้
14	0.040	0.125	ข้อสอบยากเกินไปและข้อสอบจำแนกได้ต่ำ ควร ตัดทิ้งไม่ควรนำไปใช้ หรือควรปรับปรุงตัวลอง
15	0.800	-0.017	ข้อสอบค่อนข้างง่ายและข้อสอบจำแนกไม่ได้ควร ตัดทิ้งหรือควรปรับปรุงตัวลอง
16	0.440	0.339	ข้อสอบยากปานกลางและข้อสอบจำแนกได้ดี สามารถนำไปใช้ได้

ตารางที่ 24 (ต่อ) แสดงค่าความยาก (p) และอำนาจจำแนก (r) ของข้อสอบรายข้อจำนวน 40 ข้อ

ข้อที่	ค่าความยาก (p)	อำนาจจำแนก (r)	การแปลผล
17	0.480	0.339	ข้อสอบยากปานกลางและข้อสอบจำแนกได้ดี สามารถนำไปใช้ได้
18	0.640	0.196	ข้อสอบค่อนข้างง่ายและข้อสอบจำแนกได้ต่ำ ควร ตัดทิ้งไม่ควรนำไปใช้ หรือควรปรับปรุงตัวลอง
19	0.480	0.482	ข้อสอบยากปานกลางและข้อสอบจำแนกได้ดีมาก สามารถนำไปใช้ได้
20	0.560	0.589	ข้อสอบยากปานกลางและข้อสอบจำแนกได้ดีมาก สามารถนำไปใช้ได้
21	0.800	0.429	ข้อสอบค่อนข้างง่ายและข้อสอบจำแนกได้ดีมาก สามารถนำไปใช้ได้
22	0.200	-0.429	ข้อสอบยากเกินไปและข้อสอบจำแนกไม่ได้ ควร ตัดทิ้งหรือปรับปรุงตัวลองตัวลอง
23	0.440	-0.179	ข้อสอบยากปานกลางและข้อสอบจำแนกไม่ได้ ควรตัดทิ้งหรือปรับปรุงตัวลอง
24	0.280	0.089	ข้อสอบง่ายเกินไปและข้อสอบจำแนกได้ต่ำ ควร ปรับปรุงตัวลอง
25	0.960	0.000	ข้อสอบง่ายเกินไปและข้อสอบจำแนกได้ต่ำ ควร ปรับปรุงตัวลอง
26	1.000	0.000	ข้อสอบง่ายเกินไปและข้อสอบจำแนกได้ต่ำ ควร ปรับปรุงตัวลอง
27	0.840	0.143	ข้อสอบง่ายเกินไปและข้อสอบจำแนกได้ต่ำ ควร ปรับปรุงตัวลอง
28	0.360	0.607	ข้อสอบค่อนข้างยากและข้อสอบจำแนกได้ดีมาก สามารถนำไปใช้ได้
29	0.680	0.464	ข้อสอบค่อนข้างง่ายและข้อสอบจำแนกได้ดีมาก สามารถนำไปใช้ได้
30	0.600	0.464	ข้อสอบยากปานกลางและข้อสอบจำแนกได้ดีมาก สามารถนำไปใช้ได้
31	0.640	0.161	ข้อสอบค่อนข้างง่ายและข้อสอบจำแนกได้ต่ำ ควร ตัดทิ้งไม่ควรนำไปใช้ หรือควรปรับปรุงตัวลอง
32	0.920	0.143	ข้อสอบง่ายเกินไปและข้อสอบจำแนกได้ต่ำ ควร ตัดทิ้งไม่ควรนำไปใช้ หรือควรปรับปรุงตัวลอง
33	0.440	0.482	ข้อสอบยากปานกลางและข้อสอบจำแนกได้ดีมาก สามารถนำไปใช้ได้

ตารางที่ 24 (ต่อ) แสดงค่าความยาก (p) และอำนาจจำแนก (r) ของข้อสอบรายข้อจำนวน 40 ข้อ

ข้อที่	ค่าความยาก (p)	อำนาจจำแนก (r)	การแปลผล
34	0.640	0.589	ข้อสอบค่อนข้างง่ายและข้อสอบจำแนกได้ดีมาก สามารถนำไปใช้ได้
35	0.560	0.071	ข้อสอบยากปานกลางและข้อสอบจำแนกได้ต่ำ ควรปรับปรุงตัวลอง
36	0.720	0.714	ข้อสอบค่อนข้างง่ายและข้อสอบจำแนกได้ดีมาก สามารถนำไปใช้ได้
37	0.800	0.179	ข้อสอบค่อนข้างง่ายและข้อสอบจำแนกได้ต่ำ ควร ตัดทิ้งไม่ควรนำไปใช้ หรือควรปรับปรุงตัวลอง
38	0.480	0.607	ข้อสอบยากปานกลางและข้อสอบจำแนกได้ดีมาก สามารถนำไปใช้ได้
39	0.480	0.339	ข้อสอบยากปานกลางและข้อสอบจำแนกได้ดี สามารถนำไปใช้ได้
40	0.000	0.000	ข้อสอบมีความยากมาก และไม่สามารถจำแนก เด็กกลุ่มเก่ง กับกลุ่มอ่อนได้

These results have been sorted by item number

Number of Items = 40
 Mean Item Difficulty = 0.577
 Mean Item Discrimination = 0.282
 Mean Point Biserial = 0.257
 KR20 (Alpha) = 0.660

สถาบันวิทยบริการ
 จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 25 ผลการวิเคราะห์คะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

Independent Samples Test

		Levene's Test for Equality of Variances		t-test for Equality of Means						
		F	Sig.	t	df	Sig. (2-tailed)	Mean Difference	Std. Error Difference	95% Confidence Interval of the Difference	
								Lower		Upper
posttest	Equal variances assumed	1.436	.238	1.985	38	.054	2.250	1.134	-.045	4.545
	Equal variances not assumed			1.985	37.421	.055	2.250	1.134	-.046	4.546

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 26 วิเคราะห์ค่าเฉลี่ย (\bar{x}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ของคะแนนการประเมินตนเองและสมาชิกในกลุ่มเกี่ยวกับพฤติกรรมมีส่วนร่วมทางการเรียน

		Levene's Test for Equality of Variances		t-test for Equality of Means						
		F	Sig.	t	df	Sig. (2-tailed)	Mean Difference	Std. Error Difference	95% Confidence Interval of the Difference	
									Lower	Upper
Score	Equal variances assumed	1.440	.238	4.310	38	.000	3.58750	.83240	1.90240	5.27260
	Equal variances not assumed			4.310	33.543	.000	3.58750	.83240	1.89501	5.27999

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 27 ผลการวิเคราะห์การหาประสิทธิภาพสื่อ มาตรฐานสื่อ ตามเกณฑ์ 90/90

จำนวน 2 คน

นักเรียน	ข้อที่ 1	ข้อที่ 2	ข้อที่ 3	ข้อที่ 4	ข้อที่ 5	ข้อที่ 6	ข้อที่ 7	ข้อที่ 8	ข้อที่ 9	ข้อที่ 10	ข้อที่ 11	ข้อที่ 12	ข้อที่ 13	ข้อที่ 14	ข้อที่ 15	รวม	ร้อยละ
1	1	1	1	1	1	0	1	1	1	1	1	1	1	1	0	13	86.66
2	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	15	100
	2	2	2	2	2	1	2	2	2	2	2	2	2	2	1		93.33
	100	100	100	100	100	50	100	100	100	100	100	100	100	100	50		/
																	93.33

ตารางที่ 28 ผลการวิเคราะห์การหาประสิทธิภาพสื่อ มาตรฐานสื่อ ตามเกณฑ์ 90/90

จำนวน 6 คน

นักเรียน	ข้อที่ 1	ข้อที่ 2	ข้อที่ 3	ข้อที่ 4	ข้อที่ 5	ข้อที่ 6	ข้อที่ 7	ข้อที่ 8	ข้อที่ 9	ข้อที่ 10	ข้อที่ 11	ข้อที่ 12	ข้อที่ 13	ข้อที่ 14	ข้อที่ 15	รวม	ร้อยละ
1	1	1	1	1	1	1	0	1	1	1	1	1	1	1	1	14	93.33
2	1	1	1	1	1	1	1	0	1	1	1	1	1	1	0	13	86.66
3	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	0	0	1	1	13	86.66
4	1	1	0	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	14	93.33
5	0	1	1	1	1	1	1	1	1	1	0	1	1	1	1	13	86.66
6	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	15	100
	5	6	5	6	6	6	5	5	6	6	5	5	5	6	5		91.11
																	/
	83.33	100	83.33	100	100	100	83.33	83.33	100	100	83.33	83.33	83.33	100	83.33		91.11

ตารางที่ 29 ผลการวิเคราะห์การหาประสิทธิภาพสื่อ มาตรฐานสื่อ ตามเกณฑ์ 90/90

จำนวน 22 คน

นักเรียน	ข้อที่ 1	ข้อที่ 2	ข้อที่ 3	ข้อที่ 4	ข้อที่ 5	ข้อที่ 6	ข้อที่ 7	ข้อที่ 8	ข้อที่ 9	ข้อที่ 10	ข้อที่ 11	ข้อที่ 12	ข้อที่ 13	ข้อที่ 14	ข้อที่ 15	รวม	ร้อยละ
1	1	1	1	1	1	1	0	1	1	1	1	1	1	1	1	14	93.33
2	1	1	1	1	1	1	1	0	1	1	1	1	1	1	0	13	86.66
3	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	0	0	1	1	13	86.66
4	1	1	0	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	14	93.33
5	0	1	1	1	1	1	1	1	1	1	0	1	1	1	1	13	86.66
6	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	15	100
7	1	1	0	1	1	1	1	1	1	1	1	1	0	1	1	13	86.66
8	1	1	1	0	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	14	93.33
9	1	1	1	1	1	0	0	1	1	1	1	1	1	0	1	12	80
10	1	1	1	1	1	0	1	1	1	1	1	1	1	1	1	14	93.33
11	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	15	100
12	1	0	1	1	1	1	0	1	1	1	1	1	1	1	1	13	86.66
13	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	0	1	14	93.33
14	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	15	100
15	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	15	100
16	1	1	0	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	14	93.33
17	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	0	0	1	1	1	13	86.66
18	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	15	100
19	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	0	1	1	1	14	93.3333
20	1	1	1	1	1	1	0	1	1	1	1	1	1	1	1	14	93.3333
21	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	0	14	93.33
22	1	1	1	0	1	1	0	1	1	1	1	1	1	1	1	13	86.66
	21	21	19	20	22	20	17	21	22	22	20	19	20	20	20		92.12
																	/
	95.45	95.45	86.36	90.90	100	90.90	77.27	95.45	100	100	90.90	86.36	90.90	90.90	90.90		92.12

ภาคผนวก จ

- รายชื่อนักเรียน คณะเนชั่น และคณะเนชั่นวิชาภาษาฝรั่งเศส

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 30 รายชื่อนักเรียนในกลุ่มทดลอง

ลำดับ ที่	ชื่อ-นามสกุล	ผลการ เรียนเฉลี่ย	ผลการเรียนเฉลี่ยวิชาภาษาฝรั่งเศส		
			ม. 4 ภาคต้น	ม. 4 ภาค ปลาย	ม. 5 ภาคต้น
1.	นายธนัชชา นาคเกตุ	3.69	4	4	4
2.	นายปิยวัฒน์ เบญจาทิพรวงค์	1.48	1	2	1
3.	นายฤทธิศักดิ์ ลามสาร	2.80	3	3	2.5
4.	นายนพดล ปานชัย	2.69	3	3	3
5.	นายภาศกร งามพิทักษ์จิตต์	2.60	1	1	2
6.	นายณัฐวัฒน์ แก่นจันทร์	1.31	1	2	1
7.	น.ส. จิราภรณ์ ศรีจันทร์	3.30	4	4	4
8.	น.ส. รัตนากร อรรถกิจ	2.71	3	4	3.5
9.	น.ส. อภิญญา ถินไธล	2.72	1.5	2	2.5
10.	น.ส. นลินรัตน์ หากวี	3.23	3	4	4
11.	น.ส. ศิรินทิพย์ เทียนขำ	2.14	2.5	2	2.5
12.	น.ส. จินตา เผือกนาค	3.10	4	4	4
13.	น.ส. ศรียญา อ่ำปรีดา	2.01	1	1	1
14.	น.ส. นันทิกานต์ เหง้าสา	2.51	1	1	1
15.	น.ส. บัณฑิตวรรณ สุพิมพ์	2.69	1	3	2
16.	น.ส. ภัทรวรรณ กุญชรจันทร์	3.12	3	3	3
17.	น.ส. จุฬารัตน์ ชัยชุมภู	2.75	4	4	4
18.	น.ส. วิภาพร กล้ากล้อง	2.68	2.5	2	2.5
19.	น.ส. อัญชลี โกมล	2.27	2	2.5	2.5
20.	น.ส. อภิญญา ตะสูงเนิน	3.01	2	4	3

ตารางที่ 31 รายชื่อนักเรียนในกลุ่มทดลอง

ลำดับ ที่	ชื่อ-นามสกุล	ผลการ เรียนเฉลี่ย	ผลการเรียนเฉลี่ยวิชาภาษาฝรั่งเศส		
			ม. 4 ภาคต้น	ม. 4 ภาคปลาย	ม. 5 ภาคต้น
1.	นายเอกลักษณ์ พันธุ์โกคา	2.00	1	2	2
2.	นายอิทธิพงศ์ เลิศสุตาพร	3.01	3	4	3
3.	นายทัศนพงษ์ บุปผาพันธ์	2.39	1	2	2
4.	นายจิรัฐิ์ เฉลิมลาภวรบูรณ์	2.50	2	2	3
5.	นายมาณพ ดิษฐเนตร	2.21	1	2	1
6.	นายจามร ชัยนกลาง	1.56	1	1	2.5
7.	นายพิสิทธิ์ คล้ายจินดา	2.87	3	3	4
8.	น.ส. ณัฐพร ทวีวิภาสพงศ์	3.19	4	4	4
9.	น.ส. น้าฝน เดชพละ	2.18	2	2.5	3
10.	น.ส. ขวัญฤทัย สมนโคกสูง	3.50	3	4	4
11.	น.ส. นฤทัย ไสตติชัยอาภรณ์	2.03	1	2	2.5
12.	น.ส. ธิติมา คำนึ่งกลาง	3.25	3	3	4
13.	น.ส. รัชนี สุวรรณ	1.13	1	2	2.5
14.	น.ส. มันทนา แฉกกลาง	2.73	1.5	2	3
15.	น.ส. ธีรดา แซ่ลิ้ม	2.53	3	2	2
16.	น.ส. เพ็ญผกา กุลแสนเต่า	2.10	2	1	2.5
17.	น.ส. พัชรี ล้อเจริญ	2.63	2	2	2
18.	น.ส. ประณายา แก้วจุมพล	2.67	2	3	3
19.	น.ส. สุภาวดี แสนมาตย์	2.65	3	2	3
20.	น.ส. มุติตา แก้วตรัง	3.19	3	4	4

- ตัวอย่างบทเรียนบนเว็บ

ภาคผนวก ช

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตัวอย่างบทเรียนบนเว็บ

คุณยังไม่ได้เข้าสู่ระบบ (เข้าสู่ระบบ)

Thai (th)

Français42202

Français42202

Bienvenu

ชื่อวิชา Français42202
รายละเอียยวิชา เป็น

เข้าสู่ระบบ

ชื่อผู้ใช้ admin

รหัสผ่าน

เข้าสู่ระบบ

สมัครเป็นสมาชิก
รหัสผ่านใหม่ ?

ปฏิทิน

เมษายน 2009

อา.	จ.	อ.	พ.	พฤ.	ศ.	ส.
				1	2	3
4	5	6	7	8	9	10
11	12	13	14	15	16	17
18	19	20	21	22	23	24

ภาพที่ 3 หน้าแรกของบทเรียนบนเว็บ

สมาชิก

นักเรียนและผู้สนใจ

กิจกรรมทั้งหมด

กระดานเสวนา

ข้อมูลระบบ

แผนผังสอน

แหล่งข้อมูล

ค้นหาตามเสวนา

ค้นหา

เพิ่ม

การจัดการระบบ

ระบบช่วยเหลือ

ประวัติผู้สนใจ

รายวิชาทั้งหมด

Français42202

รายวิชาทั้งหมด ...

โครงสร้างรายสัปดาห์

ข้อกำหนดในการเรียน

1. นักเรียนเข้าเรียนตามชั่วโมงเรียนที่กำหนด
2. นักเรียนเข้ากลุ่มตามที่ครูกำหนดไว้ตั้งแต่ชั่วโมงที่ 1 จนจบชั่วโมงที่ 8
3. นักเรียนที่ประจำกลุ่มที่ครูได้กำหนดให้ปฏิบัติงานตามที่ครูกำหนดไว้ในแต่ละกลุ่มอย่างเคร่งครัด

Information

วัตถุประสงค์ทั่วไป

จุดประสงค์การเรียนรู้

10 ธันวาคม - 18 ธันวาคม

Première Semaine

สิ่งที่นักเรียนจะต้องศึกษาค้นคว้า

1. วัตถุประสงค์ทั่วไป
2. จุดประสงค์การเรียนรู้
3. คำถาม

ข่าวล่าสุด

30 ม.ค., 14:37

Admin User

ขอเชิญดีใจในการเรียน [เพิ่มเติม...](#)

[หัวข้อเก่า ...](#)

กิจกรรมที่กำลังจะมีขึ้น

ไม่มีกิจกรรมที่กำลังจะเริ่ม

[ไปใช้ปฏิทิน...](#)

[กิจกรรมใหม่...](#)

กิจกรรมล่าสุด

กิจกรรม ตั้งแต่ ๒๕, 22 เมษายน 2009, 12:51 AM

[รายละเอียดเป็นแบบสรุปของกิจกรรมล่าสุด](#)

"ไม่มีอะไรใหม่บั้งแต่คุณเลือกอันนี้ที่สุดด้วย"

กรุณาตั้งคำสื่อกนี้โดยคลิกที่ [ที่นี่](#)

ภาพที่ 4 หน้าเนื้อหาในการเรียน

ตัวอย่างบทเรียนบนเว็บ (ต่อ)

avoir la grippe (v.)

- แปลว่า เป็นไข้หวัดใหญ่
- ตัวอย่างประโยค

Marie a la grippe, elle a de la fièvre e elle doit rester au lit.

ภาพที่ 5 ตัวอย่างเนื้อหาในบทเรียนบนเว็บ

Français42202

Français42202

Fr.42202 > FR.4 > แหล่งข้อมูล > Question 1

Quand on a mal au ventre ou à la tête, qui est-ce qui peut soigner ?

ภาพที่ 6 ตัวอย่างคำถามในบทเรียนบนเว็บ

ตัวอย่างบทเรียนบนเว็บ (ต่อ)

หน้าเว็บไซต์

หน้าโปรไฟล์ของฉัน

Home

Blog

Notes

รวมบทความที่น่าสนใจ

เกี่ยวกับ

ถามคำถาม

โดย [mathieu.tanaka@univ-paris1.fr](#) - พุธ, 11 กุมภาพันธ์ 2009, 09:13PM

Ex

1. malgre son mauvais caractere, je l'aime comme elle est.
2. Mathieu a une bonne sante, en effet, il fait souvent du sport.
3. Elle gagne beaucoup d'argent de malgre elle en depense beaucoup.
4. Les etudiants peuvent organiser ce projet selon le conseil du professeur.

ภาพที่ 7 บล็อกที่นักเรียนตอบคำถามและบันทึกการเรียนรู้

[เพิ่มบทความใหม่](#)

Testez - vous
โดย [ขวัญกมล ส.ใจอกสง](#) - พุธที่ 5 กุมภาพันธ์ 2009, 04:23PM

เฉพาะสมาชิกของเว็บไซต์

Complétez : cependong ,en effet ,malgre` ,selon.

1. malgere` son mauvais caractere` , je l'aime comme elle est.
2. Mathieu a une bonn sante` , effet ,il fait souvent du sport.
3. Rlle gagne beaucoup d'argent. Cependant elle en de`pense beaucoup.
4. Les e`tudiants peuvent qrgeniser coprojet selon le consouil du professeur.

[แก้ไข](#) | [ลบ](#) | [Permalink](#)

บันทึก
โดย [ขวัญกมล ส.ใจอกสง](#) - พุธ, 4 กุมภาพันธ์ 2009, 10:03AM

เฉพาะสมาชิกของเว็บไซต์

04/02/09

วันนี้อาจารย์ให้เขียนบันทึกประจำวัน ว่าเราได้เรียนอะไรบ้าง😊

สำหรับคำตอบนั้นคือ:

ภาพที่ 8 บล็อกที่นักเรียนตอบคำถามและบันทึกการเรียนรู้

ภาพการทดลองในการวิจัย

ภาพที่ 9 นักเรียนศึกษาข้อมูลตามกลุ่มการเรียนรู้

ภาพที่ 10 นักเรียนศึกษาข้อมูลตามกลุ่มการเรียนรู้

ภาพการทดลองในการวิจัย (ต่อ)

ภาพที่ 11 ผู้วิจัยให้คำแนะนำแก่นักเรียน

ภาพที่ 12 นักเรียนศึกษาข้อมูลตามกลุ่มการเรียนรู้

ประวัติผู้เขียนวิทยานิพนธ์

นายวงศ์ปกรณ์ พชรธรรมโรจน์ เกิดวันที่ 10 กันยายน พ.ศ. 2527 ที่จังหวัด กรุงเทพมหานคร สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาครุศาสตร์บัณฑิต สาขามัธยมศึกษา วิชาเอก ภาษาฝรั่งเศส และ เทคโนโลยีการศึกษา ในปีการศึกษา 2549 และเข้าศึกษาต่อใน หลักสูตรครุศาสตร์มหาบัณฑิต สาขาวิชาโสตทัศนศึกษา ภาควิชา หลักสูตรการสอนและ เทคโนโลยีการศึกษา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ในปีการศึกษา

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย